

አራት ዘመናት

ዜና ዘመናት ሲል ነው፣ የመሳተፍን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው፣ ይህንም ፫ቱ ፫ ለመጻፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፣ ነገሩን (ኃይለ ቃሉን) ግን ወኮነ እምድሃረ ሞተ ኢያሱ ብሎ ይጀምራል።

ምዕራፍ ፩

፩፣ ወኮነ እምድሃረ ሞተ ኢያሱ፣ ኢያሱ ከሞተ በኋላ እንዲህ ሆነ፣ ስለምን በዋጭ ጀመረ ቢሆን ወሞተ ኢያሱ ብሎ ነበርና ከዚያ ለማያያዝ ይህን እምድሃረ ሞተ ኢያሱ ያለው ይበቃል ብሎ ለመጻፍት በዋጭ መጀመር ልማድ ነው «ወሀሎ ፩ ብእሲ በሀገረ አውስጢድ ዘስሙ ኢዮብ» እንዲል ኢያሱን ስለምን አነሳው ቢሆን ኢያሱ ከሞተ በኋላ እስራኤል ጣዖት አመለኩ ብሎ ነበርና በመካከል ነገር እንዳልቀረ ሲያጠይቅ በኢያሱ ዘመን ኋላም በተነሱ በደጋጉ መሳተፍን ዘመን ጣዖት አላመለኩም ለማለት፤

ተሰክሎ ደቂቀ እስራኤል ኅብ እግዚአብሔር፤

ኮነ ያለውን ተሰክሎ ብሎ ገለጠው ከያዕቆብ የተወለዱ እስ

ራኤል (የእስራኤል ልጆች) ከእግዚአብሔር ዘንድ ለመኑ፤ አንድም ቃለ እግዚአብሔር ጠየቁ፤

እንዘ ይብሉ መኑ የዐርግ ለነ ኅብ ከናኔዎን መልአክ ዘይት ቃተሎ መሆነ፤

«ወመጽኡ ከናኔዎን ይንበሩ ውስተ ይእቲ ምድር» ብሎ ነበርና፤ ኢያ. ም፲፯ ቍ፲፫ ወደ ከናኔዎን ወጥቶ የሚዋጋ ልን አለቃ ማነው ብለው ቃለ እግዚአብሔር ጠየቁ፤

፪፣ ወይቤሎም እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ወናሁ አግባእክዋ ለምድር ውስተ እዴሁ፤

እግዚአብሔርም ምድረ ከነዓንን በጁ ጥያታለሁ እና (ሰጥቸዋለሁና) ነገደ ይሁዳ ይዝመት፤ አንድም ይሁዳ የሚባል ሰው ይዝመት አላቸው፤

፫፣ ወይቤሎ ይሁዳ ለስምዖን እኑሁ ዕርግ ምስሌየ በውስተ መክፈልትየ ወንት ቃተሎ መሆነ ለከነዓን፤

ነገደ ይሁዳም ነገደ ስምዖንን፤ አንድም ይሁዳ የሚባል ሰው ስምዖን የሚባል ወንድሙን በኔ እግ አብረኸኝ ዝመትና የከነዓንን ሰዎች እንውጋቸው፤

ወአሐውር አነኒ ምስሌክ በውስተ መክፈልትከ ወሐረ ስምዖን ምስሌሁ ፤

እኔም ባንተ ዕጣ ካንተ ጋር እዘ ምታለሁ አለው ፤ ስምዖንም ከርሱ ጋራ ሔደ (ዘመተ) ፤

፪፡ ወዐርገ ይሁዳ ወአግብአሙ እግ ዚአብሔር ለከናኔዎን ወለፌርዜዎን ውስተ እዴሁ ወቀተሎሙ በባዜቅ አልፎ ብእሴ ፤

«ይሁዳ ይዕርግ» ብሎት ነበርና ይሁዳ ዘመተ፤ እግዚአብሔርም በከናኔዎን እና በፌርዜዎን የሚኖሩ አሕዛብን በእጁ ጣላቸው፤ በባዜቅም እልፍ (አሥር ሺህ) ሰው ገደለላቸው ፤

፫፡ ወረከብዎ ለአድንቤቅ በባዜቅ ወተቃተልዎ ፤

አድንቤቅንም ሊረዳ መጥቶ በባዜቅ አግኝተው ወጉት ፤

ወቀተልዎሙ ለከናኔዎን ወለፌርዜዎን ፤

በከናኔዎንና በፌርዜዎን የሚኖሩ ሰዎችንም ነገደ ይሁዳ ከነገደ ስምዖን ጋር አጠፏቸው ፤

፬፡ ወጌዩ አድንቤቅ ወዴገንዎ ወተለውዎ ወአኅዘዎ ወመተሩ አርእስተ እደዊሁ ወእገራሁ ፤

አድንቤቅም የነዚያን ጥፋት አይቶ ሸሽ እግር በእግር ተከትለው ይዘው የእጁንና የእግሩን አውራ ጣቶች ቆረጡት ፤

፯፡ ወይቤሎሙ አድንቤቅ ለሰብአ ነገሥት አርእስተ እደዊሁ ወእግሪሆሙ ምቱራት ሀለዉ አስተጋቢ እዩ በታሕተ ማዕድዩ ወበከመ ገበርኩ ከማሁ ፈደዩኒ እግዚአብሔር ፤

አድንቤቅም አብረው የተያዙትን ሰዎች (የተማረኩትን ሰዎች) እንዲህ አላቸው፤ ከዚህ አስቀድሞ የወጋኋቸው የሰብአው ነገሥታት የእጃቸውና የእግራቸው ቁራጭ በሰደቃዬ በታች ተሰብስቦ አለ ማለት እጃቸውንና እግራቸውን ቆርጬ ጉልበት ገበታዬን አብልቻቸው ነበር፤ እግዚአብሔርም በእነሱ እንዳደረግሁት መጠን ፍዳውን ከፈለኝ አላቸው ፤

ወወሰድዎ ኢየሩሳሌም ወሞተ ህዩ ፤

እጁን እግሩን ቆርጠው ኢየሩሳሌም ወሰዱት ፤ በዚያ እንደተጋዘ ሞተ፤ (ሐተታ) ማጋዘስ አላጋዘትም ንጉሥ ነውና ሠራዊቱ አልቅሰው ይቅበሩት ብለው ወስደውታል ፤ ይህን ያህልም አያዝኑለትም ብሎ ወደፊት «ወተቃተሉ ደቂቀ ይሁዳ ምስለ ኢየሩሳሌም» የሚል ነውና ጌታችን አለ መስሏቸው ጸንተው እንዳይወጓቸው ለአፍርሆ ለአደንግዖ ይህን ያየህ ተቀጣ እንደማለት፤

፰፡ ወተቃተሉ ደቂቀ ይሁዳ ምስለ ኢየሩሳሌም ወአስተጋብእዎ ወቀተልዎ በአፈ ሐዲን ወአውአዩ ሀገራ በእሳት ፤

ነገደ ይሁዳም ኢየሩሳሌም ገብተው በከተማው ከቀሩ አሕዛብ ጋር ተዋጉ ፤ ሰውን በስለት ሀገሯን በእሳት አጥፍተው ኢየሩሳሌምን እጅ አደረጓት ፤

፱፡ ወእምዝ ወረዱ ደቂቀ ይሁዳ ይትቃተልዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ አድባር ፤

ነገደ ይሁዳም ኢየሩሳሌምን እጅ ካደረጉ በኋላ በአንባ ውስጥ የሚኖሩ አሕዛብን ያጠፉ ዘንድ ከደጋ ወደ ቁላ ወረዱ ፤

፲፡ ወሐረ ይሁዳ ውስተ ከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ኬብሮን ወወዕኡ ሰብአ ኬብሮን ወተቀበልዎሙ ፤

ይሁዳም በቁላ የሚኖሩ አሕዛብን ካጠፋ በኋላ በኬብሮን ውስጥ ወደሚኖሩ አሕዛብ ዘመተ የኬብሮን ሰዎችም ወንድ ይሉን ሴት ብለው ወጥተው ገጠሟቸው ፤

ወስማ ለኬብሮን ትካት ቀርዖርቦቃ ሴፌር ወቀተልዎሙ ለሴሲ ወለኡ ኪማም ወለታሚዓ ትውልደ ኤናቅ ፤

የኬብሮንም ስሟ ቀድሞ ቀርዖርቦቃሴፌር ይባል ነበር፤ ወደሷም ገብተው ከኤናቅ የተወለዱ

ሦስቱን ነገደ አሕዛብ አጠፏቸው ፤

፲፩፡ ወሐሩ እምህዩ ኅብ እለ ይነብሩ ዳቤር ወስማ ለዳቤር ትካት ሀገራ መጽሐፍ ፤

እነዚያንም ካጠፉ በኋላ በዳቤር ወደሚኖሩ አሕዛብ ሔዱ ፤ የዳቤርም ስሟ ቀድሞ የወግ የታሪክ አገር ትባል ነበር ፤

፲፪፡ ወይቤ ካሌብ ለዘቀተላ ለሀገራ መጽሐፍ ወአስተጋብአ እሁቦ አስካሃ ወለትዩ ትኩኖ ብእሴተ ፤

ካሌብም የወግ የታሪክ አገርን ወግቶ እጅ ላደረጋት ሚስት ልትሆነው ልጄ አስካን እሰጠዋለሁ አለ ፤

፲፫፡ ወአስተጋብአ ኅቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኑሁ ለካሌብ ዘይንእስ ፤

የካሌብ የታናሽ ወንድሙ የቄኔዝ ልጅ ኅቶንያል ወግቶ እጅ አደረጋት፤ እሱም ሚስት ልትሆነው ልጄ አስካን ሰጠው ፤

፲፬፡ ወሶበ ለሐዊር አምከራ ኅቶንያል ትሰአሎ ለአቡሃ ይጸግዋ ዓፀደ ወፍር ፤

ተንሥአት ያለበት ነው ፤ ለመሔድ በተነሣች ጊዜ የመሠማሪያ ቦታ እንዲሰጣት አባቷን ትለምነው ዘንድ ኅቶንያል መከራት ፤

ወአንጉርጉረት በዲበ አድግ ወጸር ሐት ወትቤ ውስተ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ ወይቤላ ካሌብ ምንተ ኮንኪ ፤

በበቅሎዋ ላይ ሁና ወደ በረሀ አገር ሰደድኸኝ ብላ ጩሐ አን ጉራጉረች (አለቀሰች)፤ ካሌብም ምን ሆንሽ አላት ፤

፲፮፤ ወትቤሎ አስካ ሀበኒ በረከተ እስመ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ ወሀ በኒ ቤዛ ማይ ፤

በበረሀ ወደ አለ አገር ሰደኸኛ ልና የውሃ መግዣ ጉልት (እርሻ) ስጠኝ አለችው ፤ አንድም አን ጉርጉረት ወጸርሐት ብሎ ነበርና የእንባዬን ዋጋ ስጠኝ አለ ችው ፤

ወወሀባ ካሌብ በከመ ትፈቱ በልባ ቤዛ ሕማም ወቤዛ ትካዝ ፤

ካሌብም በልባ እንደ ተመኝ ችው የነዘንዋንና የልቅሶዋን ዋጋ ቤታኔስን ሰጣት ፤

፲፯፤ ወደቂቀ የባብ ቄንዳሚ ሐሙሁ ለሙሴ ዐርጉ እምሀገረ ፊንቆን ኅበ ደቂቀ ይሁዳ ውስተ ሐቅለ ይሁዳ ዘመንገለ ግዜብ ውስተ ሙራደ አራድ ወሐረ ወነበረ ምስሌሆሙ ፤

«ዐርጉ እምሀገረ ፊንቆን ውስተ ሐቅለ ይሁዳ» ብሎ ይገጥሟል፤ የሙሴ አማት የቄንዳው ሰው የየባብ ልጆችም ፊንቆን ከም ትባል አገር በአራድ መውረጃ

በስተግራ በኩል ወደ አለች ወደ ይሁዳ ዕጣ ወጡ (ሔዱ)፤ እሱም ሔደ ፤ ከነሱ ጋር ተቀመጠ ፤

፲፰፤ ወሐረ ይሁዳ ምስለ ስምዖን እኑሁ ወቀተልም ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሴፍር ወአገረምዋ ወአጥፍእዋ ፤

ነገደ ይሁዳም ከወንድሙ ከነገደ ስምዖን ጋር ዘምቶ በሴፍር የሚኖሩ አሕዛብን አጠፏቸው፤ አገሪቱንም እርም አድርገው አጠፏት ፤ አንድም ሥርዓተ ሞት ሠሩባት ፤

፲፱፤ ወኢተዋረሳ ይሁዳ ለጋዛ ወለ ደወላ ለአስቀሎና ወለደወላ ለአቃሮን ወለደወላ ለአዛጦን ወሙፋራ ተሃ ፤

ነገደ ይሁዳም ጋዛን ከአውራጃዋ ጋር፤ አስቀሎናንም ከአውራጃዋ ጋር ፤ አቃሮንንም ከአውራጃዋ ጋር ፤ አዛጦንን ከመሠማሪያ ዎቿ ጋር አልወረሰም ነበር ፤

፲፲፤ ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ይሁዳ ወተዋረሰ ደብረ ፤

እግዚአብሔርም ከነገደ ይሁዳ ጋር በረድኤት አለና ደጋውን አገር ወረሰ ፤

ወስእነ ተዋርሶቶሙ ለአለ ይነብሩ ውስተ ቁላት እስመ ሠረገላተ ሐፂን በሙ ፤

የብረት ሠረገላ ነበራቸውና በቁላ የሚኖሩ አሕዛብን አጥ

ፍቶ ቁላውን አገር መውረስ ግን ተሳነው ፤

፳፤ ወመሀብም ለካሌብ ኪብሮን በከመ ይቤ ሙሴ ወተዋረሰ እምሆ ሄ አሀ ጉረ ወአሰሰሎሙ እምሆ ለ፫ቱ ደቂቀ ኤናቅ ፤

ካሌብም ሙሴ እንዳዘዘ ኪብሮንን ሰጡት ፤ ከዚያም ሠላሳ ያህል አገሮችን እጅ አድርጎ ከኤናቅ የተወለዱ ሦስቱን ነገድም ከኪብሮን አጠፋቸው ፤

፳፩፤ ወለኢያቡሴዎን እለ ይነብሩ ውስተ ኢየሩሳሌም ኢያሰስልምሙ ደቂቀ ብንያሚ ወነበሩ ኢያቡሴዎን ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እስከ ዛቲ ዕለት ፤

ነገደ ብንያምም በኢየሩሳሌም የሚኖሩ አሕዛብን አላስለቀቋቸውም ነበር ፤ እነዚህም አሕዛብ ከነገደ ብንያም ጋር እስከዚች ቀን ኖሩ ፤

፳፪፤ ወዐርጉ ደቂቀ የሴፍ እሙን ቱኒ ውስተ ቤቴል ወእግዚአብሔር ምስሌሆሙ ፤

የየሴፍም ልጆች ወደ ቤቴል ዘመቱ፤ እግዚአብሔርም በረድኤት ከነርሱ ጋር ነበር ፤

፳፫፤ ወተዳዩን ወርእይዋ ለቤቴል ወስማ ለይእቲ ሀገር ትካት ሎዛ ፤

ተሰብስበውም ቤቴልን ጉብፏት ፤ የዚችም አገር ስሟ ቀድሞ ሎዛ ትባል ነበር ፤

፳፬፤ ወርእይ ሰብአ ማዕቅብ ብእሴ እንዘ ይወጽእ እምሀገር ወአኅዘም ወይቤልዎ አርእየን ምብዋዓ ለሀገር ወንገብር ምሕረተ ምስሌክ ፤

ዘብ (በሩን) የሚጠብቁ ሰዎችም ከከተማ ሲወጣ አንድ ሰው አይተው ይዘው ወደ ከተማ የምንገባበት ሥርጥ (ልዩ) መንገድ አሳየን ፤ ላንተም ይቅርታን እና ደርግልሃለን አሉት ፤

፳፭፤ ወአርእዮሙ እንተ ኅበ ይበው እዋ ለሀገር ወቀተልዋ ለይእቲ ሀገር በአፈ ሐፂን ወለዝክተሰ ብእሴ ወለ አዝማዲሁ አግግዘዎሙ ፤

እሱም ተሠውረው ወደ ከተማ የሚገቡበትን ሥርጥ መንገድ አሳያቸው ፤ እነሱም ገብተው ሰውን በስለት አገሩን በእሳት አጠፉት፤ መንገድ ያሳያቸውን ያን ሰው ግን ከነዘመዶቹ ነፃ አወጡት ፤

፳፮፤ ወአተወ ውእቱ ብእሴ ውስተ ምድረ ኬጤኤን ወነደቀ በሆ ሀገረ ወሰመዩ ስማ ሎዛ ወውእቱ ኮነ ስማ እስከ ዮም ፤

ኬጤኤንም ይላል፤ ይህም ሰው ወደ ኬጤኤን አውራጃ ገብቶ በዚያ አገር አቅንቶ ኖረ ፤ ስሟ ንም በቀደመ ሀገሩ ስም ሎዛ ብሎ ጠራት ፤ ከዚያም ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ስሟ ሁኖ ኖረ ፤

፳፯፡ ወኢተዋረሰ ምናሴ ቤተሶን እንተ ሀገረ ሰቂቶን ወአዋልዲሃ ወኢ ቀጸአድ ወአዋልዲሃ ፤

ምናሴም በሰቂቶን አገር ያሉ አሕዛብን አጥፍቶ ቤተሶንን ከጥ ቃቅን አገሮቿ ጋር፣ አድዋሊሃ ቢል ከአውራጃዋ ጋር ፣ ቀጸአ ድንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋር አልወረሰም ፤

ወኢእለ ይነብሩ ውስተ አዶር ወአ ዋልዲሃ ወኢእለ ይነብሩ ውስተ ዮበ ለዓም ወአዋልዲሃ ወኢእለ ይነብሩ ውስተ መጌዳ ወአዋልዲሃ ወኢእለ ይነ ብሩ ውስተ ዮበለዓም ወአዋልዲሃ ፤

በአዶር የሚኖሩትንም አጥፍቶ ከጥቃቅኑ አገሮቿ ጋር በዮበለ ዓም የሚኖሩትንም አጥፍቶ ከጥ ቃቅን አገሮቿ ጋር በሚጌዳና በዮበለዓም የሚኖሩትንም አጥ ፍቶ ከጥቃቅን አገሮቻቸው (ከአ ውራጃዎቻቸው) ጋር አልወረ ሰም ፤

ወአኅዙ ከነዓን ይገባሉ ውስተ ይእቲ ምድር ፤

የከነዓን ሰዎች ግን በዚች አገር ውስጥ ይኖሩ ነበር ተርትሮ የተ ናገረውን ውስተ ይእቲ ምድር ብሎ አጸፈው ፤

፳፰፡ ወእምዝ ሶበ ጸንዑ እስራኤል መጸብሔ ረሰይዎሙ ለከነዓን ወአጥ ፍላስ ኢያጥፍእዎሙ ፤

እስራኤልም ከበዙ በኋላ በጸኑ ጊዜ የከነዓንን ሰዎች ገባር አደ

ረንቸው፣ ማጥፋትን ግን አላጠ ፏቸውም ፤

፳፱፡ ወኤፍሬምኒ ኢያጥፍእዎሙ ለከነዓን እለ ይነብሩ ውስተ ጋዜር ወነበሩ ከናኔዎን ማዕከሎሙ ውስተ ጋዜር ወኮንዎሙ መጸብሔ ፤

ነገደ ኤፍሬምም በጋዜር የሚ ኖሩ አሕዛብን አላጠፏቸውም ፣ የከነዓን ወገኖችም በጋዜር የነ ገደ ኤፍሬም ገባር ሁነው በመ ካከላቸው ኖሩ ፤

፴፡ ወዛብሎንሂ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቁድሮን ወለእለ ይነ ብሩ ውስተ አማን ወነበሩ ከናኔዎን ማዕከሎሙ ወኮንዎሙ መጸብሔ ፤

ነገደ ዛብሎንም በአማንና በቁ ድሮን የሚኖሩ አሕዛብን አላጠ ፏቸውም ፣ የከነዓንም ሰዎች ለነገደ ዛብሎን ገባር ሁነው በመ ካከላቸው ኖሩ ፤

፴፩፡ ወአሴርሂ ኢያጥፍእዎሙ እለ ይነብሩ ውስተ አካ ወኮንዎሙ መጸ ብሔ ፤

ነገደ አሴርም በአካ የሚኖሩ አሕዛብን አላጠፏቸውም፣ እነ ሱም ገባር ሆኗቸው ፤

ወለእለ ይነብሩ ውስተ ዶር ወለእለ ይነ ብሩ ውስተ ሲዶና ወለእለ ይነብሩ ውስተ አስኮድ ወኬድያ ወአፌቅ ወሮ አብ ፤

በዶላፍና በዶር የሞኖሩትን በሲ ዶናና በአስኮድ እንደዚህም ሁሉ

በኬዴያድ በአፌቅና በሮአብ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፏቸ ውም ፤ አንድም እነዚህ ሁሉ ለነ ገደ አሴር ገባር ሁነው ኖሩ ፤

፴፪፡ ወነበረ አሴር ማዕከለ ከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር እስመ ስዕነ አጥፍአቶሙ ፤

«ተርትሮ የተናገረውን ውስተ ይእቲ ምድር ብሎ አጸፈ» ፤ ነገደ አሴርም እነዚህን (አሕዛ ብን) ማጥፋት ስለተሳነው በዚች አገር ውስጥ በሚኖሩ አሕዛብ መካከል ኖረ ፤

፴፫፡ ወንፍታሌምኒ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቤተ ሳሚስ እስመ ስዕኑ አጥፍአቶሙ ፤

የንፍታሌም ወገኖችም በሳሚስ የሚኖሩ አሕዛብን አላጠፏቸ ውም እነሱን ማጥፋት ተስኗቸ ዋልና ፤

ወኢእለ ይነብሩ ውስተ ቤቴኔስ ወነ በሩ ማዕከለ ከናኔዎን ለእለ ሀለዉ ውስተ ይእቲ ምድር ወኮንዎሙ መጸ ብሔ እለ ይነብሩ ውስተ ቤተ ሳሚስ ወውስተ ቤቴኔስ ፤

በቤቴኔስ የሚኖሩትን አሕዛብ አላጠፏቸውም፣ የከነዓን ወገ ኖችም በዚያች አገር በሚኖሩ ሰዎች መካከል ኖሩ ፣ በቤቴኔ ስና በቤተሳሚስ የሚኖሩ ሰዎ ችም ለነገደ ንፍታሌም ገባር ሁነው ኖሩ ፤

፴፬፡ ወአጠቅዎሙ አሞሬዎን ለደ ቂቀ ዳን በውስተ አድባር እስመ ኢያ በውጎዎሙ ይረዱ ውስተ ቂላት ፤

የአሞሬዎን ወገኖችም በደጋ የሚያስጨንቋቸው ነገደ ዳንን በቂላ አስጨንቋቸው ነገደ ዳን ወደ ቂላ ይወርዱ ዘንድ የአሞ ሬዎን ወገኖችን አላሰናበቷቸው ምና (ሙብት አልሰጧቸውምና) ፤

፴፭፡ ወአኅዙ አሞሬዎን ይገባሉ ውስተ ደብረ መርስኖኖስ ዘበ ውስ ቴቱ ድብ ወቁናጽል ፤

የአሞሬዎን ወገኖች ቀበሮና ችብ (ግስላ) በሚኖሩበት መርስኖኖስ በሚባል ተራራ ይኖሩ ጀመር ፤

ወጸንዓት እዴሆሙ ለቤተ ዮሴፍ ላዕለ አሞሬዎን ወኮንዎሙ መጸ ብሔ ፤

የነገደ ዮሴፍ ሥልጣን ግን ከአ ሞሬዎን ወገኖች ጋር ጸንታ ኖረች እነሱም ገባር ሆኗቸው ፤

፴፮፡ ወደብረ አሞሬዎን ወኢየሚ ዎን ላዕላይ ዘአቅራቢን እለ ውስተ ላዕላይ ኩኩሕ ፤

ታሕታይ አለና ላዕላይ አለ ፣ ወደ አቅራቢን በሚያደርስ በኢ የሚዎንና በአሞሬዎን ደጋ በዋሻ የሚኖሩ ሰዎችም ለነገደ ዮሴፍ ገባር ሆኗቸው ።

ምዕራፍ ፪

፩፤ ወዐርገ መልአክ እግዚአብሔር እምገልገላ ላዕለ ቀላውትሞኖስ ወላዕለ ቤቴል ወላዕለ ቤተ እስራኤል ፣ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ከገልገላ በቀላውትሞኖስና በቤቴል ወደአሉ ወደእስራኤል ወገኖች መጣ ፣ አንድም እምጌ ልጌላ ይላል ፣ ጌልጌላ ከሚባል ሰማይ መጣ ፣

ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይቤ አው ጸእኩክሙ እምግብጽ ወአባእኩክሙ ውስተ ምድር ዘመሐልኩ ለአበዊ ክሙ ከመ አሁበክሙ ወእቤለክሙ ኢየጎድግ ኪዳንዩ ዘምስሌክሙ ለዓለም ፣

እንዲህም አላቸው ከግብፅ አውጥቼ አወርሳችሁ ዘንድ ለአባቶቻችሁ ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደማልሁላቸው ምድር ወደ ከነዓን አገባኋችሁ ፣ ለአባቶቻችሁ የማልኩትንም መሐላዬን ከናንተ ጋር ለዘለዓለሙ አጸናለሁ አለ እግዚአብሔር ፣

፪፤ ወአንትሙኒ ኢትትካዩዱ ኪዳን ምስለ እለ ይነብሩ ውስተ ዛቲ ምድር ወኢለአማልክቲሆሙ ኢትስግዱ ሎሙ ፣

እናንተም በከነዓን ከሚኖሩ አሕዛብ ጋር አትማማሉ ፣ ለጣዖቶቻቸው አትስገዱ ፣ ለካህናተ ጣዖቱም አትገዙ ፣

ወግልፎሆሙኒ ቀጥቅጡ ወምሥቀ ጊሆሙኒ ንሥቱ ወኢሰማእክሙኒ ቃልዩ እመ ገበርክሙ ዘንተ ፣

የተቀረጸ ጣዖታቸውን ሥበሩ ፣ ምሥቀዓ ብርታቸውንም አፍርሱ አልኋችሁ ፣ ነገር ግን ይህን ካላደረጋችሁ የነገርኋችሁን ነገር አልሰማችሁኝም ፣

፫፤ ወአነኒ እቤ ኢይደግም አሰስ ሎቶሙ ለአሕዛብ እለ እቤ ከመ አውዕለሙ እምቅድሚክሙ ወይከ ውኑክሙ ለኑዝን ወአማልክቲሆሙኒ ይከውኑክሙ ለዕቅፍት ፣

እኔም ከፊታችሁ አውጥቼ እስዳቸው ዘንድ የነገርኋችሁ አሕዛብን እንግዲህ ወዲህ ዳግ መኛ ከፊታችሁ አላርቃቸውም አልሁ ፣ እነሱም ለኑዝን ይሆኗችኋል ማለት ያሳዝኗችኋል ፣ ያስለቅሷችኋል ፣ ጣዖቶቻቸውም መሰናክል ይሆኗችኋል ማለት ዕቅፍተ ነፍስን ዕቅፍተ ሥጋን ያመጡባችኋል ብሏችኋል አላቸው ፣

፬፤ ወእምዝ ሶበ ይቤሎሙ መልአክ እግዚአብሔር ለኩሎ እስራኤል ዘንተ ነገረ ጸርሐ ኩሎ ሕዝብ ወበከዩ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም ለእስራኤል ሁሉ ይህን ነገር በነገራቸው ጊዜ እምዝ ጸርሐ ብሎ ይገጥሟል ፣ ከዚህ በኋላ ሕዝብ ሁሉ ጩኾ አለቀሰ ፣

፭፤ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምዮ ስሙ ለውእቱ መካን መካነ ብካይ ወሦቡ በሆዩ ለእግዚአብሔር ፣

ስለዚህም ነገር የዚያ ቦታ ስሙ የልቅሶ ቦታ ተባለ ፣ እስራኤልም በዚያ ባለቀሱበት ቦታ መሥቀዕት አቀረቡ ፣

፮፤ ወፊነም ለሕዝብ ወአተዉ ደቂቀ እስራኤል ኩሎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ውስተ ርስቶሙ ከመ ይትሞረስዋ ለምድር ፣

መልአኩ (ኢያሱ) ሕዝቡን አሰናበታቸው ፣ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ከነዓንን ይወርሷት ዘንድ ወደቤታቸው እና ወደርስታቸው ገቡ ፣ አንድም በየርስታቸው ወዳለ ቤታቸው የወረሷትስ በኢያሱ ጊዜ ነው ፣ የተደረገውን ለመግለጽ ደግሞታል ፣

፯፤ ወተቀንዩ ሕዝብ ለእግዚአብሔር በኩሎ መዋዕሊሁ ለኢያሱ ወበኩሎ መዋዕሊሆሙ ለሊቃናት ፣

ሕዝቡም በኢያሱ ዘመን ሁሉ በአለቆቹም ዘመን ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዙ ፣

ወኩሎ እለ ኖጎ መዋዕሊሆሙ እምድጎረ ኢያሱ ኩሎሙ ዘአእመሩ ኩሎ ግብረ እግዚአብሔር ዓቢየ ዘግብረ ለእስራኤል ፣

እግዚአብሔር ለእስራኤል ያደረገውን ታላቅ ታምራት ያወቁ ሁሉ ከኢያሱ በኋላ ዘመናቸው

የበዛ ሰዎች ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዙ ፣

፰፤ ወሞተ ኢያሱ ወልደ ነዌ ገብረ እግዚአብሔር እንዝ ወልደ ምዕት ወ፲ቱ ዓመት ፣

የእግዚአብሔር አገልጋይ የነዌ ልጅ ኢያሱ መቶ አሥር ዓመት ሲሆነው ሞተ ፣

፱፤ ወቀበርዎ ውስተ ደብረ ርስቱ ውስተ ተምናስራሕ ውስተ ደብረ ኤፍሬም እመንገለ መስዑ ለደብረ ገአስ ፣

በገአስ ተራራ በስተቀኝ በነገደ ኤፍሬም ዕጣ ባለች ርስቱ በምትሆን በተምናስራሕ ቀበሩት ፣ (ሐተታ) ይህንም ተናግሮት አልነበረምን ስለምን ደገመው ቢሉ «ወእምዝ አምለኩ ደቂቀ እስራኤል አስጠራጢን ወአስጣሮት» ብሎ እንደ አርእስት ተናግሮ ነበርና ከመካከል እንዳልቀረው ሲያጠይቅ አሁን «ወተንሥአት ካልዕት ትውልድ» የሚል ነውና በኢያሱ ዘመን ከኢያሱም በኋላ በተነሡ በበነዎቹ ዘመን እስራኤል ኃጢአት አልሠሩም ጣዖት አላመለኩም ለማለት ፣

ጉባዔ

፲፤ ወኩላ ይእቲ ትውልድ አተዉ ኅበ አበዊሆሙ ወተንሥአት ካልዕት ትውልድ እምድጎሬሆሙ ኩሎ

ምዕራፍ ፪

፩፤ ወወርገ መልአክ እግዚአብሔር እምገልገላ ላዕለ ቀላውትሞኖስ ወላ ዕለ ቤቴል ወላዕለ ቤተ እስራኤል ፣ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ከገልገላ በቀላውትሞኖስና በቤቴል ወደአሉ ወደእስራኤል ወገኖች መጣ ፣ አንድም እምጌ ልጌላ ይላል ፣ ጌልጌላ ከሚባል ሰማይ መጣ ፣

ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይቤ አው ጸእኩክሙ እምግብጽ ወአባእኩክሙ ውስተ ምድር ዘመሐልኩ ለአበዊ ክሙ ከመ አሀብክሙ ወእቤለክሙ ኢዮጎድግ ኪዳንዩ ዘምስሌክሙ ለዓ ለም ፣

እንዲህም አላቸው ከግብፅ አው ጥቼ አወርሳችሁ ዘንድ ለአ ባቶቻችሁ ለአብርሃም ለይስ ሐቅ ለያዕቆብ ወደማልሁላቸው ምድር ወደ ከነዓን አገባኋችሁ ፣ ለአባቶቻችሁ የማልኩትንም መሐላዩን ከናንተ ጋር ለዘለዓ ለሙ አጸናለሁ አለ እግዚአብሔር ፣

፪፤ ወአንትሙኒ ኢትትካዩዱ ኪዳን ምስለ እለ ይነብሩ ውስተ ዛቲ ምድር ወኢለአማልክቲሆሙ ኢትስ ግዱ ሎሙ ፣

እናንተም በከነዓን ከሚኖሩ አሕ ዛብ ጋር አትማማሉ ፣ ለጣዖቶቻ ችው አትስገዱ ፣ ለካህናተ ጣዖ ቱም አትገዙ ፣

ወግልፎሆሙኒ ቀጥቅጡ ወምሥዋ ዒሆሙኒ ንሥቱ ወኢሰማእክሙኒ ቃልዩ እመ ገበርክሙ ዘንተ ፣

የተቀረጸ ጣዖታቸውን ሥበሩ ፣ ምሥዋዓ ብርታቸውንም አፍ ርሱ አልኋችሁ ፣ ነገር ግን ይህን ካላደረጋችሁ የነገርኋችሁን ነገር አልሰማችሁኝም ፣

፫፤ ወአነኒ እቤ ኢይደግም አስስ ሎቶሙ ለአሕዛብ እለ እቤ ከመ አውዕአሙ እምቅድሜክሙ ወይክ ውኑክሙ ለኀዘን ወአማልክቲሆሙኒ ይከውኑክሙ ለዕቅፍት ፣

እኔም ከፊታችሁ አውጥቼ እስ ዳቸው ዘንድ የነገርኋችሁ አሕ ዛብን እንግዲህ ወዲህ ዳግ መኛ ከፊታችሁ አላርቃቸውም አልሁ ፣ እነሱም ለኀዘን ይሆኗ ችኋል ማለት ያሳዘኗችኋል ፣ ያስለቅሷችኋል ፣ ጣዖቶቻቸውም መሰናክል ይሆኗችኋል ማለት ዕቅፍተ ነፍስን ዕቅፍተ ሥጋን ያመጡባችኋል ብሏችኋል አላ ቸው ፣

፬፤ ወእምዝ ሶበ ይቤሎሙ መልአክ እግዚአብሔር ለኩሉ እስራኤል ዘንተ ነገረ ጸርሐ ኩሉ ሕዝብ ወበከዩ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአ ክም ለእስራኤል ሁሉ ይህን ነገር በነገራቸው ጊዜ እምዝ ጸርሐ ብሎ ይገጥሟል ፣ ከዚህ በኋላ ሕዝብ ሁሉ ጩኾ አለቀሰ ፣

፭፤ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምዮ ስሙ ለውእቱ መካን መካን ብካይ ወሦዑ በህዩ ለእግዚአብሔር ፣

ስለዚህም ነገር የዚያ ቦታ ስሙ የልቅሶ ቦታ ተባለ ፣ እስራኤልም በዚያ ባለቀሱበት ቦታ መሥዋ ዕት አቀረቡ ፣

፮፤ ወፈነምሙ ለሕዝብ ወአተዉ ደቂቀ እስራኤል ኩሎሙ ውስተ አብዮቲሆሙ ወውስተ ርስቶሙ ከመ ይትዋረስዎ ለምድር ፣

መልአኩ (ኢያሱ) ሕዝቡን አሰ ናበታቸው ፣ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ከነዓንን ይወርሷት ዘንድ ወደቤታቸው እና ወደርስታ ቸው ገቡ ፣ አንድም በየርስታ ቸው ወዳለ ቤታቸው የወረሷ ትስ በኢያሱ ጊዜ ነው ፣ የተደ ረገውን ለመግለጽ ደግሞታል ፣

፯፤ ወተቀንዩ ሕዝብ ለእግዚአብሔር በኩሉ መዋዕሊሁ ለኢያሱ ወበኩሉ መዋዕሊሆሙ ለሊቃናት ፣

ሕዝቡም በኢያሱ ዘመን ሁሉ በአለቆቹም ዘመን ሁሉ ለእግ ዚአብሔር ተገዙ ፣

ወኩሉ እለ ኖኅ መዋዕሊሆሙ እም ድገረ ኢያሱ ኩሎሙ ዘአእመሩ ኩሎ ግብረ እግዚአብሔር ዓቢዩ ዘገብረ ለእስራኤል ፣

እግዚአብሔር ለእስራኤል ያደ ረገውን ታላቅ ታምራት ያወቁ ሁሉ ከኢያሱ በኋላ ዘመናቸው

የበዛ ሰዎች ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዙ ፣

፰፤ ወሞተ ኢያሱ ወልደ ነዌ ገብረ እግዚአብሔር እንዘ ወልደ ምዕት ወ፲ቱ ዓመት ፣

የእግዚአብሔር አገልጋይ የነዌ ልጅ ኢያሱ መቶ አሥር ዓመት ሲሆነው ሞተ ፣

፱፤ ወቀበርዎ ውስተ ደብረ ርስቱ ውስተ ተምናስራሕ ውስተ ደብረ ኤፍሬም እመንገለ መስዑ ለደብረ ገአስ ፣

በገአስ ተራራ በስተቀኝ በነገደ ኤፍሬም ዕጣ ባለች ርስቱ በም ትሆን በተምናስራሕ ቀበሩት ፣ (ሐተታ) ይህንም ተናግሮት አል ነበረምን ስለምን ደገመው ቢሉ «ወእምዝ አምለኩ ደቂቀ እስራኤል አስጠራጢን ወአስጣሮት» ብሎ እንደ አርእስት ተናግሮ ነበርና ከመካከል እንዳልቀረው ሲያጠይቅ አሁን «ወተንሥአት ካልዕት ትውልድ» የሚል ነውና በኢያሱ ዘመን ከኢያሱም በኋላ በተነሡ በበጎዎቹ ዘመን እስራኤል ኃጢአት አልሠሩም ጣዖት አላመለኩም ለማለት ፣

ጉባዔ

፲፤ ወኩላ ይእቲ ትውልድ አተዉ ኅበ አበዊሆሙ ወተንሥአት ካል ዕት ትውልድ እምድኅሬሆሙ ኩሉ

እለ ኢየሁዳም ለእግዚአብሔር ወግ ብረ ዘገብረ ለእስራኤል ፤

ይእቲ ትውልድ ካለ አተወት አተወም ካለ ውእቶሙ ባለ በቀና ነበር ፤ ልማደ መጽሐፍ ነው ፤ እነዚህም ወገኖች ሁሉ ሙተው አባቶቻቸው ወደተቀ በሩበት መቃብር ገቡ (ወረዱ)፤ ከነሱም በኋላ እግዚአብሔርን የማያውቁ ለእስራኤል ያደረገ ውንም ታምራት የማያውቁ ሌሎች ትውልድ ተነሡ ፤

፲፩፡ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር ወአምለኩ በዓ ሊምሃ ፤

የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ ፤ በዓሊም የተባለ ጣዖትንም አመለኩ ፤

፲፪፡ ውነደግዎ ለእግዚአብሔር አምላክ አበዋሆሙ ዘአውጽኦሙ እምድረ ግብፅ ወተለዉ ባዕዳነ አማልክተ አሕዛብ እለ ዓውዶሙ ወሰገዱ ሎሙ ወአምእዕዎ ለእግዚአብሔር ፤

ከግብፅ ያወጣቸውን ያባቶቻቸውን ፈጣሪ እግዚአብሔርን ትተው በዙሪያቸው ያሉ ልዩ የሆኑ የአሕዛብን ጣዖታት አምልከው ሰገዱላቸው፤ እግዚአብሔርንም ኃጢአት በመሥራትና ጣዖት በማምለክ አሳዘኑት ፤

፲፫፡ ውነደግዎ ለእግዚአብሔር ወአምለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጠራጢም ፤

ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን ትተው በሰው አምሳል የተሠራ ጣዖትን እነሃሱቶን እነስድስቶን አመለኩ ፤

፲፬፡ ወተምዐ እግዚአብሔር መዓተ ላዕል እስራኤል ወአግብአሙ ውስተ እደ እለ ይዪውዎሙ ፤

እግዚአብሔርም በእስራኤል ላይ ፈጽሞ ተቆጣ (ፈረደ) ፤ ማርከው በሚወስዷቸው በአሕዛብም እጅ ጣላቸው ፤

ወዪውዎሙ ወአእተውዎሙ ውስተ ምድረ ፀሮሙ እለ ዓውዶሙ ወኢክህሉ ተቃውሞ ቅድመ ፀሮሙ በኩሉ ዘበርበርዎሙ ፤

እነሱም ማርከው ወስደው በዙሪያቸው ወደ አሉ ጠላቶቻቸው አገር አገቧቸው ፤ እስራኤልም ረድኤተ እግዚአብሔር ተለይቷቸዋልና በዘረፏቸው ፤ ማርከው በወሰዷቸው በጠላቶቻቸው ፊት ቁሞ መዋጋት አልቻሉም ፤

፲፭፡ ወእደ እግዚአብሔር ላዕሌ ሆሙ በእኪት በከመ ይቤ እግዚአብሔር ወበከመ መሐለ እግዚአብሔር ወሣቀዮሙ ጥቀ ፤

እግዚአብሔር «ኢይደግም አሰስሎቶሙ ለአሕዛብ ወይከውኑ

ክሙ ለ'ዝን» ብሎ በመሐላ እንደተናገረ የእግዚአብሔር ሥልጣን በእስራኤል ላይ በመዓት ጸንታ ኖረች፤ በአሕዛብም አድሮ ፈጽሞ መከራ አጸናባቸው ፤

፲፮፡ ወአቀመ እግዚአብሔር መሳፍንተ ወአድነኖሙ እምእደ እለ ዪውዎሙ ፤

መከራ በጸናባቸውም ጊዜ ስለተመለሱ እግዚአብሔር መሳፍንትን አስነሥቶ ማርከው ከወሰዷቸው ከአሕዛብ እጅ አዳናቸው ፤

፲፯፡ ወለመሳፍንተሆሙኑ ኢሰምዕ ዎሙ እስመ ዘመዉ ወተለዉ አማልክተ ባዕድ ወሰገዱ ሎሙ ወአምዕ ዕዎ ለእግዚአብሔር ፤

ነገር ግን እስራኤል ልዩ የሆኑ የከነዓንን ጣዖታት ተከትለው ሰስነዋልና ለጣዖትም እየሰገዱ እግዚአብሔርን አሳዝነዋልና ቢመክሯቸው ቢያስተምሯቸው መሳፍንቱን አልሰሟቸውም ፤

ውነደግዎ ፍጡነ ለፍኖት እንተ ባቲሖሩ አበዋሆሙ ከመ ኢይስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ወኢገብሩ ከማሁ ፤

የእግዚአብሔርን ቃል ወይም ትእዛዝ እንዳይሰሙ አባቶቻቸው ጸንተው የኖሩባትን ሕግ ፈጥነው ተዋት፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘም አሳደረጉም ፤ አንድም እግዚአብሔር የሾመላቸው

መስፍኑም እንዳዘዛቸው አሳደረጉም ፤ (ሐተታ) ዕፀው አእባንን አምልከው፤ እንሰሳት አራዊትን እነዚህንም አምልከው ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብትን ያመልካሉና ዘመዉ አለ ፤

፲፰፡ ወሶበ አቀመ ሎሙ እግዚአብሔር መሳፍንተ ወሀለዉ እግዚአብሔር ምስለ ውእቱ መስፍን ወአድነኖሙ እምእደ ፀሮሙ በኩሉ መዋዕሊሁ ለውእቱ መስፍን ፤

እግዚአብሔርም ዳግመኛ መሳፍንትን ባስነሣላቸው ጊዜ እግዚአብሔር ከዚያ መስፍን ጋራ በረድኤት ኖረ (ዋዌውን ታግሃ ነው) ፤ በዚያ መስፍን ዘመንም ሁሉ ከጠላቶቻቸው እጅ አዳናቸው ፤

እስመ ተሳገሎሙ እግዚአብሔር እምሕማሞሙ በቅድመ እለ ይትቃተልዎሙ ፤

በሚዋጋቸው በአሕዛብ ፊት እግዚአብሔር ከመከራው ይቅር ብሏቸዋልና ፤

፲፱፡ ወእምዝ ሶበ ሞተ ውእቱ መስፍን ይገብኑ ካዕበ ወይኤብሉ ፈድፋድ እምአበዋሆሙ ፤

እግዚአብሔር ያደረገበት ያመስፍን በሞተ ጊዜ ዳግመኛ ከአምልኮተ እግዚአብሔር ወደ አምልኮተ ጣዖት ተመልሰው ካባቶቻቸው ይልቅ ፈጽመው ይበድላሉ ፤

ወየሐውሩ ወይተልዉ ድጎረ አማል ክተ ባዕድ ወያመልክዎሙ ወይሰግዱ ሎሙ ወኢዮጎድጉ እከዮሙ ወኢይገ ብኡ እምፍኖቶሙ እኪት ፤

የከነዓንን ጣዖታት በግብር ተከ ትለው ይሄዳሉ፤ አምላክ እያ ሉም ይሰግዱላቸዋል፤ ክፋታቸ ውን አይተውም ፤ ከክፋ ሥራ ቸውም አይመለሱም ነበር ፤

፳፮፡ ወተምዐ እግዚአብሔር መዓተ ላዕል እስራኤል ወይቤ እስመ ጎደጉ እሉ ሕዝብ ኪዳንዩ ዘአዘዘክዎሙ ለአበዊሆሙ ወኢሰምዑ ቃልዩ ፤

እግዚአብሔርም በእስራኤል ላይ ፈጽሞ ተቆጣ (ፈረደ)፤ እነዚህ ወገኖች ላባቶቻቸው ያዘዘኳቸ ውን ቃል ኪዳኔን አፍርሰዋልና ቃሌንም አልሰሙምና ፤

፳፯፡ ወአነኒ ኢይደግም እንከ አሰ ስሎ ብእሲ እምኔሆሙ ወእምቅድሙ እምነ አሕዛብ እለ አትረፈ ኢያሱ ፤

እኔም ከእንግዲህ ወዲህ ከእስ ራኤል ፊት ኢያሱ ካስቀራቸው አሕዛብ ወገን ሰውን አላጠፋም አለ ፤

፳፰፡ ወጎደጎሙ ከመ ያመክሮሙ ቦሙ ለእስራኤል እመ የዐቅቡ ፍኖተ እግዚአብሔር ወየሐውሩ ባቲ በከመ ዐቀቡ አበዊሆሙ ወእመ አልቦ ፤

አባቶቻቸው እንደ ጠበቁ የእግ ዚአብሔርን ሕግ ይጠብቁ እንደ ሆነ፤ በሷም ጸንተው ይኖሩ እን

ደሆነ፤ አይኖሩም እንደሆነ እስ ራኤልን ይፈትንባቸው ዘንድ አሕዛብን ሳያጠፋ ተዋቸው ፤

፳፫፡ ወጎደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ አሕዛብ ወኢያሰሰሎሙ ፍጡነ ወኢያ ግብአሙ ውስተ እዴሁ ለኢያሱ ፤

እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ ፈጥኖ ሳያጠፋ ተዋቸው በኢያ ሱም እጅ አልጣላቸውም ፤ ከላይ የተናገረውን ለማጽናት ደገመው ።

ምዕራፍ ፫

፩፡ ወጎደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ አሕዛብ ከመ ያመክሮሙ ቦሙ ለእ ስራኤል ወኮሎሙ እለ ኢየአምሩ ኮሎ ጸብአሙ ለከነዓን ፤

እግዚአብሔር እነዚህን የተዋ ቸው (ከጥፋት ያቆዩቸው) እስ ራኤልን ሊፈትንባቸው ነው ፤ ሁሉም የከነዓንን ሰዎች ጦርነት የማያውቁ ናቸው ፤

፪፡ ዳዕሙ በእንተ ትውልደሙ ለደ ቂቀ እስራኤል ከመ ይምሀርዎሙ ቀትለ ፤

ለእስራኤል ልጆች ሰልፍን ያስ ተምሯቸው ዘንድ ነው እንጂ ፤

፫፡ ወባሕቱ እለ እምቅድሚሆሙኒ ኢያለመርዎሙ ለእሉ ጅቱ አሕዛብ ኢሎፍሊ ወበኮሎ ከነዓን ወሲዶና ወኤዌዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሊባ

ኖስ እምደብረ ባላሂርሞን እስከ ሙባዓ ኤማት ፤

ነገር ግን ከነሱ አስቀድመው የነበሩ አባቶቻቸው እነዚህን አም ስቱን የኢሎፍሊ ወገኖች በማ ጥፋት (በጦርነት) አላወቋቸ ውም ፤ እነዚህም በከነዓን ሁሉ በሲዶናና በኤዌዎንም ከባላሂር ሞን ተራራ ጀምሮ እስከ ኤማት ድረስ በደጋ የሚኖሩ ናቸው ፤

፬፡ ወተርፉ ከመ ያመክሮሙ ቦሙ ለእስራኤል ከመ ያእምር እመ ይሰ ምዑ ትእዛዝ እግዚአብሔር ዘአዘዘሙ ለአበዊሆሙ በእደ ሙሴ ፤

እግዚአብሔር በሙሴ ቃል ለአ ባቶቻቸው ያዘዘውን ትእዛዝ ይሰ ሙም እንደሆነ አይሰሙም እን ደሆን ያውቅ ዘንድ እስራኤልን ሊፈትንባቸው እነዚህ አሕዛብ ሳይጠፉ ቀሩ (ቆዩ) ፤

፭፡ ወነበሩ ደቂቀ እስራኤል ማዕ ከለ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወአሞሬ ዎን ወፌርዜዎን ወኤዌዎን ወኢያ ቡሴዎን ፤

የእስራኤልም ልጆች በኬጤዎ ንና በከናኔዎን ፤ በፌርዜዎንና በአሞሬዎን ፤ በኢያቡሴዎንና በኤዌዎን ፤ ከነዚህ ሁሉ በተ ወለዱ አሕዛብ ተከበው ኖሩ ፤ አንድም አሁን ልጆቻቸውን አገቡ ፤ የሚል ነውና ከነዚህ ሁሉ ጋር ተሰማምተው ኖሩ ፤

፮፡ ወነሥኡ አዋልዲሆሙ ወአው ሰቡ፤ ወአዋልዲሆሙኒ ወሀቡ ለደቂ ቆሙ ወአምለኩ አማልክቲሆሙ ፤

የአሕዛብን ሴቶች ልጆች ወስ ደው አገቡ፤ ሴቶች ልጆቻቸው ንም ለአሕዛብ ወንዶች ልጆች ሚስት ሊሆኑ ሰጡ ፤ ጣዖቶቻ ቸውንም አመለኩ ፤

፯፡ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩዩ ቅድመ እግዚአብሔር ወረስእዎ ለእ ግዚአብሔር አምላክሙ ወአምለክ ዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ፤

የእስራኤል ልጆች ክፉ አደረጉ፤ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን በሕግ በአምልኮት ዘንግተው በዓሊምና አስጣሮት የሚባሉ ጣዖታትን አመለኩ ፤

፰፡ ወተምዐ መዓተ እግዚአብሔር ላዕል እስራኤል ወአግብአሙ ውስተ እደ ኮስአርስቴም ንጉሠ ሶርያ ዘመስጴጦምያ አፍላግ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኮስአርስቴም ጅተ ዓመተ ፤

እግዚአብሔርም በእስራኤል ተቆጥቶ በመስጴጦምያ ወንዞች መካከል ባለች በሶርያ ንጉሥ በኮስአርስቴም እጅ ጣላቸው፤ የእስራኤልም ልጆች ለኮስአር ስቴም ስምንት ዓመት ተገዙ ፤ ኮስአርስቴም ማለት ዓማፂ እምዓማዕያን ማለት ነው ፤

፱፣ ወገኖሩ ደቂቀ እስራኤል ኅብ እግ ዚአብሔር ወአቀመ ሎሙ እግዚአብሔር መድኃኒተ ለእስራኤል ወአድኅኖሙ ኅቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኑሁ ለካሌብ ዘይንእስ እምኔሁ ወተአዘዙ ሎቱ ፤

የእስራኤልም ልጆች መከራው ቢጸናባቸው ወደ እግዚአብሔር ጮሁ አለቀሱ ፤ እግዚአብሔርም ጩኸታቸውን ሰምቶ የሚያድናቸውን መስፍን አስነሣላቸው ፤ የካሌብ ታናሽ ወንድሙ የቄኔዝ ልጅ ኅቶንያልም በመስፍንነት ተነሥቶ አዳናቸው ፤ ለሱም ተገዙለት ፤

፲፣ ወኮነ ላዕሌሁ መንፈስ እግዚአብሔር ወኮነኖሙ ለደቂቀ እስራኤል ፤

በእርሱ የእግዚአብሔር ረድኤት አደረገበት ፤ የእስራኤልንም ልጆች መስፍን ሁኖ ገዛቸው ፤

ወወዕኦ ጸብእ ወአግብኦ እግዚአብሔር በወስተ እዴሁ ለኮስኦርስቴም ንጉሠ ሶርያ ፤

ወደ ሰልፍ ወጣ ፤ እግዚአብሔርም የሶርያ ንጉሥ ኮስኦርስቴምን አሳልፎ በእጁ ጣለው ፤

፲፩፣ ወአዕረፈት ምድር ፮ተ ዓመተ ወሞተ ኅቶንያል ወልደ ቄኔዝ ፤

ምድረ ከነዓንም ከመከራ ለአሕዛብ ከመገዛት አምስት ዓመት አረፈች ፤ አንድም ጠላት ጠፍቶ

ላት ተዘልላ ኖረች ፤ ከዚያ በኋላ የቄኔዝ ልጅ ኅቶንያል ሞተ ፤

፲፪፣ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ወአጽንዖ እግዚአብሔር ለኤግሎም ንጉሠ ሞዓብ ላዕለ እስራኤል እስመ ገብሩ እከተ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ ፤ ክፉ ነገር ስላደረጉም እግዚአብሔር የሞዓብ ንጉሥ ኤግሎምን አስነሣው (አጸናው) ፤

፲፫፣ ወአስተጋብኦ ላዕሌሁም ኮሎ ደቂቀ አሞን ወአማሌቅ ወሐረ ወቀተሎሙ ለእስራኤል ወተዋረሳ ለሀገረ ፊንቆን ፤

የአሞንንና የአማሌቅን ልጆች ሁሉ ሰብስቦ ዘመተ እስራኤልንም ወግቶ ፊንቆን የምትባል አገራቸውን ወረሳት (እጅ አደረጋት) ፤

፲፬፣ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኤግሎም ንጉሠ ሞዓብ ፲ተ ወ፰ተ ዓመተ ፤

የእስራኤል ልጆችም ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም አሥራ ስም ንት ዓመት ተገዙለት ፤

፲፭፣ ወገኖሩ ደቂቀ እስራኤል ኅብ እግዚአብሔር ወአቀመ ሎሙ እግዚአብሔር መድኃኒተ ለእስራኤል

ናያድሃ ወልደ ጌራ ወልደ ኢያሚን ብእሴ ዘክልዔሆን እደዊሁ የማን ወፊነወ ደቂቀ እስራኤል አምኃ ለኤግሎም ንጉሠ ሞዓብ ፤

የእስራኤል ልጆች መከራው ቢጸናባቸው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ፤ እግዚአብሔርም የሚያድናቸውን መስፍን ሁለት እጆቹ ቀኝ የሆኑ የኢያሚን የልጁ የጌራ ልጅ ናያድን አስነሣላቸው ፤ እነሱም ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም ከሱ ጋራ (በሱ አማካይነት) እጅ መንሻ ላኩ ። «ዘክልዔሆን እደዊሁ የማን አለው» አሁን በቀኝ እጁ ታጥቆ በግራ እጁ ወጋው የሚል ነውና ፤

፲፮፣ ወገብረ ሎቱ ናያድ መጥባሕተ እንተ ክልኤ አፋሃ ወእንተ ስዘር ኑኅ ወቀነታ ታሕተ ቅናቱ ውስተ ሐቄሁ መንገል የማኑ ፤

ናያድም ቁመቷ ስንዘር ፤ ስለቷ በሁለት ወገን የሆነ ሰይፍ አሠራ ፤ ከመታጠቂያው በታች በቀኝ ኅኑ ታጠቃት ፤ ሐተታ ከንጉሥ ፊት ሰይፍ ታጥቆ የሚገባ የለምና እንዳይታይበት «ገብረ ሎቱ ማለቱም አሁን በዚህ ወግቶ ገደለው የሚለው ነውና» እንተ ስዘር ኑኅ ማለቱም ወአብኦ እስከ ለአታ የሚል ነውና ፤

፲፯፣ ወአብኦ ሎቱ አምኃሁ ለኤግሎም ንጉሠ ሞዓብ ወኤግሎም ሰቄጢጥ ብእሲሁ ውእቱ ጥቀ ፤

ናያድም ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም እጅ መንሻውን አገባለት (አቀረበለት) ፤ ኤግሎም ግን ፈጽሞ ቀጭን ሰው ነበር ፤ አሁን በስንዘር ሰይፍ እስከ ጀርባው አማሰለው የሚል ነውና ፤

፲፰፣ ወእምዝ ሶበ ፈጸመ ናያድ አብኦ ሎቱ አምኃሁ ፈነዎሙ ለእለዖሩ አምኃሁ ፤

ከዚህ በኋላ ናያድ ለኤግሎም እጅ መንሻውን አግብቶ ከፈጸመ በኋላ እጅ መንሻ ተሸክመው የመጡትን ሰዎች አሰናብቶ ሰደዳቸው ፤

፲፱፣ ወገብኦ ኤግሎም እምቤተ አማልክት ምስለ ገልገል ፤

ኤግሎምም እጅ መንሻውን ተቀብሎ ከጨረሰ በኋላ ገልገል ከሚባል ሰው ጋር ፤ አንድም ሰው ከማስከልከል ጋር ከጣዖቱ ቤት ገባ ፤ አንድም ከቤተጣዖት ወደ ቤተ መንግሥት ገባ ፤

ወይቤሎ ናያድ ብዩ ኅቡዕ ነገር ኅቤክ ንጉሥ እንተ ባሕቲትክ ወአዘዘ ኤግሎም ይፃእ ኮሎ እምኅቤሁ ወወዕኦ ኮሎሙ እለ ይቀውሙ ኅቤሁ ፤

ናያድም ተከትሎ በቆይታ የምነግርህ ምሥጢር አለኝ አለው

ኤግሎምም ከእሱ ዘንድ ሰው ሁሉ ይመለስ ብሎ አዘዘ፤ ከእሱ ዘንድ የቆሙ ሰዎችም ሁሉ ወጡ ንጉሥ በቆይታ ሲነጋገር ከዚያ የሚቆይ ሰው የለምና ፤

፳፮፡ ወደአ ናየድ ጎቤሁ ወይነበር ውእቱ ባሕቲቱ ውስተ ጽርሑ ወሐ ጋይ ውእቱ ወይቤሎ ናየድ ብየ ነገር ዘእነግረከ ንጉሥ ወተንሥአ ኤግሎም እመንበሩ ወቀርቦ ፤

ናየድም ተጠርቶ ወደእሱ ገባ፤ እሱም በእልፍኙ ብቻውን ተቀምጦ ነበር፤ ወራቱም በጋ ነበረ፤

ወንዝ ተሻግሮ ሲሔድ ውሃው አለመከልከሉ በጋ ቢሆን ነው ለማለት፤ ናየድም ቢርቀው እንዲቀርቦው ንጉሥ የምነግርህ ነገር አለኝ አለው፤ ኤግሎምም ከዙፋኑ ተነሥቶ ወደ እሱ ቀረበ፤

፳፯፡ ወሶበ ተንሥአ አልአለ ናየድ እዴሁ እንተ ፀጋም ፤

ኤግሎም ቀና ብሎ ከዙፋኑ በተነሣ ጊዜ ናየድ ግራ እጁን ከፍ ከፍ አድርጎ ፤

ወመልሐ መጥባሕቶ እምገቡ ዘየማን ፤

ከቀኝ ጌኑ ሰይፍን መዘዘ ፤

ወረዝ ውስተ ከርሁ ለኤግሎም ፤

ኤግሎምን ሆዱን ወጋው ፤

፳፰፡ ወአብአ እስከ ለአታ ፤

እስከ ውላጋዎ (መያዣዎ) ድረስ አገብቶ ፤

ወበርቦድ እስከ ዘባኑ ፤

እስከ ጀርባው ድረስ ሰበቀው (አማሰለው) ፤

ወኢመልሐ መጥባሕቶ እምነ ከርሁ ፤

ሾተሉን መገዘ አላወጣውም ፤

ከሆዱ ውስጥ ትቶት ሔደ ፤

አንድም ወመልሐ መጥባሕቶ ይላል አብነት ፤ ከዚያ በኋላ ሰይፉን ከሆዱ መገዘ አወጣው ፤

፳፱፡ ወወዕአ ናየድ ጸናፌ ወአጸወ ጥገተ ጽርሑ ላዕሌሁ ወቀተረ ፤

ናየድም የእልፍኙን ደጃፍ የኋሊት ዘግቶ ወደ በር ወጣ ፤

፴፬፡ ወወደላ ውእቱ ቦሎ ደቁ ወር እዩ ወረከቡ ጥገተ ጽርሕ ዕጽወ ፤

እሱ ወጥቶ ከሄደ በኋላ የእልፍኝ አሽከሮቹ ገቡ አሁን ገብተው አይደለም፤ የኋላውን መናገር ነው ፤ አንድም ከውጭ ወደ አዳራሹ ገቡ ፤ የእልፍኙን በር ቢያዩ ተዘግቶ አገኙት ፤

ወይቤሎ ዮጊ ባሕቲቱ ይነበር ጽምወ ውስተ ምግኃሠ ጽርሑ ቅሥፊ ፤

ወይም እንጂ ወደ እዳሪ መውጫ ባደረገው አንበሳ መደብ ብቻውን ተቀምጦ ይሆናል፤ ድምፅ ሳያሰማ አንገባበትም ብለው ፤

፴፭፡ ወጸንሐ እስመ ጎፍሩ ወአልቦ ዘአርጎው ጥገተ ጽርሕ ወነሥአ

መርጫ ወአርጎው ወረከብዎ ለእግዚአብሔር ውዳቀ ውስተ ምድር ምውተ ፤

ድምፅ ሳያሰማ መግባቱን አፍረዋልና እስኪከፍትላቸው ድረስ ባዳራሽ ቆዩ፤ በኋላ ግን የእልፍኙን በር የሚከፍትላቸው እንደሌለ አውቀው መክፈቻ አምጥተው ቢከፍቱ ጌታቸው ኤግሎም ሙቶ በደኑ ከመሬት ወድቆ አገኙት ፤

፴፮፡ ወናየድሰ አምሠጠ እስከ እሙንቱ ይትሀወኩ ወአልቦ ዘአእመሮ ፤

ናየድ ግን እነሱ እስኪታወኩ ድረስ ማለት በድንጋጌ (በሽብር) ሳሉ አመለጠ፤ ያወቀውም አልነበረም ፤

ወውእቱሰ ጎሰፊ እምአማልክቲሆሙ ወአምሠጠ ውስተ ሴይሮታ ፤

እሱ ግን ጣዖቶቻቸው ካሉበት ቦታ አልፎ ፤ አንድም ከግዛታቸው ቦታ አልፎ ሂዶ ሴይሮታ ከምትባል አገር ገብቶ አመለጠ ፤

፴፯፡ ወእምዝ ሶበ በጽሐ ውስተ ምድረ እስራኤል ነፍሐ ቀርነ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወወረዱ ምስሌሁ እምደብር ደቂቀ እስራኤል ወውእቱ ቅድሚሆሙ ፤

ከዚህ በኋላ ከሴይሮታ ወጥቶ ወደ እስራኤል ሀገር በደረሰ

ጊዜ በኤፍሬም ነገድ ዕጣ ውስጥ ባለ ተራራ ላይ ቁሞ መለከት ነፋ ፤ አንድም ውጋ ውጋ የሚል የነጋሪት ድምፅ አሰማ ፤ የእስራኤል ልጆችም እሱን ተከትለው ከተራራው ወረዱ ፤ እሱም በፊታቸው ይሔድ ነበር ፤ አንድም ፊታውራሪ ሁኖ መራቸው ፤

፴፰፡ ወይቤሎሙ ረዱ ትልጢኒ እስመ አግብአሙ እግዚአብሔር ለዐርነ ሞዓብ ውስተ እዴነ ፤

እግዚአብሔር ጠላቶቻችንን የሞዓብን ሰዎች በእጃችን ጥሏቸዋልና ተከትላችሁኝ ውረዱ አላቸው ፤

ወወረዱ ወተለውዎ ወበጽሐ ማዕደተ ዮርዳኖስ ወአጎዙ ምዕዳወ ዮርዳኖስ ዘሞዓብ ወኢያብሐ ሰብአይዕዱ ፤

እስራኤልም ተከትለውት ወረዱ፤ ሒደውም ዮርዳኖስ በደረሱ ጊዜ የሞዓብ ክፍል የምትሆን የዮርዳኖስን መሻገሪያ ያዙ ወደ ሞዓብም ይሻገር ዘንድ ሰውን አላሰናበቱም ፤ አንድም ሰው ወደ ሞዓብ ይሻገር ዘንድ አላሰናበቱም ፤ ሊወጓችሁ መጡ ብለው እንዳይነግሩባቸው ፤

፴፱፡ ወቀተልዎሙ ለሞዓብ በእማንቱ መዋዕል ወየአክሉ እልፈ ብእሴ ነሎሙ መስተቃትላን ወኮሉ ዕደወ

ኃይሎሙ ወአልቦ ዘአምሠጠ እም ኔሆሙ ወኢ፩ዱ ብእሲ ፤

በዚያም ወራት የሞዓብን ሰዎች አጠፏቸው፤ የጠፉትም አርበኞች እልፍ ያህል ወይም አሥር ሺህ ይሆናሉ ፤ አንድም የእስራኤል ዓርበኞች እልፍ ያህል ይሆኑ ነበር ፤ የሠራዊቶቻቸውንም አለቆች ሁሉ አጠፉ ፤ ከሞዓብ ሰዎች አንድ ሰውስ እንኳ አላመለጠም ፤ አንድም ከእስራኤል ወገን አንድ ሰውስ እንኳ ከድቶ የሸሸ የለም ፤

፴፮፡ ወገብኡ ሞዓብ በእማንቱ መዋዕል ውስተ እዴሆሙ ለእስራኤል ወአዕረፈት ምድር ፹ ዓመተ ወኩነኖሙ ናያድ እስከ ሞተ ፤

የሞዓብም ሰዎች በዚያ ወራት በእስራኤል እጅ ወደቁ፤ ምድረ ኢየሩሳሌምም (የእስራኤል አገር) ሰማንያ ዓመት ከመከራ አርፋኖረች ፤ አንድም ጠላት ጠፍቶላት ተዘልላ ኖረች፤ ናያድም እስኪሞት ድረስ እስራኤልን መስፍን ሁኖ ገዛቸው ፤

፴፩፡ ወእምድኅረዝ ቆመ ሴሜጌር ወልደ ሐናት ወቀተለ እምኢሎፍሊ ፮ተ ምእተ ብእሴ በማኅረሰ ላህም ወውእቲኒ አድነኖሙ ለእስራኤል ፤

ናያድ ከሞተ በኋላም የሐናት ልጅ ሴሜጌር በመስፍንነት

ተነሣ ፤ ኩዳድ ከሚያስኮድዱ በት ቦታ ከኢሎፍላውያን ሰድስት መቶ ያህል ሰው በማረሻ አጠፋ ፤ አንድም ኩዳድ በሚያሳርስበት ማረሻ ልብ ልባቸውን እያደቀቀ ገደላቸው ፤ ሴሜጌርም እስራኤልን ከጠላት አዳናቸው ፤ ከኃጢአት ጠበቃቸው ።

ምዕራፍ ፬ ገባዔ

፩፡ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚአብሔር ወናዖድሰ ሞተ ፤

የእስራኤል ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ፤ ናያድ ወዴት ሔዶ ትለኝ እንደሆነ ናያድስ አስቀድሞ ሙቷል ፤ አንድም ናያድ አስቀድሞ ሙቷልና የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ ፤

፪፡ ወአግብእሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ኢያሚን ንጉሠ ከናኔዎን ዘነግሠ በሶርያ ፤

ከናኔዎን መላው ሶርያ መዲናው ነው፤ እግዚአብሔርም እስራኤልን በሶርያ በነገሠ በከናኔዎን ንጉሥ በኢያሚን እጅ አሳልፎ ጣላቸው ፤

ወመልአከ ሠራዊቱ ሲሳራ ወውእቲስ ይነብር ውስተ አሴሮት ዘአሕዛብ ፤

የሠራዊቱም አበጋዝ (ቢት ወደዱ) ሲሳራ ይባላል ፤ እሱም ግን የአሕዛብ ዕጣ ክፍል በምትሆን በአሴሮት ውስጥ ይኖር ነበር ፤

፫፡ ወግዕዱ ደቂቀ እስራኤል ኅበ እግዚአብሔር እስመ ቦ ፱ቱ ፻ ሠረገላት ዘሐፂን ወውእቲ አሕመሞሙ ለእስራኤል እንዘ ይሳቅዮሙ ፳ ዓመተ ፤

ሲሳራ በዘመተበት ወራት (በዘመተባቸው ጊዜ) የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ አለቀሱ ፤ ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላ ነበረውና ፤ እሱም ሃያ ዘመን ሥቃይ አጽንቶ እስራኤልን አስጨነቃቸው ፤

፬፡ ወዲሶራ ብእሲት ነቢይት ብእሲቱ ለፊዶት ይእቲ ትኳንኖሙ ለእስራኤል በእማንቱ መዋዕል ፤

ነቢይት የምትሆን የፊዶት ሚስት የነበረች ዲሶራ በዚያ ወራት እስራኤልን መስፍን ሁና ትገዛቸው ነበር ፤ አንድም ነቢይት ሁና ትመክራቸው ታስተ ምራቸው ነበር ፤

፭፡ ወዲሶራስ ትነብር ኅበ ፊንቁ ማዕከለ ኢያማ ወማዕከለ ቤቴል ውስተ

ደብረ ኤፍሬም ወዐርጉ ሶቤገ ደቂቀ እስራኤል ከመ ይትኳነኑ ፤

ዲሶራ ግን በኤፍሬም ዕጣ ባሉ በቤቴልና በኢያማ መካከል በፊንቁን ትኖር ነበር ፤ የእስራኤልም ልጆች ይፈራረዱ ዘንድ ወደሷ ይወጡ ነበር ፤ አንድም መጋቢያ ከሷ ዘንድ ያደርጉ ነበር ፤

፮፡ ወፊንወት ዲሶራ ወጸውአቶ ለባርቅ ወልደ አቤኔሂም እምቃዴስ ዘንፍ ታሌም ወትቤሎ አኮኑ ኪያክ እዘዘ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ከመ ትሑር ውስተ ደብረ ታቦር ፤

ዲሶራም ልካ የአቤኔሂም ልጅ ባርቅን የንፍታሌም ዕጣ ከምትሆን ከቃዴስ አስጠርታ ታቦር ወደሚባል ተራራ ትሂድ ዘንድ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አንተን አዟልና ሔድ ብላ ላከችው ፤

ወንግሉ ምስሌክ እልፈ ዕደወ እም ደቂቀ ንፍታሌም ወእምደቂቀ ዛብሎን ፤

ከንፍታሌምና ከዛብሎን ልጆች አወጣጥተህ እልፍ ሰው ይዘህ ሔድ ፤

፯፡ ወእወስደክ ኅበ ፈለገ ቂሶን ላዕለ ሲሳራ መልአከ ሠራዊቱ ለኢያሚን ወሠረገላቲሁ ወብዝተ ወአገብእ ውስተ እዴከ ፤

በኢያሚን ቢትወደድ በሲሳራ ሳይ በሠራዊቱና በሠረገላዎቹም

ላይ ኃይል (ጦርነት) ታደርግ ዘንድ ወደ ቂሶን ወንዝ እወስ ድሃለሁ፣ እሱንም በእጅህ አሳ ልፌ እጥለዋለሁ (በእጅህ እንዲወድቅ አደረግዋለሁ) አለኝው፤

፰፣ ወይቤላ ባርቅ እመ ተሐውሪ ምስሌየ አሐውር ወእመስ ኢተሐውሪ ምስሌየ ኢየሐውር እስመ ኢየአምር ዕለተ እንተ ባቲ ይፈቅድ እግዚአብሔር ይፈኑ መልአኮ ምስሌየ፤

ባርቅም አንቺ ከእኔ ጋራ ብትሔጂ እሔዳለሁ፣ አንቺ ካልሔድሽ ግን አልሔድም፤ እግዚአብሔር መልአኩን ከእኔ ጋር ወደእኔ ይሰደው ዘንድ የሚፈቅድበትን ቀን አላውቅምና አላት፤

፱፣ ወትቤሎ ዲቦራ አሐውር ምስሌክ ወባሕቱ አአምር ከመ ኢይክውንከ ክብረ ዘቀዳሙ ቃልከ በፍኖት እንተ ሐርከ እስመ ውስተ እደብእሲት ያገብክ እግዚአብሔር ለሲሳራ፤

ዲቦራም እንዲህ አለኝው፣ ያለአንቺ አልሔድም ካልክ አብሬህ እሔዳለሁ፣ ነገር ግን «እመ ተሐውሪ ምስሌየ አሐውር» ብለህ የተናገርኸው ቃልህ በሔድህበት መንገድ ክብር እንዳይሆንህ ማለት እንዳያስመስግንህ እወቅ አለኝው፤ እግዚ

አብሔር ሲሳራን በሴት እጅ ይጥለዋልና አሁን ወደፊት የኮቤር ሚስት ኢያኤል ገደለችው የሚል ነውና፤

ወተንሥአት ዲቦራ ወሐረት ምስሌ ባርቅ እምቃዴስ፤

ዲቦራም ይህን ተናግራ ከቃዴስ ተንሥታ ከባርቅ ጋር ዘመተች፤

፲፣ ወአዘዘመ ባርቅ ለዛብሎን ወላንፍታሌም በቃዴስ ከመ ይትልውዎ ወዐርጉ ምስሌሁ እልፍ ብእሲ ወዲቦራሂ ዐርገት ምስሌሁ፤

ባርቅም በቃዴስ የሚኖሩ የንፍቃሌምና የዛብሎን ወገኖች ይከተሉት ዘንድ አዘዛቸው ከነዚህ ወገን እልፍ (አሥር ሺህ) ሰዎች ተወጣጥተው ተከተሉት ወይም አብረውት ዘመቱ ዲቦራም አብራው ዘመተች፤

፲፩፣ ወእለ ቅሩቡ ለቄኔዝ ተፈልጡ እምደቂቀ ኢየባብ ሐሙሁ ለሙሴ ወንደረ ትዕይንቱ ኅብ ዕዕ ለቤይት ኅብ ቅሩብ ቃዴስ፤

የቄኔዝ አቅራቢያ የሚሆኑ ሰዎችም ከሙሴ አማት ከኢየባብ ልጆች በምክር (በፍቅር) ተለዩ፣ ይህንንም «ጥንተ ዜና ነገር ዘኢያኤል» ይለዋል፣ የባርቅም ሠራዊት በቃዴስ አቅራቢያ ለማደር በወይራ ወይም በግራር ሥር ሰፈረ፤ አንድም ከዚያ ከወይ

ራው አጠገብ ከተማ አድርጎ ሰፈረ፤

፲፪፣ ወዚነውዎ ለሲሳራ ከመ ዐርገባርቅ ወልደ አቤኔሂም ውስተ ደብረ ታቦር፤

ሠራዊቱን ያዩ ሰዎችም የአቤኔሂም ልጅ ባርቅ ታቦር ወደሚባል ተራራ እንደወጣ (እንደ ዘመተ) ለሲሳራ ነገሩት፤

፲፫፣ ወአምጽአ ሲሳራ ኩሎ ሠረገላቲሁ እስመ ሁቲ፣ ሠረገላ ዘሐፃን ቦቱ ወኩሎ ሕዘቢሁ እምአሴርት ዘአሕዛብ ውስተ ፈለገ ቂሶን፤

ሲሳራም ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላ ነበረውና ሠረገላውን ሁሉ ወገኖቹንም ወይም ሠራዊቱን ሁሉ የአሕዛብ ክፍል ከምትሆን ከአሴርት ይዞ ቂሶን ወደሚባል ወንዝ ዘመተ፤

፲፬፣ ወትቤሎ ዲቦራ ለባርቅ ተንሥእ እስመ ዛቲ ይእቲ ዕለት እንተ ባቲ ያገብክ እግዚአብሔር ለሲሳራ ውስተ እደክ ወናሁ እግዚአብሔር የሐውር ቅድሚክ፤

ዲቦራም ባርቅን እግዚአብሔር ሲሳራን በእጅህ አሳልፎ የሚሰጥባት ቀን ይህች ናትና ተንሥእንሆ እግዚአብሔርም በረድኤት አብሮህ ይሂዳል፤ አንድም ፊታውራሪ ሆኖ በፊትህ ይሂዳል አለኝው «እስመ ኢየአምር ዕለተ እንተ ባቲ ይፈቅድ እግዚ

አብሔር ይፈኑ መልአኮ» ብሏት ነበርና እንዲህ አለኝው፤

ወወረደ ባርቅ እምደብረ ታቦር ወፀብእሲ ይተልውዎ፤

ባርቅም የዲቦራን ቃል ሰምቶ ከታቦር ተራራ ወረደ እልፍ ሰዎችም ተከትለውት ወረዱ፤

፲፭፣ ወአደንገጾ እግዚአብሔር ለሲሳራ ወለኩሎ ሠረገላቲሁ ወለኩሎ ትዕይንቱ አውደቆሙ ቅድመ ባርቅ በአፈ ሐፃን ወወረደ ሲሳራ እምላ ዕለ ሠረገላሁ ወጐየ በእግሩ፤

እግዚአብሔርም ሲሳራን በባርቅ ፊት እንዲደነግጥ አደረገው፤ ሠረገላውን እየሰበረ ሠራዊቱን በሰይፍ እየመታ ከባርቅ ፊት አጠፋቸው፤ (ሐተታ) አሁን እግዚአብሔር ሰይፍ መዝዞ ጦር ወርውሮ ገድሏቸው አይደለም፤ ኃይል መንግቱን በረድኤት መለዩትን መናገር ነው፤ ሲሳራም በሠረገላ የሆንሁ እንደሆነ ያውቁኛል ብሎ ከሠረገላው ወርዶ በእግሩ ሸሽቶ አመለጠ፤

፲፮፣ ወደገኖ ባርቅ ወተለው ሠረገላ ቲሁ ወደገነ ትዕይንቶ እስከ አገለቀ አሕዛቢሁ ወሞተ ኩሎ ትዕይንተ ሲሳራ በአፈ ሐፃን ወኢተርፈ ወኢአሐዱ፤

ባርቅም የሲሳራን ሠራዊት እስኪያጠፋ ድረስ ሠራዊቱንና ሠረገላውን ተከትሎ ሂደ፤ የሲሳራ

ወገን የሆነ ሁሉ በጦር እየተ ወጋ በሰይፍ እየተመታ ሞተ ፣ ከሠራዊቱ አንድስ እንኳ ከሞት አልቀረም ፣ አንድም ከባርቅ ሠራዊት አንድስ እንኳ ከጦር አልቀረም ፣

፲፮፣ ወሲሳራሰ ጉዩ በእግሩ ውስተ ትዕይንተ ኢያኤል ብእሲቱ ኮቤር ካልዑ ለቄኔው እስመ ሰላም ውእቱ ማዕከሎሙ ለኢያቢን ንጉሠ ሶርያ ወማዕከለ ቤተ ኮቤር ቄንያዊ ፣

ሲሳራ ግን በእግሩ ሸሽቶ የቄ ኔው ወዳጅ ወይም ወንድም ከሚሆን ከኮቤር ሚስት ከኢያ ኤል ድንኳን (ሠፈር) ገባ፣ በሶር ያው ንጉሥ በኢያሚንና በቄን ያው ሰው በኮቤር ወገን መካ ከል ፍቅር ነበርና «የወዳጅ ወዳጅ ወንዝ ያሻግራል» እን ዲሉ የጌታዬ ወዳጅ ከሞት ያድነኛል መስሎት ፣

፲፰፣ ወዕዳት ኢያኤል ወተቀበለቶ ለሲሳራ ወትቤሎ ገንሥ እግዚአብሔር ገቢየ ወኢትፍራህ ወግሳሠ ገቢየ ውስተ ደብተራሃ ወከደነቶ ሠቀ ፣

ኢያኤልም ሲሳራን ሲመጣ አይታ ወጥታ ተቀብላ ጌታዬ ወደ እኔ ግባ አይዞህ ምሥጢር ታወጣብኛለች ብለህም አትፍራ አለችው ፣ ሲሳራም እሷ ወደ አለችበት ድንኳን ገባ፣ ከልብሱ ተራቁቶ ብታየው ማቅ አለበ

ሰችው ፣ አንድም ሠራዊቱ አል ቀውበት አዝኗልና ልብሰ ጎዘን አለበሰችው ፣

፲፱፣ ወይቤላ ሲሳራ አስትይኒ ንስ ቲተ ማየ እስመ ጸማእኩ ወፈትሐት ማዕረ ሐሊብ ወአስተየቶ ወከደነቶ ገጸ ፣

ሲሳራም ጠምቶኛልና ጥቂት ውሃ አጠጭኝ አላት፣ እሷም የወ ተቱን ጮጮ (ቋጫውን) ከፍታ አጠጣችው፣ የደከመው ሰው እህል ውሃ ሲቀምስ እንቅልፍ እንቅልፍ ይለዋልና ዝሎ እንዲ ተኛ ወይም እንዲያላልበው ብላ ያለበሰችውን ማቅ አከናነበችው፣

፳፣ ወይቤላ ቁሚ ጎብ ጥጎተ ደብ ተራ ወእመቦ ዘመጽአ ጎቤኪ ወይ ቤለኪ ሀለውኑ ዝዩ ብእሲ በሊ አልቦ ወከደነቶ ሠቀ ፣

ሲሳራም ኢያኤልን ከድንኳኑ ደጃፍ ቁመሽ ሰው ወደ አንቺ መጥቶ ከዚህ የመጣ ሰው አለን ቢልሽ የለም ብለሽ መልሻው አላት እሷም ያንኑ ማቅ ደራርባ አለበሰችው ፣

፳፩፣ ወነሥአት ኢያኤል ብእሲተ ኮቤር መትክለ ደብተራ ወዕብነ በካ ልዕት እዴሃ ወቦአት ወጸቀውቶ ወተ ከለት ውእተ መትክለ ውስተ መል ታሕቱ ወጉድአቶ እስከ ደመረቶ

ምስለ ምድር ወተራገጸ ውእቱ ማዕ ከለ እገሪሃ ወተሰጥሐ ወሞተ ፣

የኮቤር ሚስት ኢያኤልም የድ ንኳኑን ካስማ ነቅላ በግራ እጁ ካስማውን፣ በቀኝ እጁ ደንጊያ ውን ይህ ገብታ ዓይነ ስቡን ከም ድር ጋር ቀላቅላ ወጋችው፣ ሲሳ ራም በእግሩ መካከል ተንፈራ ግጦ ሞተ ፣ አንድም የእንግሊላ ተንዘራግቶ ሞተ ፣

፳፪፣ ወበጽሐ ባርቅ እንዘ ይዴግኖ ለሲሳራ ወመጽአት ኢያኤል ወተቀ በለቶ ለባርቅ ወትቤሎ ነፃ አርኢከ ብእሲ ዘተጎሥሥ ፣

ባርቅም ሲሳራን ተከታትሎት ደረሰ፣ ኢያኤልም ግዳይ ለማሳ የት ወጥታ ባርቅን ተቀብላ የም ትፈልገውን ሰው ና ሳሳይህ አለችው ፣

ወቦአ ጎቤሃ ወረከቦ ለሲሳራ ውዱቀ በድኖ ወመትክል ውስተ መልታ ሕቱ ፣

ባርቅም ተከትሏት ቢገባ ሲሳ ራን ዓይነ ስቡ በካስማ ተወግቶ ሬሳው ከመሬት ወድቆ አገ ኘው ፣

፳፫፣ ወአጎሠሮ እግዚአብሔር ለኢ ያሚን ንጉሠ ከነፃን በይእቲ ዕለት በቅድሚያህሙ ለደቂቀ እስራኤል ፣ እግዚአብሔርም በዚያች ቀን የከነፃን ንጉሥ ኢያሚንን በእስ ራኤል ልጆች ፊት አጉባቁለው

(አዋረደው) ፣ (ሐተታ) የጠፋ ቢትወደዱና ሠራዊቱ አይደ ለም? ስለምን እሱን አጎሠሮ አለ ቢሉ የሠራዊቱ ጥፋት የንጉሡ ጎሣር ነውና ፣

፳፬፣ ወሐረት እዴሁ ለእግዚአብሔር ምስለ ደቂቀ እስራኤል ወጸንፃት ሳዕለ ኢያሚን ንጉሠ ከነፃን እስከ አጥፍአ ፣

የእግዚአብሔርም ሥልጣን (ኃይል) ከእስራኤል ልጆች ጋር ጸንታ ኖረች ፣ በከነፃን ንጉሥ በኢያሚን ላይም ፈጽሞ እስኪ ያጠፋው ድረስ ጸናች ።

ምዕራፍ ፳፮

፩፣ ወጎለየት ዲቦራ በይእቲ ዕለት ቅድመ ባርቅ ወትቤ እንዘ ተሐሊ ፣

ዲቦራም ሲሳራ በሞተባት ቀን ከባርቅ ፊት እየጮኸች አመሰ ገነች ፣ አንድም ባርቅ እያያት እየዘፈነች አመሰገነች ፣ የምስ ጋና ዘፈን አለና እንደ ዓውደ ዓመት ካህን «ወጎለዩ ባርቅ ወዲ ቦራ» የሚል አብነት ይገኛል ፣ ባርቅና ዲቦራ ሲሳራ በሞተባት ቀን ባንድነት አመሰገኑ ፣

፪፣ ሶባ አጎዙ መሳፍንተ እስራኤል በሕሊና ሕዝብ ይባርክዎ ለእግዚአ ብሔር ፣

በ በግዕዝ ቦታ የገባ ነው፣ የእ ስራኤል ሹማምንት የሕዝቡን

ልቡና በያዙ ጊዜ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ፤ የዕገሌን ልቡና ይገባለሁ እንዲሉ ፤ አንድም አሕዛብን አጥፍተው የጠላቶቻቸውን አገር በያዙ ጊዜ በሕዝቡ ተገብተው እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ፤

፫፤ ስምዑ ነገሥት ወአጽምዑ መኳንንት ጽኑዓን ፤

ከሞት የቀራችሁ የአሕዛብ ነገሥታት እግዚአብሔር ለእስራኤል ያደረገላቸውን ቸርነት ስሙ ፤ ኃያላን የምትሆኑ መኳንንቱም አድምጡ ፤

ወአንሰ አገዛዙ አገላ ለእግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ፤

አንቺሳ ምን አደረግሽ ? ትሉኝ እንደሆነ እኔስ ባደረገልኝ ቸርነት ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀርባለሁ ፤

፬፤ እግዚአብሔር በጸሐትክ እምነሴይር ሶበ ተንሣእክ እምሐቅለ ኤዶም ምድር አድለቅለቀት ወሰማይኒ ደንገወት ወደመናት አንጠብጠቡ ማየ ፤

«በጸሐትክ ሶበ ተንሣእክ ፤ እምነ ሴይርና እምሐቅለ ኤዶም አንድ ወገን፣ ላባቶቿ ለእስራኤል የተደረገላቸውን ተአምራት እያነሣች ታመሰግናለች ፤ አቤቱ ወገኖችህ እስራኤልን ከግብፅ ይዘህ በወጣህ ጊዜ ፤ አንድም

በሙሴ በአሮን አድረህ ከሥዋራ በተገለጽኸ ጊዜ ምድረ ግብፅ ተነዋወጠች ማለት ፤ ተሳቦ ፤ ቀንዳማ ትል ፤ ዛጉል ልብሱ አወጣች ፤ ሰማይ ደነገጠች፣ ደመናትም ውሃን አንጠብጠቡ አለ አስገኙ ፤ እሳትና በረድ አንድ ሁኖ ዘንሚልና፣ (ሐተታ) እንደ አራት ዘፀአት ፤ ዘፀ. ም. ፱ቀ፡፳፫ ፤

፭፤ ወአድባርኒ ተከውሱ እምቅድመ እግዚአብሔር ዝንቱኒ ሲና እምቅድመ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ፤

ተራሮች ከእግዚአብሔር መገለጽ የተነሣ ተነዋወጡ ፤ ይህም ደብረ ሲና በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ፊት ተነዋወጠ ፤ ደብረ ሲና ሲነዋወጥ ከበታቹ ያሉ ጥቃቅኑ ተራሮች ሁሉ ተነዋውጠዋልና ፤ አንድም ንጉሡ ድል ከመሆኑ የተነሣ መኳንንቱ ሁሉ ድል ሆኑ ፤ ንጉሡ ከወደቀ ሠራዊቱ አይቆምምና ፤

፮፤ በመዋዕለ ሴሜጌር ወልደ ቄኔት ወበመዋዕለ ኢያኤል ጎልቁ ነገሥት ወሐሩ ፍና መብእስ ወፍናዋተ ግፍ ቱዓተ ፤

በቄኔት ልጅ በሴሜጌር እና በኢያኤል ዘመን ነገሥታቱ አለቁ ፤ በተሰነካከለና ግልብጥ ብጥ ባለ ጉዳና ሔዱ ፤ ማለት ጽኑ መከራ ተቀበሉ ሴሜጌርን

ከዚያ ወልደ ሐናት ከዚህ ወልደ ቄኔት አለው አይጣላም ? ቢሉ አይጣላም ፤ ላንድ ሰው ሁለት ስም አለው፣ አንዱ ያባቱ አንዱ ያያቱ ፤ አንድም አንዱ የወለደው አንዱ ያሳደገው ነው ፤

፯፤ ወገልቁ መፈክራን እምእስራኤል እስከ ተንሥአት ዲቦራ ወቆ መት እመ ለእስራኤል ፤

ዲቦራም (በናትነት በመስፍንነት) እስክትነሣ ድረስ ከእስራኤል ገድለው ሰልበው የሚያገሩ የሚደነፉ አርበኞች ጠፉ ፤ አንድም ዲቦራ በነቢይነት እስክትነሣ ድረስ ከእስራኤል ኃላፍያትን መጸእያትን የሚናገሩ ካህናት ጠፉ ፤

፰፤ ወሠምሩ በአማልክተ ከንቱ ከመንብስተ ሰገም ሶበ ይከድንዎ ውእዩ አርማሕ ፬ቱ ፱ አርማሕ ልብያስ ፤

ዲቦራ በነቢይነት እስክትነሣ ድረስ እስራኤል ከንቱ የሆኑ ጣዖታትን ወደዱ ፤ ስለዚህም አርማሕና አርማሕ አንድ ወገን፣ የገብስ እንጀራ (አንባሻ) ሞግዱን በገጠሙት ጊዜ አርሮ ከሰሎ እንዲገኝ አራት እልፍ አርበኞች ጠፉ ፤ አንድም እየራሱ ለማውጣት ዘአርማሕ ልብያስ ይላል ፤ ባለ ሽፈፍ ዘገር ያላቸው አራት

እልፍ አርበኞች ጠፉ ፤ አንድም በኃያላኑ ጦር ጠፉ ፤

፱፤ ውስተ ዙተአዘዘ ለእስራኤል ኃያላኒሆሙ ለእስራኤል ባርክዎ ለእግዚአብሔር ፤

ለእስራኤል ረዳት (አጋኸ) ሁኖ በአሕዛብ በታዘዘው መቅሠፍት የእስራኤል አርበኞች እግዚአብሔርን አመስግኑት ፤

፲፤ እለ ትጼዓኑ ላዕለ አዕዱግ ዕዕድዋን ወትነብሩ ውስተ ብርሃን ንብቡ ቃለክሙ ፤

በነጫጭ አህዮች (በቅሎች) የምትቀመጡ በብርሃን ረድኤቱ ተጠብቃችሁ የምትኖሩ እስራኤል ምስጋናችሁን አቅርቡ ፤

፲፩፤ ወሰንቅወ ማዕከለ ብዙኃን ወበህየ ይሁቡ ጽድቀ ለእግዚአብሔር ጽድቀ ወጽንዓ በውስተ እስራኤል ፤

ደስ ብሏቸው በሚኖሩ በብዙ ወገኖቻችሁ መካከል መሰንቆን ምቱ ፤ አንድም ንቅወ ይላል ፤ እየጮሃችሁ አመስግኑ በእስራኤልም ዘንድ ባደረገው ተአምራት በእውነት የሚገባ ምስጋናን በየቦታው ለእግዚአብሔር ያቀርባሉ ፤

ወይለተ አሚረ ወረደ ውስተ አህጉራሁ ሕዝብ እግዚአብሔር ፤

አህጉራሁ ለሲሳራ ነው ፤ ሲሳራ በጠፋ ጊዜ ሕዝብ እግዚአብሔር

እስራኤል ወደ ሲሳራ አገር ወረደ ፤ አንድም ሲሳራ ከጠፋ በኋላ የእግዚአብሔር ወገን እስራኤል በየርስቱ ሒዶ ተቀመጠ ፤

፲፪፡ ተንሥኢ ዲቦራ ወአንሥኢ አዕላፊ ምስለ ሕዝብ ተንሥኢ ተንሥኢ ምስለ ማኅሌት ፤

ዲቦራ አእላፊ ንፍታሌምን ከአእላፊ ዛብሎን ጋር ይዘሽ ተነሽ ፤ ከምስጋና ጋር ፈጽመሽ ተነሽ ፤ አንድም እያመሰገንሽ ተነሽ ፤

ወበኃይል ተንሥኢ ባርቅ ወአጽንኢዮ ዲቦራ ለባርቅ ወጌውው ጌዋክ ባርቅ ወልደ አቤኔሂም ከመ አመ አብዩ ኃይሉ ፤

ባርቅም በኃይል ተነሥ ፤ ዲቦራም ባርቅን አጽኝው ፤ የአቤኔሂም ልጅ ባርቅም የእግዚአብሔር ኃይሉ በተገለጠ ጊዜ እንደተገለጠ መጠን ምርኮህን ማርክ ፤ «እግዚአ አድክሞሙ ማንሻ» ፤ አንድም የእግዚአብሔር ኃይል በተገለጠ ጊዜ ግብፃውያንን እንዳደከምክ ፤

፲፫፡ እግዚአ አድክሞሙ ሊተ ለእለ ይጸገዑኒ ፤

አቤቱ የሚበረታቱብኝ እለ ሲሳራን አድክምልኝ (አድክመህ አጥፋልኝ) ፤

፲፩፡ ሕዝብ ኤፍሬም ወቀወፎሙ በውስተ ቁላት እኑክ ፤

«ምንተ ኮንክ ያለበት ነው» ነገደ ኤፍሬም ምን ሆንክ? ወንድምህ ዛብሎን ወንድምህ ንፍታሌም እለ ሲሳራን በቁላውስጥ አጠፋቸው ፤ አንተ ምን ሁነህ ቀረህ? ፤

ብንያም በሕዝብክ እምነ ማኪር ወረዱ ይፍትኑ ፤

«አኃፍር ያለበት ነው» ብንያም በወገንህ አፍራሲሁ ፤ ከማኪር ወገን ይዘርፉ ይማርኩ ዘንድ ወረዱ አንተ ግን በመቅረትህ አፍራሲሁ ፤

ወእምዛብሎን እግዚአብሔር ይጸብእ ሊተ ወእምኃያን እምሆዩ ወትረ በኃይል ነገር ፤

ለኔስ እግዚአብሔር ከዛብሎንና ከንፍታሌም ወገን በኃያላኑ አድሮ ዘወትር በሚነገረው ኃይሉ በደብረ ታቦር ድል ይነሣልኛል ፤

፲፮፡ ወእምውስተ ይሣኮር ምስለ ዲቦራ ፈነወ አጋራኒሁ ከመ ትንበር እንተ ማዕከል ከፍፍር ፤

ከነገደ ይሣኮርም ውስጥ ዓርበኞችን ከዲቦራ ጋር ወደ ቁላላክ ፤ ብንያም ምላስ በከንፈር መካከል እንዲኖር አንተ በይ

ሁዳና በስምዖን ዕጣ መካከል ትኖር ዘንድ ፤

ወሰፍሐ በእገራሁ ነፍቆ ሮቤል ዓቢይ ጥይቅና ልቡ ፤

እግሩን ከአልጋው ዘርግቶ አንድም ነፊቆ ይላል እግሩን አንፈራጥጦ ዘርግቶ ለምን ቀረ? «ልቡ ለሮቤል ሲል ነው» የሮቤል የልቡናው ዕውቀት ደገኛ ነበር ፤ ወንድሙ የሴፍን ለጊዜው ከወንድሞቹ አድኖት ነበርና ፤

፲፯፡ ወለምንት ለከ ትነብር ውስተ መስፌተም ከመ ታጽምዕ ከመ ይትፋጸዩ እለ ይነሥኑ ከመ ይገልፉ ውስተ ዘርቤል ፤

የምትሰፋ ሴት በቤት እንድትውል በቤት ትውል ዘንድ ለምን ቀረህ? መስፌትም ካሉ ሰዎች ጋር ትኖር ዘንድ ለምን ቀረህ? ድል ነሥተው የሚመለሱ ሰዎች በሮቤል ዕጣ ውስጥ ሲአልፉ ፤ አንድም ገድለው ማርከው ሲአገሩ ሲደነፉ ትሰማ ዘንድ ለምን ቀረህ? ፤

፲፰፡ ዓቢይ ዓሠረ ልቡ ለጋድ ውስተ ማዕደተ ዮርዳኖስ ገደረ ወዳን ለምንት ይነብር ውስተ አሕማር ፤

ጋድ የልቡ ዕውቀት ታላቅ ነበር ፤ ታላቅ ሲሆን በዮርዳኖስ ማዶ ለምን ቀረ? ነገደ

ዳንም መርከብ በወደብ እንዲኖር በጽንፈ ባሕር ባለ አገሩ ለምን ቀረ? ፤

ወአሴርስ ነበረ ውስተ ሐይቀ ባሕር ውስተ ወሰኑ ነበረ ፤

አሴርስ በባሕር ዳርቻ ባለ ሀገሩ ተቀመጠ ፤

፲፱፡ ዛብሎን ዘአየረ ነፍሶ ለሞት ወንፍታሌም ውስተ መልዕልተ ሐቅል ፤

መጠወ ሲል ነው ፤ አልሰማሁም እንዳይልም ሰውነቱን ለሞት አሳልፎ የሰጠ ነገደ ዛብሎን በወሰኑ ነበር ፤ ነገደ ንፍታሌምም ከበላዩ ባለ ምድረ በዳ አገሩ ነበር እነሱ ሲሔዱ እያየ ለምን ቀረ? ፤

፲፱፡ ወመጽኦ ነገሥት ወተቃተሉ ይእተ አሚረ ተቃተሉ ነገሥተ ከነዓን በቶናህ በነበ ማዩ መጌዶ ወኢ ነሥኦ በትዕግልት ብሩረ ፤

ነገሥትና ነገሥተ ከነዓን አንድ ወገን ፤ እነባርቅ በዘመቱ ጊዜ የከነዓን ነገሥታት እነሲሳራ የሚጌዶ ውሃ በሚፈስበት በቶናህ መጥተው ተዋኑ ፤ ያለፈውን መናገር ነው ፤ ማዩ መጌዶ ማዩ ሥራጭ ማዩ ድምሳሴ ሲል ነው ፤ ሲሳራን ከንጉሡ አስጠግቶ ነገሥት አለ ፤ አንድም አብረውት የዘመቱ ጥቃቅን ነገሥታት

እሱና እነ ሲሳራ ድል ከሆኑ በኋላም ባርቅ ወርቅ ብር ዘርፎ አልወሰደም ፣ በመጸዋፍ ነው ፤

፩፣ ወበሰማይ ተጽብኦ ከዋክብት እምቀትሎሙ ወተቃተሎ ምስለ ሲሳራ ፣

ከእስራኤል ሰልፍ የተነሣ እን ኪን ሰው በሰማይ ያሉ ከዋክብት ሰልፍ አደረጉ ከሲሳራ ጋርም ተዋጉ ፣ (ሐተታ) ዲቦራ ቀኖና ጉብታ ቃለ እግአብሔር ብት ጠይቅ በጽንፈ እስራኤል እና በጽንፈ አሕዛብ ያሉ ከዋክብት ሰልፍ አድርገው ሲዋጉ በእስራኤል በኩል ያሉ ከዋክብት በአሕዛብ በኩል ያሉትን ከዋክብት ድል ሲያደርጓቸው ታይተዋል ፣ እስራኤል አሕዛብን ድል ለማድረጋቸው ምሳሌ ፣ አንድም ከነባርቅ ሰልፍ የተነሣ በሰማይ ያሉ መላእክት ከሲሳራ ጋር ተዋጉ ፣ በእስራኤል ሠራዊት አደረገው መረዳታቸውን መናገር ነው ፣ አንድም ከዋክብት እስራኤል ከሰልፍቸው ጽናት የተነሣ ከሲሳራ ጋር ተዋጉ ፣

፩፩፣ አውጽአሙ ፈለገ ቁሶን ወፈለገ ቁራሚን ወተቃተሎ በፈለገ ቁሶን ነፍስዩ ጽንዒ ፣

ወደ ቁራሚንና ወደ ቁሶን ወንዝ አወጣቸው ፣ በቁሶን ወንዝ ተዋጉ

ማለት ቁራሚን ከሚባል ወንዝ አውጥቶ በቁሶን ወንዝ ሲደርስ ተዋግቶ ድል ነሳው ፣ ሰውነቴ በልተሽ ጠጥተሽ ጸንተሽ ኑሪ ከዚያ አስቀድሞ በትህርምት ነበረችና ፤

፩፪፣ ወይለተ አሚረ ተቀጥቀጠ ሰኩና አፍራሲሆሙ ለአምዳሮት ወን ያላኒሁ ለማዘር ይረግምም ፣

ያን ጊዜም ጽኑዓን የሆኑ ሰዎች የፈረሰቻቸው ሰኩና አጎበጎበ (ተሰባበረ) ፣ አንድም ምድር ያለውን ሲያበዛ አምዳሮት ይላልና ከምድሩ ጽናት የተነሣ የፈረሰቻቸው ሰኩና እየወለቀ ወደቀ ፣ የሲሳራም ዓርበኞች ጣዖቱን ይረግሙት ነበረ ፣ ላያድነን እንዴት አመለክነው እያሉ ፤

፩፫፣ ወይቤ መልአክ እግዚአብሔር በመርገም ርግምምሙ ለእለ ውስተ አብያተሃ እስመ አመጽኦ ውስተ ረድኤተ እግዚአብሔር እመስተቃ ትላን ጽኑዓን ፣

የእግዚአብሔር መልአክም በየቤታቸው የቀሩ ሕዝቡን እርገምቸው አለ ፣ ጽኑዓን ከሚሆኑ ከዛብሎንና ከንፍታሌም ነገድ ጋር እግዚአብሔር ወደሚያደርገው ረድኤት ፣ አንድም የእግዚአብሔር ረድኤት ወደተገለጠበት ቦታ አልመጡምና ፤

፩፬፣ በርክተ ትኩን እምአንስት ኢያኤል ብእሲተ ኮቤር ቁንያዊ እምነ አንስት በርክት ፣

በርክትና በርክት አንድ ወገን፣ የቁንያው ሰው የኮቤር ሚስት ኢያኤል ከሴቶች ተለይታ የከበረች የተባረከች ትሁን ፣ አንድም ከሴቶች ወገን በርክት የምትሆን የኮቤር ሚስት ኢያኤል ከሴቶች ተለይታ የተባረከች ትሁን ፣

፩፭፣ በውስተ ደብተራ ማየ ሰአላ ወሐለበ ወሀበቶ ወበዓይገን ዓቢይ አቅረበት ሎቱ ዕቋን ፣

ምን አደረገች ትለኝ እንደሆነ በድንኳኗ ውስጥ ውሃ ቢለምናት ወተት ሰጠችው ፣ ምግብም ቢለምናት በታላቅ መንቀል እርጎ (ወግሚት) አቀረበችለት ፣

፩፮፣ ወበእዴሃ እንተ ጸጋም ተመጠ ወት መትክለ ወበየማና ጉድዓት ወቀተለቶ ለሲሳራ ወቀጥቀጠቶ ርእሶ ወደመቀቶ መልታሕቶ ፣

በግራ እጁ ካስማውን ተቀብላ በቀኝ እጁ ከመሬት መትታ ሲሳራን ገደለችው ፣ ራሱን ከሰከሰችው ፣ ጉንጨጩንም ጨፈለቀችው ፣

፩፯፣ ወተራገጸ በማዕከለ እገሪሃ ወበጎበ ተራገጸ በሆየ ጎሥረ ፣

በእግሯ መካከል ተንፈራገጠ በተንፈራፈረበት ቦታም ሬሣ ሸሽ ጣለ ፣

፩፰፣ ወእንተ መስኮት ትሔውጽ እሙ ለሲሳራ እንተ ሰቅሰቅ ትሬኢ እመቦ ዘገብኦ እምነበ ሲሳራ ፣

እንተ መስኮትና እንተ ሰቅሰቅ ፣ ትሔውጽና ትሬኢ አንድ ወገን ነው ፣ የሲሳራም እናት ይህን ጊዜ ከሲሳራ ዘንድ የተመለሰ ሰው እንዳለ ብላ በመስኮት ትጎ በኝ ይሆናል ፤

ወበበይን ምንት ተድጎረ ሠረገላሁ ለሲሳራ በጸሐ ወበበይን ምንት ጐን ደየ እግረ ሠረገላሁ ጠባባት ፣

ቀሲሳት ክውዋት ሲል ነው ፣ የሲሳራ ሠረገላ ወደ እሷ ከመድረስ ስለምን ዘገዩ ? ፈጣን ፈጣን የሆኑ የሠረገላዎቹ እግርስ ወደ ቤቱ ከመመለስ ስለምን ወደ ኋላ አለ ትል ይሆናል ፤

፩፱፣ ወላእካቲሃ ላቲ አውሥኢሃ ወእማንቲሰ አውሥኢሃ በከመ ቃላ ፣

ላእካቲሃ ያለውን እማንቲ ብሎ አጸፈ ፣ ገረዶቿም እንደ ቃላ መለሱላት ማለት እሷ እንደም ታስበው በጎውን ነገር መለሱላት ፤

፴፣ እኩራ ረከባሁ እንዘ ይከፍል ምህርካ ወይትአረክ አእርክተ በላዕለ አርእስቲሆሙ ለኃያላን ፣

ብዙ ምርኮ አግኝቷል እና ያን ሲከፍል የኃያላንንም ቸብቸቦ

ቆርጦ ግዳይ እያሰጣል ወዳጅ ይዝ ይሆናል ፤

ወበርበረ ውኔተ ሲሳራ በርበረ ኅብር ወዘዘአሁ ጥምዓተ ኅበራሁ ወአሥቅ ውስተ ክግዱ ዘበርበረ ፤

አለባበሱ አጠላለቁ ወይም አወሳለቁ ልዩ ልዩ የሚሆን ሽልማት ሲሰጥ ይሆናል፤ እሱም አራት ኅብር አምስተኛ ወርቀ ዘበ ያለ በት ግምጃ ባንገቱ ሲያጠልቅ ይሆናል የዘገዩ እያሉ ይመልሱ ሳት ይሆናል ፤

፴፩፡ ከማሁ ለይት-ገቡሉ ኩሎሙ ፀርክ እግዚአ ወእለሰ ያፈቅሩክ ከመሠርቀ ፀሐይ በኃይሉ ፤

አቤቱ አንተን የማይወዱ ጠላቶችህ (አንተን የማይመልኩ ጠላቶችህ) ሁሉ ሲሳራ እንደ ጠፋ ይጥፋ፤ አንተን የሚወዱህ (የሚመልኩህ) ግን ፀሐይ በብርሃኑ ጸንቶ እንዲኖር በተደላ በደስታ ጸንተው በረድኤት ተጠብቀው ይኑሩ ፤

ወአዕረፈት ምድር ፵ ዓመተ ፤

ምድረ ኢየሩሳሌምም ሲሳራ ከጠፋ በኋላ አርባ ዘመን ለአሕዛብ ከመገዛት አረፈች ፤ አንድም ጠላት ጠፍቶላት መከራዋ ርቆላት ተዘልላ ኖረች ።

ምዕራፍ ፮

ጉባዔ

፩፡ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩዮ ቅድመ እግዚአብሔር ወአግብአሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ምድያም ፯ተ ዓመተ ፤

ዲቦራ ከሞተች በኋላ የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረጉ ማለት ኃጢአት ሠሩ፤ ጣዖት አመለኩ፤ ሰባት ዓመት በምድያም ሰዎች እጅ ጣላቸው ፤

፪፡ ወጸንዓት እዴሆሙ ለምድያም ላዕለ እስራኤል ወገብሩ ሎሙ ደቂቀ እስራኤል እምቅድመ ምድያም በዓታተ ወአጸዋናተ ውስተ አድባር ወውስተ አጽዳፍ ፤

በዓታተ ውስተ አጽዳፍ ወአጽዋናተ ውስተ አድባር ነው ፤ የእስራኤልም ልጆች ከምድያም ሰዎች ፊት የሚድኑበት በየተራራው አምባ ፤ በየገደሉ ዋሻ አበጁ ፤

፫፡ ወእምዝ ሶበ ይዘርኡ ሰብአ እስራኤል የዐርጉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቂቀ ጽባሕ የዐርጉ ላዕሌሆሙ ፤

ከዚህ በኋላ እስራኤል ዘር በሚዘፍበት ጊዜ የምድያም ሰዎች በምሥራቅና በምዕራብ ያሉ አሕዛብን አስከትለው የተዘራውን ዘር ለማጥፋት በእስራኤል ላይ ይዘምታሉ ፤

፬፡ ወይትዓዩኑ ዲቤሆሙ ወያማስኑ ፍራ ገራውሂሆሙ እስከ ይበጽሑ ውስተ ጋዛ ፤

ዘምተውም ጋዛ እስኪደርሱ ድረስ በተዘራው እርሻቸው ላይ ሠፍረው የበቀለውን ለመንጋ አብልተው ያልበቀለውን አስጠቅጥቀው ያጠፉባቸዋል ፤

ወኢያትረፋ ሎሙ ወኢምንተኒ በዘየሐይወ ለእስራኤል ወመራዕይሆሙኒ ወላሕሞሙኒ ወአድጎሙኒ ፤

እስራኤል ከችግር በሚድኑ ገንዘብ የሚድኑበት እህል ምንም አላስቀሩላቸውም የላሞቻቸውንና የአህዮቻቸውንም መንጋ አይተዉላቸውም ነበር ፤

፭፡ እስመ የዐርጉ ላዕሌሆሙ እሙንቱ ወእንሰላሆሙ ወተዓይኒሆሙ ያመጽኡ ወይበጽሕዎሙ ወከመ አንበጣ ብዙኖሙ ፤

የምድያም ሰዎች በእስራኤል ላይ ከብቶቻቸውንና ሠራዊቶቻቸውን በብዛት ይዘው እየመጡ ይዘምቱባቸዋልና ብዛታቸውም እንደ አንበጣ ሁኖ ሳያስቡት ይደርሱባቸው ነበር ፤

ወአልበሙ ጉልቀኑ አእሙንቱ ወኢአግማሊሆሙ ወይመጽኡ ውስተ ምድረ እስራኤል ከመያማስንም ፤

ለሠራዊቶቻቸውም ለግመሎቻቸውም ስፍር ቀጥር አልነበራቸውም፤ ሰዎቹንም ሆነ አዝመ

ራቸውን ያጠፋ ዘንድ ወደ እስራኤል አገር ይመላለሳሉ ፤

፮፡ ወነድዩ ጥቀ እስራኤል እምቅድመ ምድያም ወገዓሩ ደቂቀ እስራኤል ኅበ እግዚአብሔር ፤

«ወኢያትረፋ ሎሙ ወኢምንተኒ» ብሎ ነበርና እስራኤልም ከምድያም ሰዎች መምጣት የተነሣ እጅግ ተቸገሩ ፤ ከመከራውም ጽናት የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ አለቀሱ ፤

፯፡ ወሶበ ጸርሑ ደቂቀ እስራኤል ኅበ እግዚአብሔር በእንተ ምድያም ፈነወ ሎሙ እግዚአብሔር ብእሴነቢየ ለደቂቀ እስራኤል ፤

የእስራኤልም ልጆች በምድያም ሰዎች ምክንያት ወደ እግዚአብሔር በጮኹ ጊዜ እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች አንድ ነቢይ ላከላቸው በአምሳለ ሰብእ ስለታያቸው ነው እንጂ መልአክ ነው ፤

፰፡ ወይቤሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል አነ ውኔቱ ዘአውግእኩክሙ እምግብዕ እምነ ቤተ ቅንዖት ፤

እንዲህም አላቸው ለግብፃውያን ከምትገዙት አገዛዝ ከግብዕ ያወጣችሁ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር እኔ ነኝ አለ ፤

፱፡ ወአድነንኩክሙ እምእዴሆሙ ለግብዕ ወእምኩሎሙ እለ ይሣትዩ

ከሙ ወላውግእክምሙ እምቅድመ ገጽክሙ ወወሀብኩክሙ ምድርሙ ፤

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከግብ ገውያን እጅ መከራ ከሚያጸኑ ባችሁ ከአሕዛብ ሁሉ እጅ አዳን ሷችሁ ፤ ሰብእ ከነግንንም ከፊታ ችሁ አስወጥቼ ሰደድሯቸው አገ ሬቸውንም ሰጠሯችሁ (አወረሰ ኪችሁ) ፤

፲፮፡ ወእቤለክሙ አነ ወእቱ እግዚ አብሔር አምላክክሙ ወኢትፍርሀ እምአማልክተ አሞሬዎን እሉ እለ ትንብሩ ውስተ ምድርሙ ወውስተ ሀገርሙ አንትሙ ወኢሰማዕክሙ ቃልዩ ፤

፩፡ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና በአገራቸው ከምትኖሩባ ችው ከእሊህ ከአሞራውያን አማ ልክት የተነሣ አትፍሩ አልሷ ችሁ ፤ እናንተ ግን ነገሬን አል ሰማችሁኝም ፤

፲፩፡ ወመጽአ መልአክ እግዚአብ ሔር ወነበረ ታሕተ ዕዕ እንተ ኤፍ ራታ ዘኢዮአስ አቡሁ ለኢያዝሪ ፤

እእግዚአብሔር የታዘዘ መልአ ካም መጥቶ ከኢያዝሪ አባት ኢዮአስ ሀገር ከኤፍራታ እን ጨት ሥር ተቀመጠ ፤

፲፪፡ ጌዴዎን ወልዱ ይዘብጥ ሥርናየ ውስተ ፩ዱ ከመ ያምሥጥ እም ድሚሆሙ ለምድያም ፤

፲፫፡ ጌዴዎንም ከምድያም ዎች ፊት ያመልጥ ዘንድ

(ያሸሸ) ዘንድ ስንዴውን እያ ጨደ በአውድማ ይወቃ ነበር ፤

፲፪፡ ወአስተርአዮ መልአክ እግዚአ ብሔር ወይቤሎ እግዚአብሔር ምስ ሌክ ጽኑዓ ኃይል ፤

የእግዚአብሔር መልአክም ታይቶ ጽኑዓ ኃይል ጌዴዎን እግዚአብሔር በረድኤት ካንተ ጋር አለ ፤ አንድም ጽኑዓ ኃይል እግዚአብሔር በረድኤት ካንተ ጋር አለ አለው ፤

፲፫፡ ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚአ እግዚአየ ወእመስ ሀለወ እግዚአብ ሔር ምስሌነ ለምንት ረከበተነ ኮላ ሳቱ እኪት ፤

ጌዴዎንም አቤቱ ጌታዬ እግዚ አብሔር በረድኤት ከኔ ጋር መኖሩ እሺ በጀ ይደረግልኝ ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በረድ ኤት ከእኛ ጋር ካለ ይህች ሁሉ መከራ ስለምን አገኘችን ?

ወአይቱ ወእቱ ኮሉ ስብሐተሁ ዘነገሩነ አበዊነ ወይቤሎነ እምግብፅ አውዕሎሙ ለአበዊነ እግዚአብሔር ወይእዜስ ኅደገነ እግዚአብሔር ወአ ግብአነ ውስተ እደ ምድያም ፤

እግዚአብሔር አባቶቻችንን ከግ ብፅ አወጣቸው ብለው የነገሩን ተአምራቱ ሁሉ ወዴት ነው ? (ወዴት ደረሰ)፣ ዛሬ ግን እግዚ አብሔር በረድኤት ተለየን ፤ ይኸውም ሊታወቅ በምድያም ሰዎች እጅ ጣለን ፤

፲፬፡ ወነጸሮ መልአክ እግዚአብሔር ወይቤሎ ሑር በኃይልክ ወታድጎ ኖሙ ለእስራኤል እምእደ ምድያም ወናሁ ፈነውኩክ ፤

እግዚአብሔር የላከው መልአ ክም አየው እስራኤልን ከምድ ያም ሰዎች እጅ ታድናቸዋለ ህና በርትተህ ሒድ ፤ አንድም ከሠራዊትህ ጋር ሒድ እነሆ አሰናብቼሃለሁ አለው ፤

፲፭፡ ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚአ በምንት አድጎኖሙ ለእስራኤል ናሁ አእላፍየኒ ውሑዳን በውስተ ምናሴ ወአነኒ ንኡስ በውስተ ቤተ አቡዩ ፤

ጌዴዎንም አቤቱ እሺ በጀ እሔ ዳለሁ ፤ ነገር ግን እስራኤልን በምን አድናቸዋለሁ ? አለው ፤ እንዲያድናቸውስ ነግሮታል ብሎ እስራኤልን እንዳድናቸው ምልክቱ ምንድን ነው ? አለው ፤ እነሆ በነገደ ምናሴ ውስጥ ያሉ ወገኖቼ ጥቂት ናቸውና በአባቴ ወገኖች ውስጥ ያለሁ እኔም ሕፃን ነኝና ፤

፲፮፡ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር እስመ እግዚአብሔር ሀለወ ምስሌክ ወትቀትሎሙ ለምድያም ከመ ፩ዱ ብእሲ ፤

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአ ክም እግዚአብሔር በረድኤት ከአንተ ጋር አለና የምድያምን ሰዎች እንደ አንድ ሰው አድር ገህ ታጠፋቸዋለህ ፤ አንድን ሰው

ሲያጠፋት እንዳያሰቸግር አያሰ ቸግሩህም ፤ አንድም ከመሳፍ ንት እንደ አንዱ ሙሴ ሁነህ ታጠፋቸዋለህ አለው ፤

፲፯፡ ወይቤሎ ጌዴዎን እመረከብኩ ግግሰ ቅድመ አዕይንቲክ ግበር ሊቶ ተአምረ ከመ አንተ ውእቱ ዘትት ናገር ምስሌዩ ፤

ጌዴዎንም በፊትህ ባለሚልነትን አገኘህ ፤ ከእኔ ጋር የምትናገር አንተ እንደሆንህ አውቅ ዘንድ ምልክት አድርግልኝ አለው ፤ ኢትሑር ማንሻ ፤ አንድም እው ነተኛ መልአክ እንደሆንህ አውቅ ዘንድ ፤

፲፰፡ ኢትሑር እምዘዩ እስክ እግ ብእ ኅቤክ ወአመጽእ መሥዋዕትዩ ወእሰይም ቅድሚክ ወይቤሎ አኛ ውእቱ ወእጸንሐክ እስክ ትገብእ ፤

መሥዋዕቱን አምጥቼ በፊትህ እንዳኖር እስክመለስ ድረስ ከዚህ አትሒድ አለው ፤ መልአኩም እውነተኛ መልአክ ነኝና እስክ ትመለስ ድረስ እጠብቅሃለሁ (እቆይሃለሁ) አለው ፤

፲፱፡ ወሐረ ጌዴዎን ወገብረ መሐ ስእ ጠሊ ወዳፍንተ ናዕት ወእገብረ ውስተ ሥጋ ውስተ ከፈር ወወደዩ ደሞ ውስተ መቅጹት ወወሰደ ሎቱ ኅብ ዕዕ ወሰገደ ሎቱ ፤

ጌዴዎንም ሒዶ አንድ ዩናዩል ጠባት አንድ አንባሻ ለመሥዋ

ዕት አዘጋጀ፤ የሠዋውንም የፍየ ሉን ሥጋ በእንቅብ ደሙን በድ ስት አድርጎ ወስዶ ከዛፍ ሥር ሳለ ሰገደለትና መሥዋዕቱን አቀረበ ፤

፳፤ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ንግሥቱ ሥጋው ወጥብሰተ ናዕት ወሚም ሳዕለ ወ-እቱ ኩኩሕ ወከዓው ደሞ ወገብረ ከማሁ ፤

የእግዚአብሔር መልአክም ሥጋ ውንና ዳቦውን ከደንጊያ ላይ አኑ ረው ፤ ደሙንም በላዩ አፍስበት አለው ጌዴዎንም መልአኩ እን ዳዘዘው አደረገ ፤

፳፩፤ ወአልዕለ መልአክ እግዚአብ ሔር በትሮ ወለከፎ ለውእቱ ሥጋ ወለውእቱ ናዕት ወነደት እሳት እም ይእቱ ኩኩሕ ወበልአቶሙ ለውእቱ ሥጋ ወለውእቱ ናዕት ወሐረ መል አክ እግዚአብሔር እምአዕይንቲሁ ፤

መልአኩም በትሩን አንሥቶ በደንጊያው ላይ የተቀመጠውን ሥጋና ዳቦ ቢነካው ከዚያች ደን ጊያ እሳት ወጥታ ዳቦውንና ሥጋ ውን በላችለት ፤ መልአኩም እሳቱን ተረግጦ ጌዴዎን እያየው ዓረገ ፤ ሐተታ ለጊዜው «ግበር ሊተ ተአምረ» ብሎት ነበርና ምልክት ሊሆነው መሥዋዕቱ ንም እንደተቀበለለት ሲያጠይቅ ነው፤ ፍጻሜው ግን ምሳሌ ነው፤

መልአኩ የጌዴዎን፤ በትር የኩ ናተ ጌዴዎን፤ እሳት የረድኤተ

እግዚአብሔር፤ ሥጋው የሰብአ ምድያም ፤ ከደንጊያው እሳት ወጥቶ መሥዋዕቱን እንደበላ ለት ጌዴዎን በእግዚአብሔር አጋኸነት ሰብአ ምድያምን የማጥፋቱ ምሳሌ ፤

፳፪፤ ወአለመረ ጌዴዎን ከመ መል አክ እግዚአብሔር ውእቱ ወይቤ ጌዴዎን አክኩተከ እግዚአ እስመ ርአኩ መልአክ እግዚአብሔር ገጸ በገጸ እመውት ፤

ጌዴዎንም የእግዚአብሔር መል አክ እንደሆነ አውቆ አቤቱ ፈጣሪዬ መልአክ እግዚአብ ሔርን ፊት ለፊት አይቻለሁና አቤቱ አመሰግንሃለሁ አለ ፤ አን ድም የእግዚአብሔርን መልአክ አይቻለሁና ዘምቼ እሞታለሁ አለ ፤

፳፫፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ሰላም ለክ አትፍራህ ወአትመውት ፤

እግዚአብሔርም ጌዴዎንን ሰላም ለአንተ ይሁን ፤ እሞታለሁ ብለ ህም አትፍራ አለው ፤

፳፬፤ ወነደቀ ጌዴዎን በህየ ምሥዋዓ ለእግዚአብሔር ወሰመዮ ሰላም እግ ዚአብሔር እስከ ሣቲ ዕለት ወእንዘ ዓዲሁ ህለው ውስተ ኤፍራታ አቡሁ ለአያዘሪ ፤

ጌዴዎንም መልአኩ በታየበት፤ እግዚአብሔር በተነጋገረበት ቦታ ለእግዚአብሔር መሠዋዩ

አበጀ፤ ቦታውንም መልአክ ያየ ሁበት እግዚአብሔርን የተነጋ ገርኩበት ቦታ ሲል፤ እስከዚች ቀን ድረስ ሰላመ እግዚአብሔር ብሎ ጠራው፤ ይኸውም የተደ ረገ የአያዘሪ አባት አዮአስ ገና በኤፍራታ ሳለ ነው ፤

፳፭፤ ወእምዝ በይእቱ ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ንግሥ ላሕመ መግዝዓ ዘአቡክ ወካልዓ ላሕመ ዘ፯ቱ ዓመት ወንሥት ምሥዋዩ ለበዓል ዘአቡክ ወምስል ዘላዕሌሁ ስብር ፤

በመዓልት ከተነጋገረው በኋላ እግዚአብሔር ዳግመኛ በሌሊት ከአባትህ መንጋ አንድ ገች (ፍራዳ) ፪ኛም ፯ ዓመት የሆ ነው ላም አቅርብ አለው፤ ሰብአ ምድያም ፯ዓመት ገዝተዋቸው ነበርና አገዛዦችሁን አራቅሁላ ችሁ ሲል ነው፤ የአባትህ ጣዖት ያለበትንም መሠዋዩ አፍርስ በላዩ ላይ ያለውንም ምስል (ጣዖት) ስበረው ፤

፳፮፤ ወንድቅ ቦቱ ምሥዋዓ ለእግ ዚአብሔር አምላክክ ዘአስተርአየክ በውስተ ደብር ዘማእክ ዘበዝቱ ደወል ወንግሥ ውእቱ ካልአ ላሕመ ወግበሮ መሥዋዕት በውእቱ ዕዕ ዘሰ በርክ ፤

በዚህ አውራጃ ባለ በማእክ ተራራ ለታየህ (ለተነጋገረህ) ለፊ ጣሪህ ለእግዚአብሔር መሠዋዩ

ሥራ ያን ሁለተኛውንም ላም በሰበርከው በጣዖቱ መሠዋዩ ላይ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርገህ አቅርበው አለው ፤

፳፯፤ ወነሥእ ጌዴዎን ፲ተ ወ፫ተ እደው እምአግብርተሁ ወገብረ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ፤

ጌዴዎንም ከባለሟሎቹ (ከቤተ ሰቦቹ) ፲፫ ሰዎች መርጦ እግዚ አብሔር እንዳዘዘው አደረገ ፤

ወእምዝ ሶቤ ፈርህ ቤተ አቡሁ ወሰ ብአ ህገሩ በዋኦ መዓልተ ወሌሊተ ይበውእ ፤

ይህን ካደረገ በኋላ በመዓልት ለመግባት የአባቱን ወገኖችና የሀገሩን ሰዎች በፈራ ጊዜ በሌ ሊት ይገባ ነበር ፤

፳፰፤ ወጌሁ በጽባሕ ሰብአ ህገሩ ወረክብም ንሁተ ለምሥዋዓ በዓል ወምስል ዘላዕሌሁ ስብር ወላሕም መግዝዕ ግብር ቦቱ መሥዋዕት በው እቱ ምሥዋዕ ዘነደቱ ፤

የሀገሩ ሰዎችም ለጣዖቱ መሥ ዋዕተ ነግህ ለማቅረብ በጧት ገሥግሠው ቢሔዱ የጣዖቱ መሠዋዩ ፈርሶ በላዩ ላይ ያለው ምስል (ጣዖት) ተሰብሮ በዚያ በተሠራው በአዲሱ መሠዋዩ ላይም ሌላ መሥዋዕት ተሠው ቶበት አገኘ ፤

፳፱፤ ወተበሃሎ በበይናቲሆሙ መኑ ገብረ ዘንተ ግብረ ወኅሠሠ ወሐ

ተቱ ወይቤሉ ጌዴዎን ወልደ ዮሐንስ ገብረ ዘንተ ግብረ ፣

እርስ በርሳቸውም ይህን ሥራ የሠራ ማነው ? ተባብለው ዳኛ አውጥተው ፈለጉ መረመሩ፣ በጳጳሳ ይህን ያደረገ የዮሐንስ ልጅ ጌዴዎን ነው ብለው ተናገሩ ፤

፴፩፣ ወይቤልዎ ሰብአ ሀገር ለዮሐንስ አምጽእ ወልደክ ይቅትልዎ እስመ ነሠተ ምሥዋዓ በዓል ወሰበረ ምስላ ዘላዕሌሁ ፣

የሀገሩ ሰዎችም ዮሐንስን የጣዎ ቱን መሠዊያ አፍርሷልና፣ በላ ዩም ያለውን ምስል (ጣዎት) ሰብ ሯልና ይገድሉት ዘንድ ልጅ ህን አምጣ አሉት፣ ለዳኞቹ ሰጥ ተው ወይም ራሳቸውን አርቀው ይቅትልዎ አሉ ፤

፴፪፣ ወይቤሉሙ ዮሐንስ ለሰብእ እለ ቆሙ ሳዕሌሁ አንትሙኑ ይእዜ ትት ቤቀሉ ቦቱ ለበዓል አው አንትሙኑ ታድገንዎ ከመ ትቅትሉ ዘገፍእ ፣

ዮሐንስም በጠላትነት የተነሡበ ትን ሰዎች ዛሬስ ለጣዎቱ ጠላ ቱን እናንተ ልትበቀሉለት ነው ? የበደለውንም ትገድሉ ለት ዘንድ ወይስ ከጥፋት የም ታድኑት እናንተ ናችሁን ፤

ወእመስ አምላክ ውእቱ እስከ ይጸ ብሕ ለይሙት ዘገፍእ ወይትበቀሉ ለሌሁ ለዘኑሠተ ምሥዋዓሁ ፣

በውነት አምላክ ከሆነስ የበ ደለው ሰው እስኪነጋ ፈጥኖ

ይሙት ፣ መሠዊያውንም ያፈ ረሰውን ሰው እሱው ተበቅሎ ያጥፋው አላቸው ፤

፴፫፣ ወሰመያ ለይቲ ዕለት ዓውደ በዓል እስመ ነሠተ ምሥዋዓ ፣

ያችንም ቀን ምሥዋዓ ጣዎቱ ስለፈረሰ ለጣዎቱ ሸንጎ የተደ ረገሳት ቀን አላት ፤

፴፬፣ ወኩሉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቁቀ ጸባሕ ተጋብኑ ላዕሌሆሙ ወዓደጫ ወነደሩ ውስተ ቁላተ ኢይ ዝራኤል ፣

ከመጀመሪያ እንደ አርእስት አንስቷቸው ነበርና አማሌቃው ያንና የምድያም ሰዎች በምሥ ራቅና በምዕራብ ያሉ አሕዛብን ሁሉ ይዘው በእስራኤል ላይ ዘመቱ፣ ከሀገራቸው ወጥተው በኢይዝራኤል ቁላ ሠፍረው አደሩ ፤

፴፭፣ ወአጽንዖ መንፈስ እግዚአብ ሔር ለጌዴዎን ወነፍሐ ቀርነ ወወ ውዓ አብያዜር በድነሬሁ ፣

በዚህም ቀን የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት ጌዴዎንን አጸናው፣ ባለሟሉ አብያዜርም እሱን ተከትሎ ውጋ ውጋ የሚል ነጋሪት እየመታ መለከት እየ ነፋ ያወካ ይደነፋ ፣

፴፮፣ ወፈነወ መላእክተ ውስተ ኩሉ ምናሴ ወአውየው ውእቱኒ እምድጎ ሬሁ ፣

ወደ ምናሴ ወገኖች ሁሉ እር ዱኝ ብሎ መልእክተኞቹን ላከ ነገደ ምናሴም ጌዴዎንን ተከ ትሎ አወካ ደነፋ ፤

ወፈነወ መላእክተ ውስተ አሴር ወው ስተ ዛብሎን ወንፍታሌም ወዐርጉ ወተቀበልዎሙ ፣

ከዚህም የጦር ስልት ወደ ለመዱ ወደ አሴር ወደ ዛብሎንና ንፍ ታሌም ወገኖች እርዱኝ ብሎ መልእክተኛ ላከ፣ እሊህም ወጥ ተው ተቀበሏቸው ፤ ሐተታ የዛ ብሎንና የንፍታሌምስ ይሁን ነገደ አሴር መቸ ጦር ለመደና እንዲህ አለ ፣ ቢሉ «ወውስተ ወሰኑ ነበረ ዛብሎን» እንዲል በነገደ ዛብሎን አስጠግቶ አነ ሣው ፤

፴፯፣ ወይቤሉ ጌዴዎን ለእግዚአብ ሔር እመ ታድገኖሙ ለእስራኤል በእዴያ በከመ ትቤ ናሁ አነ እስ ፍሕ ፀምረ ብዙተ ውስተ ዓውድ ፣

ጌዴዎንም እግዚአብሔርን አሁን እንደተናገርክ በእኔ አድረህ እስራኤልን የምታድናቸው ከሆነ እነሆ እኔ በአደባባይ የተባዘተ ሐር እዘረጋለሁ ፤

፴፰፣ ወእምከመ ወረደ ጠል ውስተ ፀምረ ባኔተቱ ወኩሉ ምድር ይቡስ

አአምር እንከ ከመ ታድገኖሙ ለእ ስራኤል በእዴያ በከመ ትቤ ወኮነ ከማሁ ፣

ጠል በምድር ላይ ሳይወርድ በሐሩ ላይ ብቻ ቢወርድ በአ ንተ አድሬ አድናቸዋለሁ እንዴ ልክ እስራኤልን በእጄ እንድ ታድናቸው ያን ጊዜ አውቃ ለሁ አለው፣ እንዳለውም ሆነ ፤

፴፱፣ ወጌሠ ጌዴዎን በሳነታ ወአ ጸር ለውእቱ ፀምር ወወዕአ ማይ እምውእቱ ፀምር ምልአ አይገን ፣

ጌዴዎንም ጠሉ በወረደ በማግ ሥቱ ገሥግሦ ሒዶ ጠል የወረ ደበትን ሐር ቢጠምቀው (ቢጨ ምቀው) ከሐሩ መንቀል ምሉ ውሃ ወጣ ፤ አንድም ወመልአ አይገነ ይላል ከሐሩ የወጣው ውሃ በመንቀል መላ ፤

፵ፀ፣ ወይቤሉ ጌዴዎን ለእግዚአብ ሔር ኢትትመአዕ በመዓትከ ላዕሌየ ወእንግርክ ካዕበ አሐተ ነገረ ፀምር ይኩን ይቡስ እንተ ባሕተቱ ወው ስተ ኩሉ ምድር ይረድ ጠል ፣

ጌዴዎንም እግዚአብሔርን ስል ትተህ አትቆጣኝና ዳግመኛ አን ዲት ነገር ልንገርህ ፣ ይኸውም ሐሩ ብቻ ደረቅ ይሁንና በም ድር ሁሉ (በዙሪያው ሁሉ) ጠል ይውረድበት አለው ፤

፵፩፣ ወገብረ ከማሁ እግዚአብሔር በይ እቲ ሌሊት ወኮነ ይቡስ ፀምር ባኔ

ቲቱ ወውስተ ኩሉ ምድር ወረደ ጠል ፤

ምዕራፍ ፯

፩፤ ወጌሠ ሮብአም ዘውእቱ ጌዴ ምን ወኩሉ ሕዝብ ዘምስሌሁ ወን ደሩ ወስተ ምድረ ኦሮሌድ ፤

ጌዴምን የተባለ ሮብአምና ከርሱ ጋር የዘመቱ ሕዝቡም ሁሉ ገሥ ግሠው ኦሮጌር በሚባል ምድረ በዳ ሰፍረው አደሩ ፤

ወትዕይንቶሙ ለምድያም ወለአማ ሌቅ እመንገል መስዕ እምሥዋዕ ዘእ ንበሬም ወስተ ቁላ ፤

የማሌቅና የምድያም ሠራዊትም እንበሬም ከሚባል መሠዊያ በቀኝ በኩል በቁላ ወስተ ሰፍሮ ነበር ፤

፪፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴ ምን ብዙኅ ሕዝብ ዘምስሌከ ከመ ዘኢይክል አግብሎቶሙ ለምድያም ወስተ እዴሆሙ ፤

እግዚአብሔርም ጌዴምንን ካንተ ጋራ ያሉ ወገኖች በጥቂት ሰው አድሬ የምድያምን ሰዎች በእ ጃቸው መጣል እንደማይቻሉኝ አድርገው በዝተዋል ፤

ከመ ኢይትመክሎ እስራኤል ሳዕሌየ ወኢይበሉ እዴን አድኅነተኅ ፤

እስራኤልም እኛ የዳንን በሥል ጣናችን ጽንዓት በጦራችን ብዛት ነው ብለው በኔ ሳይ እንዳይ መኩ ፤

፫፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴ ምን ንግሮሙ ለጎሳቱ ማለሙ ፤

እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ጌዴምን እንደለመነው አደረገ፤ ሐሩ ብቻ ደረቅ ሁኖ በምድሩ ሁሉ ጠል ወረደበት ምሳሌ ነው፤ ፀምር የእስራኤል ፤ ጠል የረድ ኤተ እግዚአብሔር ፤ ዙሪያው መስኩ የአሕዛብ ፤ ጠል በፀምሩ ሲወርድ ዙሪያው ደረቅ መሆኑ ለእስራኤል የወረደው ጠል ምሕ ረት ለአሕዛብ አይተርፋቸው ምና ፤ አንድም ጠል የመቅሠ ፍተ እግዚአብሔር ፤ በመስኩ (በዙሪያው) ሲወርድ ፀምር ደረቅ መሆኑ በአሕዛብ የወረደ መቅ ሠፍት ለእስራኤል አይተርፍ ምና (እስራኤልን አያጠፋምና) ፤ አንድም ፀምር የእመቤታችን ፤ ጠል የወልደ እግዚአብሔር ፤ ዙሪያው የሌሎች ሴቶች ፤ ጠል በፀምር ሳይ መውረዱ በዙሪያው አለመውረዱ ጠል ምሕረት ወልደ እግዚአብሔርም ከእመ ቤታችን ሰው ለመሆኑ ፤ በዙ ሪያው አለመውረዱ በሌሎች ሴቶች ያለማደሩ ምሳሌ ፤ አን ድም ጠል የዘርአ ብእሲ ፤ በመ ስኩ ጠል ሲወርድ ፀምር ደረቅ መሆኑ ዘርአ ወራዙት ልማደ አንስት በሌሎች ሴቶች ሲኖር እመቤታችንን አላገኛትምና ።

ዘይፈርህ እምኔክሙ ወፈራህ ለይግ ባእ እምነበ ሕዝብ ፤

ከናንተ ወገን የሚፈራ ሰው ቢኖር ወደሕዝቡ ይመለስ ብለህ ለሕዝቡ ንገራቸው አለው ፤

ወተመይጡ እምድረ ገለጻድ ወገ ብኡ እምሕዝብ ፪ቱ ፱ ወጃ፻ ወተ ርፉ ፱ ፤

ከገለጻድ አውራጃ ሲደርሱ እልፍ (አሥር ሺህ) ሰዎች ቀርተው ሃያ ሁለት ሺህ ሰዎች ወደ ሕዝቡ ተመለሱ ፤

፬፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴ ምን ዓዲ ብዙኅ ሕዝብ አውርዶሙ ኅበ ማይ ወአመክሮሙ ለከ በህየ ወእለ ኦነ እቤለከ እሙንቱ ይሐሩ ምስሌከ ወአውረዶሙ ኅበ ማይ ለሕዝብ ፤

እግዚአብሔርም ዳግመኛ ጌዴ ምንን አሁንም የቀሩት ሕዝብ ብዙ ናቸው እና ወደ ወንዝ አው ርደህ ወሃ በመጠጣት ፈትና ቸው ፤ እኔ ይሂዱ ያልኳቸው ካንተ ጋር ይሂዱ አለው ፤ እሱም (ጌዴምንም) ሕዝቡን ወደ ወንዝ አወረዳቸው ፤

፭፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴ ምን ኩሉ ዘሰትየ በልሳኑ እማይ ከመ ዘይሰቲ ከልብ አቅም እንተ ባሕቲቱ ፤

እግዚአብሔርም ጌዴምንን ወሻ በምላሱ ጎየጠለፈ እንዲጠጣ

በምላሱ ጠለፍ አድርጎ የሚጠ ጣውን ሁሉ ለብቻው አድርገህ አቁም ፤

ወኩሎ ዘአስተብረከ በብረኪሁ ከመ ይስተይ አቅም እንተ ባሕቲቱ ፤

«ከመ ላሕም ያለበት ነው» ላም ተጎንብሶ እንዲጠጣ መሣሪያ ውን እየጣለ (እያኖረ) ውሃ ይጠጣ ዘንድ የተንበረከከውን ሁሉ ለብቻው ለይተህ አቁም አለው ፤

፮፤ ወኮነ ኅሉቆሙ ለእለ ሰትዩ በል ሳኖሙ ፫ተ ፻ተ ዕደወ ፤ ወእለሰ ተርፉ ሕዝብ አስተብረኩ በብረኪ ሆሙ ከመ ይስተዩ ማየ ፤

በቀኝ እጃቸው መሣሪያቸውን ይዘው በግራ እጃቸው እየጠለፉ የጠጡት ሰዎች ቀሩቸው ፫፻ ሆነ የቀሩት ሕዝብ ግን ውሃ ይጠጡ ዘንድ መሣሪያቸውን እያኖሩ ተንበረከኩ ፤

፯፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴ ምን በእሉ ፫፻ ብእሲ እለ ከመዝ ሰትዩ አድኅነክሙ ወአገብአሙ ለም ድያም ወስተ እዴከ ወኩሉ ሕዝብ ይእትወ ወስተ አብያቲሆሙ ፤

እግዚአብሔርም ጌዴምንን በግራ እጃቸው ውሃውን ጥልፍ ጥልፍ እያደረጉ በጠጡት በ፫፻ ሰዎች አድሬ አድናችኋለሁ ፤ የምድያ

ምንም ሰዎች በእጅህ እጥላቸዋለሁ ፣ የቀሩት ሕዝብ ሁሉ ግን ወደየቤታቸው ይመለሱ ፤

፳፮፡ ወይንሥኡ ምስሌሆሙ ስንቀሕዝብ ወአቅርንቲሆሙ ወለኩሉ ሰብአ እስራኤል ፈንዎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ይእትወ ፤

ወደ ሀገር ቤት የሚመለሱ የሕዝቡን ስንቅና መለከታቸውንም የሚዘምቱት ሦስቱ መቶ ሰዎች ይዘው ይሒዱ ፤ እነዚያን የእስራኤልንም ሰዎች ሁሉ ወደየቤታቸው ይገቡ ዘንድ አሰናብታቸው ፤

ወለእልክቱስ ፫፻ ብእሲ አቅሞሙ ምስሌክ ወትዕይንተ ምድያም መትሕቶሙ ውስተ ቁላ ፤

እሊህንም ሦስቱን መቶ ሰዎች ግን ለይተህ አቁዶቸው አለው፣ የምድያም ሠራዊትም ከእሥራኤል ሠፈር በታች በቁላ ውስጥ ሠፍረው ነበር ፤ አሁን ተንሥእ ወረድ የሚል ነውና ፤

፱፡ ወእምዝ በይእት ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ተንሥእ ወረድ ፍጡኅ እምዝየ ውስተ ትዕይንት እስመ አግባእክዋ ውስተ እዴክ ፤

እስራኤልን አሰናብቶ ከተመለሰ በኋላ እግዚአብሔር ጌዴዎንን በዚያች ሌሊት የምድያምን ሰዎች በእጅህ አሳልፌ ጥያቸዋለሁና ወደ ምድያም ሰዎች ሠፈር ፈጥነህ ውረድ ፤

፲፡ ወእመሰ ትፈርህ ባሕቲተክ ወሪደ ረድ አንተ ወፋራን ቀላዲክ ውስተ ትዕይንት ፤

ብቻህን መውረድ ብትፈራ ግን ባለሟልህ (ጋሻ ጃግሬህ) ፋራንን አስከትለህ ውረድ ፤

፲፩፡ ወአጽምእዎሙ ዘይትናገሩ ወእምዝ ይጸንዓ እደዊክ ፤

የማሰማችሁ ነገር አለና ከድንኳናቸው አጠገብ ሁናችሁ የሚናገሩትን አድምጧቸው ፤ አንድም አጽምዎሙ ይላል ፤ የሚያሰማው ለሱ ነውና ነገሩን ከሰማህ በኋላም ቀኝ እጅህ ለመውጋት፣ ግራ እጅህ ለመመከት ይጸናል አለው ፤

ወወረደ ውእቱ ወፋራን ቀላዲካ ውስተ ፩ኅብር ዘ፻ እምትዕይንት ፤

ጌዴዎንም «ረድ ፍጡኅ» ብሎ ጌታ እንዳዘዘው ጋሻ ጃግሬው ፋራንን አስከትሎ ከሰብአ ምድያም ሠፈር አንድ ወገን የአምሳ አለቃ ወደሠፈረበት ወረደ ፤

፲፪፡ ወምድያም ወአማሌቅ ወኩሎሙ ደቂቀ ጸባሕ ኅዱራን እሙንቱ ውስተ ቁላት ከመ አንበጣ ብዝኖሙ ወአግማሊሆሙ ዘአልቦ ኅልቀኑ እለ ከመ ኖፃ ዘከንፈረ ባሕር እሙንቱ ብዝኖሙ ፤

ሰብአ ምድያምም በምሥራቅና በምዕራብ ያሉ አማሌቃውያንን ይዘው እንደ አንበጣ ብዝተው ሠፍረው ነበር ፤ የግማሊሆኖች

ውም ብዛት በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የማይቁጠር ነው ፤

፲፫፡ ወቦአ ጌዴዎን ወናሁ ፩ብእሲ ይነግሮ ለካልዑ ሕልሞ ወይቤሎ ቀለምኩ ሕልመ ወእሬኢ ኅብስተ ሰገም ታንኩረኩር ውስተ ትዕይንት ምድያም ወቀተለታ ወአውደቀታ ወገፍትዕታ እምላዕሎ ወወድቀት ትዕይንት ፤

ጌዴዎንም ከሰብአ ምድያም ሠፈር በደረሰ ጊዜ አንድ ሰው ሕልም አይቶ ከተኛበት ተነሥቶ ለንደኛው እነሆ ሕልም አየሁ ብሎ ይነግረው ጀመር፣ ንደኛውም ምን አየህ ? ቢለው የገብስ ጥረሾ የምታህል እሳት ከተራራ ተንከባላ ወርዳ ከተማችንን ገልብጣ ስትጥሳት ከተማችንም ስትጠፋ አየሁ አለው ፤

፲፬፡ ወእውሥኡ ካልኡ ወይቤሎ ኢኮነ ዝንቱ እንበለ ኩናተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ ብእሲ እስራኤላዊ ወእግብአሙ እግዚአብሔር ለምድያም ውስተ እዴሁ ወለኩሉ ትዕይንቶሙ ፤

ባልንጀራውም እስራኤላዊ የሚሆን የዮአስ ልጅ የጌዴዎን ጦር ነው እንጂ ሌላ አይደለም፣ ገብስ የተናቀ ነው ፤ የነሱም ጦር በኛ ዘንድ የተናቀ ነውና እግዚአብሔርም የምድያምን ሰዎች ከተማቸውንም ሁሉ በእጅ አሳልፎ ጥሎለታል ፤ የእኛ ነገር አልሆነም ብሎ መለሰለት ፤

፲፭፡ ወእምዝ ሶባ ሰምዐ ጌዴዎን ፍካሬ ህልሙ ወዘከመ ነገሮ ሕልሞ ሰገደ ለእግዚአብሔር ወገብአ ውስተ ትዕይንት እስራኤል ፤

ከዚህ በኋላ ጌዴዎንም አንድ ሰው ሕልም አይቶ ለባልንጀራው እንደነገረው ፤ ሕልሙንም ያሰው እንደተረጌመለት ፤ የሕልሙን ትርጓሜ በሰማ ጊዜ ይህን ያሰማኸኝ ብሎ ለእግዚአብሔር ሰግዶ ወደ እስራኤል ሠፈር ተመለሰ ፤

ወይቤሎሙ ተንሥኡ እስመ አግብአሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴነ ለትዕይንት ምድያም ፤

ተመልሶም እስራኤልን እግዚአብሔር የምድያምን ሰዎች በእጃችን ጥሷቸዋልና ተነሡ አላቸው ፤

፲፮፡ ወከፈሎሙ ለ ፫፻ ብእሲ ኅብ፫ቱ ሠራዊት ወመህቦሙ ቀርኅ ለኩሎሙ ውስተ እደዊሆሙ ወመሳብክተ እሩቃተ መሳተው ውስተ ማኔ ከለ ውእቱ መስብክት ፤

ሦስቱን መቶ ሰዎች በሦስት አበጋዝ (አለቃ) ክፍሎ ለሁሉም በየእጃቸው መለከት ሰጣቸው፣ ባዶ የሆኑ ማሰሮዎችንም ሰጣቸው ፤ በማሰሮዎቹም ውስጥ መብራት ነበር ፤

፲፯፡ ወይቤሎሙ እምኔየ ርእዩ ወከማህ ግብሩ ወናሁ አነ እበውእ ውስተ

ማዕከል ትዕይንት ወዘከመ ገበርኩ ግበሩ ፤

እኔን አይታችሁ (ከኔ አብነት ነሥታችሁ) እንደኔ አድርጉ አላቸው ፤ የምታደርገው ምንድነው ቢሉት እኔ ወደ ሰብአ ምድያም ሠፈር መካከል እገባለሁና ከዚያ ገብቼ የማደርገውን አድርጉ ፤

፲፰፡ ወእነፍሐ ቀርነ እነ ወኩሉ እለ ምስሌዩ፣ ወንፍሐ ቀርነ አንትሙኒ በዓውደ ትዕይንት ወበሉ ኃይል ዘእ ግዚአብሔር ወኩናት ዘይዴዎን ፤

እኔና ከእኔ ጋራ ያሉ ሰዎችም ሁሉ መለከት እንነፋለንና እናንተም በምድያም ሰዎች ሠፈር ዙሪያ ሁናችሁ መለከታችሁን እየነፋችሁ የእግዚአብሔር ኃይል የጌዴዎን ጦር ደረሰብህ በሉ አላቸው ፤

፲፱፡ ወበአ ጌዴዎን ወ፫ ብእሲ ምስሌሁ ውስተ ፩ ኅብረ ትዕይንት በቀዳሚ ሰዓት ዘመንፈቀ ሌሊት እንበለ ይንቅሐ ሰብአ መግብ ወንፍሐ ቀርነ ወንፍሐ እልክተ መሳብክተ ዘውስተ እደቂሆሙ ፤

ጌዴዎንም ይህን ምልክት ለሠራዊቱ ሰጥቶ መቶውን ሠራዊት አስከትሎ አልዋ (ዘብ) የሚጠብቁ ዘበኞች ሳይነቁ ከመንፈቀ ሌሊት በመጀመሪያው ሰዓት ከሰብአ ምድያም ሠፈር ወደ አንዱ ወገን ገባ፣ ከሠፈርም በገቡ ጊዜ በእጃቸው

የያዙትን ማሠሮ እየጣሉ ሙብራቱን አብርተው ውጋ ውጋ የሚል መለከት ነፋ ፤

፳፡ ወንፍሐ ቀርነ እልክቱ ፫ቱ ሠራዊት ወንፍሐ መሳብክቲሆሙ ወአልዕሉ መኃትቂሆሙ ዘውስተ እደቂሆሙ ዘወጋም ወዘውስተ እደቂሆሙ ዘየማን ቀርነ ዘበቱ ይነፍሐ ወጸርሐ ወይቤሉ ኩናት ዘእግዚአብሔር ወዘይዴዎን ፤

እነዚያም ሦስት ወገን ሁነው የተሰለፉት ሠራዊት መለከቱን ነፋ ፤ ማሠሮዎቻቸውንም እየጣሉ በግራ እጃቸው ያሉ ሙብራቶቻቸውን ከፍ ከፍ አደረጉ ፤ በቀኝ እጃቸውም የሚነፋትን መለከት እየነፋ ይህ የጌዴዎንና የእግዚአብሔር ሰልፍ ነው ብለው ጮኹ ደነፉ ፤

፳፩፡ ወቆሙ ኩሎሙ በበመካናቲሆሙ በውስተ ዓውደ ትዕይንት ወጥዶ ኩሎ ትዕይንት ወደንገጹ ፤

ሁሉም በሰብአ ምድያም ሠፈር ዙሪያ በያሉበት ቦታ ቁመው ደነፉ የሰብአ ምድያም ሠራዊትም ሁሉ ደንግጠው ሸሹ ፤

፳፪፡ ወንፍሐ ፫፫ተ አቅርንተ ወአግብአ እግዚአብሔር መጥባሕተ ብእሲ ላዕለ ካልዑ በውስተ ኩሎ ትዕይንት ፤

ቢርቀው ደገመው እሊህም ሦስት መቶ ሠራዊት ውጋ ውጋ

የሚል መለከት ነፋ ፤ እግዚአብሔርም በሰብአ ምድያም ሠራዊት ሁሉ ያንዱን ሾተል ባንዱ ላይ መለሰው ማለት የጌዴዎን ጦር የደረሰብኝ መስሎት አንዱ አንዱን በጦር ወግቶ በሰይፍ መትቶ የሚገድለው ሁኗል ፤

ወጥዶ ትዕይንቶሙ እስከ በሴጣ ወእስከ አቤልሚሁላ ወውስተ ገባዎን ፤

ከሞት የተረፉት ሠራዊትም በገባዎን ውስጥ እስካሉ እስከ በሴጣና እስከ አቤልሚሁላ ድረስ ሸሹ ፤

፳፫፡ ወአውየወ ሰብአ እስራኤል እምንፍታሌም ወእምአሴር ወእም ኩሎ ምናሴ ወዴገንዎሙ ለምድያም ፤

ከሊህ ከሦስቱ ነገድ ተወጣጥተው የዘመቱ የእስራኤል ወገኖችም የምድያምን ሰዎች እየደነፉ ተከተሏቸው ፤ (ሐተታ) የዛብሎንና የንፍታሌም ነገድ የዘመቱ በከፊል ነውና እም በማለት ተናገራቸው ፤ ነገደ ምናሴን ኩሎ በማለት ተናገረ በብዛት ዘምተዋልና ፤

፳፬፡ ወፈነው ጌዴዎን መልእክተውስተ ኩሎ ደወለ ኤፍሬም እንዘይብል ረዱ ተቀበልዎሙ ለምድያም ወርክብዎሙ በኅብ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ ፤

ጌዴዎንም በኤፍሬም አውራጃ የምድ

ያምን ሰዎች ወርዳችሁ በጦር ነት ተቀበሏቸው ፤ እስከ ዮርዳኖስና እስከ ቤታራ ድረስ ወንዝ ለወንዝ ሂዳችሁ መሻገሪያውን ያዙባቸው ብሎ መልእክተኞችን ላከ ፤

ወአውየወ ኩሎ ሰብአ ኤፍሬም ወቀደምዎሙ ኅብ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ ፤

የኤፍሬም ነገዶችም ሁሉ መልእክቱን በሰሙ ጊዜ ደንፍተው ተነሥተው እስከ ዮርዳኖስ እና እስከ ቤታራ ድረስ ወንዝ ለወንዝ ቀደሟቸው ፤

፳፭፡ ወአኅዝዎሙ ለ፪ቱ መላእክተምድያም ለሂሬብ ወለዜብ ወቀተልዎ ለሂሬብ በሴሬን ወለዜብ ቀተልዎ በኢያሬቅ ፤

ሁለቱን የምድያም አለቆች ሂሬብና ዜብን ይዘው ሂሬብን በሴሬን ፤ ዜብን በኢያሬቅ ገደሏቸው ፤

ወዴገንዎሙ ለምድያም ወአምጽኡ አርእስቲሆሙ ለሂሬብ ወለዜብ ኅብ ጌዴዎን እማዕዶተ ዮርዳኖስ ፤

የቀሩትንም የምድያምን ሠራዊት ሁሉ ተከትለው ይዘው የሂሬብንና የዜብን ቸብቸቦ ቆርጠው አምጥተው ከዮርዳኖስ ማይ ሠፍረው ሳለ ለጌዴዎን ግዳይ ጣሉለት ።

ምዕራፍ ፰

፩፡ ወይቤልዎ ሰብአ ኤፍሬም ምንት ውእቱ ዝንቱ ነገር ዘገበርከ ላዕሌን ከመ ኢትጻውአን እመ ሐርከ ትት ቃተሎሙ ለምድያም ወተሳኑ ምስ ሌሁ ዓቢየ ተሰና ነ።

የኤፍሬም ወገኖች ግዳይ ጥለው ከጨረሱ በኋላ በእኛ ላይ ያደረገ ግኽው ይህ ነገር ምንድን ነው። የምድያምን ሰዎች ለመውጋት በሔድህ ጊዜ ሳትጠራን የሔድህ ለምንድን ነው ብለው? ከጌዴዎን ጋር ጽኑ ወቀሳ አደረጉ፤ አንድም ጽኑዕ ጠብ ተጣሉ።

፪፡ ወይቤሎሙ ምንተ ገበርኩ ይእዜ ከመዝ አንትሙ ኢትኔይሱኑ ቁጽለ ኤፍሬም እምቀስመ አብያዜር።

ጌዴዎንም ከአብያዜር ፍሬ የኤፍሬም ቅጠል የሚሻል አይደለምን እንዲህስ ሁሉ ዛሬ ከእኔ እናንት የምትሻሉ አይደለምን፤ አንድም ከአብያዜር መዝመት የናንተ አለመዝመት ይሻል የለምን ምን አደረግኩ አላቸው።

፫፡ አኮኑ ውስተ እዴክሙ አግብእሙ እግዚአብሔር ለመላእክተ ምድያም ለሂራብ ወዜብ ወምንተ ክህልኩ ገቢረ ከማክሙ።

እግዚአብሔር የምድያምን አለቆች ሂራብንና ዜብን በእጃችሁ አሳልፎ የጣላቸው አይደለምን (ጥሷቸዋልና) ከእኔማ እናንት

የምትሻሉ አይደለምን እኔ እንደ እናንተ ማድረግ ምን ተቻለኝ አላቸው።

ወእምዝ ኅደግዎ እንከ ወአዕረፈት ነፍሶሙ እምኔሁ ሶበ ይቤሎሙ ዘንተ ቃለ።

ከዚህ በኋላ የሚመልሱለት አጥተው ትተውት ተመለሱ። ይህንም ነገር በነገራቸው ጊዜ ልቡናቸው ከብስጭት ከገዝን አረፈች፤ አንድም ጌዴዎን ይህን ነገር ከማድረጉ የተነሣ የእስራኤል ሰውነት ለሰብአ ምድያም ከመገበር መከራ ከመቀበል አረፈች።

፬፡ ወመጽአ ጌዴዎን ኅበ ዮርዳኖስ ወአደወ ውእቱ ወእልክቱኒ ፫፫ ብእሲ እለ ምስሌሁ ወአንበዙ ሶበ ርኅቡ።

ጌዴዎንም ይህን ተናግሮ ወደ ዮርዳኖስ መጣ፤ እሱም ከእሱ ጋር የዘመቱ ሦስት መቶ ሰዎችም ዮርዳኖስን ተሻግረው ሔዱ። ስንቅ ባለቀባቸው ጊዜ፤ አንድም ግሥግሣ በበዛባቸው ጊዜ አእምሮአቸውን አጡ ተበሳጩ።

፭፡ ወይቤሎሙ ለሰብአ ሰኮት ሀብዎሙ እክለ ለሕዝብ እለ ምስሌየ እስመ ርኅቡ ወአንስ እተልዎሙ ለዜብሔል ወለስልማና ነገሥተ ምድያም።

«አዘዘሙ» ያለበት ነው። ጌዴዎንም የሰኮትን ሰዎች ከእኔ ጋር

ለዘመቱ ሰዎች ተርበዋልና ስንቅ ስጧቸው ብሎ አዘዛቸው። እኔ ግን የምድያምን ነገሥታት ዜብሔልንና ስልማናን ተከትዬ እሔ ዳለሁ አላቸው።

፮፡ ወይቤልዎ መላእክተ ሰኮት ቦኑ እዴሆሙ ለዜብሔል ወስልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከመ ነሀሶሙ እክለ ለሠራዊትከ።

የሰኮት አለቆችም ዛሬ ለሠራዊትህ ስንቅ እንሰጥ ዘንድ የጌቶቻችን የዜብሔልና የስልማና እጅ በእጅህ ተይዟልን፤ አንድም በውኑ የዜብሔልና የስልማና እጅ በእጅህ ተይዟልና ዛሬ ለሠራዊትህ ስንቅ እንሰጥ ዘንድ ይገባናል አሉት።

፯፡ ወይቤሎሙ ጌዴዎን አኮ ከመዝ እምክመ አግብእሙ እግዚአብሔር ለዜብሔል ወለስልማና ውስተ እዴየ እስቅል ሥጋክሙ ውስተ ዓቀባት ዘገዳም ወውስተ ክልኤ አርቆሜን።

ጌዴዎንም እንዲህ እንደዘበታችሁብኝ የምትቀሩ አይደለም፤ እግዚአብሔር ዜብሔልንና ስልማናን በእጄ የጣላቸው እንደሆነ የእናንተንም ሥጋችሁን በምድረ በዳባለ ተራራ ላይ በሁለት መንታ ባላ እስቅላለሁ አላቸው።

፰፡ ወዐርገ እምሆ ውስተ ፋኑሔል ወደብሔል ወደብሔል ሰብአ

ፋኑሔል በከመ ይቤልዎ ሰብአ ሰኮት።

ይህንም ተናግሮ ከሰኮት ፋኑሔል ወደሚባል አገር ወጥቶ በፋኑሔል የሚኖሩትን ሰዎች ከእኔ ጋር ላሉት ሰዎች ስንቅ ስጧቸው አላቸው። እነሱም የሰኮት ሰዎች እንዳሉት መለሱለት።

፱፡ ወይቤሎሙ ለሰብአ ፋኑሔል ሶበ ገባእኩ በዳኅን እነሥቶ ለዘንቱ ማኅፈድ።

ጌዴዎንም የፋኑሔልን ሰዎች በደኅና ከመለሰኝ ይህን ግንብ አፈርሰዋለሁ አላቸው።

፲፡ ወዜብሔልስ ወስልማና ውስተ ቀርቀር ወትዕይንቶሙኒ ምስሌሆሙ ወየአክሉ እልፈ ወግምሳ ምእተ ኩሎሙ እለ ተርፋ እምኩሎ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ ጽባሕ።

ዜብሔልና ስልማና ግን ከሠራዊቶቻቸው ጋር ከዋሻ (ከገዎቻ) ውስጥ ነበሩ። ከሰብአ ምድያም ሠራዊትም ከሞት የቀሩት እልፍ ከአምስት ሺህ (አሥራ አምስት ሺህ) ያህሉ ነበር። ወእለስ ወድቁ ፲፱ወ፳፫ ብእሲ እለ ይፀውሩ ኩናተ።

የሞቱት ግን ለጦር የደረሱ (ጋሻ የሚመክቱ ጦር የሚወረውሩ) አሥር እልፍ ከሁለት ሺህ (መቶ ሁለት ሺህ) ናቸው።

፲፩፤ ወዐርገ ጌዴዎን ፍኖተ እለ ይነ ብሩ ውስተ አዕዓዳት ጽባሐውያን እለ መንገለ ናቤት ላዕለ ዛብሔል ወስል ማና ወቀተለ ትዕይንቶሙ እንዘ ይት አመኑ ፤

ጌዴዎንም በናቤት የሚኖሩ የምሥራቅ ሰዎች ባሉበት ቦታ በሚኖሩ ሰዎች መንገድ ዘምቶ ተዘልለው ሳሉ (ጠላት ይመጣ ብናል ብለው ሳይጠረጥሩ) አደጋ ጥሎ ሠራዊቶቻቸውን አጠፋ ፤

፲፪፤ ወጉዩ ዜብሔል ወስልማና ወዴ ገኖሙ ወተለዎሙ ወአኅዙሙ ለ፪ኤ ሆሙ ነገሥተ ምድያም ለዜብሔል ወስልማና ወለድሉ ትዕይንቶሙ ቀጥ ቀጠሙ ጌዴዎን ፤

ዜብሔልና ስልማናም የሠራዊቶቻቸውን ጥፋት አይተው ሸሹ ፤ ጌዴዎንም ሁለቱን የምድያም ነገሥታት ስልማናንና ዜብሔልን ተከትሎ ያዛቸው ፤ ሠራዊቶቻቸውንም ሁሉ አጠፋ ፤

፲፫፤ ወተመይጦ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ እምጸብእ እምዓቀበ አሩስ ፤

የዮአስ ልጅ ጌዴዎንም ከጦር ነት ዜብሔልንና ስልማናን ማርኮ ይዞ በአሩስ ወደአለ አምባ ተመለሰ ፤

፲፬፤ ወአኅዘ ፩ደ ወልደ እምሰብእ ሰኮት ወሐተቶ ወአጽሐፎሙ ለመላ

እክተ ሰኮት ወላሊቃናቲሃ ፸ ወ፯ቱ ብእሲ ፤

በአሩስ አምባ ሠፍሮ ሳለም ባለ ሟሎቹ ከሰኮት ሰዎች አንድ ብላቴና ማርኮው አመጡለት ፤ የሰኮትን አለቆች ጠየቀው ሰባ ሰባት አለቆች ሽማግሌችን እየ ነገረው በመዝገብ አጻፋቸው መላእክት የመንደር ፤ ሊቃናት የሀገር ፤

፲፭፤ ወበጽሐ ኅበ መላእክተ ሰኮት ወይቤሎሙ ነዮሙ ዜብሔል ወስል ማና እለ በሙ ተዓዮርከሙኒ ወትቤ ሉኒ ቦኑ እዴሆሙ ለዜብሔል ወስ ልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከሙ ነሀበሙ እክለ ለእለ ርኅቡ ሰብእከ ፤

ወደ ሰኮት አለቆችም በደረሰ ጊዜ ለተራቡ ሠራዊትህ እህል (ሰንቅ) እንሰጣቸው ዘንድ ስል ማናና ዜብሔል በውኑ አሁን በእጅህ ተይዘዋልን ብላችሁ በነሱ የተገዳደራችሁብኝ ስል ማናና ዜብሔል እነሆ እነዚህ ናቸው አላቸው ፤

፲፮፤ ወነሥሐሙ ለሰብእ ሰኮት ወላ ሊቃውንቲሆሙ ወለመላእክቲሆሙ ወሰቀሎሙ ውስተ ዓቀባተ ገዳም ወውስተ በራቅሊም ወሰቀሎሙ ምስ ሌሆሙ ለሰብእ ሰኮት ፤

የሰኮትንም ሰዎች ሽማግሌቶች ንና አለቆቹን ይገቡላቸዋል ፤

በምድረ በዳ ካለ ተራራ አው ጥቶ ሁለት ባላ ባለው እን ጨት ሰቀላቸው ፤ ሠራዊቶቻቸውንም ከአለቆቻቸው ጋር ሰቀ ላቸው ፤

፲፯፤ ወነሥቶ ለማገፈደ እናምሔል ወቀተሎሙ ለሰብእ ፋኑሔል ወለሀ ገሮሙኒ ፤

የሰኮትን ሰዎች ካጠፋ በኋላም የእናምሔልን ግንብ ንዶ አፈ ረሰው ፤ በፋኑሔል የሚኖሩትን ሰዎችም አጠፋቸው ፤ አገራቸውንም አቃጠለባቸው ፤

፲፰፤ ወይቤሎሙ ለዜብሔል ወለስ ልማና አይቲ ዕደው እለ ቀተልክ ምዎሙ በታቦር ፤

የፋኑሔልን ሰዎች ካጠፋ በኋላም ዜብሔልንና ስልማናን በታ ቦር የገደላችኋቸው ሰዎች «መነ ይመስሉ» ያለበት ነው ፤ ማንን ይመስላሉ ፤ አንድም እንዴት ያሉ ናቸው አላቸው ፤

ወይቤልዎ ከማከ እሙንቲ ወኪያከ ይመስሉ እሙንቲ ወከሙ ርእየተ ገጸ ደቂቀ ነገሥት ገጸሙ ፤

ማንን ይመስላሉ ቢላቸው አን ተን ይመስላሉ ፤ እንዴት ያሉ ናቸው ቢላቸውም እንዳንተ ያሉ ናቸው ፤ መልካቸውም የነገሥ ታትን ልጆች መልክ ይመስላል ፤

፲፱፤ ወይቤሎሙ ጌዴዎን አኃውየ እሙንቲ ደቂቀ እምየ ወመሐለ ሎሙ ወይቤሎሙ ሕያው እግዚአ ብሔር ሰበ አሕየውክምዎሙ እም ኢቀተልኩክሙ ፤

ጌዴዎንም አለ ፤ እነሱማ የናቴ ልጆች ወንድሞች ናቸው ፤ እነ ሱን ባትገድሏቸው ሕያው እግ ዚአብሔርን ባልገደልኋችሁም ነበር ብሎ ማለ ፤

፳፤ ወይቤሎ ለዮቶር በድፍ ተንሥእ ቅትሎሙ ወአመልሐ መጥባሕቶ ውእቲ ሕፃን እስመ ንኡስ ውእቲ ወፈርሐ ፤

የበኸር ልጁ ዮቶርንም ጠርቶ በጠላትነት ተነሥተህ ዜብ ሔልንና ስልማናን ግደላቸው አለው ፤ ዮቶርም ሕፃን ነበርና ሰይፋን መዞ መግደልን ፈራ ፤

፳፩፤ ወይቤልዎ ዜብሔል ወስልማና ተንሥእ አንተ ወተራከበነ እስመ ከሙ ብእሲ ውእቲ ኃይልከ ፤

ዜብሔልና ስልማናም «ተንሥእ ወቅትሎሙ» ያለውን ሰምተው ሕፃን ከሚጫወትበት የሕፃን መጫወቻ ሆኑ ከምንባል ኃይ ልህ እንደአርበኛ ያለ ነውና አንተ ተነሥተህ በጠላትነት ተገ ናኝን ፤ ግደለን አሉት ፤

ወተንሥእ ጌዴዎን ወቀተሎሙ ለዜ ብሔል ወለስልማና ወነሥእ ባዝግ

ናተ ዘውስተ ክሣዳተ አግማላቲ ሆሙ ፤

ጌዴዎንም ሞታቸውን በራሳቸው ካስፈረደ በኋላ በጠላት ነት ተነስቶ ዜብሔልንና ስልማናን ገደላቸው ፤ በየግመሎቻቸው አንገት የነበረ ዝርግፍ ወርቃቸውንም ወሰደው ፤

፳፪፣ ወይቤሎም ሰብአ እስራኤል ለጌዴዎን ተመልክሎ ለነ አንተ ወደ ቁቅክ እስመ አድኃኝክን እምአዴ ሆሙ ለምድያም ፤

ከዚህ በኋላ የእስራኤል ሰዎች ተሰብስበው ሒደው ጌዴዎንን ከምድያም ሰዎች እጅ አድነኸ ናልና አንተ ከልጆችህ ጋር ገዥ አለቃ ሁነን (አለቃ ሁነህ ግዛን) አሉት ፤

፳፫፣ ወይቤሎም ጌዴዎን ኢይት መለክክ አንሰ ለክሙ ወወልድየኒ ኢይትመለክክ ለክሙ እግዚአብሔር ይትመለክክ ለክሙ ፤

ጌዴዎንም እግዚአብሔር ገዥ ይሁናችሁ እንጂ እኔስ ገዥ አልሆናችሁም ፤ ልጄም ገዥ አይሆናችሁም አላቸው ፤

፳፬፣ ወይቤሎም ጌዴዎን እስከላ እምኔክሙ ስለተ ወሀቡኒ ብእሲ ብእሲ አዕኑገ ዘወርቅ ዘሰለበ እስመ ብዙኅ አዕኑግ በሙ እስመ እስማኤ ላውያን እሙንቱ ፤

ጌዴዎንም ከእናንተ ልመናን እለምናለሁ፣ አንዱም አንዱም

የዘረፈውን የወርቅ ጉትቻ ስጡኝ አላቸው፣ የምድያም ሰዎች የእስማኤል ወገኖች ስለሆኑ ብዙ የወርቅ ጉትቻ ነበራቸውና ፤

፳፭፣ ወይቤሎም ውሂበ ንሁብ ወሰፍሐ ልብሶ ወገደፈ ብእሲ ብእሲ አዕኑገ ዘሰለቡ ፤

እነሱም እሺ እንሰጥላን አሉት፣ ጌዴዎንም የዋለ ያደረ እንደሆነ ሰይጣን ፍቅረ ንዋይ ያሳድርባቸዋል ብሎ ሸማውን ዘርግቶ ከዚህ ላይ ጣሉልኝ አላቸው ፤ አንዱም አንዱም የዘረፈውን የወርቅ ጉትቻ በልብሱ ላይ ጣሉለት ፤

፳፮፣ ወኮነ ድልወተ ወርቀ አዕኑጊሁ ዘሰለሎሙ ፤ ወይቤሎም ወርቀ ፤

የለመናቸው የወርቁ ጉትቻ ሚዛኑ በተለየ አዋቂ (ሚዛን) ሺህ ዘጠኝ መቶ ወቄት ሆነ ፤

እንበለ አውግባት ወባዝግናት ወኤ ፎት ወመዋጥህ ዘሚላት ዘላዕል ነገሥተ ምድያም ወእንበለ ሐብላተ ወርቅ ዘውስተ ክሣዳተ አግማሊ ሆሙ ፤

ከወርቁ ቀለበትና ከወርቁ ማርዳ በቀር የምድያም ነገሥታት ነጭ ሐር ቀሚላቸውን ከሚያፍኑበት ከወርቁ አንባርና ከውግሮ ስልሱ በቀር በየግመሎቻቸው አንገት ካለው ከወርቁ የሚሆነውን

አንድም ይህ ሁሉ ሳይቀር ሺህ ዘጠኝ መቶ ወቄት ሆነ ፤

፳፯፣ ወገብረ ሎቱ ጌዴዎን ምስለ ወአቀሞ ውስተ ሀገሩ ውስተ ኤፍራታ ፤

ጌዴዎንም ይህንን ሁሉ ሰብስቦ የወርቅ ምስል አሠርቶ ለዝክረ ነገር ኤፍራታ በምትባል ሀገሩ አቆመው ፤ አንድም ለመጫወቻ ሊሆን የወርቅ ምስል አሠራ ፤ የሀገራችን ባለጸጎች የወርቅ ቡችላ እንዲያስበጁ (እንዲያሠሩ) ፤

ወዘመዉ ቦቱ ኩሉ እስራኤል ወተ ለውዎ በህየ ወኮኖ ጌጋየ ለጌዴዎን ወለቤቱ ፤

እስራኤልም ሁሉ በሱ ሳቱ ማለት በደሉ፣ እሱንም አመለኩት፣ ይህም በጌዴዎንና በወገኖቹ ዕዳ በደል ሆነባቸው ፤

፳፰፣ ወተትሕቱ ምድያም በቅድሚያ ሆሙ ለእስራኤል ወኢደገሙ እንከ አልዕሎ ርእሶሙ ወአዕረፈት ምድር ማዳመተ በመዋዕለ ጌዴዎን ፤

የምድያም ሰዎችም በጌዴዎን ዘመን ለእስራኤል በእጃቸው ጭብጥ በእግራቸው እርግጥ ብለው ተገዙ ፤ ዳግመኛ ራሳቸውን ከፍ ከፍ አላደረጉም፣ በጌዴዎን ዘመንም አገራቱ አርባ ዘመን ለኋላ በከፍተኛ ሁኔታ ለኋላ ለኋላ ፤

፳፱፣ ወሐረ ሮብአም ወልደ ዮአስ ወነበረ ውስተ ቤቱ ፤

የዮአስ ልጅ ሮብአም (ጌዴዎን) ወደ ሀገሩ ተመልሶ በቤቱ ተቀመጠ ፤

ጉባዔ

፴፩፣ ወቦ ለጌዴዎን ፎደቁቅ እለ ወዕኡ እምሐቋሁ እስመ ብዙኃት አንስት ያሁ ፤

ሚስቶቹ ብዙዎች ነበሩ እና ለጌዴዎን ከአብራኩ የተከፈሉ ሰባ ልጆች ነበሩት ፤

፴፪፣ ወዕቅብቱ ዘውስተ ሰቂማስ ወለደት ሎቱ ወልደ ወሰመየ ስሞ አቤሚሌክ ፤

በሰቂማስ የምትኖር ዕቁባቱም ወንድ ልጅ ወለደችለት፣ ስሙንም አቤሚሌክ አለው ፤ እሷ ነገር ያላት ናትና ለይቶ አነሳት ፤ ልጇንም ኋላ በደገኛው እስኪያመጣው ድረስ እንደ አርእስት አነሳው ፤

፴፫፣ ወሞተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ በሀገረ ሲናት ወተቀብረ ውስተ መቃብረ አቡሁ ዮአስ በኤፍራታ ወአብያዜር ፤

የዮአስ ልጅ ጌዴዎንም ሲናት በምትባል አገር ሙቶ አባቱ ዮአስ እና ወንድሙ አብያዜር

በተቀበሩበት በኤፍራታ ተቀበረ አብያዜር ከእሱ አስቀድሞ ከእሱ በኋላም ቢሉ ሙቶ በዚያ ተቀብሯልና ፤

፴፫፣ ወእምዝ ሰበ ሞተ ጌዴዎን ተመይጡ ደቂቀ እስራኤል ወተሰው ዎ ለበዓሊም ወተካዩዱ ምስሌሁ ለበዓሊም ከመ ይኩኖሙ አምላከሙ ፤

ጌዴዎን ከሞተ በኋላ የእስራኤል ልጆች ከሃይማኖት ወደ ክሕደት፣ ከጽድቅ ወደ ኃጢአት ተመልሰው በዓሊም የሚባል የሰው ምስል ጣዖት አመለኩ ፣ ፈጣሪያቸውም ይህን ዘንድ ከጣዖቱ ጋር ተማማሉ ፤

፴፬፣ ወኢተዘከርዎ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር አምላከሙ ዘአድኅኖሙ እምእደ ኩሉ ፀሮሙ እለ ዓውደሙ ፤

የእስራኤል ልጆችም በዙሪያቸው ካሉ ጠላቶቻቸው እጅ ያዳናቸው እግዚአብሔርን ይፈርድ ብናል ብለው ፤ በሕግ በአምልኮት አላሰቡትም ፤

፴፭፣ ወኢገብሩ ምሕረተ ምስለ ቤተሮብአም ዘውእቱ ጌዴዎን በኩሉ ሠናይት እንተ ገብረ ምስለ እስራኤል ፤

ለእስራኤል ባደረገላቸው በኅሥራ ሁሉ ይኸውም ሮብዓም የተባለ ጌዴዎን ነው ፤ ከሮብ

አም ወገኖች ጋር ይቅርታ (ወረታን) አላደረጉም ነገሩን ኋላ በደግ እስኪያመጣው ድረስ እንደ አርእስት ተናገረው ።

ምዕራፍ ፱

፩፣ ወሐረ አቤሚሌክ ወልደ ሮብአም ውስተ ሰቂማ ኅበ አኃወ እሙ ወተናገሮሙ ለኩሉሙ አዝማደ ቤተእሙ ፤

የሮብአም ልጅ አቤሚሌክም በሰቂማ ወደ አሉ ወደ እናቱ ወንድሞች ሒዶ ፤ አንድም የእናቱ ወንድሞች ወደአሉበት ወደ ሰቂማ ሒዶ የናቱን ወገኖች ዘመዶቹን ሁሉ አባበላቸው (ተናገራቸው) ፤

፪፣ ወይቤሎሙ ተናገርዎሙ ሊተለሰብአ ሰቂማ ወበልዎሙ ምንት ይኔይሰክሙ ሰብዓኑ ብእሲ ይኩንኑ ክሙ ኩሉሙ ደቂቀ ሮብአም አው ፩ዱ ብእሲ ይኩንንክሙ ወተዘከሩ ከመ ሥጋክሙ ወዓዕምክሙ አነ ፤

ምን ይሻላችኋል ? የሮብአም ሰባው ልጆቹ ሁሉ ይገዛችሁ ዘንድ ነው ? ወይስ አንድ ሰው ይገዛችሁ ዘንድ ይሻላል? በዚያውም ላይ እኔ የሥጋችሁ ቁራጭ ፣ የአጥንታችሁ ፍላጭ እንደሆንሁ አስቡ ብላችሁ ለሰቂማ ሰዎች ንገሩልኝ (አባብ ሉልኝ) አላቸው ፤

፫፣ ወተናገሩ ሎቱ አኃወ እሙ ምስለ ኩሉ ሰብአ ሰቂማ ኩሉ ዘንተ ነገረ ወሚጥዎ ለልቦሙ ኅበ አቤሚሌክ ወይቤሎ እኩነ ውእቱ ፤

የናቱም ወንድሞች የነገራቸውን ነገር ሁሉ ከሰቂማ ሰዎች ጋር ሁሉ ተነጋገሩለት ፤ አንድም ይህን ነገር ነግረው የሰቂማን ሰዎች ሁሉ አባበሉለት ፤ ባዕድ ከሚገዛን እሱ ወንድማችን ነውና እሱ ይግዛን ብለው ፣ የሰቂማን ሰዎች ልቡና ወደ አቤሚሌክ ጨልጠው ገርኝተው መለሱለት ፤

፬፣ ወወሀብዎ ሰብዓ ብሩረ እምቤተ በዓል ወተዐሰበ በን አቤሚሌክ ዕደወ ሐቃልያነ ወመደንግዓነ ወሐሩ ወተለውዎ ፤

ምክሩን ከጨረሱ በኋላ የመሣሪያ መግዣ ይሁንህ ብለው ለጣዖቱ ከገባው መባ ሰባ ብርሰጡት ፤ አቤሚሌክም ተቀብሎ መልካቸው የሚያስደነግጥ ቁመታቸው የሚያስፈራ አርበኞችን ተወዳጅበት እነሱም ተከትለውት ሔዱ ፤

፭፣ ወቦአ ውስተ ቤተ አቡሁ ኤፍራታ ወቀተሎሙ ለአኃዊሁ ለደቂቀ ሮብአም ፸ ብእሲ በላዕለ አሐቲ እብን ወተርፈ ኢዮአታም ወልደ ሮብአም ዘይንእስ እሰመ ተኅብአ ፤

በኤፍራታ ካለ ከአባቱ ቤት

ብአም ልጆች በአንዲት ዕለት ደንጊያ ላይ እያስጣለ ገደላቸው ፣ የሮብአም ታናሽ ልጁ ኢዮአታም ግን ተሠውሮ ነበርና ከሞት ተረፈ ፤

፮፣ ወተጋብኡ ኩሉሙ ሰብአ ሰቂማ ወኩሉ ቤተ መሐሎን ወሐሩ ወአንገሥዎ ሎሙ ለአቤሚሌክ ንጉሠ በኅበ ዕፀ በላኖን እንተ ውስተ ሰቂማ ፤

በሰቂማ ያሉ ሰዎችና የመሐሎን ወገኖች ሁሉ ተሰብስበው ሒደው በሰቂማ ውስጥ ባለበወይራ ወይም በግራር እንጨት አጠገብ አቤሚሌክን ንጉሥ አድርገው አነገሡት ፤ «ሎሙ» የሚረባን የሚጠቅመን ስለመሰላቸው ራሳቸውን ሊጎዱ ፤

፯፣ ወዜነውዎ ለኢዮአታም ወሐረ ወቆመ ውስተ ርእሰ ደብረ ገሪዛን ወጸርሐ ወበከየ ወይቤሎሙ ስምዑኒ ሰብአ ሰቂማ ወይስማዕክሙ እግዚአብሔር ፤

የሰቂማ ሰዎች አቤሚሌክን አነገሡት ብለው ለኢዮአታም ነገሩት ፤ እሱም ሒዶ በገሪዛን ተራራ እራስ ላይ ቁሞ የሰቂማ ሰዎች እግዚአብሔር ይስማችሁና ስሙኝ ብሎ ጩኾ አለቀሰ ፤ አንድም አልቅሶ ነገራቸው ፤

፳፮፡ ወሐሩ ዕፁው ያንግሡ ሎሙ ንጉሠ ወይቤልዋ ለዕፁ ዘይት ንጂ ንግሢ ለነ ፤

ነገሩን በምሳሌ ይነግራቸዋል፤ ዕንጮቶች ንጉሥ ያነግሡ ዘንድ ተሰብስበው ሒደው የዘይትን እንጨት ነይ ንገሽልን አሏት ፤

፱፡ ወትቤሎሙ ዕፁ ዘይት እገድግኑ ቅብዕየ ዘሰብሐ እግዚአብሔር በላዕሌየ ወዕንላ እመሕያው ወእሑር እንግሥ ላዕለ ዕፁው ፤

ዕፁ ዘይትም ለሰው ቅባት ለቤተ እግዚአብሔር መብራት አድርጎ እግዚአብሔር ያከበረው ቅባቴን (ቅባትነቴን) ትቼ ለእንጨቶች እንግሥ ዘንድ ልሒድን አልነግሥም አለቻቸው ፤

፲፡ ወይቤልዋ ለበለስ ንጂ ንግሢ ለነ ፤

በለስንም ነይ ንገሽልን አሏት ፤

፲፩፡ ወትቤሎሙ በለስ እገድግኑ ምጥቀትየ ወፍሬየ ቡሩክ ወእሑር እንግሥ ለዕፁው ፤

በለስም ርዝመቴንና እግዚአብሔር ያከበረው ፍሬዬን ትቼ ለእንጨቶች እንግሥ ዘንድ ልሒድን አልነግሥም አለቻቸው ፤

፲፪፡ ወይቤልዋ ኩሉ ዕፁው ለወይን ነፃ ንግሥ ለነ ፤

ወይንንም እንጨቶች ሁሉ ተሰብስበው ሒደው ና ንግሥልን አሉት ፤

፲፫፡ ወይቤሎሙ ወይን እገድግኑ ወይንየ ወትፍሥሕትየ ዘነበ እግዚአብሔር ወዘነበ እንላ እመሕያው ወእሑር እንግሥ ለዕፁው ፤

ወይንም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ለሰው ትፍሥሕት መሆኔን ትቼ ለእንጨቶች እንግሥ ዘንድ ልሒድን አልነግሥም አላቸው ፤

፲፬፡ ወይቤልዋ ዕፁው ለራምኖን ንጂ አንቲ ንግሢ ለነ ፤

ዕንጮቶች አስታን (ዶግን) ነይ አንቼ ንገሽልን አሏት ፤

፲፭፡ ወትቤሎሙ ዕፁ ራምኖን ለዕፁው እመ በአማን ታነግሡኒ በጽድቅ ንዑ ታጽልሉ ታሕተ ጽላሎትየ እመ ኢወ ዕላት እላት እምነ ራምኖን ወትበልየ ለአርዘ ሊባኖስ ፤

«እመቦ አማን ታነግሡኒ ጽድቀ» ሲል ነው ፤ ደግሞ ዕፁውን በእውነት በላያችሁ የምታነግሡኝስ ከሆነ ከጥላዬ በታች ታርፋ፤ ዘንድ ኑ ፤ ከዶግ (ከአስታ) የወጣች እላት ሞንዛን ባትበላ ታያላችሁ አለቻቸው ፤ (ሐተታ) ወንድሙ የማይገባ ነገር ቢያደርግ እሱም የማይሆን ነገር ተናገረ፤ ይህም ልማድ ነው፤ የአስ «አቃኒ ዘውስተ ሊባኖስ ለአከነበ ዕፁወ ቄድርስ እንዘ ይብልሀሀ ወለተከ ለወልድየ ትኩኖ ብእሲተ ወመጽአት የሆነው ፤

ወኪድዎ ለአቃኒ እንዳለ» መጽሐፈ ነገ. ካልዕ ፲፬ ቀ.፱ ፤

ሱቱኤል ዕዝራም «ወሐሩ የምወዕፀወ ገዳም ወተማከሩ ምክረ ወይቤሉ ንዑ ንሑር ወንጽብእ ለየም» እንዳለ ም. ፬ ቀ.፲፫ ፤

ይህም ምሳሌ ነው፤ ዕፁው የእስራኤል ፤ ዘይት በለስ ወይን አንድ ወገን ፤ የጌዴዎንና የልጆቹ፤ ዕፁው ተሰብስበው ሒደው ንግሡልን አሏቸው ማለት እስራኤል ተሰብስበው ሒደው ጌዴዎንን «ተመልአክ ለነ አንተ ወደቁቅክ እምድላሬከ» ብለው ታል ፤ ዘይት በለስ ወይን አንነግሥም አሏቸው ማለት ጌዴዎን አንሰ አይትመለአክ ወወልድየኒ አይትመለአክ ለክሙብሏቸዋል ፤ ዶግ (አስታ) የአቤሜሌክ ፤ ንገሽልን አሏት ማለት እስራኤልም ከዕቅብቱ የተወለደ አቤሜሌክን ንግሥልን ብለው ታል ፤ ዶግም (አስታ) በእውነት ታነገሣችሁኝስ ኑ ከጥላየ በታች ዕረፉ አለቻቸው ማለት ፤ አቤሜሌክም ካነገሣችሁኝስ በሥልጣኔ ተጠበቁ ብሏቸዋል ፤ ከዶግ የወጣ እላት ሞንዛን ዘግባን ባይበላ ታዩ ማለት ፤ ከሰቂማ የወጣ ጦር ሰብአ ሰቂማን ባያጠፋ ታዩ ሰብአ ሰቂማን ፤

፲፮፡ ወይቤሌኒ እመ በአማን በጽድቅ ገበርክሙ ወአንገሥክም ለአቤሜሌክ ፤

አሁንም ይህን ነገር በእውነት ካደረጋችሁት አቤሜሌክን ካነገሣችሁት «ቡሩካነ ኩኑ» ያለበት ነው ፤ የተባረካችሁ ሁኑ የመርገም ምርቃን ነው ፤

ወበከመ ገበርክሙ ምስለ ሮብአም ወምስለ ቤቱ ወእመ በከመ ዕሤተ እዴሁ ገበርክሙ ሎቱ ፤

ለሮብአምና ለወገኖቹ እንዳደረጋችሁ ለአቤሜሌክ አደረጋችሁ ማለት ፤ አቤሜሌክን ካነገሣችሁት ለበጎ አድራጊው ለሮብአምም እንደእጁ ስጦታ ከመለሳችሁለት የተባረካችሁ ሁኑ ፤

፲፯፡ በከመ ተቃተለ አቡየ ለከሙ ወገደፈ ነፍሶ በቅድሚክሙ ወአድነነክሙ እምእደ ምድያም ፤

አባቴ እንደተዋጋላችሁ በፊታችሁም ራሱን ለሕማም ለሞት አሳልፎ እንደ ሰጠላችሁ ከምድያም ሰዎች እጅም እንዳዳናችሁ በጎ ብድራት ከመለሳችሁ ለት ቡሩካን ሁኑ ፤

፲፰፡ ወአንትሙስ ተንሣእክሙ ላዕለ ቤተ አቡየ ወቀተልክሙ ደቂቆ ፸ ብእሴ በላዕለ አሐቲ እብን ወአንገሥክም ለአቤሜሌክ ወልደ ዕቅ

ብቱ ላዕለ ሰብአ ሰቂሞን እስመ እኑክሙ ውእቱ ፤

እንዲህ የምትል ምን አደረግን ትሉኝ እንደሆነ ፤ እናንተ ግን በአባቴ ወገኖች ላይ በጠላትነት ተነሥታችሁ ሰባውን ልጆቼን በአንዲት ዕለት ደንጊያ ላይ እየጣላችሁ ገደላችሁ ፤ ከዚህም ጋር ወንድማችሁ ስለሆነ ከዕቅድብቱ የተወለደ አቤሚሌክን በሰቂሞን ሰዎች ላይ አነገሣችሁት ፤

፲፱፡ ወእመሰ በጽድቅ ወበርትዕ ገበርክሙ ምስለ ሮብአም ወቤቱ ፀዛቲ ዕለት ቡሩካኑ ኩኑ አንትሙ ወተፈሥሑ በአቤሚሌክ ውእቱኒ ይትፈሣሕ ብክሙ ፤

ቡሩካኑ ኩኑ ሲል ነው ከላይ እንዳለ በዚህ ይታወቃል በዚች ቀን ለሮብአምና ለወገኖቹ በእውነትና በሚገባ ነገር ወረታን ሳደረጋችሁ እናንተ የተባረካችሁ ሁኑ ፤ በአቤሚሌክም መንገሥ ደስ ይበላችሁ ፤ እሱም በእናንተ መገዛት ደስ ይበለው ፤

፳፡ ወእመ አከሰ ትጻእ እሳት እም አቤሚሌክ ወትብልዎሙ ለሰብአ ሰቂሞን ወለቤተ መሐሎን ወትጻእ እሳት እምሰብአ ሰቂሞን ወእምቤተ መሐሎን ወትብልአ ለአቤሚሌክ ፤

እንዲህስ ባይሆን ማለት በሚገባ ካልሆነ ግን ከአቤሚሌክ እሳት ወጥታ የሰቂሞንንና የመ

ሐሎንን ወገኖች ትብላቸው ፤ ከሰቂሞንና ከመሐሎን ወገኖችም እሳት ወጥታ አቤሚሌክን ትብላው ማለት ከአቤሚሌክ የወጣች ጦር ሰብአ ሰቂሞንን ፤ ከሰብአ ሰቂሞንም የወጣች ጦር አቤሚሌክን ታጥፋው አላቸው ፤

፳፩፡ ወጉዮ ኢዮአታም ወሮፀ ውስተ ፍኖት ወአምሰጠ ውስተ ራራ (አራራት) ወነበረ ህዩ እምገጸ አቤሚሌክ እኑሁ ፤

ኢዮአታምም ይህን ከተናገረ በኋላ ሸሽቱ አራራት ከሚባል ተራራ ገብቶ አመለጠ ወንድሙ አቤሚሌክንም ከመፍራት የተነሣ በዚያ ኖረ ፤

፳፪፡ ወተመልአክ አቤሚሌክ ለቤተ እስራኤል ፫ዓመተ ፤

አቤሚሌክም ለእስራኤል ወገኖች ሦስት ዓመት ገዥ ሆነ (ነገሠ) ፤

፳፫፡ ወፈነወ እግዚአብሔር ጋኔነ እኩዮ ማእከለ አቤሚሌክ ወእማእ ከለ ሰብአ ሰቂሞን ወክሕድዎ ሰብአ ሰቂሞን ለቤተ አቤሚሌክ ፤

እግዚአብሔርም በሰቂሞን ሰዎችና በአቤሚሌክ መካከል የሚያጣላ ጋኔነ አዘዘ የሰቂሞን ሰዎችም አቤሚሌክን ከዱት (ተጣሉት) ፤

፳፬፡ ከመ ይግባእ ኃጢአት ዘሰብአ ደቂቀ ሮብአም ወደሞሙ ወይትፈደዮ ለአቤሚሌክ እኑሆሙ ዘቀተሎሙ ወላዕለ ሰብአ ሰቂሞን እለ አጽንዕዋ ለእዲሁ ከመ ይቅትሎሙ ለአጋዊሁ ፤

ከሮብአም የተወለዱ የሰባውን ልጆች ደም ባፈሰሰ በአቤሚሌክ ዕዳ ይሆንበት ዘንድ ወንድሞቹን እንዲገድል ቃሉን ለመምከር እጁን ለመወርወር ባጸኑ በሰቂሞን ሰዎችና ወንድሞቹን በገደለ በአቤሚሌክ ላይ ፍዳን ያመጣ ዘንድ ፈነወ ጋኔነ ላለው ፤

፳፭፡ ወአንበሩ ሎቱ ሰብአ ሰቂሞን ማዕገተ ውስተ አርእስተ አድባር ወየሐይዱ ከሎ ዘዮገልፍ ፍኖተ እንተ ላዕሌሆሙ ወዜነውዎ ለአቤሚሌክ ፤

የሰቂሞን ሰዎችም አቤሚሌክን የሚይዝ ከባቢ ጦር በአምባ ላይ አኖሩ ፤ እነዚህም ከአምባው ላይ ተቀምጠው ወደእነሱ የሚያልፈውን ሁሉ ይቀሙ ነበር ፤ የተቀሙትም ሰዎች ይህን ነገር ለአቤሚሌክ ነገሩት (አቤቱታ አቀረቡለት) ፤

፳፮፡ ወመጽአ ጋድ ወልደ አቤድ ወአጋዊሁ ውስተ ሰቂሞን ወኅብሩ ምስሌሆሙ ሰብአ ሰቂሞን ፤

የአቤድ ልጅ ጋድም ይህን ሰምቶ ምክር ለማጽናት ወንድሞቹን አስከትሎ ወደ ሰቂሞን መጣ ፤

የሰቂሞን ሰዎችም ከሱ ጋር በምክር አንድ ሆኑ ፤

፳፯፡ ወወፅኡ ኃቅለ ወቀሰሙ አዕፃ ዳተ ወይኖሙ ወአኬዱ ወገብሩ በዓለ ወቦኡ ቤተ አምላክሙ ወበልዑ ወሰትዩ ወረገምዎ ለአቤሚሌክ ፤

ወደ ምድረ በዳ ወጥተው የወይናቸውን ፤ አዝመራ ለቅመው አበራዩት ወይኑን አዘጋጅተው በዓል አደረጉ ፤ ከጣዖታቸው ቤት ገብተውም በልተው ጠጥተው አቤሚሌክን ይረግሙት ጀመር ፤ (ሐተታ) አምላክሙ ማለቱ ፈጥሮአቸው አይደለም ፤ ሰርቀው ስላመለኩት ነው እንጂ ፤

፳፰፡ ወይቤ ጋድ ወልደ አቤድ ሙኑ ውእቱ አቤሚሌክ ፤ ወመኑ ውእቱ አቤሚሌክ ወልደ ሴኬም ከመ ንት ቀነይ ሎቱ ፤

«መኑ እና መኑ» አንድ ወገን ፤ የአቤድ ልጅ ጋድ እንገዛለት ዘንድ አቤሚሌክ ማነው? ብሎ ቢጠይቅ «ይቤልዎ» ያለበት ነው ፤ የሴኬም ልጅ አቤሚሌክ ነዋ አሉት ፤ አንድም የካሽ መላሽ ሁኖ እንገዛለት ዘንድ አቤሚሌክ ማነው? የሴኬም ልጅ አቤሚሌክ ማነው? የሴኬም ልጅ አቤሚሌክ አይደለምን አለ የንቀት አነጋገር ፤

አኩን ውእቱ ወልደ ሮብአም ወዜ ቡል ዓቃቢሁ ወገብሩ ወሰብአ ኤሞር አቡሁ ለሴኬም ወለምንት ሎቱ ንት ቀነይ ንሕነ ፣

የዚያ የሰንዴ ወቂ የሮብአም ልጅ አይደለምን ራስ ጠባቂው ባለሟሉስ ዜቡል አይደለምን ፣ ረዳቶቹስ የሴኬም አባት የኤ ሞር ወገኖች አይደሉምን እኛ ለሱ ለምን እንገዛለን? አለ ፣

፳፱፣ ወመኑ እምአግብአ ለዝንቱ ሕዝብ ውስተ እዴያ ወአፍልሶ ለአ ቤሚሌክ ወእቡሎ ለአቤሚሌክ አብ ዝነ ኃይለከ ወግእ ፣

አቤሚሌክን አጠፋው ዘንድ ፣ አንድም ከሀገሩ አስወጥቼ እሰ ደው ዘንድ ሠራዊትህንም አስ ከትለህ ውጣ እለው ዘንድ ፣ አን ድም በአጭር ታጥቀህ ዘገር ነቅንቀህ ውጣ እለው ዘንድ የእስራኤልን ሕዝብ (ወገን) ወደ እኔ ማን በመለሰልኝ ይሆን ፣ አንድም የእስራኤልን ወገን በእጄ ማን በጣለልኝ ነበር ፣

፴፣ ወሰምዐ ዜቡል መልአከ ሀገር ዘይቤ ጋድ ወልደ አቤድ ወተምዐ መዓተ ፣

የሀገር አለቃ የሆነ ዜቡልም የአቤድ ልጅ ጋድ የተናገረውን ሰምቶ አጥብቆ ተቆጣ ፣

፴፩፣ ወፈነው መላእክተ ኅብ አቤሚ ሌክ ምስለ አምኃ እንዝ ይብል ናሁ ጋድ ወልደ አቤድ ወአኃዊሁ መጽአ

ውስተ ሰቂማ ወናሁ ይትቃተልዎ ለሀገር በእንቲአከ ፣

ተቆጥቶም አልቀረ የአቤድ ልጅ ጋድና ወንድሞቹ በአንተ ምክንያት ሀገሪቱን ሊያጠፏት ወደ ሰቂማ መጡ ብሎ ከእጅ መንሻ ጋር መልእክተኞቹን ወደ አቤሚሌክ ላከ ፣

፴፪፣ ወይእዜኒ ተንሥእ በሌሊት አንተ ወሕዝብ ዘምስሌክ ወእግት ውስተ ኃቅል ወበጽባሕ ጊዜ ይሠርቅ ፀሐይ ጊሥ ወፍዳ ለሀገር ፣

አሁንም አንተ ሠራዊትህን አስ ከትለህ በመንገድ ትተህ በዱር ፣ በብርሃን ትፍህ በጨለማ ገሥ ግሥህ ክበበው ፣ ጥዋት ፀሐይ በወጣ ጊዜ ገሥግሰህ አገሪቱን (ከተማይቱን) ክበባት ብሎ ላከ በት ፣

፴፫፣ ወመጽአ ውእቱ ወሕዝብ ዘም ስሌሁ በሌሊት ወወገትዋ ለሰቂማ ፪ቱ ሠራዊት ፣

አቤሚሌክም ሠራዊቱን (ወገኖ ቹን) አስከትሎ በሌሊት መጥቶ ሰቂማን በአራት አበጋዝ (አለቃ) ሠራዊት ከበሏት ፣

፴፬፣ ወሶበ ጸብሐ ወዕአ ጋድ ወልደ አቤድ ወቆመ ኅብ ፍኅተ አንቀጸ ሀገር ወተንሥእ አቤሚሌክ ወሕዝብ ዘምስሌሁ እምኅብ የዐግቱ ፣

በነጋም ጊዜ የዐቤድ ልጅ ጋድ ወጥቶ በከተማው በር ቆመ

አቤሚሌክም ተነሣ፣ ከሱ ጋር ያሉ ወገኖቹም ከከበቡት ቦታ ተነሡ ፣

፴፭፣ ወርእየ ጋድ ወልደ ዓቤድ ሕዝብ ወይቤሎ ለዜቡል ናሁ ሕዝብ ይወርድ እምርእሰ ደብር ወይቤሎ ዜቡል ጽላሎተ አድባር ትሬኢ አን ተሰ ከመ ሰብእ ፣

የአቤድ ልጅ ጋድም ሰዎቹን አይቶ ዜቡልን እነሆ ከተራራው ራስ ሠራዊት ሲወርድ አየሁ አለው በእውነቱ ፣ አንድም ያን ሲመለከት ሸሽቼ አመልጣለሁ መስሎት ዜቡልም አንተስ የተ ራራውን ጥላ እንደ ሰው መስ ሎህ ታያለህ እንጂ ሠራዊት አታይም አለው ፣ ሲያታልለው ነው ፣

፴፮፣ ወደገመ ዓዲ ጋድ ብሂሎቶ ወይቤሎ ናሁ ሕዝብ ይወርድ እም ነገለ ባሕር ኅብ ኅንብርተ ምድር ወ፩ዱ ሠርዌ ይመጽእ እምፍኖተ ም አንጻር ፣

ጋድም ዳግመኛ እነሆ ብዙ ሕዝብ በባሕሩ አንጻር ወደ ምድር መካከል ይወርዳል ፣ የአ ንድ አለቃ ሠራዊትም ዛፍ ባለ በት ጎዳና አንጻር ሲመጣ አያለሁ ብሎ ለዜቡል ነገረው ፣ ጦሩ ወደ አንድ ወገን ገንበር ሲል (ገለል) ሲል ሾልኬ አመልጣ ለሁ መስሎት ፣

፴፯፣ ወይቤሎሙ ዜቡል አይቱ ውእቱ ይእዜ ዝክቱ አፉክ ዘትቤ መኑ ውእቱ አቤሚሌክ ከመ ንት ቀነይ ሎቱ አኩን ዝንቱ ውእቱ ሕዝብ ዘተግየርከ ጻእኬ ይእዜ ወተ ቃተሎ ፣

ዜቡልም እንገዛለት ዘንድ አቤ ሚሌክ ማነው? ብለህ የተናገርከው ነገር አሁን ወዴት አለ? የተገዳደርከው (የናቅኸው) ወገን ይህ አይደለምን አሁንም ይል ቁንስ ውጣና ግጠመው አለው ፣

፴፰፣ ወወዕአ ጋድ እምቅድሚሆሙ ለሰብአ ሰቂማ ወተቃተሎ ለአቤሚ ሌክ ፣

ጋድም ከሰቂማ ሰዎች ፊት ወጥቶ አቤሚሌክን ተዋጋው ፣ አንድም ከሰቂማ ሰዎች ፊት አመልጣለሁ ብሎ ሲሸሸ አቤ ሚሌክን ገጠመው ፣

፴፱፣ ወዴገኖ አቤሚሌክ ወጎየ እም ቅድመ ገጹ ወወድቁ ብዙኃን ወተ ቃተሎ እስከ አንቀጸ ሀገር ፣

አቤሚሌክም ተከተለው ፣ ከፊ ቱም ሸሽቶ አመለጠ፣ ከወገኖ ቹም እስከ ሀገራቸው በር ድረስ ተዋግተው ብዙ ሰዎች ወደቁ ፣

፵፣ ወነበረ አቤሚሌክ ውስተ አሪማ ወአውዕአሙ ዜቡል ለጋድ ወለአኃ ዊሁ ወከልአሙ ነበረ ውስተ ሰቂማ ፣

አቤሚሌክም አሪማ በምትባል አምባ ተቀመጠ፣ ዜቡልም ጋድ

ንና ወንድሞቹን ከሰቂማ አስወጥቶ መኖሪያ ከለከላቸው ፤

፵፩፣ ወእምዝ በላኒታ ወዕኡ ሕዝብ ውስተ ገዳም ወዜነው ለአቤሚሌክ ፤

ከዚህ በኋላ በማግስቱ ሕዝቡ ወደምድረ በዳ ወጥተው ለአቤሚሌክ ነገሩት ፤

፵፪፣ ወነሥኦ ሕዝቡ ወከፈሎሙ ኅበ፫ቱ ሠራዊት ወገተ ስሙ ወሶበ ይኔጽር ናሁ ሕዝብ ይወዕእ እምሀገር ወተንሥኦ ላዕሌሆሙ ወቀተሎሙ ፤

አቤሚሌክም ሠራዊቱን ሦስት አበጋዝ ጦር አድርጎ ከፍሎ ጋድ የገባባቸውን ሰዎች ከበባቸው፣ አቅንቶም ወደከተማው ቢመለከት ሕዝቡ ከከተማ ሲወጡ አየ እነዚያንም በጠላትነት ተነሥቶ አጠፋቸው ፤

፵፫፣ ወአቤሚሌክስ ወሠራዊት ዘምስሌሁ ቆሙ ኅበ ፍኅተ አንቀጸ ሀገር ፤

አቤሚሌክና ከእሱ ጋር ያሉት ሠራዊት ግን በከተማው በርደጃፍ ሽምቀው ቁመው ነበር ፤

፵፬፣ ወእልክቱስ ፪ቱ ሠራዊት ተዘርዉ ውስተ ኩሉ ገዳም ወቀተል ምሙ ፤

ሁለቱ አበጋዝ ሠራዊት ግን በምድረ በዳው ሁሉ ተበትነው ፈርተው የተሠወሩትን ሁሉ ገደሏቸው ፤

፵፭፣ ወአቤሚሌክስ ይትቃተል ምስለ ሀገር ኩላ ይእተ ዕለተ ወአስተጋብኦ ለሀገር ወሕዝብስ እንተ ውስቴታ ቀተለ ወዘርኦ ውስቴታ ሄወ ፤

አቤሚሌክ ግን ቀኑን ሁሉ በከተማ ካሉ ሰዎች ጋር ሲዋጋ ዋለ ሀገሪቱንም ወግቶ እጅ አደረጋት በውስጧ የሚኖሩትንም ሰዎች ሁሉ አጥፍቶ ጨው ዘራባት ማለት በረሃ አደረጋት ፤

፵፮፣ ወሰምዑ ኩሎሙ ሰብኦ ማኅፈደ ሰቂሞን ወቦኡ ውስተ ፀወነ ቤተ በዓል ፤

በሰቂሞን አምባ ያሉ ሰዎችም ሁሉ የከተማውን ጥፋት የወገኖቻቸውን ሞት ሰምተው ከጣ ያቱ ቤት ገብተው ተማፀኑ ፤

፵፯፣ ወዜነው ለአቤሚሌክ ከመተጋብኡ ሰብኦ ማኅፈደ ሰቂማ ፤

እነዚህንም ያዩ ሰዎች በሰቂማ አምባ ያሉ ሰዎች ሁሉ እንደተሰበሰቡ ለአቤሚሌክ ነገሩት ፤

፵፰፣ ወዐርገ አቤሚሌክ ውስተ ደብረ ሔርሞን ውእቱ ወሕዝብ ዘምስሌሁ ወነሥኦ አቤሚሌክ ጉድበ ውስተ እዴሁ ወገመደ ያረ ዕፀው ወነሥኦ ወዖሮ ውስተ መታክፊሁ (መታክፍ ቲሁ) ፤

ዕፀወ ያር ሲል ነው፣ አቤሚሌክም ይህን ሰምቶ ሠራዊቱን አስከትሎ ሔርሞን ወደሚባል ተራራ ወጣ፣ ወ

መውን እንጨት በእጁ በያዘው ገጀሞ ቆርጦ አንሥቶ በጫን ቃው ተሸከመው ለሕዝቡ አብነት ለመሆን ፤

ወይቤሎሙ ለሕዝብ እለ ምስሌሁ ዘከመ ርኢክሙኒ እገበር ከማሁ ግበሩ አንትሙኒ ፍጡነ ከመ እነ ገበርኩ ፤

ከሱ ጋር ያሉ ወገኖቹንም እኔ ሳደርግ እንዳያችሁኝ እናንተም ፈጥናችሁ እንደዚያው አድርጉ አላቸው ፤

፵፱፣ ወገዘመ እሙንቱኒ ኩሎሙ ያሮሙ ወነሥኦ ወተለው ለአቤሚሌክ ወአንበሩ ኅበ ፀወን ወአውዓዩ ላዕሌሆሙ ፀወኖሙ በእሳት ወሞቱ ኩሎሙ ሰብኦ ሰቂማ ዘማኅፈደ ወየአክሉ ፫ቱ ፪ ብእሲ ወአንስት ፤

እነሱም እንዳዘዘቸው እንጨቱን ቆርጠው ተሸከመው አቤሚሌክን ተከተሉት ፣ የተሸከሙትንም እንጨት ከአምባው አስጠግተው አኑረው ሰዎቹ የተጠጉበትን አምባ በእሳት አቃጠሉት፣ በግንቡ ያሉ የሰቂማ ሰዎችም ሁሉ በእሳት ተቃጥለው ሞቱ፣ የሞቱት ወንዶቹም ሴቶቹም ሺህ ይሆናሉ ፤

፶ፀ፣ ወሐረ አቤሚሌክ ውስተ ቴቤስ ወነበሩ ላዕሌሃ ወአስተጋብእም ፤

ከዚህ በኋላ አቤሚሌክ ወደ ቴቤስ ሔደ እሳንም እጅ አድርጎ ለሕዝቡ ገደባቸው ፤

፶፩፣ ወቦቱ ማኅፈደ ዓቢይ ውስተ ማእከለ ሀገር ወተፀወኑ ሆየ ኩሎሙ ዕደሞሆሙ ወአንስቲያሆሙ ወኩሉ ዓቢይተ ሀገር ወዐጸዉ ላዕሌሆሙ ወዐርጉ ውስተ ናሕሰ ማኅፈደ ፤

በቴቤስ ከተማ መካከል ታላቅ ግንብ (አምባ) ነበረው፣ ወንዶችም ሴቶችም በሀገር ያሉ መኪንንትም ሁሉ በዚያ ተጠጉ፣ ወደ አምባውም ወጥተው በሩን ዘግተው ተቀመጡ ፤

፶፪፣ ወሐረ አቤሚሌክ ኅበ ናሕሰ ማኅፈደ ወተቃተልም ወቀርቦ አቤሚሌክ ኅበ ፍኅተ ማኅፈደ ከመ ያውዕዩ በእሳት ፤

አቤሚሌክም ወደ አምባው (ግንቡ) እገባለሁ ብሎ ሔደ ፣ እነሱም ተዋጉት፣ አቤሚሌክም ወደ አምባው መውጣት ባይሆን ጎረቤት በእሳት ያቃጥለው ዘንድ ወደ ግንቡ በር ቀረበ ፤

፶፫፣ ወወገረት አሐቲ ብእሲት ስባረ ማሕረጽ ውስተ ርእሱ ለአቤሚሌክ ወቀጥቀጥቶ ርእሱ ወወዕኦ ናላሁ ፤

አቤሚሌክም ከቅጽሩ ተጠግቶ ቁሞ ሳለ ከአምባው ውስጥ ያለች አንዲት ሴት በወፍጮ ስባረ የአቤሚሌክን ራሱን መታችው (ቀጠቀጠችው) ናላው ወጥቶ ወደቀ ፤

፶፬፣ ወጸውኦ ፍጡነ ለቀሩልሄሁ ዘይፀውር ንዋየ ሐቅሉ ወይቤሎ ምላሕ መጥባሕተ ወቅትላኒ ከመ አይበ

ሉኒ ብእሲት ቀተለቶ ወወግዖ ቀሩል ዔሁ ወሞተ አቤሚሌክ ፤

አቤሚሌክም የበዳፀብቱን (መሣሪያውን) የሚሸከም ጋሻ ጃግሬውን ጠርቶ ሴት ገደለችው እንዳይሉኝ ሰይፍ መዝዘህ ግደለኝ አለው ፤ ጋሻጃግሬውም በሰይፍ ወጋው አቤሚሌክም ሞተ ፤

፶፮፤ ወርእዩ ሰብአ እስራኤል ከመሞተ አቤሚሌክ ወአተዉ ከሉሙ ውስተ አብያተሆሙ ፤

የእስራኤል ወገኖችም አቤሚሌክ እንደ ሞተ አይተው ከየገቡበት አምባ ወጥተው ወደቤታቸው ገቡ ፤

፶፯፤ ወፊደዩ እግዚአብሔር ለአቤሚሌክ እኪተ እንተ ገብረ ሳዕል ቤተአቡሁ ዘቀተለ ሰብዓ አጋዊሁ ፤

እግዚአብሔርም አቤሚሌክን ሰባውን ወንድሞቹን ገድሎ በአባቱ ወገኖች ላይ ስለአደረገው ክፋት (ግፍ) ፈንታ ነገርን ከፈለው ማለት አጽንዖ ተጣላው፤ በጋሻ ጃግሬው እጅ መሞቱ እግዚአብሔር ቢጣላው ነውና ፤

፶፱፤ ወከሉ እኪቶሙ ለሰብአ ሰቀማ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ሳዕል ርእሱሙ ወበጽሖሙ መርገመ አዮአታም ወልደ ሮብአም ፤

የሰቀማንም ሰዎች በሠሩት ክፋት ሁሉ እግዚአብሔር ፈርዶ

በልጆቻቸው ያይደለ በራሳቸው ሳይፍዳ አመጣጣቸው ፤ የሮአብም ልጅ የኢዮአታም መርገምም ደረሰባቸው ፤ «ከኑ ቡሩካን» ብሎ ረግሟቸው ነበርና ፤

ምዕራፍ ፲

ገባዔ

፩፤ ወቆመ እምድጎረ አቤሚሌክ ዘያድጎኖሙ ለእስራኤል ቶላ ወልደ ፎሐ ወልደ እኑሁ ለአቡሁ ብእሲ እምይሳኮር ፤

አቤሚሌክ ከሞተ በኋላም እስራኤልን ከመከራ የሚያድናቸው ፤ አንድም ከአምልኮተጣዎት ለአሕዛብ ከመገዛት የሚያድናቸው ከነገደ ይሳኮር የተወለደ የአቤሚሌክ አባት የጌዴዎን የወንድሙ ልጅ የሚሆን የፎሐ ልጅ ቶላ በመስፍንነት ተነሣ ፤ (ሐተታ) ወልደ ፎሐ ብሎ ለቶላ ወልደ እኑሁ ብሎ ለፎሐ ቀጠለ ፤ የፎሐ አባትና ጌዴዎን ወንድም አማኞች ናቸውና ፤ አንድም ወልደ እኑሁ ለአቡሁ ይላል የአባቱ የወንድም ልጅ የሚሆን ብሎ ለቶላ ይቀጥላል ፤ ለፎሐ ታላቅ ወንድም ነበረው ሚስት አግብቶ ሳይወልድ ሙቷል ፤ ፎሐ አቅም ዘርአ ለእኑከ ባለው ትእዛዝ የወንድሙን ሚስት አግብቶ

ቶላን ወልደለታል በልደት ሥጋዊ ወልደ ፎሐ በልደት ሕጋዊ ወልደ እኑሁ ለአቡሁ አለው ፤

ወውእቱስ ይነብር ውስተ ሳምር ውስተ ደብረ ኤፍሬም ፤

«ውእቱኒ» ሲል ነው ፤ ቶላም በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ሳምር በምትባል አገር ይኖር ነበር ፤ ሳምር ባለው ሰማርያ ይላል ሠመርናሃ ማለት ነው ፤

፪፤ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ጅወቺተ ዓመተ ወሞተ ወተቀብረ ውስተ ሳምር ፤

እስራኤልንም ጅቺ ዓመት በመስፍንነት ገዝቶ ሞተ ፤ በሀገሩ በሰማርያ ውስጥ ተቀበረ ፤

፫፤ ወቆመ እምድጎሬሁ ኢያእር ገለ ዓጻዊ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ጅወቺተ ዓመተ ፤

ቶላ ከሞተ በኋላም የገለጻድ ሰው (ወገን) ኢያእር በመስፍንነት ተነሣ ፤ እስራኤልንም ሃያ ሁለት ዓመት ገዛቸው ፤

፬፤ ወዐኡ ፴ወቺቱ ደቂቅ ወይጼዓኑ ሳዕል ፴ወቺቱ አዕዱግ ወዐሙ ፴ወቺቱ አሀጉር ወሰመዮሙ ደብራተ ኢያእር እስከ ዮም ወሀለዋ ውስተ ገለጻድ ፤

ለኢያእር ሠላሳ ሁለት ልጆች ነበሩት፤ እነዚህም የሚቀመጡባቸው ሠላሳ ሁለት የጭን በቅሎ

ዎች የሚገዟቸው ሠላሳ ሁለት አካሎች ነበሯቸው ፤ እሊህም አገሮች እስከዛሬ ድረስ በገለጻድ ውስጥ ለልጆቹ የሰጣቸው የኢያእር ጉልቶች ተብለው ሲጠሩ ናሩ ፤

፭፤ ወሞተ ኢያእር ወተቀብረ ውስተ ሪሞ ፤

ኢያእርም የተሰጠውን ዘመን ጨርሶ ሞተ ሪሞ በምትባል አገር ውስጥም ተቀበረ ፤ አንድም ሪም (ጉልት) ሊሆነው በገዛው ቦታ ውስጥ ተቀበረ ፤

፮፤ ወደገሙ ደቂቅ እስራኤል ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ወአም ለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ወለአማልክተ ሶርያ ወለአማልክተ ሲዶና ወለአማልክተ ሞዓብ ወለአማልክተ ደቂቅ አሞን ወለአማልክተ ኢሎፍሊ ወነደግዎ ለእግዚአብሔር ወኢተቀንዩ ሎቱ ፤

የእስራኤል ልጆችም ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ እነሱስ የሚበድሉ በየጊዜው ነው ፤ ለልጆቻቸው «ደገመ» አለ ፤ በሰውና በከዋክብት አምሳል የተሠሩ ጣዖታትን አመለኩ፤ የሶርያና የሲዶናን የሞዓብንና የዓሞንን የኢሎፍላውያንን ግዖታት አመለካቸው ፤ እግዚአብሔርንም በሕግ በአምልኮት ተዉት፤ ለርሱም አልተገዙም ፤ (ሐተታ) ምነው አንዱ

ጣዖት አይበቃቸውምን ስለምን እሊህን ሁሉ አነሣ ቢሉ ከእገሌ ጣዖት የእገሌ ጣዖት ይበልጣል። ገንዘብ ያበዛል። ልጅ ያሳድጋል እያሉ ካንዱ ወዳንዱ ሲባክኑ ይኖራሉና።

፯፡ ወተምዓ መዓተ እግዚአብሔር ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ወአግብአሙ ውስተ እደ ኢሎፍሊ ወውስተ እደ ሆሙ ለደቂቀ አሞን።

እግዚአብሔርም በእስራኤል ልጆች ላይ አጥብቆ ተቆጣ፤ ስለ ዚህም በኢሎፍላውያንና በአሞን ልጆች እጅ ጣላቸው።

፰፡ ወጣቀይዎሙ ወአጠቅዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በማዕድተ ዮርዳኖስ በምድረ አሞሪዎን በገለጻድ።

እነዚህም በዮርዳኖስ ማዶ ባለ በአሞሪዎን አገር በገለጻድ የእስራኤልን ልጆች አስጨነቋቸው መከራም አጸኑባቸው።

፱፡ ወአደዉ ደቂቀ አሞን ዮርዳኖስ ይትቃተልዎሙ ለደቂቀ ይሁዳ ወለ ብንያም ወለቤተ ኤፍሬም ወተጣቀዩ ደቂቀ እስራኤል ጥቀ።

የአሞን ልጆች የይሁዳንና የብንያምን ልጆች የኤፍሬምን ወገኖች ይወንቸው ዘንድ ዮርዳኖስን ተሻገሩ። የእስራኤልም ልጆች እጅግ ተሠቃዩ።

፲፡ ወገዑ ደቂቀ እስራኤል ኅዘ እግዚአብሔር ወይቤሉ አበስነ ለከ እስመ

ኅደግናከ ለአምላክነ ወአምላክናሁ ለበዓሊም።

የእስራኤልም ልጆች መከራው ቢያማታቸው ፈጣሪያችን አንተን ትተን ጣዖትን አምልስና ልና አንተን በድለናል እያሉ ወደ እግዚአብሔር ጩኸው አለቀሱ።

፲፩፡፲፪ ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል አካሉ ግብፅ ወአሞ ራዎን ወደቂቀ አሞን ወሞአብ ወኢሎፍሊ ወሲዶና ወምድያም ወአማሌቅ ጣቀዩክሙ ወገዐርክሙ ኅዘያ ወአድኅንክክሙ እምእዴሆሙ።

እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ በወጣችሁ ጊዜ የነዚህ ወገኖች ሁሉ መከራ ቢያጸኑባችሁ ወደ እኔ አለቀላችሁ። እኔም ከነዚህ ሁሉ እጅ አዳንኳችሁ።

፲፫፡ ወአንትሙሳ ኅደግሙን ወአምላክሙ ባዕዳኑ አማልክተ በበይነ ዝንቱ ኢያድኅክሙ።

እናንተ ግን እኔን ትታችሁ የማይድኑ ልዩ የሆኑ ጣዖታትን አመለካችሁ። ስለዚህ እኔም አሳድናችሁም።

፲፬፡ ሑሩ ወጽርሑ ኅዘ አማልክት ዘኅረይክሙ ለክሙ ወያድኅክሙ በመዋዕል ምንዳቤክሙ።

አሁንም ወደመረጣችኋቸው ጣዖታት ሒዳችሁ ጩኸኩ። በመከራ

ችሁ ቀን እነሱ ያድኗችሁ አላቸው።

፲፭፡ ወይቤልዎ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር አበስነ ረዕዩነ ዘከመ ትፈትድ በቅድሚክ ወባሕቱ እግዚአአድኅነክ በዛቱ ዕለት።

የእስራኤል ልጆችም እግዚአብሔርን አምን በድለናል። በዚች ቀን ከጠላቶቻችን አድኅን እንጂ በፊትህ ነን። አንተ እንደወደድህ አድርገን አሉት።

፲፮፡ ወአስሰሉ አማልክተ ባዕድ እማዕክሎሙ ወአምላክዎ ለእግዚአብሔር ወአሥመርዎ ወአንበዙ እምነ ሥቃይ ደቂቀ እስራኤል።

ከዚህ በኋላ ልዩ የሆኑ ጣዖታትን ከመካከላቸው አስወግደው እግዚአብሔርን አመለኩት። በሕግ በአምልኮት ደስ አሰኙት። ከመከራው ጽናት የተነሣ አእምሮቻቸውን እስከማጣት ደርሰው ጮኹ አለቀሱ።

፲፯፡ ወዐርጉ ደቂቀ አሞን ወኅደሩ ውስተ ገለጻድ ወወፅኡ ደቂቀ እስራኤል ወኅደሩ ውስተ ደብረ ሙሴ።

በዚያ ወራት የአሞን ልጆች ለጠርነት ወጥተው በገለጻድ ሠፍረው አደሩ። የእስራኤልም ልጆች ወንድን ይሉን ሴት ብለው ወጥተው መሴፋ በምትባል ተራራ ሠፈሩ።

፲፰፡ ወተባላሉ መላእክተ ሕዝበ ገለጻድ በበይናቲሆሙ መኑ ብእሲ ዘይ እኅዝ ይትቃተሎሙ ለነ ለደቂቀ አሞን ወይኩን ርእሰ ለኮሉ እለ ይነብሩ ውስተ ገለጻድ።

የገለጻድ ወገን አለቆችም እርስ በርሳቸው ከአሞን ልጆች ጋር ይዋጋልን ዘንድ። በገለጻድ በሚኖሩ ሰዎችም ሁሉ አለቃ ይሆን ዘንድ መዋጋትን የሚጀምርልን ሰው ማነው? ተባባሉ። አንድም አለቃ ሁኖ ያዋጋን ሰው በገለጻድ ለሚኖሩ እስራኤል ሁሉ ገዥ ይሁን አሉ።

ምዕራፍ ፲፩

፩፡ ወዮፍታሔ ገለጻዳዊ ጽኑዕ ወኃያል ወወልደ ብእሲት ዘማ ወእቱ ወወለደቶ ለዮፍታሔ እምገለጻድ።

የገለጻድ ሰው ዮፍታሔም በዚያ ወራት በዕውቀት በጉልበት ፈጽሞ የበረታ ሰው ነበረ። እሱም ከሕግ ከወጣች (ከጋለሞታ) ሴት የተወለደ ነበረ። ይህችም ሴት ዮፍታሔን ከገለጻድ ወለደችው።

፪፡ ወወለደት ሎቱ ለገለጻድ ብእሲቱ አግዛዚት ደቂቀ ወልሕቀ ደቂቃ ለይ እቱ ብእሲት።

በሕግ ያገባት ሚስቱም ለገለጻድ ወንዶች ልጆች ወለደች ለት። እነዚህም በአባት አንድናቸውና ከዮፍታሔ ጋር በአንድነት አደጉ።

ወአውዕለዎ ለዮፍታሔ ወይቤልዎ ኢትወርስ ውስተ ቤተ አቡነ እስመ ወልደ ካልዕት ብእሲት አንተ ፤

አባታቸው ገለጻድ ከሞተ በኋላ እነዚህ ልጆቹ ርስት ይጠበናል፤ ገንዘብ ያንሰናል ብለው ዮፍታሔን አንተ ከሕግ ከወጣች ሴት የተወለድህ ነህና ባባታችን ቤት ውስጥ ርስት ወርሶ መኖር አይገባህም ሲሉ ከወንድምነት አወጡት፤ ካወራረስም ለዩት ፤

፫፣ ወሐረ ዮፍታሔ እምገጸ አጋዊሁ ወነበረ ውስተ ምድረ ጦፍ ወይ ጸመድዎ ለዮፍታሔ ሰብእ ነዳያን ወየሐውሩ ምስሌሁ ፤

ዮፍታሔም ሲጠሉኝ ብሎ ከወንድሞቹ ፊት ርቆ የአባቱን አገር ለቆ ጦፍ በምትባል ምድረ በዳ አገር አቅንቶ ተቀመጠ፤ ገንዘብ የሌላቸው ሰዎችም ተሰብስበው አብረው እየወጡ እየወረዱ ያገለግሉት ጀመር አሁን ብዛቱን አይተው ነጻ ኩነን መስፍን የሚሉት ነውና ፤

፬፣ ወእምድጎረ መዋዕል ተቃተል ምሁ ደቂቀ አሞን ለጅኤል ፤

ከዚያም ወራት በኋላ የአሞን ልጆች መጥተው ጅኤልን ይወጓቸው ጀመር ፤

፮፣ ወሐሩ ሊቃናተ ገለጻድ ይንሥ እዎ ለዮፍታሔ እምድረ ጦፍ ፤

የገለጻድ ሽማግሌችም ዮፍታሔን ከጦፍ ምድረበዳ አባብ ለው ያመጡት ዘንድ ሔዱ፤

፯፣ ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ነጻ ኩነን መስፍን ወንትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን ፤

ሒደውም ዮፍታሔን የአሞንን ልጆች እንወጋቸው ዘንድ ና መሪ ሁነን አሉት፤ አንድም መሪ ሁነንና የአሞንን ልጆች እንወጋቸው አሉት ፤

፯፣ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃናተ ገለጻድ አኩነ አንትሙ ጸላእ ከሙኒ ወአውግእክሙኒ እምነ ቤተ አቡየ ወአውግእክሙኒ እምነ ቤክሙ ለምንት እንከ መግእክሙ ንቤየ ይእዜ ሶበ ተመንደብክሙ ፤

ዮፍታሔም የገለጻድን ሽማግሌች እናንተማ ጠልታችሁኝ ከአባቴ ቤት አስወጥታችሁኝ አልነበረምን፤ ካጠገባችሁ ከአስወጣችሁኝ በኋላ ዛሬ በመከራ ስትጨነቁ ወደ እኔ ለምን መጣችሁ አላቸው ፤

፰፣ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለጻድ ለዮፍታሔ አኮ ከመዝ መጸእነ ንቤከ ከመ ትሑር ምስሌነ ወትት ቃተል ለነ ምስል ደቂቀ አሞን ወትኩነን ርእሶ ለዮሉ እሳ ይነባፍ ውስተ ገለጻድ ፤

የገለጻድም ሽማግሌዎች ዮፍታሔን ከእኛ ጋራ ሒደህ የአሞንን ልጆች ብቻ ልታጠፋ ልን የመጣን አይደለም «አላ» ያለበት ነው፤ በገለጻድ ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ አለቃ(መሪ) ትሆንን ዘንድ ነው እንጂ ፤

፱፣ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃናተ ገለጻድ እመ ትንሥኡኒ አንትሙ ከመ እትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን እምከመ አግብ አሙ እግዚአብሔር ቅድሚያ አነ እከውነክሙ ርእሰ ፤

ዮፍታሔም የገለጻድን ሽማግሌዎች የአሞንን ልጆች እወጋቸው ዘንድ እናንተ ከወሰዳችሁኝ የአሞንን ልጆች እግዚአብሔር በእጄ አሳልፎ በጥላቸው አለቃ መሪ እንደሆናችሁ ስመ እግዚአብሔርን ጠርታችሁ ማሉልኝ አላቸው፤

፲፣ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለጻድ ለዮፍታሔ እግዚአብሔር ስምዕነ በማዕከሉ ከመ በከመ ትቤ ከማሁ ንጉብር ፤

ከመና ከመ አንድ ወገን ፤ የገለጻድ ሽማግሌዎችም ዮፍታሔን ያልከውን እንድናደርግ በአንተና በእኛ መካከል ምስክራችን እግዚአብሔር ስም እግዚአብሔር ፤

እብሔር በአንተ እና በእኛ መካከል ምስክር ይሁን አሉት፤ ፲፩፣ ወሐረ ዮፍታሔ ምስል ሊቃናተ ገለጻድ ወሚምዎ ሕዝብ ሎሙ ርእሰ ከመ ይኩኖሙ መሥፍን ወነገረ ዮፍታሔ ኩሎ ቃሎ ቅድመ እግዚአብሔር በመሴፋ ፤

ዮፍታሔም እግዚአብሔርን ምስክር አድርጎ ከገለጻድ ሽማግሌዎች ጋራ ወደ ገለጻድ ሔደ፤ በገለጻድ ያሉ ወገኖችም መሪ ይሆናቸው ዘንድ ለነሱ መሪ አድርገው ሾሙት፤ ዮፍታሔም መሴፋ ወጥቶ ነገሩን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ተናገረ ያለፈውን ፤ አንድም ለእግዚአብሔር ተሳለ፤ ወደፊት የሚያመጣውን ፤

፲፪፣ ወረኒወ ዮፍታሔ መላእክተ ንብ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን እንዘ ይብል ምንት ብከ ምስሌየ ከመ ትምጸእ ትትቃተሉኒ ውስተ ብሔርየ፤

ዮፍታሔም ወደ ሀገሪ መጥተህ ትወጋኝ ዘንድ ከእኔ ጋር ምን ጠብ አለህ ብሎ ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ መልእክተኞችን ላከ ፤

፲፫፣ ወይቤ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን ለእሰ ለአከ ዮፍታሔ እስመ ነሥኡ ጅኤል ምድርየ አመ የዐርጉ እምግብጽ እምአርኖን እስከ ኢየቦቅ ወእስከ ዮርዳኖስ ፤

የአሞን ልጆች ንጉሥም የፍታሔ ለላካቸው ሰዎች ጅኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ ከአርኖን ጀምሮ እስከ ኢያቦ ቅና እስከ ዮርዳኖስ ድረስ ያለ አገራን ወስደውብኛልና፤ ወይእዚህ አግብእ ሊተ በሰላም ወገብኡ እለ ለአከ የፍታሔ ኅቤሁ ለየፍታሔ፤

አሁንም አንጣላ ካልክ አገራን በፍቅር መልስልኝ በሉት አላቸው፤ የፍታሔ የላካቸው ሰዎችም ይህን መልስ ይዘው ወደ የፍታሔ ተመለሱ፤

፲፱፣ ወፈነው ዓዲ የፍታሔ ሐዋርያተ ኅበ ንጉሥም ለደቂቀ አሞን፤ የፍታሔም ከቀደመው ይልቅ አበርትቶ ወደአሞን ልጆች ንጉሥ ዳግመኛ መልእክተኞችን ላከ፤

፲፳፣ ወይቤሎ ከመዝ ይቤ የፍታሔ ኢነሥኡ ጅኤል ምድረ ሞዓብ ወምድረ ደቂቀ አሞን አመ የዐርጉ እምግብጽ፤

እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ የሞዓብንና የአሞንን ልጆች ሀገር አልወሰዱም፤

፲፯፣ አላ ሐሩ ጅኤል ውስተ ገዳም እስከ ባሕረ ኤርትራ ወበጽሑ እስከ ቃዴስ፤

እስራኤል ከግብጽ ወጥተው ኤርትራን ተሻግረው በምድረ

በዳ ተገዘው ቃዴስ ከሚባል በረሀ ደረሱ እንጂ አለ ብለው ነገሩት፤

፲፮፣ ወፈነው ጅኤል ሐዋርያተ ኅበ ንጉሥ ኤዶም እንዘ ይብል አጎልፈኒ እንተ ምድርከ ወአበየ ንጉሥ ኤዶም ወሀበኒ ንጉሥ ሞዓብ ለአከ ወአበየ ወነበረ ጅኤል ውስተ ቃዴስ፤

ያን ጊዜም ጅኤል ቃዴስ ሲደርስ በሀገርህ ላይ መንገድ ሰጥተህ አሳልፈኝ ብሎ ወደ ኤዶም ንጉሥ መልእክተኞቹን ላከ፤ የኤዶም ንጉሥም አይሆንም ብሎ መለሰ፤ ወደ ሞዓብ ንጉሥም ቢልክ አይሆንም ብሎ ላከበት፤ ጅኤልም የሚያልፍበት መንገድ ቢያጣ በቃዴስ በረሀ ተቀመጠ፤

፲፰፣ ወኅለፉ እንተ ገዳም ወያዱ ምድረ ኤዶም ወምድረ ሞዓብ ወበጽሑ መንገሰ ጽባሐሁ ለምድረ ሞዓብ ወኅደሩ ውስተ ማዕደተ አርኖን ወአቦኡ ውስተ ደወለ ሞዓብ እስመ አርኖን ይእቲ ደወሎሙ ለሞዓብ፤

ከብዙ ቀን በኋላ በምድረ በዳው አልፈው የኤዶምና የሞዓብን አገር ዙረው ከሞዓብ አገር ምሥራቅ አንገር ደርሰው በአርኖን ማዶ ሠፈሩ እንጂ ወደ ሞዓብ አውራጃ አልገቡም፤ አርኖንም የሞዓብ ወሰናቸው ናት፤

፲፱፣ ወፈነው ጅኤል ሐዋርያተ ኅበ ሴዎን ንጉሥ ሐሴቦን አሞራዊ ወይቤሎ ጅኤል አጎልፈኒ እንተ ምድርከ እስከ ብሔርየ፤

እስራኤልም ከዚያ ሠፍሮ ወደ አገራ እስክገባ ድረስ በአገርህ አሳልፈኝ ብሎ ወደ ሐሴቦን ንጉሥ ወደ አሞራዊ ወደ ሴዎን መልእክተኞችን ላከ፤

፳፣ ወአበየ ሴዎን አጎልፎቶሙ ለጅኤል እንተ ደወሎ ወአስተጋብአ ሴዎን ሕዝቡ ወኅደረ ውስተ ኢያሴር ወተቃተሎሙ ለጅኤል፤

ሴዎንም ጅኤልን በአውራጃው አሳሳልፍም ብሎ ሠራዊቱን ሰብስቦ ኢያሴር ከምትባል አገር ሠፍሮ ጅኤልን ተዋጋቸው፤

፳፩፣ ወአግብአሙ እግዚአብሔር አምላክ ጅኤል ለሴዎን ወለኮሎ ሕዝቡ ውስተ እዴሆሙ ለጅኤል ወቀተልዎሙ ወተዋረስዎሙ ጅኤል ኮሎ ምድሮሙ ለአሞራዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር፤

የጅኤል ፈጣሪ እግዚአብሔርም ሴዎንንና ሠራዊቱን በጅኤል እጅ ጣላቸው ጅኤልም በዚያች ምድር የሚኖሩ አሞራውያንን አጥፍተው ምድራቸውን /አገራቸውን/ ወረሱባቸው፤

፳፪፣ ወተዋረሱ ኮሎ ደወሎሙ እምአርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእም ገዳም እስከ ዮርዳኖስ፤

ከአርኖን እስከ ኢያቦቅ ከቃዴስ እስከ ዮርዳኖስ ያለውን አውራጃቸውን ሁሉ ወረሱ፤

፳፫፣ ወይእዚህ እግዚአብሔር አምላክ ጅኤል አሰሰሎሙ ለአሞራዎን እምቅድመ ገጸሙ ለጅኤል ወአንተኑ ትትዋረስ በዕብራትክ፤

የጅኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አሞራዎንን ከጅኤል ፊት አርቋቸዋል /አስወግዷቸዋል/፤ አሁን አንተ ኃይል አገኘህ ብለህ የጅኤልን አገር ልትወርስ ነውን፤

፳፬፣ እኩኑ ኮሞስ አምላክክ ዘአውረሰከ ኪያሁ ዳዕሙ ትትዋረስ ወኮሎ ዘአውረሰክ እግዚአብሔር አምላክክ ቅድሚኑ ኪያሁ ንትዋረስ፤

አምላክህ ኮሞስ ያወረሰህን ብቻ የምትወርስ አይደለምን እኛስ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በፊታችን ያወረሰንን ሁሉ የምንወርስ አይደለምን፤

፳፭፣ ወይእዚህ ቦኑ አንተ ትኔይስ እምባላቅ ወልደ ሶፎር ንጉሥ ሞዓብ ቦኑ ባዕስ ተበአሰ ምስለ ጅኤል አው ጸብአ ተጸብአሙ ለቤተ ጅኤል፤

በውኑ ከሞዓብ ንጉሥ ከባላቅ ወልደ ሶፎር አንተ ትበልጣ ለህን ፣ እሱ ከጅኤል ጋር ተጣላን ፣ የጅኤልን ወገኖች በሰልፍ ተዋጋቸውን ፤

ጳጳጵ፣ በሐሴቦን ወበአዋልዲሃ ወበ ያዜር ወበአዋልዲሃ ወበኩሉ አህጉር ዘገባ አርኖን ፫፻ተ ዓመተ ለምንት ኢያድገንዎሙ ለዝንቱ ባዕል ፣

በሐሴቦንና በጥቃቅን አገሮቿ በአርኖን ባሉ አገሮችም ሁሉ በያዜርና በጥቃቅን አገሮቿ ካንተ አስቀድመው የነበሩ ነገሥታት ሦስት መቶ ዘመን ሲኖሩ ለምን አላጻፏቸውም ፤ አንድም ከአንተ አስቀድመው የነበሩ ነገሥታት ያጻፏቸውን በ፫፻ዘመን ተነሥተህ አንተ ልታድናቸው ነውን ፤

ጳጳጵ፣ ወአነኒ ኢአበስኩከ ለከ ወአን ተሰ ኢትግበር እኪተ ምስሌየ ከመ ትትቃተሉኒ ወይፍታሕ እግዚአብሔር ዘውእቱ ይፈትሕ የም ማዕከል ደቂቀ ጅኤል ወማዕከል ደቂቀ አሞን ፣

እኔ አንተን አልበደልኹህም፣ አንተም ከኔ ጋራ ትዋጋ ዘንድ ክፉ ነገር አታድርግ ፣ አሁንም በእውነት የሚፈርድ እሱ እግዚአብሔር በጅኤል ልጆችና በአሞን ልጆች

መካከል ይፍረድ ብሎ ላከበት ፤

ጳጳጵ፣ ወአበዮሙ ንጉሠ ደቂቀ አሞን ወኢሰምዐ ቃለ የፍታሔ ዘለአከ ሎቱ ፣

የአሞን ልጆች ንጉሥም መልእክተኞቹ የነገሩትን አልተቀበላቸውም ፣ የላከለት የዮፍታሔንም ቃል አልሰማም ፤

ጳጳጵ፣ ወመጽአ መንፈስ እግዚአብሔር ላዕል የፍታሔ ወአደወ እምድረ ገለጻድ ዘምናሴ እመሴፋ ዘገለጻድ ውስተ ማዕደቶሙ ለደቂቀ አሞን ፣

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤትም በዮፍታሔ አደረበት /አጸናው/ ፣ የመሴፋ አውራጃ ከምትሆን ከምናሴ ዕፃ ከገለጻድ ተነሥቶ ወደ አሞን ልጆች ማዶ ተሻገረ ፤

ጳጳጵ፣ ወበጽአ የፍታሔ ብዕዓተ ለእግዚአብሔር ወይቤ ለእመ አግብአሙ ለደቂቀ አሞን ውስተ እዴየ ፣

ዘመጽአ ወወዕአ እምኖጎተ ቤትየ ወተቀበለኒ ሶበ ገባእኩ በጻጎን እምጎበ ደቂቀ አሞን ለእግዚአብሔር እሬቦ መሥዋዕተ ፣

የፍታሔም እግዚአብሔር የአሞንን ልጆች አሳልፎ በእጄ ቢጥላቸው ድል አድርጌ ከአሞን

ልጆች ዘንድ በደጎና የተመለሱት እንደሆነ መጀመሪያ ከቤቱ ደጃፍ ወጥቶ የተቀበለኝን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አደርገዋለሁ ብሎ ተሳለ ፣ ይህም አርእስት ነው ፤

ጳጳጵ፣ ወአደወ የፍታሔ ጎበ ደቂቀ አሞን ይትቃተሎሙ ወአግብአሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ፣

የፍታሔም የአሞንን ልጆች ይወጋቸው ዘንድ ወደ አሞን ልጆች ተሻገረ ፣ እግዚአብሔርም የአሞንን ልጆች አሳልፎ በዮፍታሔ እጅ ጣላቸው ፤

ጳጳጵ፣ ወቀተሎሙ እምአሮኤር እስከ ይበጽሕ ውስተ ኤሞኢት እሥራአህጉር እስከ አቤል አዕፃደ ወይን ዓቢያ ቀትለ ጥቀ ወገረሩ ደቂቀ አሞን ቅድመ ደቂቀ ጅኤል ፣

ከአሮኤር ጀምሮ ኤሞኢት እስኪደርስ ድረስ አጠፋቸው፣ እነዚህም ሃያ አገሮች ናቸው፣ የወይን ቦታ እስከሚሆን እስከ አቤል ድረስ እጅግ ጽኑ ሰልፍ አድርጎ እነዚህን ሁሉ አጠፋቸው ፣ ከሞት የቀሩ የአሞንም ልጆች በጅኤል ፊት ወድቀው ተገዙ ፤

ጳጳጵ፣ ወአተወ የፍታሔ ውስተ መሴፋ ውስተ ቤቱ ወናሁ ወለቱ ወጽአት ወተቀበለቱ ምስለ ከበሮ

ወመሰንቆ ወይእቲ ባሕቲታ ሎቱ እንተ ያፈትራ ወአልቦ ባዕድ ውሉድ ዘእንበሌሃ ኢ ወልድ ወኢ ወለት ፣

የፍታሔም ድል አድርጎ በመሴፋ ወደ አለ ቤቱ በተመለሰ ጊዜ እነሆ የሚወዳት ልጁ መሰንቆና ከበሮ ይዛ ከባልንጀሮቿ ጋር ወጥታ ተቀበለችው ፣ ለእሱም ከእርሷ በቀር ወንድም ሴትም ልጅ አልነበረውም ፤

ጳጳጵ፣ ወሶበ ርእየ ሠጠጠ አልባሲሁ ወይቤ አሌ ሊተ ወለትየ አዕ ቀጽክኒ ወዕቡበ ኮንክኒ ውስተ አዕይንትየ ወአንሰ ፈታሕኩ አፉየ ጎበ እግዚአብሔር በእንቲአኪ ወኢይክል ዓለዎቶ ፣

አስቀድማ እንደወጣች ባያት ጊዜም ልብሱን ቀደደ ፣ ትእምርተ ጎዘን፣ ወዮልኝ ልጄ አሰነካከልኸኝ በፊቴም ጭንቅ ሆንኸብኝ አላት ፣ እሷም ምን አደረግሁ ብትለው እኔ አንችን እሰዋለሁ ብዬ በእግዚአብሔር ዘንድ ስለት ተስያለሁና የተሳልኩትን ማስቀረት አልችልም አላት፣ ሐተታ አሁን እሷን እሠዋለሁ ብሎ ተሰሎ አይደለም ፣ ጎይል ሰጥተኸኝ ድል አድርጌ በመለስ ከፊቴ ያገኘሁትን እሠዋለሁ ብሎ ተሰሎ ነበረ ፣ እንዲህም ማለቱ ድምጹን ሲሰማ ከሩቅ

ሲያየው ወጥቶ የሚቀበለው ለማዳ በግ ነበረው በሕሊና እሱን እሠዋለሁ ብሎ ተስሎ ነበር ፤ አስቀድማ እሷ ወጥታ ብትቀበለው «በእንቲ አኪ» አለ ፤

፴፮፣ ወትቤሎ አባ ለእመ በእንቲ አየ ፈታሕክ አፋክ ንበ እግዚአብሔር ረስዮኒ በከመ ወፅኦ እምአፋክ እስመ ገብረ ለክ እግዚአብሔር በቀለ እምፀርክ እምደቂቀ አሞን ፤

እሷም አባቴ እኔን እሠዋለሁ ብለህ ወደ እግዚአብሔር ከተሳልክ እግዚአብሔርም ከጠላቶችህ ከአሞን ልጆች በቀልን አድርጎልሃልና ማለት ተበቅሎ ጠላቶችህን አጥፍቶ ልሃልና በአንደበትህ እንደ ተሳልክ ሠዋኝ አለችው ፤

፴፯፣ ወትቤሎ ለአቡሃ ረሲ ሊተ ዘንተ ቃለ አብሐኒ ርተ አውራጃ እሔር ወእዕርግ ውስተ አድባር ወእብኪ ላዕል ድንግልናዩ ምስል ካልግትዩ ፤

አባቷንም ይህን ነገር አድርጎልኝ አለችው ፤ ሁለት ወር አሰናብተኝ እና ወደ ተራራ ወጥቼ ከጓደኞቼ ጋር ለድንግልናዩ ላልቅስ አለችው ፤ ድንግልና በዘመናቸው ክቡር ነበርና ፤

፴፰፣ ወይቤላ ሐራ ወረኔግ ክልዔተ አውራጃ ወሐረት ይእቲ ወካልግቲሃ ወበክዩት ላዕል ድንግልናዩ ምስል ካልአቲሃ በውስተ አድባር ፤

አባቷም ይሁን ሐጂ ብሎ ሁለት ወር አሰናበታት፤ እሷም ከጓደኞቿ ጋር ወደተራራ ወጥታ ለድንግልናዩ ሁለት ወር አለቀሰች ፤

፴፱፣ ወእምድገረ ገልቀ ጅቲ አውራግ ገብአት ንበ አቡሃ ወገብረ ዮፍታሔ ብፀግቲሁ ዘበፅፅ ወይ እቲሰ ኢተአምር ብእሴ ወኮነት ሣቲ ሕግ በውስተ ጅኤል በበግመት፤

ሁለት ወር ከተፈጸመ በኋላ ወደ አባቷ ተመለሰች ፤ ዮፍታሔም ለእግዚአብሔር የተሳለውን ስለት አደረገ አለ ፤ ልጁን ሠዋ ፤ ይህችም ሕፃን ወንድ አታውቅም ነበር ፤ ይህችም ሕግ በጅኤል ዘንድ ጸንታ ፍረች አለ ያምጣው ፤

፵፣ ወለለመዋዕል ዕለታ የሐውራ አዋልደ ጅኤል ይበክያሃ ለወለተ ዮፍታሔ ገለጻዊ ረቡግ መዋዕል ለለግመት ፤

ለገለጻድ ሰው ለዮፍታሔ ልጅ በግመት አራት ቀን ያለቅሱ ላት ዘንድ የጅኤል ሴቶች ልጆች በግመት በግመት ሊያለቅሱ ወደተሠዋችበት ቦታ ይሔዱ ነበር ፤ «ኮነት ሣቲ ሕግ» ያለውን ተረጎመው ፡፡

ምዕራፍ ፲፪

፩፣ ወተጋብኡ ደቂቀ ኤፍሬም ወመጽኤ ውስተ ሴሬና ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ለምንት ሐርክ ትትቃ ተሎሙ ለደቂቀ አሞን ወኢጸዋ እከኔ ከመ ንሔር ምስሊክ ናውዒ ሴተክ በላዕልክ በእሳት ፤

የኤፍሬም ልጆችም የአሞንን ልጆች ድል መነሳት ሰምተው ዮፍታሔ ወደ አለበት ወደ ሴሬና ተሰብስበው መጥተው ዮፍታሔን የአሞንን ልጆች ለመውጋት ከአንተ ጋር እንሔድ ዘንድ ሳትጠራን ለምን ሔድህ? ለግዳይ ለምርኮ ሳስተህ አይደለምን ፤ አሁንም ሴትህን በላይህ ላይ በእሳት እናቃጥለዋለን አሉት ፤

፪፣ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ብእሴ ግፉፅ እና ወሕዝብዩ ወደቂቀ አሞን ግተዩኒ ጥቀ ወጸራሕን ለክሙ ወኢያድገንክሙን እምእደህሁሙ ፤

ዮፍታሔም እኔ ከነወንድሞቼ የተበደለሁ ሰው ነኝ ፤ የአሞን ልጆች እጅግ መከራ አጸኑብን፤ ለእናንተም ብንጮኸ ከእጃቸው አላጻናችሁንም ፤

፫፣ ወዕበ ርኢኩ ከመ አልቦ ዘያድ ጎን አግባእክዋ ለነፍስዩ ውስተ አደያ ወአደውኩ ንበ ደቂቀ አሞን ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ቅድሚያ ወለምንት ፀረግሙ ንዜያ ምንት ቀላላት ፤

የሚያድንም ሰው እንደሌለ ባየሁ ጊዜ ሰውነቴን በእጄ አሳልፌ ለሞት ሰጥቼ /ለመሞት ቆርጨ/ ወደ አሞን ልጆች ተሻገርኩ /ዘመትኩ/፤ እግዚአብሔርም ንዜን ሰምቶ በእጄ አሳልፎ ጣላቸው ፤ ዛሬ የነሱን ድል መነሣት የእኔን ድል መነሣት አይታችሁ ልትወጉኝ /ልትጣሉኝ/ ለምን ወደ እኔ መጣችሁ? አላቸው ፤

፬፣ ወአስተጋብኦሙ ዮፍታሔ ለኮሎሙ ሰብአ ገለጻድ ወተቃተ ሎሙ ለሰብአ ኤፍሬም ወቀተል ምሙ ሰብአ ገለጻድ ለኤፍሬም እስመ ይቤልዎሙ ድጉናን ኤፍሬም አንትሙ ፤

ዮፍታሔም በጠብ እንደመጡበት አውቆ በገለጻድ ያሉ ወገኖቹን ሁሉ ሰብስቦ ገጠማቸው ፤ የገለጻድ ሰዎች የኤፍሬምን ወገኖች ድል አደረጓቸው ፤ እናንተ ከነገደ ኤፍሬም የዳናችሁ /ያመለጣችሁ/ የኤፍሬም ልጆች ናችሁ ብለዋቸዋልና ፤

፭፣ ወበጽሕዎሙ በማዕከል ምናሴ ሰብአ ገለጻድ በውስተ ማዕደተ ዮርዳኖስ ዘኤፍሬም ወእምዘ ሰብይቤሎ ድጉናን ኤፍሬም ንዕዱ ይቤልዎሙ ሰብአ ገለጻድ አንትሙኒ ቦኑ እምኤፍሬም አንትሙ ወይቤሎ ኢኮነ ፤

የሸሹትንም የኤፍሬም ወገኖች የገለጻድ ሰዎች በምናሴ ዕጣ መካከል በዮርዳኖስ ማዶ ባለ በኤፍሬም ዕጣ ደረሰባቸው ከዚህም በኋላ ከኤፍሬም ወገኖች የዳኑት እንሻገር ባሉ ጊዜ የገለጻድ ሰዎች በውኑ እናንተ ከኤፍሬም ወገኖች አይደላችሁም? ቢሏቸው የኤፍሬም ልጆች አይደለንም አሉ ፤

፯፣ ወይቤልዎሙ በሉ መምህሩን ወአበዩ ብሂላ መምሕሩን ወአገዝ ዎሙ ወቀተልዎሙ በውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወወደቁ እም ኤፍሬም ይእተ አሚረ ህዩዎ ወጃዩ ፤

የገለጻድም ሰዎች የኤፍሬም ልጆች አይደለንም ስትሉ መምሕሩን በሉ አሏቸው ፤ ይኸውም እግዚአብሔር መማፀኛ ይሁንበን ማለት ነው ፤ እነሱም እግዚአብሔር መማፀኛ ይሁንበን አንልም አሉ ፤ ነገደ ኤፍሬም የፀጸ ያፎች ናቸው ፤ መምሕሩን እንላለን ብለው መምሕሩን ብለዋል፤ ዛሬ አገው የቀ ጸያፍ እንደሆነ በዚህ እየለዩ አጥፍተዋቸዋል ፤ አንድም በሉ ሸሹሊት አሏቸው ፤ ሸሹሊትም ማለት ለገደል ለማዕበል ይሰጠን ማለት ነው ፤ «ወአበዩ

ብሂላ ሸሹሊት» ይላል ፤ ለገደል ለማዕበል ይሰጠን አንልም አሉ ፤ በዚህ እየለዩ አጥፍተዋቸዋል፤ ያን ጊዜ ከነገደ ኤፍሬም ህዩዎ ከ፪ሺህ / አርባ ሁለት ሺህ/ ሰዎች በጦር ተደብደበው ወደቁ ፤

፮፣ ወኮነኖሙ ለጃኤል ዮፍታሔ ገለጻዳዊ ፯ተ ዓመተ ወምተ ወተቀብረ ውስተ ሀገሩ ገለጻድ ፤

የገለጻድ ሰው ዮፍታሔም እስራኤልን መስፍን ሁኖ ፯ ሰዓት ገዛቸው ፤ ነቢይ ሁኖም አስተማራቸው ከዚያ በኋላ ሙቶ በሀገሩ በገለጻድ ተቀበረ፤

፬፣ ወኮነኖሙ ለጃኤል እምድኅ ሬሁ ሐሴቦን ዘእምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ፤

እሱ ከሞተ በኋላም የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቤተልሔም የተወለደ ሐሴቦን ጃኤልን መስፍን ሁኖ ገዛቸው ፤ እንደ ነቢይም ሁኖ አስተማራቸው፤

፵፣ ወወለደ ህዩ ደቂቀ ወህዳዎልደ ወአስተዋሰበ ህዩ እምአፍአ ወህዳ አንስተ ነሥአ ለደቂቁ እምአፍአ፤ ይህም ሐሴቦን ሠላሳ ወንዶች፤ ሠላሳ ሴቶች ልጆች ወለደ ፤ ሴቶች ልጆቹን ወደ ውጭ አጋባ ማለት ለአሕዛብ ዳራቸው ፤ ለወንዶች ልጆቹም ከአሕዛብ ወገን ፤ ሠላሳ ሴቶችን አጭቶ ለደቂቁ ሰጥቶ

፲፣ ወኮነኖሙ ለጃኤል ፯ተ ዓመተ ወምተ ሐሴቦን ወተቀብረ ውስተ ቤተልሔም ፤

ሐሴቦንም መስፍን ሁኖ እስራኤልን ሰባት ዓመት ገዝቷቸው ሙቶ በሀገሩ በቤተ ልሔም ተቀበረ ፤

፲፩፣ ወኮነኖሙ እምድኅ ሬሁ ለጃኤል ኤሎም ዛብሎናዊ ፲ተ ዓመተ፤

ከእሱም በኋላ ከነገደ ዛብሎን የተወለደ ኤሎም ጃኤልን ፲ ዓመት መስፍን ሁኖ ገዛቸው፤ እንደ ነቢይም ሁኖ አስተማራቸው፤

፲፪፣ ወምተ ኤሎም ዛብሎናዊ በሴሎም ወቀበርዎ ውስተ ምድረ ዛብሎን ፤

ከዛብሎን ወገን የተወለደ ኤሎምም የተሰጠውን ዘመን ፈጽሞ በሴሎም ሙቶ በዛብሎን ዕጣ ውስጥ ቀበሩት ፤

፲፫፣ ወኮነኖሙ ለጃኤል እምድኅ ሳሬሁ ሎቦን ወልደ ኤሎም ኤፍራታዊ ፤

ኤሎም ከሞተ በኋላም የኤፍራታው ሰው የኤሎም ልጅ ሎቦን መስፍን ሁኖ እስራኤልን ገዛቸው ፤

፲፬፣ ወተወልዱ ሎቱ ህዩ ደቂቅ ወህዳ ደቂቀ ደቂቀ ወይጼዓኑ ላዕለ ሰብዓ አዕዱግ ወኮነኖሙ ለጃኤል ፳ ዓመተ ፤

ለሎቦንም ህዩ ወንዶች ልጆች ተወለዱለት ፤ የልጅ ልጆቹም ህዩ ነበሩ ፤ እነዚህም ፎው ልጆች በፎ በቅሎዎች ላይ ይቀመጡ ነበር ፤ እሱም መስፍን ሁኖ ጃኤልን ፳ ዓመት ገዛቸው እንደ ነቢይም ሁኖ አስተማራቸው ፤

፲፭፣ ወምተ ሎቦን ወልደ ኤሎም ኤፍራታዊ ወቀበርዎ ውስተ ኤፍራታ ውስተ ኤፍሬም ውስተ ደብረ ረንቅ ፤

የኤፍራታው ሰው የኤሎም ልጅ ሎቦንም በተፈጥሮ የተሰጠውን ዘመን ፈጽሞ በሞተ ጊዜ በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ባለ በሀገሩ በኤፍራታ ከኖራ ግንብ ውስጥ አግብተው ቀበሩት ።

ምዕራፍ ፲፫
ጉባኤ

፩፣ ወደገሙ ደቂቀ ጃኤል ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ወአግብአሙ ውስተ እደ ኤሎፍሊ ህዩ ዓመተ፤

የጃኤልም ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረጉ ማለት ኃጢአት ሠሩ፤ ጣዖት አመለኩ ፤ እግዚአብሔርም ህዩ ዘመን በኢሎፍላ ውያን እጅ አሳልፎ ጣላቸው ፤

፪፣ ወሀለው ብእሲ ስላምን ሶራህ ስላምንገደ ዳን ወስሙ ማኑሔ ወብእሲቱ ስላም ካን ይእቲ ወኢትወልድ ፣

በዚያ ወራት ከነገደ ዳን የሚሆን ሶራህ ከሚባል ሰው የተወለደ ስሙ ማኑሔ የሚባል ሰው ነበር ፣ ሚስቱ ግን መካን ነበረች ልጅም አልወለደችም ነበር ፣ አሁን በዚህ ምክንያት መልአክ ተነጋገራት የሚል ነው ፣

፫፣ ወአስተርአያ መልአክ እግዚአብሔር ለብእሲቱ ወይቤላ ናሁ መካን አንቲ ወኢወለድኪ ወትዕንሲ ወትወልዲ ወልደ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም ሚስቱን ታያት ፣ ተነጋገራት ፣ እነሆ አንቺ መካን ሁነሽ ልጅ አልወለድሽምና አሁን ዕንሰሽ ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ አላት ፣

፬፣ ወይእዜኒ ተዐቋቢ ወኢት ተስተዩ ወይን ወሚሰ ወኢትብልዒ ኮሎ ዘርኩስ፣

አሁንም የወይን ጠጅና የማር ጠጅ እንዳትጠጭ ነውር ነቀፋያለበትን /ርኩስ የሚያ ሰኘውን ምግብ ሁሉ እንዳ ትበይ ተጠበቂ ፣

፭፣ እስመ ናሁ ትዕንሲ ወትወልዲ ወልደ ወኢይለክፎ ርእሶ ሐፂን እስመ ቅዱስ ወእቲ ናዝራዊ ለእግዚአብሔር ወእቲ ሕፃን እምከርሠ እሙ ለውእቲ ይእኅዝ ያድኅኖሙ ለጄኤል እምእደ ኤሎፍሊ ፣

እነሆ ወንድ ልጅ ዕንሰሽ ትወልጃለሽና ይህም ልጅ ከእናቱ ማኅዕን ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ አገልጋዩ ነውና፣ በራሱ ላይ ምላጭ አይውጣበት ማለት ራሱን አይላጭ ፣ እሱም እስራኤልን ከኢሎፍላውያን እጅ ያድናቸው ዘንድ ይነሣል፣ «እስመ ቅዱስ ወእቲ ባለው» እስመ ሐዲስ ወእቲ ይላል ፣ አብነት እንደዚህ ያስተረጉማል ፣

፮፣ ወሐረት ይእቲ ብእሲት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ ብእሲ እግዚአብሔር መጽአ ኅቤያ ወርእየቱ ከመ ርእየተ መልአክ እግዚአብሔር ወግሩም ወእቲ ጥቀ ወተ ስእልክም እምአይቲ ወእቲ ወኢያይድዒ ስሞ ፣

ይህችም ሴት ሐዲ መልኩ እንደ መልአክ እግዚአብሔር ያለ የእግዚአብሔር ሰው /ነቢያ እግዚአብሔር/ ወደዚህ መጥቶ ነበር ብላ ለባሏ ነገረችው ፣ መልኩም እጅግ የሚ ያስፈራ ነው፣ ከወይትም እንደመጣ ብጠይቀው ስሙን አልነገረኝም አለችው ፣ በአምሳለ ነቢይ ስለታያት ብእሴ እግዚአብሔር አለች እንጂ መልአክ ነው ፣

፯፣ ወይቤላኒ ናሁ ትዕንሲ ወትወልዲ ወልደ ወይእዜኒ ኢትስተዩ ወይን ወሚሰ ወኢትብልዒ ኮሎ

ዘርኩስ እስመ ናዝራዊ ወእቲ ሕፃን ለእግዚአብሔር እምከርሠ እሙ እስከ አመ ይመውት ፣

መጥቶ ምን አለሽ ቢላት እነሆ ወንድ ልጅ ዕንሰሽ ትወልጃለሽና የወይን ጠጅ የማር ጠጅ አትጠጭ ፣ በአራት የተከለከለውን አትብዩ ፣ ያ ሕፃን ከናቱ ማኅዕን ከተወለደ ጀምሮ እስኪሞት ድረስ ለእግዚአብሔር የተለየ አገልጋዩ ነውና አለኝ አለችው ፣

፰፣ ወሰአለ ማኑሔ ኅብ እግዚአብሔር ወይቤ እግዚአብሔር ብእሴ እግዚአብሔር ዘፈኖክ ኅቤሃ ለይምጻእ ኅቤኒ ወያለብወነ ምንተ ንግበር ለውእቲ ሕፃን ዘይትወለድ ፣

ማኑሔም አቤቱ ከዚህ በፊት ወደ ሚስቱ የላክኸው ነቢያ እግዚአብሔር ወደኛ ይምጣ ለዚያ ለሚወለደውም ሕፃን የምናደርገው ምን እንደሆነ ልብ ያስደርገን ብሎ ወደ እግዚአብሔር አመለከተ ፣ ሐተታ ይህን ተነጋግረው ሁለቱም ቀኖና /ግብር/ ገብተዋል ፣ ማኑሔም ሚስቱን እንደ ቀድሞው ወደ አንቺ የመጣ እንደሆነ መጥተሽ እንድትነግሪኝ ሲል ያስጠነቅቃታል ፣

፱፣ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃሎ ለማኑሔ ወመጽአ መልአክ እግዚአብሔር ኅብ ብእሲቱ ዓዲ ዳግመ እንዘ ትነብር ውስተ ገዳም ወኢህለወ ማኑሔ ምታ ምስሌሃ፣

እግዚአብሔርም የማኑሔን ልመና ሰማ ፣ «ለይምጻእ ኅቤኒ» ብሎ እንዳመለከተ የእግዚአብሔር መልአክ ገና በምድረ በዳ ሳለች ዳግመኛ ወደሚስቱ መጣ ፣ በዚያን ጊዜም ባሏ ማኑሔ ከእሷ ጋር አልነበረም ፣

፲፣ ወርፀት ብእሲቱ ወአፍጠነት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ አስተር አየኒ ዝክቱ ብእሲ ኅቤያ ቀዳሙ፣

ሲመጣ እንድትነግሪኝ ብሎ አስጠንቅቋት ነበርና ሚስቱ ፈጥና ሐዲ ከዚህ በፊት ወደ እኔ የመጣ ያ ሰው አሁንም ታየኝ ብላ ለባሏ ነገረችው ፣

፲፩፣ ወተንሥእ ማኑሔ ወተለዋ ለብእሲቱ ወሐረ ኅብ ወእቲ ብእሲ ወይቤሎ አንተኑ ወእቲ ዝክቱ ብእሲ ዘተናገርከ ምስለ ብእሲትየ ወይቤሎ ወእቲ መልአክ አነ ወእቲ ፣

ማኑሔም ሚስቱን ተከትሎ ወደዚያ ሰው ሐደ ፣ ከዚያም ደርሶ ከሚስቱ ጋራ የተነጋገርኸ ያ ሰው አንተ ነህን አለው ፣ ያም መልአክ አዎን እኔ ነኝ አለው ፣

፲፪፣ ወይቤሎ ማኑሔ ይእዜ ሶባ በጽሐ ቃልክ ምንት ውእቱ ነገሩ ለውእቱ ሕፃን ወግብሩ ፣

ማኑሔም ዛሬ የተናገርከው ነገር ቢደርስ ለዚያ ሕፃን የምናደርገው ነገሩና ሥራው ምንድን ነው አለው ?

፲፫፣ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለማኑሔ እምኩሎ ዘእቤላ ለብእሲትከ ተዐቀቡ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም ማኑሔን ለሚስትህ የነገርኳትን ነገር ሁሉ ከማድረግ ተጠበቁ አለው ፤

፲፬፣ እምኩሎ ዘይወጽእ እምወይን ኢትብላዕ ወወይን ወሚሰ ኢትስ ተይ ወኩሎ ርኩሰ ኢትብላዕ ወኩሎ ዘእዘዘክዋ ተዐቀቡ ፣

መስማትስ ሰምቶታል ፣ ለማናገር ጠይቆታል ፣ አንተስ ያዘዘከው እኛስ የምንጠብቀው ምንድን ነው ቢለው ፣ ከወይን የሚገኘውን ሁሉ አትብላ አለው ፣ እሸቱን ሲል ነው ፣ የወይን ጠጅንና የማር ጠጅንም አትጠግ ፣ መሥዋዕት የማይሆነውንም ሁሉ አትብላ ፣ ለሚስትህ ያዘዘኳትንም ሁሉ ከማድረግ ተጠበቁ አለው ፣ ዘእቤላ ያለውን ዘእዘዘክዋ ለማለት ፣ አንድም ለማጽናት ደገመው ፣

፲፭፣ ወይቤሎ ማኑሔ ለመልአክ እግዚአብሔር ናጌብረክ ወንገብር ለከ ማሕዕን ጠሊ ቅድሚክ ፣

ማኑሔም ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክን ግድ እንል ሃለን ፣ በፊትህ የፍየል ጠቦት እንረድልህ አለው ፣ ቅድሚክ ማለቱ እንዳይጠራጠር ፤

፲፮፣ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለማኑሔ እመሰ አገበርከኒ ኢይበልዕ እንከ እክለከ ወእመሰ ለእግዚአብሔር ገበርከ መሥዋዕተ ግበር ሎቱ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም ማኑሔን ግድ ብትለኝም እንግዲህ ወዲህ እህልህን አልበላም አለው ፣ «ዘተናገርከ ምስለ ብእሲትየ» ብሎ አንገራግሮት ነበር እና በእግዚአብሔርም ያለው ይመስላል ፣ ለእግዚአብሔርስ ብለህ ካደረግኸው መሥዋዕት ሠዋለት አለው ፣ ማኑሔም ይህን ማለቱ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ እንደሆነ አሳወቀምና ነው ፤

፲፯፣ ወይቤሎ ማኑሔ ለመልአክ እግዚአብሔር መኑ ስምከ ከመ አመ በጽሐ ቃልክ ንሰብሕክ ፣

ማኑሔም ከእግዚአብሔር የታዘዘውን መልአክ ይህ የተናገርከው ነገር በደረሰ ጊዜ እናመሰግንህ ዘንድ ስምህ ማን ነው ? አለው ፣

፲፰፣ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለምንት ዝንቱ ዘተሴአል ስምየ መድምም ውእቱ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘው መልአክም ይህ የምትጠይቀው ስሜ ድንቅ ነው /ትች/ ፣ ለምን ትጠይቀኛለህ? አለው ስሙን መንገሩ ነው ፣ አንድም ይህን መጠየቅህ ድንቅ ነው ፣ አይመረመርም አለው ፤

፲፱፣ ወንሥኦ ማኑሔ መሐሰን ጠሊ መሥዋዕቶ ወእዕረገ ዲበ ኩኩሕ ለእግዚአብሔር ዘይገብር መድምመ ፣

ማኑሔም «ወእመሰ ለእግዚአብሔር ገበርከ መሥዋዕተ ግበር ሎቱ» ብሎት ነበርና ድንቅ ሥራ /ተአምራት/ ላደረገለት ለእግዚአብሔር ጠቦት በግ መሥዋዕት አድርጎ በደንጊያ ላይ አቀረበ ፤

፳፣ ወርእይዎ ማኑሔ ውብእሲቱ ሶባ ዐርገ ነድ እማዕከላ ምሥዋዕ ውስተ ሰማይ ዐርገ መልአክ እግዚአብሔር በነደ ምሥዋዕ ውስተ ሰማይ ወማኑሔ ውብእሲቱ ርእይዎ ወወድቁ በገጸሙ ውስተ ምድር ፣

ከምሥዋዕቱም መካከል እሳቱ ወደ ሰማይ በወጣ ጊዜ ማኑሔና ሚስቱ አዩት፣ መሥዋዕታቸውን እንደተቀበለላቸው ለማጠየቅ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም በሥምዋዕ ጠሊ ወደ ሰማይ ሲያርግ

አይተው ማኑሔና ሚስቱ የደስታ ድንጋጤ ደንግጠው በግንባራቸው ከመሬት ተደፉ ፤

፳፩፣ ወኢደገመ እንከ መልአክ እግዚአብሔር አስተርእዮቶሙ ለማኑሔ ወለብእሲቱ ወይእተ ጊዜ አእመረ ማኑሔ ከመ መልአክ እግዚአብሔር ውእቱ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ከዚያ ቀን ወዲህ ዳግመኛ ለማኑሔና ለሚስቱ አልታዩውም ፣ ማኑሔም ተጠራጥሮ ነበርና ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ እንደ ሆነ ያን ጊዜ አወቀ ፤

፳፪፣ ወይቤላ ማኑሔ ለብእሲቱ ሞተ ንመውት እስመ ርኢናሁ ለመልአክ እግዚአብሔር ፣

ማኑሔም ሚስቱን ከእግዚአብሔር የታዘዘውን መልአክ አይተናልና እንሞታለን አላት መልአክ ለመዓት እንጂ ለምሕረት የማይታዘዝ መስሎት፣

፳፫፣ ወትቤሎ ብእሲቱ ሶባ ፈቀደ እግዚአብሔር ይቅትለን እምኢ ተመጠው እምእዲነ መሥዋዕተን ወቀርባን ወእምኢያለበወን ዘንተ ኩሎ ወበከመሰ መዋዕሊሁ እምኢ ያስምዕን ዘንተ ፣

ሚስቱን እግዚአብሔር ሊገድለን ቢወድስ መሥዋዕታችንን ቀርባናችንን ከእጃችን ባልተቀበለን ነበር ፣ ይህንም ነገር ልብ አላስደረገንም ነበር፣

የምንሞትበትስ ቀን ቢደርስ ይህን ባልነገረንም ነበር ፤ አንድም የምንሞትስ ቢሆን በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ይህን ነገር ባልነገረንም ፤

፳፬፣ ወወለደት ወልደ ይእቲ ብእሲት ወሰመዮቶ ስሞ ሶምሶን ወባረኮ እግዚአብሔር ወልሀቀ ውእቱ ሕፃን ፤

ያችም ሴት ወንድ ልጅ ፀንሳ ወለደች ስሙንም ሶምሶን አለችው ፀሐይ ማለት ነው፤ በዓረቡ ሸምሽ እንዲል ፀሐይ ሲል፣ እግዚአብሔርም ይህን ሕፃን ባረከው /አከበረው/ ያም ሕፃን አደገ ፤

፳፭፣ ወእግዚ መንፈስ እግዚአብሔር ይሑር ምስሌሁ ውስተ ትእይንተ ዳን ማዕከል ሦራሕ ወማዕከል አስታሏል ፤

የእግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስም በሦራሕና በእስታሔል መካከል ባለ በዳን ሠፈር ከሱ ጋር ይኖር ጀመር ፤ አንድም በሦራሕና በእስታሔል መካከል ወዳለ ወደ ዳን ከተማ ይሔድ ዘንድ የእግዚአብሔር ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ ከሶምሶን ጋር በረድኤት ኖረ ፤ አንድም ኃይለ እግዚአብሔር አድሮ በት ኖረ ።

ምዕራፍ ፲፬

፩፣ ወወረደ ሶምሶን ውስተ ቴም ናታ ወርእዮ ብእሲተ በቴምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወአደመቶ ቅድሜሁ ፤

ሶምሶንም በዚያ ወራት ወደ ቴምናታ ወረደ ፤ የወረደበት ምክንያት አልታወቀም፤ ጥበበ እግዚአብሔር እንዲወርድ አድርጎታል፤ በቴምናታም ከኢሎፍላውያን ወገን አንዲት ሴት አይቶ ደስ አለችው /ደስ አስኘችው/ ፤

፪፣ ወወርገ ወነገሮሙ ለአቡሁ ወለእሙ ወይቤሎሙ ርኢኩ ብእሲተ በቴምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወይእዜኒ ንሥእዋ ሊተ ብእሲተ ፤

ወደ ሀገሩ ገብቶ /ተመልሶ/ በቴምናታ ከኢሎፍላውያን ወገን የምትሆን አንዲት ሴት አይቻለሁና አሁንም ሚስት ትሆነኝ ዘንድ እሷን አጭታችሁ አጋቡኝ ብሎ ለአባቱና ለእናቱ ነገራቸው ፤

፫፣ ወይቤልዎ አቡሁ ወእሙ ቡ አልቦ እምአዋልደ አጎዊከ ወበ ውስተ ኩሉ ሕዝብዬ ብእሲት ከመ ትሑር አንተ ወትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ቁላፋን ፤

እናትና አባቱ በውኑ ሒደሀ ካልተገዘሩ /ከቁላፋን/ ከኢሎፍላውያን ወገን የምትሆን ሴትን ታገባ ዘንድ በውኑ ከወንድሞችህ ፣ ከጳጳል ልጆች ሴት የለችምን ፣ አጋዊከ ካለ ሕዝብከ ፣ ሕዝብየም ካለ አጋውዮ ባለ በቀና ነበር አጋዊከን ለአባቱ ፣ ሕዝብየን ለእናቱ ሰጥቶ ተናገረ፤ በኔስ በናትህ ወገኖች ውስጥ መልክ መልካም ሴት የለችምን አሉት ፤

ወይቤሎ ሶምሶን ለአቡሁ ኪያሃ ዳዕሙ ንሥኡ ሊተ እስመ አደመተኒ ውስተ አዕይንትዮ ፤

ሶምሶንም አባቱን ለዓይኔ አምራኛለችና ፣ ለልቦናየም ደስ አሰኝታኛለችና እሷን ብቻ አጋቡኝ አለው ፤

፬፣ ወኢያእመሩ አቡሁ ወእሙ ከመ እምነበ እግዚአብሔር ውእቱ እስመ በቀለ ይፈቅድ ውእቱ እምኢሎፍሊ ወበእማንቱ መዋዕለ ኤሎፍሊ ይቀንይዎሙ ለጳጳል ፤

አባትና እናቱ እንዲህ ማለታቸው ይህ ነገር በጥበበ እግዚአብሔር እንደተደረገ ባያውቁ ነው ሶምሶን ከኢሎፍሊ በቀልን ሊመልስ ይወዳልና ይህንም እንደ አርእስት አንሥቶታል በዚህ ምክንያት ወርዶ ኋላ ከኢሎፍላውያን ብዙ ሰው

አጠፋ የሚለው ነውና በዚያም ወራት ኢሎፍላውያን ጳጳልን ይገዟቸው ነበር ፤

፭፣ ወወረዱ ሶምሶን ወአቡሁ ወእሙ ውስተ ቴምናታ ወተግግሠ ውስተ ዓፀደ ወይን ዘቴምናታ ወናሁ አንበሳ ተቀበሎ እንዘ ይጥሕር ፤

እናት አባቱና ሶምሶንም ግብር ይዘው በዚያ ወራት ወደ ቴምናታ ወረዱ፤ ቴምናታም ሲደርስ ወደወይን ቦታ ቢገባ አንበሳ እያነፋ ተቀበለው ፤

፮፣ ወመጽአ መንፈስ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወነጽሐ ከመ ዘይነ ጽሕ መሐስኦ ጠሊ ወከመ ወኢም ንት ኮነ ውስተ እዴሁ ወኢያይ ድዓ ለአቡሁ ወለእሙ ዘገብረ ፤

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አድሮበት ነበርና የፍየልም ጠቦት አንሥተው እንዲጥሉ አንበሳውን እንደ ኢምንት አድርጎ አንሥቶ ጣለው ፣ ያደረገውንም ለአባቱና ለእናቱ አልተናጋረም ፤

፯፣ ወወርጉ ወተናገሩ በእንተ ብእሲቱ ወአደመቶ ቅድሜሁ ለሶምሶን ፤

አባቱና እናቱም ወደ ሴት ገብተው የሚስቱን ነገር ተናገሩ በፊቱ ደስ አሰኝታዋለችና ልጃችሁን ለልጃችን ስጡልን ብለው ተናገሩ ፤

፳፮፣ ወተመይጦ እምድጎረ መዋዕል ከመ ይንሥኦ ወተግጎሠ ከመ ይርአዮ ለዝክቱ በድነ አንበሳ ወናሁ ንሕብ ውስተ አፋሁ ለውእቱ አንበሳ ጎደረ ወቦ መዓር ፣

ሶምሶንም ያችን ሴት ያገባ ዘንድ ውል አድርጎ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደ ሀገሩ ተመለሰ፣ አንድም ያችን ሴት ያገባ ዘንድ ወደ ኤሎፍሊ ተመለሰ፣ ከወይንም ቦታ ሲደርስ የገደለ ውን አንበሳ ወደቃ /ሬሳ/ ያይ ዘንድ ወደዱር ቢገባ እነሆ ከሞተው አንበሳ አፍ ውስጥ ንብ ገብቶ ማር ሠርቶ አገኘው ፣

፱፣ ወነሥኦ ወበልዐ ወሐረ ወእንዘ የሐውር ይበልዕ ወበጽሐ ጎበ አቡሁ ወእመ ወወሀቦሙ ወበልዑ ወኢያእድአሙ ከመ እምአፈ አንበሳ አውጽኦ ለውእቱ መዓር ፣

ሶምሶንም ከማሩ ቆርጦ በልቶ ሔደ እየበላም ሔዶ እናቱና አባቱ ካለበት ደረሰ አባቱና እናቱም ከማሩ ሰጥቷቸው በሉ ፣ ነገር ግን መዓሩን ከአን በሳው አፍ እንዳገኘው አልነገራቸውም ፣ ኋላ ሚስቱን እንኳን ላንቺ ለአባት ለናቴም አልነገርኳቸውም የሚላት ነውና እንደ አርእስት አነሣው፣

፲፣ ወወረደ አቡሁ ጎበ ይእቲ ብእሲት ወነበረ ህዩ ሶምሶን ሰቡዓ መዋዕል እስመ ከማሁ ይነብሩ ወራዙት ፣

የሶምሶን አባትም ከዚያች ሴት ዘንድ ነገሩን ጨርሶ ወደ ሀገሩ ወረደ ፣ ሶምሶን ግን በቴምናታ ሰባት ቀን ተቀመጠ ፣ ጌልማሶች ሚስት ሲያገቡ ሰባት ቀን በዓለ መርዓ አድርገው ይቀመጣሉና ፣

፲፩፣ ወእምዝ ሶበ ፈርህም ሢሙ ሳዕሌሁ ካልዓነ ፀ ዕደወ ወነበሩ ምስሌሁ ፣

ከዚህም በኋላ ኢሎፍላውያን ቢፈሩት አላማጅ አስመስለው ሠላሳ ሰዎችን ሾሙበት ፣ ቢሆንላችሁ ግደሉት ማለት ነው ፣ እነዚህም ከሶምሶን ጋር ተቀመጡ ፣

፲፪፣ ወይቤሎሙ ሶምሶን እሚስል ለክሙ አምሳለ ወእመ አእዳዕክ ሙኒ አምሳልዮ በእሳንቱ ሰብዑ መዋዕል ዘበዓል ወረከብክሙ እሁብ ክሙ ፀ ሰንዱናተ ወፀ አልባሰ፣

ሶምሶንም እነዚያን ሰዎች ምሳሌ መስዬ ልንገራችሁና በዓል በምናደርግባቸው በነዚህ በሰባቱ ቀኖች ምሳሌ ዬን አግኝታችሁ ብትነግሩኝ ሠላሳ መጎናጸፊያ ፣ ሠላሳ ቀሚስ እሰጣችኋለሁ ፣

፲፫፣ ወእመሰ ስእንክሙ አይድዮ ትዮ ትሁቡኒ አንትሙ ሊተ ፀ ሰንዱናተ ወፀ አልባሰ ወይቤልዎ መስል አምሳሊክ ወንስማዕ ፣

ምሳሌዬን መንገር ባትችሉ ግን እናንተ ለእኔ ፀ መጎናጸፊያ ፀ ቀሚስ ትሰጡኛላችሁ አላቸው፣ እነሱም ምሳሌህን መስለህ ንገረን እኛም እንስማ አሉት ፣

፲፬፣ ወይቤሎሙ እምነ በላዒ ወዕኦ መብልዕ ወእምነ ጽኑዕ ወዕኦ ጥዑም ወስዕኑ አይድዮቶ አምሳሊሁ እስከ ሠሉስ መዋዕል ፣

እሱም ከሚበላ መብል ወጣ ፣ ከብርቱም የሚጣፍጥ ተገኘ አላቸው፣ እስከ ሦስት ቀን ድረስም ምሳሌውን ተርጉሞ መናገር ተሳናቸው ፣

፲፭፣ ወእምዝ አመ ራብዕት ዕለት ይቤልዎ ለብእሲቱ አስፍ ጢዮ ለምትኪ ወይንግርኪ አምሳሊሁ ከመ ኢናውዒክሙ በእሳት ለኪ ወለቤተ አቡኪ አው ከመ ታንድዩነኑ ጸዋዕክሙና ፣

ከዚህ በኋላ በአራተኛው ቀን የሶምሶንን ሚስት ባልሽን አባብይልን ፣ አንችንና ያባት ሺን ወገኖች በእሳት እንዳና ቃጥላችሁ ምሳሌውን ይንገርሽ ፣ ወይስ የጠራችሁን ታደኸዩን ዘንድ ነውን አሏት ፣

፲፮፣ ወበከዮት ሳዕሌሁ ብእሲቱ ለሶምሶን ወትቤሎ ጸላእክኒ ወኢታ ፈቅረኒ እስመ አምሳሊክ ዘመሰ ልክ ለደቂቀ ሕዝብዮ ኢነገርክኒ ሊተ ፣

የሶምሶንም ሚስት የነዚያን ሰዎች ቃል ሰምታ በሶምሶን አለቀሰችበት ፣ እሱም ምን ሁነሽ ታለቅሻለሽ ቢላት ፣ ለወገኖቼ ልጆች የመሰል ከውን ምሳሌ አልነገርክኝምና ጠልተኸኛል አትወደኝም አለችው ፣

ወይቤላ ሶምሶን ናሁ ለአቡዮ ወለእምዮ ኢነገርክዎሙ ለኪኑ እነግረኪ ፣

ሶምሶንም ለአባት ለእናቴ ያልነገርኳቸውን አሁን ላንቺ እነግርሻለሁን አላት ፣

፲፯፣ ወበከዮት ሳዕሌሁ ሰቡዓ መዋዕል ዘበዓል ወእምዝ አመ ሳብዕት ዕለት ነገራ ሶበ አስርሐቶ ወአይድዮቶሙ ለደቂቀ ሕዝባ ፣

ሚስቱም አልነገርሽም ቢላት ከአራተኛው ቀን ጀምራ እስከ ሰባተኛ ቀን ድረስ አለቀሰች በት ፣ ከዚህ በኋላ በዘበዘበ ችው ጊዜ በሰባተኛ ዩቱ ቀን ነገራት ፣ እሷም ለወገኖቿ ልጆች ነገረቻቸው ፣

፲፰፣ ወይቤልዎ እሙንቱ ዕደው እንበለ ይዕርብ ፀሐይ ምንት ይጥዕም እመዓር ወምንት ይጸንዕ እምአንበሳ ፣

እነዚያም ሰዎች የነገረቻቸውን ይዘው በ፯ኛው ቀን ፀሐይ ሳይገባ ሒደው ምሳሌ ህን አገኘው እንንገርህ አሉት ፤ እሱም በሉ ንገሩኝ አላቸው እነሱም ከመዓር የሚጣፍጥ ከአንበሳስ የሚበረታ ምን አለ ? ከአንበሳ አፍ መዓር አግኝተህ ቆርጠህ በልተሃል አሉት ፤

ወይቤሎሙ ሶምሶን ሶበ ኢያሱራ ሕክምብ ለዕጉልትየ እምኢረከ ብክምብ ለአምሳልየ ፤

ሶምሶንም ሚስቴን ባትዘበዝ ቧት /ባታደክሟት/ ምሳሌየን ባላገኛችሁት ነበር አላቸው ፤

፲፱፣ ወመጽአ መንፈስ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወወረደ ውስተ አስቀሎና ወቀተለ ፱ብእሴ ወሰለ በሙ አልባሲሆሙ ወወሀቦሙ ለእለ አይድዕዎ አምሳሌሁ ወተምዐ መዓተ ሶምሶን ወአተወ ቤተአቡሁ፤

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት በሶምሶን አደረበት ፤ ወደ አስቀሎናም ወረደ ፤ ፱ ሰዎች ገድሎ ልብሳቸውን ገፎ ምሳሌውን ለነገሩት ለ፱ው ሰዎች ሰጣቸው ፤ ሶምሶንም ሚስቴን ምሥጢር አወጣች ብኝ ብሎ ተቆጥቶ ወደ አባቱ ቤት ተመለሰ ፤

፳፣ ወነበረት ብእሲተ ሶምሶን ምስለ መጋቤ መርዓሁ ካልዑ ፤ ፍቁሩ ሲል ነው የሶምሶንም ሚስት ከወዳጁ ከሥር ሚዜው /ከሩዝ ቤቱ/ ጋር ተቀመጠች ማለት እሱን አግብታ ተቀመጠች ፤

ምዕራፍ ፲፮

፩፣ ወእምድጎረ መዋዕል አመ ማዕረረ ሥርናይ ሐወዓ ሶምሶን ለብእሲቱ ወአምጽአ ላቲ መሐስዓ ጠሊ ወይቤ እባእ ንበ ብእሲትየ ውስተ ጽርሐ ወከልአ አቡሃ በዊአ ንቤሃ ፤

ከብዙ ቀን በኋላ የሰንዴ አዝመራ በደረሰበት ወራት ሶምሶን ሚስቴን ጌባኛት ፤ የፍየል ጠቦት ይዘላት መጥቶ አባቷን ከሚስቴ ዘንድ ወደ እልፍኝ /ወደ ጫጉላው/ ቤት ልግባ ቢለው አባቷ ሚስቴ ወደ አለችበት እንዳይገባ ከለከለው ፤ አሁን አዝመራውን ሁሉ አቃጠለ የሚል ነውና «አመ ወርኃ ማዕረር» ብሎ እንደ አርእስት አንስቶታል ፤

፪፣ ወይቤሎ አቡሃ እስመ ትቤ ጸላእክዋ ወወሀብክዋ ለካልእከ ወባሕቱ ነያ እኅታ እንተ ትንእላ ወትሜንያ ትኩንክ ህየንቴሃ ፤

ምን አጠፋሁ ? ቢለው አባቷ ጠላኋት ስላልክ እሷን ለሥር ሚዜህ አጋባኋት፤ ነገር ግን በዕድሜ የምታንሣት በሙያ በመልክ የምትበልጣት እኅቷ አለች ልህና ስለሷ ፈንታ ሚስት ትሁንህ አለው ፤

፫፣ ወይቤ ሶምሶን ንጹሕ አነ ምዕረ እምኢሎፍሊ እስመ አነ እገብር እኪተ ላዕሌክሙ ፤

ሶምሶንም በእናንተ ላይ ክፉ ነገር አደርጋለሁና እንግዲህ ወዲህ ከኢሎፍላውያን መጋባት ለምኔ ፤ እኔ ከዚህ ነገር ንጹሕ ነኝ አለ ፤

፬፣ ወሐረ ሶምሶን ወአንዝ ሠለስተ ምእተ ቁናጽለ ወነሥአ ሙነትወ ወአሠረ ውስተ አዝናቢሆሙ ወወደየ አሐተ ማጎቶተ ማእከለ ፪ቱ አዝናቢሆሙ ፤

ሶምሶንም ይህን ከተናገረ በኋላ ሒዶ ሦስት መቶ ቀበሮዎችን በሩጫ ያዘ ፤ መቶ ሃምሳ ችቦ /ዳቦት/ አበጅቶ ከጅራታቸው አሠረው ፤ በሁለቱ ቀበሮዎች ጅራት መካከልም አንድ አንድ ችቦ /ዳቦት/ አደረገ ፤

፭፣ ወአንተወ እሳተ ውስተ ውእቱ ማኃትወ ወፈነዎሙ ውስተ ከላስስት ዘኢሎፍሊ ወአውዓዩ ሰዊተ ወክምረ ዘተአጽደ ዘይቀውም ወዘውጡህ ወአዕዓዳተ ወይን

መቶ ሃምሳውንም ችቦዎች በእሳት አቃጥሎ የኢሎፍላውያን መከር ወደአለበት ሰደዳቸው ፤ እሊህም ሦስት መቶ ቀበሮዎች እየዞሩ ያልታጨደውን እሸቱን የታጨደውን ክምሩን የቆመውን ደረቁን የተሰጣውን ነዶውን ፤ አንድም የተመረተውን ምርቱን የዘይቱንና የወይኑንም ቦታ በእሳት አቃጠሉት ፤

፮፣ ወይቤሎ ኢሎፍሊ መኑ ገብረ ዘንተ ወይቤልዎሙ ሶምሶን ሐሙሁ ለቴምናታዊ እስመ ሂድዎ ብእሲቶ ወወሀብክዋ ለካልዑ ወወርጉ ኢሎፍሊ ወአውዓዩ ቤተ አቡሃ ወኪያሃኒ በእሳት ፤

ኢሎፍላውያንም የተቃጠለውን ቋያውን አይተው ይህን ያደረገ ማነው ? አሉ ፤ ነገሩን የሰሙት ወገኖቻቸውም የቴምናታው ሰው አማች ሶምሶን ነው ፤ አሏቸው ምን ቢያደርጉት ? ቢሏቸው ሚስቴን ቀምተው ለንደኛው ስለሰጡበት ነው ፤ ኢሎፍላውያንም ይህን ከሰሙ በኋላ ምክንያት ሁነው አገራችንን ያስጠፋሉን ብለው ተቆጥተው ወጥተው ሚስቴን ከአባቷ ወገኖች ጋራ አቃጠሉ ፤

፯፣ ወይቤሎሙ ሶምሶን እመሰ ገበርክሙ ዘንተ ኢይፈቅድ በቀልየሰ እምአሐዱ ለኩልክሙ እምረሰይኩ ፣

ሶምሶንም የሚስቱን ጥፋት አይቶ ኢሎፍላውያንን ይህንስ ከአደረጋችሁ ላጠፋችሁ አል ወድም ፣ ጥንቱንስ ጠቤ /በቀሌ/ ከአንድ ሰው ብቻ አልነበረም ፣ ይህንም ባታደርጉ መላ ችሁን ሬሳ ባደረግኋችሁ ነበር አላቸው ፣

፰፣ ወዘበጠሙ ሶምሶን ውስተ አቀያዪ እገሪሆሙ ወኮነ ዓቢይ ቀትል ወወረደ ሶምሶን ወነበረ ውስተ ፈለግ ውስተ ዓዘቅተ ኤጣም ፣

ኢሎፍላውያንም ያንገራግረናልን ብለው ቢያንጎራጉሩ ሶምሶን ተነሥቶ ጭን ጭናቸውን ሰበራቸው ፣ አንድም ወይቤሎሙ እመ ገበርክሙ ዘንተ ምንም ይህን ብታደርጉ ልተዋችሁ አልወድም ፣ በቀሌ ከአንድ ሰው ብቻ ነውን ጥንቱንስ መምጣቴ መላችሁን ሬሳ ላደርጋችሁ ነው እንጂ ብሎ ተነሥቶ ጭን ጭናቸውን ሰበራቸው ፣ ያን ጊዜም ጽኑ ሰልፍ ሆነ፣ ሶምሶንም እሊህን አጥፍቶ በወንዝ ዳር ካለ ኤጣም ከምትባል ዋሻ ወስጥ ገብቶ ተቀመጠ ፣

፱፣ ወዐርጉ ኢሎፍላ ወኃደሩ ላዕለ ይሁዳ ወነበሩ ገበ መንከሰ አድግ ፣ ኢሎፍላውያንም ሶምሶንን መያዝ ባይሆንላቸው ፣ ወደ ሀገሩ ዘመቱ ወርደውም በይሁዳ ዕጣ ባለች በመንከሰ አድግ የአኸያ መንጋጋ ባለበትም ቦታ ሠፍረው አደሩ ፣

፲፣ ወይቤልም ኩሉ ሰብአ ይሁዳ ለምንት ዐረግሙ ላዕሌን ወይቤሉ ኢሎፍላ ከመ ንእሥሮ ለሶምሶን ዐረግነ ወንግበሮ በከመ ገብረነ ፣

በይሁዳም ያሉ ሰዎች ሁሉ ኢሎፍላውያንን ምን አጠፋን፣ ለምን በእኛ ላይ ዘመታችሁ ብን አሏችሁ ፣ ኢሎፍላውያንም ሶምሶንን አሥረን እንደ አደረገን እናደርገው ዘንድ ማለት እሱ እንደ አጠፋን እናጠፋው ዘንድ መጥተናል ፣ አታጥፉን ካላችሁ ከኤጣም ዋሻ ወርዳችሁ ሶምሶንን አምጡልን አሉ ፣

፲፭፣ ወወረዱ ፴፻ ብእሲ እምይ ሁዳ ገበ በዓተ ኩኩሕ ዘኤጣም ወይቤልም ለሶምሶን ኢተአምርኑ ከመ ኢሎፍላ ይኳንነ ለምንት ከመዝ ገበርክ ላዕሌን ፣

ከይሁዳም ሦስት ሺህ ሰዎች ተመርጠው ሶምሶንን ያመጡ ዘንድ ወደ ኤጣም ዋሻ ወርደው ሶምሶንን ኢሎፍላውያን እንዲገዙን አታውቅምን ለምን እንዲህ ያለ ሥራ አደረግሁብን አሉት ፣

ወይቤሎሙ ሶምሶን በከመ ገብሩ ላዕሌክሙ ከማሁ ገበርኩ ላዕሌ ሆሙ ፣

ሶምሶንም እነሱ በእናንተ ላይ ያደርጉት እንደ ነበረ እኔም በእነሱ ላይ አደረግሁባቸው አለ ፣ እንዳጠፉን አጠፋኋቸው አላቸው ፣

፲፪፣ ወይቤልም ከመ ንእሥርክ ወረድነ ወናግብእክ ውስተ እዴሆሙ ለኢሎፍላ ፣

እሊህም ሰዎች አሥረን በኢሎፍላውያን እጅ አሳልፈን እንሰጥህ ዘንድ መጥተናል አሉት ፣

ወይቤሎሙ ሶምሶን መሐሉ ሊተ አንትሙ ከመ ኢትቅትሉኒ ወአግ ብኡኒ ሎሙ ወአንትሙሰ ኢትትራ ከቡ ምስሌየ ወመሐሉ ሎቱ ፣

«መሐሉ ሊተ አንትሙ ኢት ቅትሉኒ አንትሙ» ብሎ ይገጥሟል፣ ሶምሶንም እናንተ በጠላትነት ተነሥታሁ እንዳት ገድሉኝ ማሉልኝ እንጂ ለእነሱስ አሳልፋችሁ ስጡኝ አላቸው፣ እነሱም በሰጣቸው መሐላ ማሉለት ፣ ኃይሉ በኢሎፍላ ውያን ነው ፣ እንጂ በጅኤል አይደለምና ፣

፲፫፣ ወይቤልም አልቦ ዳዕሙ ነአሥ ረከ በማዕሠር ወናግብእክ ውስተ እዴሆሙ ወቀቲለሰ ኢንቀትለከ

ወዓሠርዎ በጀቱ መፃምድ ሐዲሳት ወአውዕለዎ እምይእቲ ኩኩሕ ፣

በማሠሪያ ዓሥረን በኢሎፍላ ውያን እጅ አሳልፈን እንጥል ሃለን እንጂ መግደልስ አንገድልህም ብለው ሁለት ወገን ሁኖ በተፈተለ በአዲስ ምራን የግንግሪት /የኋሊት/ አሥረው ከኤጣም ዋሻ አወጡት ፣

፲፬፣ ወበጽሐ እስከ ገበ አጽመ መንከሰ አድግ ወወውዑ ኢሎፍላ ወተቀበልዎ ወሮፁ ገቤሁ ፣

መንሰክ አድግም ይላል ፣ ሶምሶን የግንግሪት ታሥሮ የአህያ መንጋጋ አጥንት እስከ አለበት ቦታ ደረሰ ፣ ኢሎፍላ ውያንም ሶምሶንን ሲያዩት እልል እልል ብለው ፣ አንድም ፎክረው ወጥተው ተቀበሉት ፣

ወመጽአ ላዕሌሁ መንፈስ እግዚአብሔር ወኮኑ እልክቱ መፃምድ እለ ውስተ መዝራዕቱ ከመ ሶበ ያዲኑ ሐሠር እሳተ ወተፈትሐ መሐሜሁ እመዝራዕቱ ፣

በሶምሶንም የለመደው መንፈስ ቅዱስ አደረበት፣ እሱስ አልተለየውም ብሎ በላቸው የሚል መንፈስ ተነሣሣበት ፣ ክንዱ የታሠረባቸው እሊህም

ምራኖች በእሳት አጠገብ እንዳለ ገለባ ሆኑ ፤ በእሳት አጠገብ ያለ ገለባ መሸኮ ደቆ እንዲጠፋ ማሠራያው ከክንዱ ተበጣጥሶ ወደቀ ፤

፲፭፣ ወረከበ ዓዕመ መንከሰ አድግ ግዱፊ ውስተ ፍኖት ወአትሐተ እዴሁ ወተመጠዋ ወቀተለ ባቲ ፲ተ ፲ተ ብእሴ ፤

ሶምሶንም ከደረሰበት መንገድ የወደቀ የአህያ መንጋጋ አጥንት አገኘ ያገኛትንም አጥንት ዝቅ ብሎ በእጁ አንሥቶ ሺህ ሰው ገደለባት /ሐተታ/ አምስቱን ስድስቱን ከገደለባት በኋላ አንዱ በአንዱ ላይ እየወደቀ እርስ በርሳቸው ተላግተው አልቀዋል ፤

፲፮፣ ወይቤ ሶምሶን በዓዕመ መንከሰ እድግ ቀተልኩ ፲ተ ፲ተ ብእሴ ፤

ሶምሶንም በአህያ መንጋጋ አጥንት ሺህ ሰው ገደልኩ አለ ፤ አንድም ሺህ ሰው ገዳይ ብሎ ፈከረ ፤

፲፯፣ ወእምዝ ሶበ አገለቀ ነቢበ ገደፋ ለይእቲ ዓዕመ መንከሰ አድግ እምእዴሁ ወሰመዮ ለውእቱ መካን ቀትለ ዓዕመ መንከሰ ፤

ከዚህ በኋላ ይህን ተናግሮ በፈጸመ ጊዜ ያችን የያዛትን የአህያ መንጋጋ አጥንት ከእጁ

ጣላት ፤ ያንንም ቦታ ስሙን በአህያ መንጋጋ አጥንት ሰልፍ የተደረገበት ሺህ ሰው የተገደለበት አለው ፤

፲፰፣ ወጸምአ ጥቀ ወጸርሐ ኅበ እግዚአብሔር ወይቤ አንተ አግባ እከ ውስተ እደ ገብርከ ዘንተ ሕይወተ ዓቢየ ወይእዜሰ እመውት በጸምእ ወእወድቅ ውስተ እዴሆሙ ለቁላፋን ፤

ሶምሶንም ሲዋጋ ቆይቷልና እጅግ ውሃ ተጠምቶ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ማለት ውሃ ስጠኝ ብሎ ለመነ ፤ ይህን ታላቅ ድኅነት በእኔ በባሪያህ እጅ አደረግህ ፤ አሁን ግን በውሃ ጥም እሞታ ለሁ ፤ በጠላቶቼ በኢሎፍላ ውያንም እጅ እወድቃለሁ አለ ፤

፲፱፣ ወአርኅወ እግዚአብሔር ንቅዓታ ለይእቲ ዓዕመ መንከሰ አድግ ወወፅኦ እምኔሃ ማይ ወሰትየ ወገብአት ነፍሱ ወአዕረፈ ወበበይነ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን ነቅዓ ዓዕመ መንከሰአ አድግ እስከ ዮም ፤

እግዚአብሔርም ልመናውን ሰምቶ ከዚያች ከአህያ መንጋጋ ውሃን አፈለቀለት፤ ያንንም ጠጥቶ ነፍሱ ተመልሳለት ከውሃ ጥም አረፈ ፤ ስለዚህ የዚያ ቦታ ስሙ እስከ ዛሬ ድረስ ከአህያ መንጋጋ ውሃ የፈለቀበት ተባለ ፤

፳፣ ወኩነኖሙ ለጅኤል በመዋዕለ ኢሎፍሊ ጅ ዓመተ ፤

ሶምሶንም በኢሎፍላው ያን ዘመን እስራኤልን ሃያ ዘመን መስፍን ሁኖ ገዛቸው እንደ ነቢይም ሁኖ አስተማራቸው ።

ምዕራፍ ፲፮

፩፣ ወሐረ ሶምሶን እምሆየ ውስተ ጋዛ ወርእዮ በሆየ ብእሴተ ዘማ ወወአ ኅቤሃ ፤

ሶምሶንም ይህን ከአደረገ በኋላ ከዚያ ወደ ጋዛ ሔደ በጋዛም ጋለሞታ ሴት አይቶ ፤ ከርሷ ዘንድ ገብቶ አደረ ፤

፪፣ ወነገርዎሙ ለሰብአ ጋዛ ወይቤ ልዎሙ መጽአ ሶምሶን ዝየ ወያድዎ ወአገትዎ ኩላ ሌሊተ ውስተ አንቀጽ ሀገር ወጸንሑ ኩላ ሌሊተ ወይቤሉ ንጸንሑ ኩላ ሌሊተ ወንቀትሎ በጽባሕ ፤

ሲገባ ያዩትም ሰዎች ሶምሶን ከዚህ መጥቶ አድሯል ብለው ለጋዛ ሰዎች ነገሯቸው ፤ እነሱም ይህን ሰምተው መላ ሌሊቱን የከተማውን በር ከበው ሲጠብቁት አደሩ ፤ ሌሊቱን ሁሉ ጠብቀን ሲነጋ እንገድለዋለን ብለው ሲጠብቁ አደሩ ፤

፫፣ ወኖመ ሶምሶን እስከ መንፈቀ ሌሊት ወተንሥአ በመንፈቀ ሌሊት ወአኅዛ ለኖላተ ሀገር ዘአንቀጽ በጀሆን ራግዛቲሃ ወያድሙ ምስለ ኩሉ ሰብአ ወተሰክመ ላዕለ መትከፍቱ ወአዕረኅሙ ላዕለ ርእሰ ደብር ዘቅድመ ኬብሮን ወአንበሮሙ ሆየ ፤

ሶምሶንም ከሌሊቱ እስከ ስድስት ሰዓት ተኛና በመንፈቀ ሌሊት ተነሥቶ በከተማው በር ያሉ ሁለቱን መቃን መድረኮች ያዘ፤ ከሰዎቹ ሁሉ ጋር በትከሻው ተሸክሞ ወስዶ በኬብሮን አንፃር ወደ አለ ተራራ አውጥቶ በዚያ አፈሰሳቸው ፤ ሐተታ ሶምሶን ያደረበት ቤት ዙሪያውን እድሞ አለው፤ ለእድሞውም ከበሩ ላይ ደጀ ሰላም አለው ፤ ይኸውም ደርብና ምድር ቤት ነው፤ ኢሎፍላው ያን ሲወጣ እንይ ዘዋለን ብለው ከደርቡ ሁነው ይጠብቁታል፤ ሶምሶንም ከዚያ እንዳሉ ተገልጸለት ከምድር ቤቱ ገብቶ አንዱን መድረክ በአንድ እጁ፤ አንዱን መድረክ በአንድ እጁ ነቅሎ ደጀሰላሙን ከነሰዎቹ አንሥቶ በጫንቃው ላይ ተሸክሞ ወስዶ በኬብሮን አንፃር ካለ ተራራ አውጥቶ ወደታች ጥሏቸዋል ፤

፱፻ ወእምድጎረ ዝንቱ አፍቀረ ብእሲተ በጎበ ፈለገ ሦራህ ወስማ ደሊላ ፣

ከዚህ በኋላ በሦራህ አውራጃ /በሦራህ ወንዝ/ አጠገብ ስሟ ደሊላ የምትባል ሴት ወዳጅ አበጀ ፣ ደሊላም ማለት የምታ ታልል /ደላሊት/ ማለት ነው ፤

፳፻ ወዐርጉ ጎቤሃ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወይቤልዋ አስፍጢዮ ወእእምሪ በምንት አብዮ ኃይሉ ወበምንት ንክሎ ወነአሰር ከመ ናድክሞ ወንሁበኪ ፲ቱ ፻ብእሲ ፲ተ፻ተ ብሩረ ፣

የኢሎፍላውያን ሹማምንትም ከደሊላ ዘንድ መጥተው ሶምሶንን አታልይልን ፣ ኃይሉ የጸናበት በምን እንደሆነ ፣ እኛም አሥረን እናደክመው ዘንድ የምንችልበት በምን እንደሆነ እወቁ ፣ ሺህ ሰዎች የምንሆን እኛ ሺህ ብር እንሰ ጥሻለን አሏት ፣ አንድ አንድ ብር አወጣጥተው ፣ አንድም «ወንሁበኪ ምእተ ብሩረ» ይላል መቶ ብር እንሰጥሻለን አሏት በመቶ አሥር አወጣ ጥተው ፤

፺፻ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን አይድዳኒ ምንት ውእቱ ኃይልክ ዓቢይ ወበምንት እመ አሠሩከ ትደክም ፣

ደሊላም ሶምሶንን ጎይልህ ጽኑዕ የሆነ በምንድን ነው ? በምንስ ቢያሥሩህ ትደክማ ለህ ንገረኝ አለችው ፤

፺፻ ወይቤላ ሶምሶን እምአሠሩኒ በሰብዐቱ አውታር ሐዲሳት እለ አልቦሙ ብትከት እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምዕንለ እመሕያው ፣

ሶምሶንም ባልደረቁ በሰባት እርጥብ ጠፍሮች ቢያሥሩኝ እደክማለሁ ፣ ከዚያም በኋላ ከሰውም ወገን እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ፤

፳፻ ወአምጽኡ ላቲ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ሰብአተ አውታረ ሐዲሳተ እለ አልቦሙ ብትከት ወአሠረቶ ቦሙ ፣

የኢሎፍሊም ሹማምንት ይህን ብትነግራቸው አዲሶች የሆኑ መቁረጥ የሌላባቸው ሰባት አውታሮችን አመጡ ላት ፣ በነዚህም አሠረችው ፤

፱፻ ወእለሰ ይጸንሕዎ ይነብሩ ውስተ ውሳጢት ወትቤሎ መጽኡክ ኢሎፍሊ ሶምሶን፣ ወበተከሙ ለእሎንቱ አውታር ከመይትበተክ ፈትል ሶበ ያዌኑ እሳተ ወኢተ አውቀ ኃይሉ ፣

ሶምሶንን የሚይዙ ኢሎፍላውያን ግን በንዳው ተቀምጠው ይጠብቁ ነበር ፣ እሷም በዚህ

አሥራ ኢሎፍላውያን መጡ ብህ ብትለው ፈትል ከእሳት በቀረበ ጊዜ ተቈራርጦ እንዲ ወድቅ ሰባቱን አውታር ቁራር ጠአቸው ተነሣ፣ አውታሩም ተቈራርጦ ሲወድቅ ኃይሉ አልታወቀም ፣ አንድም የሶምሶን ኃይሉ የሚደክመ በት አልታወቀም ፤

፲፻ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ናሁ አስተሐቀርከኒ ወሐሰተ ተናገርከኒ ወይእዜኒ አይድአኒ በምንት የአሥሩክ ፣

ደሊላም ሶምሶንን እነሆ ሸንገ ልሽኝ ፣ ሐሰት ነገርንም ነገር ከኝ ፣ አሁንም እውነቱን ንገረኝ ፣ በምን ቢያሥሩህ ኃይልህ ይደክማል ? አለችው፤

፲፩፻ ወይቤላ እመ አሠሩኒ በሰብ ፀቱ መፃምድ እለ ኢገብሩ ቦሙ ግብረ እደክም እንከ ወእከውን ከመ ፩ዱ እምነ ዕንለ እመሕያው፣

ሥራ ባልሠሩባቸው በሰባት ላመገመድ ፣ ቢያሥሩኝ እደክ ማለሁ ከሰውም እንደአንዱ እሆናለሁ አላት ፤

፲፪፻ ወነሥአት ደሊላ ሰብዓተ መጻምድ ሐዲሳተ ወአሠረቶ ቦሙ ወትቤሎ ኢሎፍሊ መጽኡክ ሶምሶን ወእለሰ ይጸንሕዎ ውስተ ውሳጢት ወበተከሙ እመሐራዕቱ ከመ ፈትል ፣

ደሊላም አዲስ የሆኑ ሰባት ላመገመድ አምጥታ በነዚያ አሥራ ሶምሶን ኢሎፍላውያን መጡብህ አለችው ፣ ሊይዙ የሚጠብቁት ሰዎችም በንዳ ተቀምጠው ነበር ፣ እነዚያንም ገመዶች ከክንዱ እንደ ፈትል ቆረጣቸው ፤

፲፫፻ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ወይእዜኒ አስተሐቀርከኒ ወሐሰተ ተናገርከኒ ወኢያይዳዕከኒ ጽድቀ አይድዳኒ እንከሰ በምንት የአሥሩክ ፣

ደሊላም ሶምሶንን አሁንም አታለልክኝ ፣ ሐሰት ነገርን ነገርከኝ እንጂ እውነቱን አልነ ገርከኝም ፣ ከወደድከኝስ እውነቱን ንገረኝ ፣ በምን ቢያ ሥሩህ ትደክማለህ አለችው ፣ የፍቅር አስመስላ ለማጥፋት ትቀማጠልበታለች ፤

ወይቤላ እመ ጸፈርኪዮን ለሰብኡ ቆናዝእዮ ዘርእስዮ ወተከልኪዮን በሰብዓቱ መታክል ውስተ ዓረፍት እደክም እንከ ወእከውን ከመ ፩ዱ እምዕንለ እመሕያው ፣

በራሴ ያሉ ሰባቱን ብርንጉ ዎቼን /ጉንጉኖች/ በሰባት ካስማ አሥረሽ በኖራው ላይ ብትመቻቸው ከዚያ በኋላ እደክማለሁ ፣ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ፤

፲፬፣ ወአኖመቶ ደሊላ ወጸፈረቶን ለሰብኡ ቆናዝኢሁ ዘርእሱ በኃይል ወተከለቶን በመታክል ውስተ ዓረፍት ወትቤሎ መጽኡክ ኢሎፍሊ ሶምሶን ፤

ደሊላም አስተኝታ በራሱ ላይ ያሉ ሰባቱን ብርንጌዎቹን ጉንጉኖቹን በኃይል አሥራ በኖራው ላይ በሰባት ካስማ አስመትታ ሶምሶን ኢሎፍ ላውን መጡ ብህ አለችው ፤

ወነቅሐ እምንዋሙ ወነዝዓ ውእተ መትከለ እምነ ዓረፍት ምስለ ቆናዝኢሁ ወኢተዓውቀ ኃይሉ ፤

ሶምሶንም ከእንቅልፉ ተነሥቶ ያን ካስማ ከብርንጌዎቹ ጉንጉ ኖቹ ጋር ከኖራው ነቀለው፣ ችካሉም ተነቃቅሎ ሲወድቅ ኃይሉ አልታወቀም ፤ አንድም የሶምሶን ኃይሉ የሚደክም በት አልታወቀም ፤

፲፭፣ ወትቤሎ ደሊላ እፎ ትቤሊኒ አፍቀርኩኪ ወልብዩ ምስሌኪ ወናሁ ሃልስከ ዝንቱ እንዘ ታስተ ሐቅረኒ ወኢታዩዳኒ በምንት ውእቱ ኃይልክ ዓቢይ ፤

ደሊላም እወድሻለሁ ልቤም ካንቺ ጋር ነው ለምን ትለኛ ለህ ? እነሆ ስታታልለኝ ይህ ሦስተኛህ ነው ከወደድክኝማ ኃይልህ የሚጸና በምን እንደ ሆነ አትነግረኝምን አለችው ፤

፲፮፣ ወእምዝ ሶበ አስርሐቶ በነቢብ ኩላ ሌሊተ አጽሐበቶ እስከ ተቆጥዓ ለሞት ፤

ከዚህ በኋላ መላ ሌሊቱን በነገር ባደከመችው ጊዜ ልሙት ብሎ እስኪበሳጭ ድረስ ዘበዘ በችው ፤

፲፯፣ ወአይድዓ ኩሎ ዘውስተ ልቡ ወይቤላ መላላ ኢለከፈኒ ርእሲዩ እስመ ናዝራዊ አነ ለእግዚአብሔር እምከርሠ እምየ ወእምከመ ተላፀ ይኩ የገድገኒ ኃይልየ ወእደክም ወእከውን ከመ ኩሎ ዕንላ እመ ሕያው ፤

በልቡ ያለውን ሁሉ ነገራት ፣ እኔ ለእግዚአብሔር የስዕለት ልጅ ነኝና ከናቴ ማሕፀን ከተወለድኩ ጀምሮ ምላጭ ራሴን አልነካኝም ፣ ጠጉራን ከተላጩሁ ኃይሌ ይለዩኛል ፣ እኔም እደክማለሁ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ፤

፲፰፣ ወአእመረት ደሊላ ከመ አይድዓ ኩሎ ዘውስተ ልቡ ወለአ ከት ወጸውአቶሙ ለመላእክተ ኢሎፍሊ ንዑ አሐተ ዕርጉ እስመ አይድዓኒ ኩሎ ዘውስተ ልቡ ፤

ደሊላም በልቡ ያለውን ገልጦ እንደነገራት አውቃ በልቡ ያለውን ሁሉ ነግሮኛልና አንድ ጊዜ ኑ /አንድ ሁናችሁ/ ኑ ብላ የኢሎፍሊን አለቆች ልካ አስጠራቻቸው ፤

ወዐርጉ ኅቤሃ ኩሎሙ መላኛንተ ኢሎፍሊ ወአምጽኡ ወርቀ ምስሌ ሆሙ ፤

የኢሎፍሊም አለቆች ሁሉ አስቀድመው እንደተናገሩት ዋጋቸውን ይዘው ወደሷ መጡ ፤

፲፱፣ ወአኖመቶ ማዕከለ ብረኪሃ ወጸውዐት ቀራጫ ወቀረጸቶን ለሰብኡ ቆናዝኢ ርእሱ ወአኅዘ ይድክም ወገደሳ ኃይሉ ፤

እሷም እውነቱን እንደነገራት አውቃ የሚተኩስ (ትኩስ ምግብ) አብልታ ፣ የሚያስክር የወይን ጠጅ አጠጥታ ፣ ከጭኗ መካከል አስተኝታ ጠጉር የሚቆርጥ ሰው ጠርታ በራሱ ላይ ያሉ ሰባቱን ብርን ጉዎቹን /ጉንጉኖቹን/ አስቆ ረጠቻቸው ፣ እሱም ይደክም ጀመር ኃይልም ተነሣው ፤ አንድም ኃይል ተነሥቶት እየደከመ ሔደ ፤

፳፣ ወትቤሎ ደሊላ መጽኡክ ኢሎፍሊ ሶምሶን ወነቅሐ እምን ዋሙ ወይቤ እወዕእ ወእገብር ከመ ዘልፈ ወእነጽሐሙ ውእቱስ ኢያእመረ ከመ ኅደሳ እግዚአ ብሔር ፤

ደሊላም ሶምሶን ኢሎፍላ ውያን መጡብህ አለችው ሳምሶንም ከእንቅልፉ ነቅቶ

እንደቀድሞው ተነሥቼ ኃይል አደርጋለሁ ኢሎፍላው ያንንም አጠፋችኋለሁ ቢል እንደ ወትሮው ማድረግ ተሣነው ፣ እሱ ግን እግዚአብሔር እንደ ተለየው አላወቀም ነበር ፤

፳፩፣ ወአኅዘዎ ኢሎፍሊ ወአው ዕኡ አዕይንቲሁ ወአውረድዎ ውስተ ጋዛ ወዋቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐሂን ወአንበርዎ ውስተ ቤተ ዋቅሕ ይሕርጽ ፤

ኢሎፍላው ያንም ያን ጊዜ ሶምሶንን ያዙት ሁለት ዓይነትም አጥፍተው ወደ ጋዛ አወረዱት ፣ ጋዛም አውር ደው በእግር ብረት አሥረው እየፈጩ ይኖር ዘንድ በእሥር ቤት አኖሩት ፤

፳፪፣ ወአኅዘ ሥዕርቱ ይብቀሉ ለምዘቀረጽዎ ፤

ጸጉሩም ከተቆረጠ በኋላ እንደገና ይበቅል ጀመረ ፣ ኃይሉም ይመለስ ጀመር ፤

፳፫፣ ወተጋብኡ መላእክተ ኢሎ ፍሊ ከመ ይሠዑ መሥዋዕተ ለአምላኩሙ ወከመ ይትፈሥሑ ወይቤሉ አግብእ አምላክነ ለሶምሶን ፀርነ ውስተ እዴኒ ፤

ኢሎፍላው ያንም የሶምሶን ኃይሉ በተመለሰለት ወራት ለጣያታቸው መሥዋዕት ይሠዉ ዘንድ ጠላታችን

ሶምሶንን አምላካችን አሳልፎ በእጃችን ጣለልን ብለው ተደላ ደስታ ያደርጉ ዘንድ ተሰበሰቡ ፤

፳፬፣ ወሶበ ርእይዎ ሕዝብ አእኩትዎ ለአምላኩ ወይቤሉ አግብአ አምላክነ ውስተ እዴነ ዘአማሰና ለምድርነ ወአብዝኃ አብድንቲነ ፤

ኢሎፍላውያንም ሶምሶንን ባዩት ጊዜ አገራችንን ያጠፋት ሬሳችንን ያበዛ ጠላታችንን በእጃችን ጣለው ብለው ጣዖቱን አመሰገኑት ፤

፳፭፣ ወእምዝ ሶበ ተፈሥሎ ይቤሉ ጸውዕዎ ለሶምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ይትቀነይ በቅድሚኑ ፤

መሥዋዕቱን ከሠዉ በኋላ በልተውና ጠጥተው ደስ ባላቸው ጊዜ በፊታችን ይዘፍን ዘንድ /ይጫወት ዘንድ/ ሶምሶንን ከግዞት ቤት ጥሩት አሉ ፤

ወጸውዕዎ ለሶምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ወተሣለቁ ላዕሌሁ ወአቀም ማዕከል ፪ቱ አዕማድ ፤

ሶምሶንንም ከግዞት ቤት ጠርተው በሁለቱ ምሰሶዎች መካከል አቁመው ይዘብቱ በት ጀመር ፤

፳፮፣ ወይቤሎ ሶምሶን ለወልድ ዘይመርሖ አዕርፈኒ ወአግሥሠኒ አዕማድ እለ ዲቤሆን ይቀውም ዝንቱ ቤት ወአስምከኒ ላዕሌሆን ወገብረ ሎቱ ውእቱ ወልድ ከማሁ ፤

ሶምሶንም ያን የሚመራውን ብላቴና ይህ ቤት የቆመባቸውን ምሰሶዎች አስይዘህ አሳርፈኝ ከዚያም አስጠግተህ አቁመኝ አለው ፤ ያም ብላቴና እንደነገረው አደረገለት ፤

፳፯፣ ወመልዑ ውስተ ውእቱ ቤት ዕድ ወአንስት ወሀለዉ ህዩ ኩሎሙ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ውስተ ናሕስኒ ወየአክሉ ፴፫ተ ዕደው ወአንስት ከመ ያኅድርዎ ለሶምሶን እንዘ ይትቀነይ ፤

ከዚያም ቤት ውስጥ ወንዶችም ሴቶችም መልተው ነበር የኢሎፍሊ መሳፍንትም ሁሉ በዚያ ቤት ደርብ መልተው ነበር ፤ ሶምሶንን ሲዘፍን ያዩት ዘንድ የተሰበሰቡት ወንዶችም ሴቶችም ሦስት ሺህ ይኖናሉ ፤

፳፰፣ ወጸርሖ ሶምሶን ጎበ እግዚአብሔር ወይቤ እግዚአብሔር ተዘከረኒ ወአጽንዓኒ /ወአጽምዐኒ/ አሐተ እንከ እትቤቀል በቀለ አሐተ ህዩንተ ክልኤሆን አዕይንትየ እምነ ኢሎፍሊ ፤

ሶምሶንም አቤቱ አቤቱ በምሕረትህ አስበኝ ፤ አንዲት

ነገርንም አድምጠኝ እንግዲህ ስለ ሁለቱ ዓይኖቼ ፈንታ ከኢሎፍላውያን አንዲት በቀልን ልመልስ ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ፤

፳፱፣ ወአኸን ሶምሶን ለእልክቱ ክልኤሆን አዕማድ እለ ማዕከል እለ ዲቤሆን ይቀውም ውእቱ ቤት ወገፍዮን አሐተ በየማኑ ወአሐተ በፀጋሙ ፤

ሶምሶንም ያ ቤት በላያቸው የቆመባቸው /የተደገፈባቸው/ በመካከል ያሉ እነዚያን ሁለት ምሰሶዎች ይዞ አንዲቱን በቀኙ አንዲቱን በግራው ገፍቶ ጣላቸው ፤

፴፣ ወይቤ ሶምሶን ለትሙት ነፍስየ ምስለ ሰብአ ኢሎፍሊ ወአጠቆን በኃይሉ ወወድቀ ውእቱ ቤት ላዕለ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወላዕለ ኩሎ ሕዝብ ዘውስቴቱ ፤

ሶምሶንም ሰውነቴ ከኢሎፍሊ ሰዎች ጋር ትሙት /ትጥፋ/ ብሎ በኃይሉ ነቀነቃቸው ገፋ ቸው ፤ ያም ቤት በውስጡ ባሉ በሕዝቡ ላይና በኢሎፍላውያን ሹማምንት ላይ ወደቀ ባቸው ፤

ወኩ እለ ሞቱ እለ ቀተለ ሶምሶን በሞቱ ፈድፋዶ እምእለ ቀተለ በሕይወቱ ፤

ሶምሶንም በሕይወቱ ሳለ ከገደላቸው ይልቅ በሞቱ ጊዜ ያጠፋቸው ሰዎች ብዙ ሆኑ ፤

፴፩፣ ወወረዱ አኅዊሁ ወኩሉ ቤተ እቡሁ ወወርጉ ወነሥእም ወቀበርዎ ማዕከል ሦራሕ ማግዕከለ ኤስታዎስ ውስተ መቃብረ ማኑሄ አቡሁ ፤

ያባቱ ወገኖችና ወንድሞቹም ሁሉ ወርደው ሬማውን ይዘው መጥተው አባቱ ማኑሄ በተቀበረበት በሦራሕና በኤስታዎስ መካከል ቀበሩት ፤

ወኩነኖሙ ለጅኤል ውእቱ ፳ ዓመተ ፤

እሱም እስራኤልን ሃያ ዘመን ገዛቸው ፤ ካለፈው ተናግሮት ነበርና ቢርቀው ፤ ደገመው ፤ ይህ ለጊዜው ተደርጓል ለኋላ ምሳሌው ፤ ሶምሶን የጌታ ፤ ሶምሶን በብሥራተ መልአክ ተፀንሶ ተወልዷል ፤ ጌታም በብሥራተ ገብርኤል ተፀንሶ ለመወለዱ ምሳሌ ፤ አንድም ሶምሶን ከአንበሳ ጉረሮ መዓር ሲበሳ ፤ ከአህያ መንጋጋ ውሃ ሲጠጣ አልተጠየፈም ፤ ጌታም የሕዝቡን የአሕዛቡን ሥጋ ሲዋሐድ ላለመጸየፉ ፤ አንድም ሕዝቡ አሕዛቡ የጸለዩትን ጸሎት ፤ የአቀረቡትን መሥዋዕት ለመቀበሉ ምሳሌ ፤ አንድም ሶምሶን በሕይወት ሳለ ካጠፋቸው አሕዛብ ትዓይኑ ነፍስየ ብሎ በሞቱ ያጠፋቸው አሕዛብ ይበልጣሉ ፤ ጌታም በሕይወቱ ሳለ ድል ከነሳቸው አጋንንት በሞቱ ያጠፋቸው አጋንንት ይበልጣሉና ።

ምዕራፍ ፲፯

ጉባኤ

፩፣ መሀለው ብእሲ ዘእምደብሪ ኤፍሬም ዘስሙ ሚካ ፣

በዚያም ወራት ስሙ ሚካ የሚባል ከነገደ ኤፍሬም የተወለደ አንድ ሰው ነበር ፤

፪፣ ወይቤላ ሚካ ለእሙ ዝክቱ ወርቅ ዘትቤልኒ ተሰርቀኒ ወእምሕ ለኪ ናሁ ወርቁ ንቤየ ውእቱ ኣነ ነሣእክም ወትቤ እሙ ቡሩክ ወልድየ ለእግዚአብሔር ፣

ሚካም እናቱን ተሰርቀብኝ ብለሽ የምታምደበት ያ ወርቅ እነሆ እኔ ወስጄው ወርቁ ከእኔ ዘንድ ነው አላት ፣ ተሰርቆ እንደጠፋባትም በዚህ ይታወቃል ፣ እናቱም ልጄ ለእግዚአብሔር ቡሩክ ፍጥረት ነህ አለችው ፣ የተላለፈ ንባብ ነው ፤

፫፣ ወእግብእ ውእተ ወርቀ ፲ወ ፩ደ ፪ተ ለእሙ ወትቤ እሙ ቀድሶ ቀደስክም ለውእቱ ወርቅ ለእግዚአብሔር እምእዴየ ለባሕቱ ትየ ከመ ይትገበር ግልፎ ወስብኮ ወይእዜኒ አገብእ ለኪ ወእኑ በኪየ ፣

ሚካም ይህን ተናግሮ ሺህ ከአንድ መቶ ወቂት የሚሆን ያንን ወርቅ ለእናቱ መለሰ፣ ከዚህ በኋላ ቡሩክ ወልድየ

ቢል ይቀናል ፣ እናቱም ከዚህ አስቀድሞ ይህ ወርቅ ከእጄ ቢገባ ለእግዚአብሔር ተመትቶ የተሠራ አፍ አፍንጫ እጅ እግር የወጣለት ጣዖት ሁኖ ይሠራ ዘንድ ለይቼ እሰጠዋለሁ ብላ ተስላ ነበር ፣ አሁንም መልሼ እሰጥሻለሁ አላት ፤

፬፣ ወመሀበ ውእተ ወርቀ ለእሙ ወነሥአት እሙ ውእተ ወርቀ ወመሀበት እምኔሁ ፪ተ ፫ተ ብሩረ ለዘይሰብኮ ወይገብሮ ግልፎ ወስብኮ ወእንበርዎ ውስተ ቤተ ሚካ ፣

«ነሥአት» ለማለት ደገመው ፣ አንድም ቀድሶ ቀደስክም ለእግዚአብሔር ብትለው ሚካም አሁን መልሼ እሰጥሻለሁ ብሎ ያንን ወርቅ መልሶ ሰጣት ፣ እናቱም ያን ወርቅ ተቀበለች ፣ ከተቀበለችውም ወርቅ ሁለት መቶ ብር ከፍላ ጣዖት ለሚሠራ ሰው ሰጠች ፣ ገንዘቡንም ተቀብለው በሚካ ቤት ውስጥ አስቀመጡት ፤

፭፣ ወብእሲሁሰ ሚካ ሎቱ ቤተ አማልክት ወገብረ ምስለ ወተራጲነ ወመልእ እዴሁ ለአሐዱ እምደ ቁቁ ወኮኖ ካህነ ፣

ሚካም ለሚባለው ሰው የጣዖት ቤት ነበረውና በቤቱ የተቀ

መጠውን ብር ምስልን፣ /ጣዖትና/ የጣዖትንም ልብስ አሠራ ፣ ከልጆቹም የአንዱን እጅ ቀብቶ ካህን አደረገው /አገልጋይ ሆነው/ ፤

፮፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር ፣

በዚያም ወራት ለእስራኤል ልጆች ንጉሥ አልነበራቸውም፣ ኃጢአት መሥራታቸው ጣዖት ማምለካቸው የሚሠራ የሚቀጣ ንጉሥ ባይኖራቸው ነው ለማለት አንዱም አንዱ ሰው በፊቱ የወደደውን ያደርግ ነበር ፤

፯፣ መሀለው ወልድ ዘእምቤተልሔም ዘእምሕዝበ ይሁዳ ወእም ዘመደ ይሁዳ ወሌዋዊ ውእቱ ብእሲሁ ወይነብር ህየ ፣

ሕዝበ ይሁዳና ዘመደ ይሁዳ አንድ ፣ ወገን በዚያ ወራት ከነገደ ይሁዳ ተወልዶ በቤተ ልሔም የሚኖር አንድ ብላቴና ነበር ያም ሰው ካህን ሁኖ በዚያ ይኖር ነበረ ፤

፰፣ ወሐረ ውእቱ ብእሲ እምሀገረ ይሁዳ ወእም ቤተ ልሔም ከመ ይገድር ነበ ረከበ ወበጽሐ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ነበ ቤተ ሚካ ከመ ይባት ፣

ይህም ሰው የይሁዳ ዕፃ ከምት ሆን ከቤተልሔም ወጥቶ ባገኘው ቦታ ይኖር ዘንድ ሔደ ፣ ሒዶም በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ያድር ዘንድ ከሚካ ቤት ደረሰ የሔደበት ምክን ያት አልታወቀም ፤

፱፣ ወይቤሎ ሚካ ማዕዜ መጻእከ ወይቤሎ ሌዋዊ ኣነ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአሐውር እንበር ንበ ረከብኩ ፣

ሚካም ከቤት ወጥቶ የመጣህ ከወዴት ነው? የምትሔድበት ሰ ወዴት ነው አለው ፣ ያም ካህን እኔ የመጣሁት የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም ነው ፣ የምደርስበትን ግን አላውቅም ባገኘሁት ቦታ እኖር ዘንድ እሔዳለሁ አለው ፤

፲፣ ወይቤሎ ሚካ ንበር ምስልየ ወኩነኒ አበ ወካህነ ወአነ እሁብክ አሥሩ ንብስተ ለለዕለትክ ወዘውገ አልባስ ወሲሳየክ ፣

ሚካም ይህስ ከሆነ አባትም ካህንም ሁነኝ ፣ ከእኔ ጋር ተቀመጥ ፣ ለለዕለትክ ሲሳየክ ብሎ ይገጥሟል፣ እኔም እያፈራረቅህ የምትለብሰው ሁለት ሁለት ልብስ ፣ በቀን የምትመገበውን አሥር አሥር ዳቦ እሰጥሃለሁ አለው ፣ አንድም አሥሩ ንብስተ ባለው አሥሩ

ብሩረ ይላል ፣ ወሲሳየከን በዋዌ ያወርዳል ፣ ብሩም የወር ጨው ደመወዝ ይመስላል ፤

፲፩፣ ወአኅዘ ውእቱ ሌዋዊ ይንበር ምስለ ውእቱ ብእሲ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ከመ አሐዱ እምደቁቁ ፣

ያም ካህን ይህን እየተቀበለ ከሚካ ጋር ይኖር ጀመር ፣ ሌዋዊ ያለውን ውእቱ ወልድ ብሎ ደገመው ፣ ከልጅም እንደ አንዱ ሁኖ ኖረ «ወመልአ እዴሁ ለአሐዱ እምደቁቁ» እንዳለው ፤

፲፪፣ ወመልአ እዴሁ ሚካ ለውእቱ ሌዋዊ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ካህን ወነበረ ውስተ ቤተ ሚካ ፣

እዴሁ ለውእቱ ብሎ ይገጥ ሚል ፣ ሚካም የዚያን ካህን እጁን ቀባው ፣ አንድም ከመ አሐዱ እምደቁቁን ከዚህ ያወርዳል ፣ ከልጅቹም እንደ አንዱ ልጅ አድርጎ ቀባው ውእቱ ወልድን ለልጅም ለሌዋዊም ቢሰጡ የተመቸ፣ ያም ብላቴና በሚካ ቤት ውስጥ አገልጋይ ሁኖ ኖረ ፤

፲፫፣ ወይቤ ሚካ ይእዜ አእመርኩ ከመ አሠነየ ሳዕሌየ ገቢረ እግዚአብሔር እስመ ኮነሲ ሌዋዊ ካህን፣

ሚካም ሌዋዊ ካህን ሁኖል ኛልና እግዚአብሔር ለእኔ በጎ ነገር እንዳደረገልኝ ዛሬ አወቅሁ አለ ።

ምዕራፍ ፲፰

፩፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለጅኤል ወበእማንቱ መዋዕል የነሥሁ ሎሙ ርስተ ሰብአ ዳን ኅበ ይነብሩ እስመ ኢረከቡ እስከ ይእቲ አሚር ርስተ በማዕከለ ጅኤል ፣

በዚያም ወራት ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውም ፣ በዚያም ወራት እስከዚያች ቀን ድረስ በእስራኤል መካከል ርስት አላገኙም ነበርና የዳን ወገኖች ለየራሳቸው የሚኖሩ በት ርስት ይፈልጉ ነበር ፣ መውረስስ ወርሰዋል፣ እንደ ወንድሞቻቸው አብዝተው አልወረሱም ሲል ኢረከቡ አለ ፤

፪፣ ወፈነወ ደቂቀ ዳን እም ሕዝቦሙ ሐምስተ ዕደወ እመክ ፈልቶሙ ደቂቀ ኃይል እምሦራሕ ወአስታሃል ከመ ይርአይዋ ለምድር ወያእምርዋ ወይቤልዎሙ ሑሩ ወርእዩ ለነ ምድረ ፣

የዳን ልጆችም ከወገኖቻቸው ጽኑዓን የሆኑ አምስት ሰዎች መርጠው ከዕጣቸው ከሦራሕና ከአስታሃል ሂዳችሁ ያችን አገር ሰልሉልን ብለው ላኩ ፣ አንድም ኃያላን ወደሆኑ ወደ ሦራሕና ወደአስታሃል ዕጣ አምስት ሰዎችን ልከው ሰደዱ።

ወበጽሑ ውስተ ምድረ ኤፍሬም ኅበ ቤተ ሚካ ወኃደሩ ህየ እሙንቱ ኅበ ቤተ ሚካ ፣

እነዚያም ሒደው በኤፍሬም ዕጣ ከሚኖር ከሚካ ቤት ደርሰው ከዚያ አደሩ ፣

፫፣ ወአእመርዎ ለውእቱ ወልድ ወሬዛ ሌዋዊ ወቦአ ህየ ወይቤልዎ መኑ እምጽአከ ዝየ ወምንተ ትገብር በዝየ ወምንት ብከ በዝየ፣

ከሚካ ቤትም በገቡ ጊዜ ካህን ሁኖ በሚካ ቤት የሚኖረውን ጎልማሳ አወቁት ፣ ወገኖቸው ነውና ወደዚህ ማን አመጣህ? ከዚህስ ኖረህ ምን ታደርጋለህ? ከዚህስ ምን አለህ አሉት ፤

፬፣ ወይቤሎሙ ከመዝ ወከመዝ ረሰየኒ ሚካ ወአሰበኒ ወኮንክዎ ካህን ፣

እሱም ሚካ እንዲህ አድርጎ ማለት ደመዎዝ ሰጥቶ ቀጠረኝ ፣ እኔም ካህን አገልጋይ ሆንኩት ፤

፭፣ ወይቤልዎ ተሰአል ለነ ኅበ እግዚአብሔር እመ ይሜርሕ ፍኖተነ እንተ ውስቴታ ነሐውር ንሕነ ፣

ለኛም የምንኬድባት መንገዳችንን ቢያቀናልን ወደእግዚአብሔር አመልክትልን /ቃለ እግዚአብሔር ጠይቅልን/ አሉት ፤

፮፣ ወይቤሎሙ ውእቱ ካህን ሑሩ በሰላም ይእተ ፍኖተክሙ ቅድመ እግዚአብሔር እንተ ባቲ ተሐውሩ፣

ያም ካህን በእግዚአብሔር ፊት የምትሂዱባት ይህችን ጎዳና ችሁን በፍቅር አንድነት ሒዱ አላቸው ፤

፯፣ ወሐሩ ሐምስቱ ዕደወ ወበጽሑ ውስተ ሊሳ ወርእዩ ሕዝበ እለ ይነብሩ ውስቴታ ተአሚኖሙ ይነብሩ በሕገ ሲደና ጎዳአነ ወዕሩፋነ እገዝ ይትአመኑ ፤

እነዚያም አምስት ሰዎች ሂደው ወደሊሳ ደረሱ ፣ በሊሳም በሲደና ሥርዓት ጠላት ጠፍቶ ላቸው ተዘልለው የሚኖሩ ወገኖችን አዩ በሲደና የሚኖሩ ሰዎች በባሕር ተከበው ከመከራ አርፈው ተዘልለው ይኖሩ ነበርና በሕገ ሲደና አለ ፤

ወኢይክሉ ነቢበ ቃል ውስተ ምድረ ርስት መዝገበ ነገር እስመ ርኑቃን እሙንቱ እምነ ሲደና ወአልቦሙ ትጎላፍ ምስለ ሶርያ ፣

ነቢበ ቃልና መዝገበ ነገር አንድ ወገን ፣ በምድረ ርስት ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች በሲደና የሚኖሩትን ሰዎች መናገር አልቻሉም ፣ አንድም በምድረ ርስት ይህ ተድላ ደስታ ይታጣል አይሉም፣ እነሱ ከሲደና የራቁ ነበሩና ከሶርያ ሰዎች

ጋርም መተላለፊያ አልነበራቸውምና ፤ አንድም ትኅላፍ ይላል ፤ ከሶርያ ሰዎች ጋር በነገር መተዛዘን አልነበራቸውምና ኢትትለጋፊ እኅትየ እንዲል ፤ ጠቢቆቹ ፩ ፤

፪፣ ወገብኡ እልክቱ ሐምስቱ ዕደው ኅብ አጋዊሆሙ ውስተ ሦራሕ ወአስታሃል ወይቤልዎሙ ምንት ያነብረክሙ ፤

እነዚያም አምስቱ ሰዎች በሦራሕና በአስታሃል ውስጥ ወደሚኖሩ ወገኖቻቸው ተመልሰው ከዚህ ምን ያስቀምጣችኋል? አሏቸው ፤

፬፣ ተንሥኡ ንሑር ሳዕሌሃ እስመ ቦእናሃ ወአንሶሰውናሃ ለይእቲ ምድር እስከ አጽናፊሃ ወርኢ ን ሕዝብ እለ ይነብሩ ውስቴታ በሕገ ሲዶና ወርኑቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና ወአልቦሙ ትኅላፊ ነገር ምስለ ሶርያ ፤

«ሳዕሌሃ ለሊሳ ነውኝ» ፤ ተነሱ ወደሊሳ እንሂድ የሊሳን ምድር ከዳር እስከ ዳር ዙረን አይተናል ፤ በውስጧም በሲዶና ሥርዓት ጸንተው አርፈውና ተዘልለው የሚኖሩ ወገኖችን አይተናል ፤ እነሱም ከሲዶና የራቁ ናቸውና ከሶርያ ሰዎች ጋር በነገር መተዛዘን የላቸውም ፤ ትኅላፍ ቢል መገናኛ የላቸውም ፤

ወባሕቱ ተንሥኡ ወንዕርግ ሳዕሌ ሆሙ እስመ ርኢናሃ ለይእቲ ምድር ሠናይት ጥቀ ወአንትሙ አርምሙ ወኢትትሐከዩ ሐዊረ ወበዊአ ከመ ትትዋረስዋ ለይእቲ ምድር ፤

ነገር ግን ያችን አገር እጅግ መልካም እንደሆነች አይተናታልና በእነሱ ላይ እንዘምት ዘንድ ተነሡ ፤ እናንተስ ዝም በሉ ማለት አትከራከሩ ያችን አገር ትወርሷት ዘንድ ወደ እርሷ ሂዶ መግባትን ቸል አትበሉ ፤

፯፣ ወእምከመ ቦእክሙ ትበጽሑ ኅብ ሕዝብ እለ ተአሚኖሙ ይነብሩ ወምድርኒ ረኅብ እስመ አግብአ እግዚአብሔር ውስተ እዴክሙ ብሔረ ዘአልቦ ዘይትጋጣዕ እም ኩሉ ቃል ዘተፈጥረ ውስተ ምድር፤

ወደሷም ከገባችሁ ጠላት ጠፍቶላቸው ተዘልለው ወደ ሚኖሩ ወገኖች ትደርሳላችሁ ፤ አገሪቱም ሰፊ ናት ፤ እግዚአብሔር እርሷን በእጃችሁ ጥሎላችኋልና በዚህ ዓለም ከተፈጠረው ነገር ሁሉ የሚታጣባት ነገር የለም አሏቸው ፤

፲፩፣ ወተንሥኡ እምሆ እምብሔረ ዳን እምነ ሦራሕ ወአስታሃል ፩ቱ ፻ ብእሲ እለ ቅኑታኒሆሙ ወይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ፤

ከዚያ ከዳን አገር ከሦራሕና ከአስተሃል ስድስት መቶ ሰዎች አፋቸውን /ሰይፋቸውን/ ታጥቀው ዘገራቸውን ነጥቀው ተነሱ ፤

፲፪፣ ወዐርጉ ወጋደሩ ውስተ ቀርያታርም ዘይሁዳ ወበእንተዝ ተሰምየ ውእቱ መካን ትዕይንተ ዳን እስከ ዮም መንገለ ድኅራሃ ለቀርያታርም ፤

ወጥተውም የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቀርያታርም ሰፍረው አደሩ ፤ ስለዚህም ያ ቦታ እስከ አሁን የዳን ሰፈር ተባለ፤ ይኸውም ከቀርያታርም በኋላ ያለው ነው ፤

፲፫፣ ወኃሊፎሙ እምሆ በጽሑ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወመጽኡ እስከ ኅብ ቤተ ሚካ፤

ከዚያም አልፈው በኤፍሬም ዕጣ ውስጥ ካለ ከሚካ ቤት ደረሱ ፤

፲፬፣ ወይቤልዎሙ እልክቱ ፩ቱ ዕደው እለ ሐሩ ይርአይዋ ለይእቲ ምድረ ሊሳ ወይቤልዎሙ ለአጋዊ ሆሙ ሶበ ተአምሩ ከመ ቦቱ ውስተ ዝንቱ ቤት ምስል ወተራፊን ወግልፎ ወስብኮ ወይእኬኒ አእምሩ ዘትገብሩ ፤

የሊሳንን ምድር ሊሰልሉ የሂዱ እነዚያም አምስቱ ሰዎች ወንድሞቻቸውን በዚህ ቤት

ምስል የጣዖትም ልብስ ተመትቶ የተሠራ ጣዖትም እንዳለ ብታውቁስ ዝም ባላላችሁም ነበር ፤ አሁንም የምታደርጉትን እወቁ አሏቸው ፤

፲፭፣ ወተግኅሡ ሆየ ወቦኡ ውስተ ቤቱ ለውእቱ ወልድ ሌዋዊ ውስተ ቤተ ሚካ ወተአምሳዎ ፤

ከዚያም እልፍ ብለው በሚካ ቤት ወዳለ ካህን ወደሆነው ብላቴና ቤት ገብተው እጅ ነሱት ፤

፲፮፣ ወእልክቱ ፮ቱ ፻ ብእሲ እንዘይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ተጋብኡ ኅብ ፍኅተ አንቀጽ እለ እምደቂቀ ዳን ፤

እነዚያም ፮ መቶ ሰዎች ሰይፋቸውን ታጥቀው ፤ ዘገራቸውን ነጥቀው ከዳን ልጆች ተለይተው ከበሩ ደጃፍ ተሰብስበው ቆሙ ፤

፲፯፣ ወዐርጉ እልክቱ ሐምስቱ ዕደው እለ ሐሩ ቀዳሙ ከመ ይርአዩ ምድረ ወቦኡ ወነሥኡ ዝክተ ምስለ ወግልፎ ወተራፊን ወስብኮ ፤

ያችን አገር ለማየት አስቀድመው ሂደው የነበሩ እነዚያ አምስቱ ሰዎችም ከሚካ ቤት ገብተው ጣዖቱን ሁሉ ከነልብሱ አንስተው ወሰዱ ፤

ወዝክቱስ ካህን ይቀውም ኅበ ፍጥተ አንቀጽ ወእልክቱኒ ጅቱ ፫ብእሲ ይወውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ፤

ያ ካህን ግን ከበሩ ደጃፍ ቁሞ ነበር ፤ እያየ አለማስጣሉን መናገር ነው ፤ እነዚያ ጅመቶ ሰዎችም ዘገራቸውን ነጥቀው ፤ ሰይፋቸውን ታጥቀው ቁመው ነበር /ተሰልፈው ነበር/ ፤

፲፰፣ ወወሎ ለሙንቱ ዕደው ውስተ ቤተ ሚካ ወነሥኡ ዝክተ ግልፎ ወምስል ወተራፊኒ ወስብኮ ወይቤ ሎሙ ዝክቱ ካህን ምንተ ትገብሩ አንትሙ ፤

ውስተ ቤተ ሚካ ለማለት ደገመው ፤ እነዚያም ሰዎች ወደ ሚካ ቤት ገብተው ጣዖታቱንና የጣዖቱን ልብስ ወሰዱ፤ ያም ካህን ከበሩ ደጃፍ ቁሞ እናንተ ሰዎች ምን ታደርጋላችሁ? ቢላቸው፤

፲፱፣ ወይቤልዎ አርምም ወደይ እዴከ ውስተ አፋክ ወነግ ምስሌኒ ወትከውነን አበ ወካህነ ቦኑ ይኔይሰከ ትኩን ካህነ ለአሐዱ ብእሲ እምትኩን ካህነ ለነገድ ወለሕዝበ ጅኤል ፤

እጅህን ከአፍህ ላይ ጭነህ ዝም ብለህ ከኛ ጋር ሒድ መካሪ አባት ካህን ትሆነናለህ ለጅኤል ወገንና ለብዙ ነገድ ካህን ከመሆን ለአንድ ሰው ካህን መሆን ይሻልሃል አሉት ፤

፳፣ ወተፊሥሐ ልቡ ለውእቱ ካህን ወነሥኡ ውእተ ምስል ወተራፊኒ ወግልፎ ወስብኮ ወወሎ ማዕከል ሕዝብ ፤

ያም ካህን የነገሩትን ሰምቶ ልቡን ደስ አለውና እነዚያ የያዙትን ጣዖትና ምስል ከነልብሱ ተቀብሎ ከሕዝቡ መካከል ገባ ለማስከበር ነው ፤

፳፩፣ ወተመይጦ ወሐሩ ወነሥኡ ኩሎ ቤቶ ወጥራቶ ወኩሎ ክብር ወነድኡ ቅድሚሆሙ ፤

እነዚያም ሰዎች የካህኑን በቤት ያለውን ጥቃቅንና ታላላቅ ገንዘቡን ሁሉ ይዘው ፤ ንዙን ሁሉ ጭነው በፊት በፊታቸው እየነዱ ወደ አገራቸው ተመልሰው ሄዱ ፤

፳፪፣ ወእንበለ ይርካቱ እምቤት መጽኢ ሚካ ወዕደው ሕዝብ እለ ቅሩብ ቤቱ ለሚካ ወጸርሐ እምድገሬሆሙ ለደቂቀ ዳን ወእ ውየወ ሎሙ ለደቂቀ ዳን ፤

ከቤቱም ሳይርቁ ሚካ መጣ ፤ በሚካ ቤት አቅራቢያ የሚኖሩ ወገኖቹም ሁሉ ይህን ሰምተው መጡ ፤ ለዳን ልጆችም ከወደኋላ ላቸው ሁነው ጮኹላቸው ፤

፳፫፣ ወሚጦ ገጸሙ ደቂቀ ዳን ወይቤልዎ ለሚካ ምንተ ኮንከ ዘትጸርሕ ፤

የዳን ልጆችም ፊታቸውን መልሰው ሚካን የምትጮህ ምን ሁነህ ነው? አሉት ፤

፳፬፣ ወይቤሎሙ ሚካ ግልፎየኒ ዘገበርኩ ነግእክሙኒ ወካህነኒ ወሐርክሙ ወምንተ እንከ ኃደግሙ ሊተ ዘትብሉኒ ምንተ ትጸርሕ ፤

ሚካም የሠራሁትን ጣዖቱን ፤ የቀጠርሁትን አገልጋዬን ይዛችሁብኝ ሂዳችሁ እኔ እንግ ዲህ ምን ተዋችሁልኝና ለምን ትጮኻለህ ትሉኛላችሁ? አላቸው ፤

፳፭፣ ወይቤልዎ ደቂቀ ዳን አይ ሰማዕ እንከ ቃልክ ምስሌኒ ወእመ አኮስ ይትራክቡከ ዕደው መሪራኒ ነፍስ ወታኃጉል ዓዲ ነፍሰከ ወነፍሰ ቤትከ ፤

የዳን ልጆችም ከኛ ጋር እነጋ ግራለሁ ብለህ እንግዲህ ቃልህ አይሰማ እንቢ ካልህ ግን ከልቡናቸው ቁጡ የሆኑ ሰዎች ይገናኙሃል ዳግመኛ ገንዘብ እፈልጋለሁ ስትል ሰውነት ህንና የወገኖችህን ሰውነት ታጠፋለህ አሉት ፤

፳፮፣ ወሐሩ ደቂቀ ዳን ፍኖቶሙ ወርእየ ሚካ ከመ ይጸንእዎ ወተ መይጦ ወአተወ ቤቶ ፤

የዳን ልጆች ይህን ተናግረው መንገዳቸውን ሄዱ ፤ ሚካም እንደበረቱበት አይቶ ተመልሶ ወደቤቱ ገባ ፤

፳፯፣ ወእመንቱስ ነሥኡ ኩሎ ዘገብረ ሚካ ወካህነኒ ወኩሎ ዘበ ወሐሩ እስከ ሊሳ ሳዕል ሕዝብ ዘተአሚኖ ይነብር ወቀተልዎ በአፈ ሐፂን ወሀገርሙኒ አውዓዩ በእሳት ፤

እነሱ ግን ሚካ የሠራውን ጣዖቱን ሁሉ ካህኑንና ያለ ገንዘቡንም ሁሉ ይዘው ሊሳ ደርሰው ጠላት ጠፍቶለት ተዘልሎ ወደ ሚኖር ወገን ሄደው ሰዎቹን በጦር እየወጉ ፤ በሰይፍ እያረዱ ገደሏቸው ፤ አገራቸውንም በእሳት አቃጠሉ ፤

፳፰፣ ወአልቦ ዘድገነ እስመ ርኑቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና ወአልቦሙ ትልህፍ ምስል ባዕድ ሰብእ ፤

እነሱ ከሲዶና የራቁ ናቸውና ፤ ከሌላም ሰው ጋር በነገር መነዛነዝ አልነበራቸውምና ትህላፍ ቢል ከሌላ ሰው ጋር መገናኛ አልነበራቸውምና ከነሱ ሸሽቶ የዳን የለም ፤

ወይእቲስ ውስተ ቁላት እንተ ቤተ ጦብ ወሐነዕዎ ለይእቲ ሀገር ወነበሩ ውስቴታ ፤

ይህችም አገር ወይም ሊሳ በጦብ ወገን ቁላ /በጦብ ቤት አጠገብ/ ባለ ቁላ ያለች ናት ያችኑ አገር አቅንተው ፤ ቅጽሯን ቀጽረው በውስጣ ኖሩባት ፤

፳፱፣ ወሰመዩ ስማ ለይእቲ ሀገር ዳን በስመ አቡሆሙ ዳን ዘተወልደ ለጳጳሌ ወስማሰ ለይእቲ ሀገር ቀዳሙ ሊሳ ፣

ያችንም አገር ስሟን ከያዕቆብ በተወለደ በአባታቸው በዳን ስም ጠሯት ፣ ቀድሞ ግን የዚያች አገር ስሟ ሊሳ ይባል ነበር ፤

፴፣ ወአቀሙ ሎሙ ደቂቀ ዳን ግልፎ ዘሚካ ወዮናታን ወልደ ጌርሳም ወልደ ሙሴ ወእቲ ወደቂቀ ካህናት እሙንቲ ለእኸበ ዳን እስከ አመ ፍልስተ ምድሮሙ፣

የዳን ልጆችም ዘርፈው ያመ ጡት የሚካን ጣዖት አምላክ አድርገው አቆሙ ፣ የሙሴ የልጁ የጌርሳም ልጅ ዮናታንና ልጆቹም አገራቸው እስከ ጠፋ ድረስ ለዳን ወገኖች አገልጋዮች /ካህናተ ጣዖት/ ሁነው ኖሩ ፤

፴፩፣ ወአቀሙ ሎሙ ግልፎ ዘሚካ ዘገብረ በኮሎ መዋዕል አምላክ ነበረ ቤተ እግዚአብሔር ውስተ ሴሎም ወበእማንቲ መዋዕል አልበሙ ንጉሥ ለጳጳሌ ፣

ሚካ የሠራውንም ጣዖት የእግ ዚአብሔር ማደሪያ ደብተራ አሪት በሴሎ ተተክሎ የኖረ ውን ያህል በዘመኑ ሁሉ ተክለው ኖሩ ፣ በዚያም ወራት ለጳጳሌ ንጉሥ አልነበራቸ

ውም ፣ ይህን ሁሉ ማድረጋቸው የሚሠራ የሚቀጣ ንጉሥ ባይኖራቸው ነው ለማለት እንዲህ አለ ፣ አንድም ንጉሥ የሚነግሥ በት ጊዜ ደርሷልና ሦስት ጊዜ መላልሶ ተናገረው፣ አሁን ሳሙኤልና ዳዊት የሚያጠፏት ናቸውና።

ምዕራፍ ፲፱ ገባኤ

፩፣ ወሀሎ ፩ ብእሲ ሌዋዊ ወይነብር ውስተ ፩ዱ ደብር ዘደብረ ኤፍሬም ወነሥአ ሎቲ ወእቲ ብእሲ ብእሲተ ዕቅብተ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ፣

በኤፍሬም ዕጣ በአንድ አገር ውስጥ ካህን ሁኖ የሚኖር አንድ ሰው ነበረ ፣ ይህም ሰው የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም ሕግ የምትጠ ብቅለትን ሚስት አግብቶ ይኖር ነበር ፤

፪፣ ወተምዑቶ ዕቅብቲ ወኃደገቶ ወአተወት ቤተ አቡሃ ቤተልሔም ዘይሁዳ ወነበረት ህዩ መዋዕል ፱ተ አውራጋ ፣

ከዕለታት አንድ ቀን ሚስቱ ተጣላቸውና ትታው የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቤተ ልሔም ወደ አለ አባቷ ቤት ሄደች ፣ በዚያም አራት ወር ያህል ተቀመጠች ፤

፫፣ ወተንሥአ ምታ ወሐረ ወተለዋ ከመ ይትአረቃ ወያግብአ ንቤሁ ወቀሩዳሁ ምስሌሁ ወፎቲ አእዱግ ወሐረ ቤተ አቡሃ ወርእዮ አቡሃ ለይእቲ ወለት ወሐረ ወተቀበሎ ፣

ባሏም ታርቆ ወደእርሱ ይመ ልሳት ዘንድ ተከትሏት ሄደ ፣ ብላቴናውን አስከትሎ ሁለት በቅሎ አስጭኖ ወደአማቱ ቤት ሄደ ፣ የዚያችም ልጅ አባት ሲመጣ አይቶ ሄደ ተቀበለው ፤

፬፣ ወአብእ ውስተ ቤቱ ወነበረ ምስሌሁ ሠሉሰ መዋዕል ወበልዑ ወሰትዩ ወቤተ ህዩ ፣

ያም ካህን ሚስቱን ታርቆ ከአማቱ ጋር ሦስት ቀን ያህል ተቀመጠ ፣ በሦስተኛውም ቀን በልተው ጠጥተው ከዚያው አደረ ፤

፭፣ ወእምዝ አመ ራብዕት ዕለት ነቅሐ በጽባሕ ወተንሥአ ይሑር ወይቤሎ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለሐሙሁ አዕንዕ ልበክ ወብላዕ ፍተ ኅብስት ወእምዝ ተሐውሩ ፣

ከዚህ በኋላ በአራተኛዬቱ ቀን ማለዳ ከእንቅልፉ ነቅቶ ለመሄድ ተነሳ ፣ የዚያችም ብላቴና አባት አማቹን ልብህን አዕንተህ ጥቂት እህል ቅመስ፣ ከዚያ በኋላ ትሄዳላችሁ አለው ፤

፮፣ ወነበሩ ወበልዑ ፪ኤሆሙ ኅብረ ወሰትዩ ወይቤሎ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለውእቲ ብእሲ ቢት ዮምኒ ወይትፈሣኦክ ልብከ፣

ከዚህ በኋላ ሁለቱም ተቀም ጠው በአንድነት በሉ ጠጡ ፣ የዚያችም ብላቴና አባት ያን ሰው ዛሬም ልብህን ደስ ብሎት እደር አለው ፤

፯፣ ወተንሥአ ውእቲ ብእሲ ይሑር ወአገበሮ ሐሙሁ ወካዕበ ቤተ ህዩ ፣

ከበሉ ከጠጡ በኋላም ያ ሰው ሊሄድ ተነሣ ፣ አማቱ ግድ ብሎ ማለደው ፣ ዳግመኛ ከዚያ አደረ ፤

፰፣ ወነቅሐ በጽባሕ አመ ሐምስ ዕለት ከመ ይሑር ወይቤሎ ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ ወለት ብላዕ እክለ ወእምዝ ተሐውር እስከ የዓርብ ፀሐይ ወበልዑ ወሰትዩ ፪ኤሆሙ ፣

በአምስተኛውም ቀን ይሄድ ዘንድ ማልዶ ተነሣ ፣ የዚያች ብላቴና አባትም እህል ብላ ከዚያ በኋላ ፀሐይ እስኪገባ ድረስ ትሄዳለህ አለው ከዚህ በኋላ ሁለቱም ተቀምጠው በሉ ጠጡ ፤

፱፣ ወተንሥአ ውእቲ ብእሲ ከመ ይሑር ውእቲ ወዕቅብቲ ወቀሩዳ ሁ ምስሌሁ ወይቤሎ ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ ወለት ናሁ መስዩ

ወተቁልቁል ፀሐይ ገደር ዝዮ ዮምኒ ወንበር ዝዮ ወይትፈሣሕክ ልብክ ወትገይሠ በጽባሕ ፍኖተ ክሙ ወተአቱ ቤተክ ፤

ክበሉ ክጠጡ በኋላ ያ ሰው ሚስቱን ይዞ ብላቴናውን አስከ ትሎ ተነግ ፤ የዚያች ብላቴና አባት አማቱ ፀሐይ ተዘቅዝ ቋል መሸፈልና ሃሬም ከዚህ እደር ልብህንም ደስ ብሎት ተቀመጥና በጣት ተነገረ ትሁ ገሥግሣችሁ ትገባላችሁ አለው ፤

፲፫፣ ወአበዮ ወእቱ ብእሲ በይተ ወተንገሥኦ ወሐረ ወበጽሑ እስከ ቅድመ ኢየሱስም እንተ ይእቱ ኢየሩሳሌም ወምስሌሁ ጀቱ አዕዳግ ዕዑናን ወይእቱ ዕቅብቱ ምስሌሁ ፤

ያም ሰው በአምስተኛው ቀን አላድርም ብሎ ተነገሩ ሂደ፣ ሂደውም በኢየሱስም ራት ለፊት እስከ አለ አገር ደረሱ ይህችውም ኢየሩሳሌም ናት ከእርሱም ጋር ሁለት የተጫኑ በቅሎች ነበሩ ፤ ሚስቱም ከእርሱ ጋር ነበረች ፤

፲፩፣ ወእንዘ ዓዲሆሙ ሀለወ አንገረ ኢየሱስም ፀሐይኒ ተቁል ቁለት ጥቀ ወይቤሎ ቀላዳህ ላእግዚአኑ ነጻ ንግንገሥ ውስተ ሀገረ ኢየሩሳሌም ዛቲ ወንበት ውስቴታ ፤

ገና በኢየሱስምን አንገር ሳለ ፀሐይ ፈጽሞ ተዘቀዘቀ ፤ ብላቴናውም ጌታውን ኢየሩሳሌም ከምትባል ከዚያች አገር ደርሰን በውስጣ እንደር አለው ፤

፲፪፣ ወይቤሎ እግዚአኑ ኢይግንገሥ ውስተ ሀገረ ነኪር እንተ ኢኮነት ዘደቂቀ እስራኤል ንገልፍ እስከ ገባዮን ፤

ጌታውም ወደገባዮን እንሂድ እንጂ የጅኤል ልጆች ወደ አልሆነች ወደባዕድ አገር አልሂድም አለው ፤

፲፫፣ ወይቤሎ ለቀላዳሁ ነጻ ንግንገሥ ውስተ ጅዱ መካን ወንገድር ውስተ ገባዮን እንተ ስማ ራማ ፤

ውስተ አሐዱ መካን ያለውን ራማ ብሎ ገለጠው ፤ ጌታውም ብላቴናውን ይልቁንስ ና ወደ አንድ ቦታ ሂደን በገባዮን ስሟ ራማ በምትባል ቦታ እንደር አለው ፤

፲፬፣ ወኃለፉ ወሐሩ እስከ ዐረብ ፀሐይ ወበጸሐሙ ገባዮን እንተ ብንያም ግንሡ በሆዩ ከመ ይባኡ ወይገድሩ ውስተ ገባዮን፤

ይህን ተነጋግረው ኢየሩሳሌምን አልፈው እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ ሄዱ፣ የብንያም ዕጣ ከምትሆን ከገባዮንም ደርሰው ከዚያ ገብተው ያድሩ ዘንድ ተንዙ ፤

፲፭፣ ወቦኡ ወንበሩ ወስተ መርህበ ሀገር ወአልቦ ዘያበውያሙ ውስተ ቤት ወዘዮኃድርሙ ፤

ከቤት ውስጥ አስገብቶ የሚያ ሳድራቸው አልነበርምና ከዚያ ገብተው ከሀገሩ አደባባይ ተቀመጡ ፤

፲፮፣ መወጽአ ብእሲ ልሂቅ እምግ ብሩ ወብእሲሁሰ እምደብረ ኤፍሬም ወምንባሪው ውስተ ገባዮን ወሰብአ ብሔርሰ ደቂቀ ብንያም ፤

ባደባባዩ ተቀምጠው ሳለ ሽማግሌ ሰው መጣ ፤ የዚያም ሰው መኖሪያው በገባዮን ውስጥ ሲሆን ትውልዱ ግን ከነገደ ኤፍሬም ነው ፤ በዚያ አገር የሚኖሩ ሰዎች ግን የብንያም ልጆች ናቸው ፤ ሎጥ ተሰዶ በሰዶም ይኖር እንደ ነበር እርሱም ተሰዶ በገባዮን ይኖር ነበር ፤

፲፯፣ ወነጸሩ በአዕይንቲሆሙ ወር እይዎ ለዝክቱ ብእሲ ነጋዲ ውስተ መርህበ ሀገር ወይቤሎ ዝክቱ ልሂቅ አይቱ ተሐውር ወእምአይቱ መጻእክ ፤

እሊህም ሰዎች አንገታቸውን አቅንተው ቢመለከቱ ያን እንግዳ ሰው ከአገሩ አደባባይ ተቀምጦ አዩት፣ ያም ሽማግሌ ከወዴት መጣህ? ወዴትስ ትሂዳለህ? አንድም የመጣኸው ከወዴት ነው? የምትሂደውስ ወዴት ነው? አለው ፤

፲፰፣ ወይቤሎ ኃለፍት ንሕነ እም ቤተ ልሔም ዘይሁዳ እስከ አመ ንበጽሕ ደብረ ኤፍሬም እስመ እምሆዩ አነ ወሐርኩ እስከ ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአአቱ ቤትየ ወአልቦ ዘአግሀሤኒ ውስተ ቤቱ ፤

እኛ የመጣን የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን እስክንደርስ ነው ፤ እኔ ከኤፍሬም ዕጣ ወደ ይሁዳ ዕጣ ወደቤተሉሎም ሂጄ ነበርና አሁንም በኤፍሬም ዕጣ ወደአለው አገሬ መሄዴ ነው ፤ ዛሬስ ወዴት ታድራለህ ቢለው ዛሬስ ወደቤት ወስዶ የሚያሳድረኝ የለም /አላገኘህም/ አለው ፤

፲፱፣ ወሐሠርኒ ወእክልኒ ብነ ለአዕዱጊነ ወገብስትኒ ወወይንኒ ብነ ለዓመትከኒ ወለገብርከኒ ወለቀላዳክኒ አልቦ ዘነጋጥእ እምኩሎ መኖቅድነ፤

ለአህዮቻችንም ገለባ ገገራ/ አለን፣ ለአገልጋይህ ለሚስቱም ለብላቴናህም የምንጠጣው ወይን የምንበላው አንባሻ አለን ከምንፈልገው ሁሉ የምናጣው የለም አለው ፤

፳፣ ወይቤሎ ዝክቱ ብእሲ ልሂቅ ሰላም ለክ ወኩሎ ዘአልብክ ሳዕሌየ ወባሕቱ ውስተ መርህባሰ ኢትጎ ድር ፤

ያም ሽማግሌ ሰው ደስ ይበ ልህ፣ ለአንተ የሌለው ሁሉ

ከኔ ዘንድ አለ ፣ ነገር ግን በአደባባይ አትደር አለው ፤

፳፩፣ ወአብአ ውስተ ቤቱ ወአቅ ምሐ ለአዕዱጊሁ ወሐዐሎሙ እገሪ ሆሙ ወበልዑ ወሰትዩ ፣

ዋዌውን ጥሶ ማሠር ነው ፣ ወደቤቱ አገባው ፣ ለአህዮቹም ገፈራ ጣለላቸው ፣ እግራቸውንም አጠባቸውና የሚበሉትን የሚጠጡትን አቀረበላቸው ፣ በሉም ጠጡም ፤

፳፪፣ ወእምዘ ተፈሥሐሙ ልቦሙ ናሁ ደቂቀ ኃጥአን ሰብአ ሀገር አገትዎ ለውእቱ ቤት ወጉድጉዱ ፍጥቶ ወይቤልዎ ለዝክቱ ብእሲ ልሂቅ በዐለ ቤት አውዕአ ለዝክቱ ብእሲ ዘበአ ውስተ ቤትከ ከመ ንሑሮ ፣

ከዚህ በኋላ በልተው ጠጥተው ልቡናቸውን ደስ ባለው ጊዜ እነሆ ኃጥአን የሚሆኑ የሀገሩ ሰዎች የገቡበትን ቤት ከበው በሩን መቱ ፣ ያንንም የቤቱን ባለቤት ሽማግሌ ሰው እንደርስበት ዘንድ ወደቤትህ የገባ ያንን ሰው አውጣልን አሉት፣ ግብረ ሰዶም ለምደው ነበርና ኢትሑር ኅብ ብእሲተ ብእሲ ያለውን ይዘው ከመ ንሑሮ አሉ ፤

፳፫፣ ወወዕአ ኅቤሆሙ ዝክቱ ብእሲ በዐለ ቤት ወይቤሉሙ ሐሰ ለክሙ አኃዊነ ኢትግበሩ እኩዮ እምድገሪ ዐአ ብእሲ ውስተ ቤትዮ ኢትግበሩ ዘንተ ዕበደ ፣

ያም የቤቱ ባለቤት ወደ እነርሱ ወጥቶ ወንድሞቹ ለእናንተ አገባባችሁ አይደለም ፣ ሰው ከገባ በኋላ ስንፍና የሚሆን ይህን ክፉ ነገር አታድርጉ አላቸው ፤

፳፬፣ ናሁ ወለትዮ ድንግል ወዕቅ ብቱ ወአውዕአን ወአኅስርዎን ወግበሩ ላዕሌሆን ዘይኤድመክሙ ወውስተ አዕይንቲክሙ ወላዕለ ዝክቱሰ ብእሲ ኢትግበሩ ዘንተ ነገሪ ዕበደ ፣

ግድ ቢሉት እንቢ ካላችሁ እነሆ ባል ያላገባች ልጄና ሚስቱ አሉ ወስዳችሁ ድረሱ ባቸው አላቸው ፣ ባልተሠራ ለት በወንድ የማይገባ ሥራ ከሚሠሩ በተሠራላቸው በሴቶች የሚገባ ሥራ ይሥሩባቸው ብሎ ፣ በዚያ ሰው ላይ ግን ስንፍና የሚሆን ይህን ክፉ ነገር አታድርጉ አላቸው፤

፳፭፣ ወአፈቀዱ እሙንቱ ሰብእ ይስምዕዎ ወነሥአ ዝክቱ ብእሲ ለዕቅብቱ ወአውዕአ አፍአ ኅቤሆሙ ወአኅስርዎ ወተዋነይዎ ኩላ ሌሊተ እስከ ጸብሐ ወፈነውዎ ሰበ ዐርገ ኅህ ፣

እነዚያም ሰዎች ይሰሙት ዘንድ አልወደዱም ፣ ያም ሰው ሚስቱን እንእርሱ ወደአሉበት ወደውጭ አው ጥቶ ሰጣቸው እነዚያም ሰዎች ተቀብለው አሥራ ሁለት ሰዓተ ሌሊት ሁሉ በፈረቃ ተጫወቱባት ፣ አጌላቁሏት ፣ ሲነጋም /ኅህ በቀደደ ጊዜ/ አሰናበቷት ፣

፳፮፣ ወመጽአት ይእቲ ብእሲት በጽባሕ ወወድቀት ኅብ መድረክ ፍጥት ዘውእቱ ብእሲ በዐለ ቤት ኅብ ሀለው ህዩ እግዚአ እስከ ጸብሐ፣

ያችም ቤት ሲነጋ ወደባሏ መጥታ ባሏ ባለበት ቤት ደጃፍ መድረክ እስኪነጋ ድረስ ወድቃ አደረች ፤

፳፯፣ ወተንሥአ እግዚአ በጽባሕ ወአርገው ፍጥተ ወእቱ ቤት ወወዕአ ከመ ይሑር ፍጥቶ ወረከባ ለዕቅብቱ ወድቅተ ኅብ ፍጥተ ወእቱ ቤት ወአደዊሃ ላዕለ መድረክ ፤

ባሏም ሲነጋ ከመኝታው ተነስቶ የዚያን ቤት ደጃፍ ከፍቶ መንገዱን ይሂድ ዘንድ ቢወጣ ሚስቱን እርሱ ካለበት ቤት ከደጃፍ ላይ ሁለቱን እጆቿን ከመድረኩ ላይ ዘርግታ ወድቃ አገኛት ፤

ወፀፍ ዲበ አድጉ ወተንሥአ ወእቱ ብእሲ ወአተወ ብሔሮ፣

ያለች መስሎት ተነሽ እንሒድ ቢላት እሷ ሙታለችና አልመ ለሰችለትም ፣ ያም ሰው እንደ ሞተች አይቶ ሬሳዋን በበቅሎ ላይ ጭኖ ከገባያን ተነሥቶ ወደ አገሩ ገባ ፤

፳፰፣ ወቦአ ቤቶ ወነሥአ መጥባ ሕቶ ወአኃባ ለዕቅብቱ ወመተራ እመለያልዮ አዕዕምቲሃ ፲ወጀተ ክፍለ ረሰዎ ወፈነዎ ውስተ ሕዝበ ጳኤል ፣

ያም ሰው ወደቤቱ ከገባ በኋላ ወቅለምንት /ካራ/ አንስቶ የሚስቱን አጥንት ከአጽቅ ከአዕቋላይ ይቆርጣት ጀመር፣ አጥንቷንም አሥራ ሁለት አድርጎ ወደ አሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ሳከላቸው፣ በሀገራችሁ እንዲህ ያል ግፍ ተደረገ ለማለት፣ ምንው አንዱ ነገድማ አድራጊዎች አይደሉ ቢሉ ግብረ አበር ያልሆኑ ብዙ ሰዎች ነበሩና ፤

፳፱፣ ወእምዘ ኩሉ ዘርእያ ይቤ አልቦ አመ ኮነ ከመዝ ወአልቦ አመ አስተርአዮ እምአመ ወዕአ ጳኤል እምግብዕ እስከ ዮም ፣

ከዚህ በኋላ የአያት ሰው ሁሉ እንደዚህ ያለ ግፍ የሆነበት ጊዜ የለም ፣ እስራኤልም ከግብዕ ከወጡ ጀምሮ

እስከ ዛሬ ድረስ እንዲህ ያለ ግፍ የታየበት ጊዜ የለም አለ።

፴፩፣ ወአዘመው ውለቱ ብእሲ ለእልክቱ ሰብእ እለ ፈነዎሙ ወይቤሎሙ ከመዝ በልዎሙ ለኩሉ ሰብእ ጅኤል ቦኑ አመ ኮነ ከመዝ እምአመ ወዕኡ ጅኤል እምግብዕ እስከ የም ወረሰዩ ለከሙ ምክረ ወተናገሩ ዘይሆኑ ፤

ያም ሰው ልኮ የሰደዳቸውን ሰዎች የጅኤልን ልጆች እንዲህ በሏቸው ብሎ አዘዛቸው ፤ በውኑ የያዕቆብ ልጆች ከግብዕ ከወጡ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እንዲህ ያለ ግፍ የሆነበት ጊዜ አለን ይህን አይታችሁ ለእናንተ የሚበጀውን ነገር ተናግራችሁ ምክር አጽንታችሁ ነገር ቁረጡ በሏቸው ብሎ አዘዛቸው /ላካቸው/ ።

ምዕራፍ ፳

፳፣ ወወዕኡ ኩሎሙ ደቂቀ ጅኤል ወአንገለጉ ወተጋብኡ ኩሎ ማኅበሮሙ ከመ አሐዱ ብእሲ እምዳን እስከ ቤርሳቤህ ወገለአድኒ ወስተ መሴፋ ፤

ከገለአድና ከጅኤል የተወለዱትም ሁሉ እንደ አንድ ልብ መካሪ ፤ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው ከዳን እስከ

ቤርሳቤህ በየወገን በየወገን ናቸው ተሰብስበው መጥተው በመሴፋ ተከማቹ ፤

፳፣ ወቆሙ ኩሉ ሕዝብ ወኩሉ ነገደ ጅኤል ውስተ ማኅበሮሙ ወኩሉ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ፴ እልፍ አጋር ዘይፀውሩ ኩናተ ፤

ሕዝቡ ሁሉ የጅኤልም ነገድ ሁሉ በየወገናቸው ተለይተው የእግዚአብሔር ወገን የሚሆኑ ካህናቱም ሁሉ ተሰብስበው በቀኙ የሚወረወር በግራው የሚመክት አራት መቶ ሺህ እግረኛ ነበረ ፤

፫፣ ወሰምዑ ደቂቀ ብንያም ከመ ተጋብኡ ደቂቀ ጅኤል ውስተ መሴፋ ወይቤሎ ደቂቀ ጅኤል አይደዑን በአይቱ ኮነት ዛቲ እኪት ፤

የብንያም ልጆችም አሥራ አንዱ ነገደ ጅኤል በመሴፋ እንደተሰበሰቡ ሰሙ ፤ ተሰብስበውም ይህች ኃጢአት የተሠራችበት አገር በወዴት ነው ? ንገሩን አለ ፤

፬፣ ወአውሥአ ዝክቱ ካህን ሌዋዊ ምታ ለእንታክቲ ብእሲት እንተ ቀተሉ ወይቤ በገባዎን ዘብንያም ወመጻእኩ አነ ወዕቅብትየ ንገድር፣

የብንያም ልጆች የገደሏት የዚያች ሴት ባል የሚሆን ያ ካህንም የብንያም ዕጣ ከምት

ሆን በገባዎን ነው ብሎ መለሰ፣ እኔም ሚስቴም በገባዎን ልናድር መጥተን ነበርና ፤

፭፣ ወተንሥኡ ላዕሌነ ሰብእ ገባዎን ወአገቱ ዲቤነ ውእተ ቤተ ሌሊተ ወኪያየ ፈቀዱ ይቅትሉኒ ወለዕቅ ብትየሰ አኅሠርዋ ወተዋነይዋ ወሞተት ፤

የገባዎን ሰዎችም ያን የገባን በትን ቤት ከበው በኛ ላይ በጠላትነት ተነሡ ፤ እኔንም ሊገድሉኝ ወደው ነበር ፤ ሚስቴን ግን አሥረው አጎሳ ቈሏት በፈረቃም ተጫወቱ ባት ፤ እርሷም ሞተች ፤

፮፣ ወነሣእክዋ ለዕቅብትየ ወመተርክዋ በበመለያልያ ወፈነውኩ ውስተ ኩሉ ደወለ ርስቶሙ ለጅኤል እስመ ገብሩ ዕበደ ውስተ ጅኤል ፤

እኔም ሬላዋን ወሰጀ አጥንቷን ከአሥራ ሁለት ቁርጩ ለአሥራ ሁለቱ ነገደ ጅኤል በየርስታቸው ላክሁላቸው ፤ የብንያም ልጆች በጅኤል ውስጥ ስንፍና የሚሆን ሥራ ሠርተዋልና ፤

፯፣ ወናሁ ኩልክሙ አንትሙ ደቂቀ ጅኤል ዝየ አቅሙ ለክሙ ቃለ ወምክረ ፤

አሁንም የጅኤል ልጆች ሁሉ እናንተ ናችሁና ለእናንተ የሚበጀውን ምክር አጽንታችሁ ነገር ቁረጡ ፤

፰፣ ወቆሙ ኩሉ ሕዝብ ከመ ጅዱ ብእሲ ወይቤሎ ኢነአቱ አብያቲነ ወኢንገብእ በሐውርቲነ ፤

ሕዝቡም ሁሉ እንደ አንድ ልብ መካሪ ፤ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው ፤ አንድም እንደ አንድ ሰው እንደ ሌዋዊ ሁነው በጠላትነት ተነሥተው ደም ሳንመልስ ወደቤታችን አንገባም ወደሀገራችንም አንመለስም አለ ፤

፱፣ ወይእኪኒ ከመዝ ግበሩ ላዕለ ገባዎን ነዐርግ ላዕሌሆሙ በበመክ ፈልትነ ፤

አሁንም በገባዎን ላይ እንዲህ አድርጉና በየክፍላችን ወደ ገባዎን እንዘምታለን ፤

፲፣ ወንሥእ በበ፲ቱ ዕደው ለ፻ ለኩሉ ሕዝብ ጅኤል፣ ወከማሁ የተለፈ ፻ ወ፲ተ የተለፈ ለእልፍ እለ ይፀውሩ ስንቀ ለሕዝብ ውስተ ፍኖት ለእለ የሐውሩ ይትቃ ተልዎሙ ለገባዎን ዘብንያም በበይነ ኩሉ እበድ እንተ ገብሩ ላዕለ ጅኤል ፤

ስንዘምትም ለጅኤል ወገኖች ሁሉ በአሥር በአሥር አርበኛ አንድ አንድ ገባር ፤ ለ፻ው አርበኛ አሥር ገባር ይዘን በጅኤል ላይ ስለአደረጉት ኃጢአት እንደብንያምን /የብንያምን ልጆች/ ያጠፋ ዘንድ ለሚሄዱ ወገኖች

የመንገድ ስንቅ የሚሸከሙ ለአሥሩ ሺህ ወታደር ሺህ ገባር፣ በሺህ ወታደር መቶ ገባር አድርጉ ፤

፲፩፣ ወተጋብኦ ኩሉ ጽኑል እም አህጉሪሆሙ ፤

አሥራ አንዱ ነገደ ጽኑልም ይህን ተመካክረው ሁሉም ከየሀገራቸው ተሰበሰቡ ፤

፲፪፣ ወለአኩ ኩሉ ሕዝበ እስራኤል ውስተ ኩሉ ነገደ ብንያሚ እንዘ ይብሉ ምንት ዛቲ እኪት እንተ ኮነት በውስቴትክሙ ፤

የጽኑል ወገኖች ሁሉ ገባዎን ደርሰው በእናንተ የተደረገች ይህች ኃጢአት ለምንድን ነው? ብለው ወደብንያም ነገድ ሁሉ ላኩ ፤

፲፫፣ ወይለዜኒ አምጽኦ ዕደወ እላ አበሱ በገባዎን ደቂቀ ሃመሳ ወንቅትሎሙ ወናወጽእ እኪተ እምደቂቀ ጽኑል ወአበዩ ደቂቀ ብንያሚ ሰሚያቶሙ ለደቂቀ ጽኑል ፤

አሁንም በገባዎን ይህን ኃጢአት የሠሩ የበደል ልጆች የሆኑትን ሰዎች እንገድላቸው ዘንድ አምጡ ፤ ይህን አድርገን ከጽኑል ልጆች በደልን እናርቅ አሏቸው ፤ የብንያምም ልጆች ወንድሞቻችንን ለደም

አሳልፈን አንሰጥም ሲሉ የጽኑልን ልጆች አንሰማችሁም አሏቸው ፤

፲፬፣ ወተጋብኦ ደቂቀ ብንያሚ እምአህጉሪሆሙ ወስተ ገባዎን ከመ ይገዑ ይት ቃተ ልዎሙ ለደቂቀ ጽኑል ፤

የብንያም ልጆች የጽኑልን ልጆች /አሥራ አንዱን ነገድ/ ይገጥሟቸው ዘንድ ከየሀገራቸው በገባዎን ተሰበሰቡ ፤

፲፭፣ ወተጋብኦ ደቂቀ ብንያሚ በይእቲ ዕለት እምአህጉሪሆሙ ጽፎ ወፃፆ ብእሲ እላ ይፀውሩ ኩናተ እንበላ እላ ይነብሩ ውስተ ገባዎን ፤

የብንያምም ልጆች በዚች ቀን ከየሀገራቸው ወጥተው ቢቈጠሩ በገባዎን ከሚኖሩ ሰዎች በቀር ለጦር የደረሱ ሃያ አምስት ሺህ ሰዎች ተገኙ ፤

፲፮፣ ወእሙንቲኒ ተኩለቁ ፲፪ ወራዙት ጎሩያን እላ ጄኤሆን እደቂሆሙ የማናውያን ኩሎሙ ወኩሎሙ እሉ ወጻፍያን በሞጸፍተ እብን ወየሐይዶ ሥእርተ ወኢይስኦቱ ፤

እነዚያም የተመረጡ ሰባት መቶ አርበኞች ቢቈጠሩ ሁሉም በቀኞቸውና በግራቸው የሚወረውሩ ናቸው ፤ እነዚህም ሁሉ በወንጭፍ ደንጊያ

የሚወረውሩ የማይስቱ ከራስ ጸጉር ስንኳን አንዲቱን ለይተው የሚመቱ ናቸው ፤

፲፯፣ ወተኩለቀ ኩሎሙ ደቂቀ ጽኑል እንበላ ደቂቀ ብንያሚ ማፆ ብእሲ ፀዋሬ ኩናት ወኩሎሙ እሉ ዕደው መስተቃትላን ፤

የአሥራ አንዱም ልጆች ሁሉ ቢቈጠሩ ከብንያም ልጆች በቀር ለጦር የደረሱ አርባ ፆ ሰዎች /አራት መቶ ሺህ/ ተገኙ እነዚያም ሁሉ አርበኞች ናቸው ፤

፲፰፣ ወተንሥኦ ወዐርጉ ውስተ ቤቴል ወተሰአሉ ጎበ እግዚአብሔር ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል መኑ የዐርግ ለነ መስፍን ዘይትቃ ተሎሙ ለነ ለብንያሚ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ለክሙ መስፍን ፤

በዚያ ወራት ታቦተ ጽዮን በቤቴል ተተክላ ነበርና ከሀገራቸው ተነሥተው ወደቤቴል ወጡ ፤ ለነ ለደቂቀ ጽኑል ብሎ ይገጥሟል ፤ ለአሥራ አንዱ ነገድ ለኛ ነገደ ብንያምን መስፍን ሁኖ የሚዋጋልን ማን ይዘመት ብለው ቃለ እግዚአብሔር ጠየቁ ፤ እግዚአብሔርም በዚያ ወራት ይሁዳ የሚባል ሰው መስፍን ተሹሞ ነበርና ይሁዳ አለቃ ሁኖ ይዘመትላችሁ ፤ አንድም ነገደ ይሁዳ ፊታውራሪ ይሁን ልችሁ አላችሁ ፤

፲፱፣ ወተንሥኦ ደቂቀ ጽኑል ወኃደሩ ላዕለ ገባዎን ፤

አሥራ አንዱ ነገደ ጽኑልም ከቤቴል ተነሥተው ገባዎን ሠፍረው አደሩ ፤

፳፣ ወወዕኦ ኩሎሙ ዕደወ ጽኑል ውስተ ቀትል ምስለ ብንያሚ ወተኦንዘሆሙ በገባዎን ፤

አሥራ አንዱም ነገደ ጽኑል ንዝ ጠባቂ ሳይተዉ ከብንያም ልጆች ጋራ ለመዋጋት ወደ ሰልፍ ወጥተው በገባዎን ተያያዟቸው /ተቈራቁሏቸው/ ፤

፳፩፣ ወወዕኦ ደቂቀ ብንያሚ እምሀገር ወቀተሉ እምጽኑል ጄተ ፆ ወጽፎተ ብእሲ ይእተ አሚረ እላ ወድቁ ውስተ ምድር ፤

ነገደ ብንያምም መንገድ ሳይ መታቸው ከሀገራቸው ወጥተው ገጠሙ ከጽኑል ልጆችም ሁለት ዕልፍ ከሁለት ሺህ ገደሉ ያን ጊዜም በገደል ወድቀው በባሕር ጠልቀው የሞቱ ብዙ ናቸው ፤

፳፪፣ ወተጻንኦ ደቂቀ ጽኑል ወዳግመ ወዕኦ ይትቃተሉ ውስተ ዝንቱ መካን ጎበ ተቃተሉ አመ ቀዳሚት ዕለት ሆኖ ፤

የእስራኤል ልጆችም /አሥራ አንዱ ነገድ/ ተጽናንተው በመጀመሪያ ቀን ወደተዋጉ በት ቦታ ይዋጉ ዘንድ ዳግመኛ ወጡ ፤

፳፫፣ ወወርጉ ደቂቀ ፳ኤል ወበከዩ ቅድመ እግዚአብሔር እስከ ሠርክ፣ የእስራኤልም ልጆች ድል በመሆናቸው ወደ እግዚአብሔር ማደሪያ ወደቤቴል ወጥተው እስከ ሠርክ /ማታ/ አለቀሱ።

ወተሰሉሉ ኅብ እግዚአብሔር ወይ ቤሉ ንድግምኑ ዓዲ ተቃትሎ ምስለ ብንያሚ እኑነ ወይቤሉሎም እግዚአብሔር እርጉ ኅቤሆሙ።

ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋር ዳግመኛ እንዋጋን ብለው እግዚአብሔርን ጠየቁ እግዚአብሔርም ወደ እነርሱ ዝመቱ አላቸው።

፳፬፣ ወመጽኦ ደቂቀ ፳ኤል ኅብ ብንያሚ አመ ሣኒታ ዕለት።

የእስራኤል ልጆች ይህ በተደረገ በማግሥቱ ወደ ነገደ ብንያም መጡ።

፳፭፣ ወወዕሉ ደቂቀ ብንያሚ ወተቀበልዎሙ ወተቃተልዎሙ አመ ሳኒታ ዕለት እምገባዎን።

የብንያም ልጆችም በማግሥቱ ወጥተው በጦርነት ተቀብለው ተዋጋቸው።

ወተተሉ እምኔሆሙ የፆሬወጅ የተብእሴ እለ ወድቁ ውስተ ምድር ወኩሎሙ እለ ይፀውሩ ኩናተ።

ከነሱም አሥራ ስምንት ሺህ ሰው ገደሉ፣ በገደል ወድቀው በባሕር ጠልቀው የሞቱም ብዙ ናቸው፣ ሁሉም ለጦር የደረሱ አርበኞች ነበሩ።

፳፮፣ ወወርጉ ኩሎሙ ደቂቀ ፳ኤል ወኩሎ ሕዝብ ወሐሩ ውስተ ቤቴል ወበከዩ ወነበሩ ህዩ ቅድመ እግዚአብሔር።

ከሞት የተረፉት የእስራኤል ልጆች ሁሉ አሁንም ወደ ቤቴል ወጥተው በእግዚአብሔር ፊት ሁነው አለቀሱ።

ወጸሙ ደቂቀ ፳ኤል እስከ ወርክ ወወዕረጉ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር።

የእስራኤል ልጆችም ከሚት እስከ ማታ ሲጸሙ ውለው ድኅነት የሚያሰጥ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር አቀረቡ።

፳፯፣ ወተሰሉሉ ደቂቀ ፳ኤል ኅብ እግዚአብሔር ወሀለወት ህዩ ታቦተ እግዚአብሔር በእማንቱ መዋዕል።

በዚያ ወራት የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦት በዚያ ነበረችና የእስራኤል ልጆች መሥዋዕት ገደቡት ሥላ እግዚአብሔር ጠየቁ።

፳፰፣ ወፊንሐስ ወልደ አልዓዛር ወልደ አሮን ይቀውም ቅድሚሃ በእማንቱ መዋዕል ወይቤሉ ንድግምኑ ዓዲ ወላክ ውስተ ቀትል ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እኑነ አው ንጎድግ።

ወልደ አሮን ብሎ ለአልዓዛር ቀጠለ። በዚያም ወራት የአሮን የልጁ የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስ በደብተራ አራቱ

ደጃፍ ቁሞ ነበር፣ የእስራኤል ልጆችም ወደፊንሐስ ቀርበው ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋራ ዳግመኛ ወጥተን እንዋጋን ወይስ እንተው? አሉት።

ወይቤሉሎም እግዚአብሔር ዕርጉ እስመ ጊሠመ አገብዎሙ ውስተ እዴከሙ።

እግዚአብሔርም ነገ የብንያምን ልጆች በእጃቸው አሳልፎ እሰጣችኋለሁና ዝመቱ አላቸው። /ሐተታ/ እስከ አሁን ዕርጉ እንጂ አገብአሙ አላለም ነበር። እስራኤልን የተጣላበት ነገር ነበርና፣ ከአሥራ አንዱ ነገድ ክፉ ክፉ ሰዎች ነበሩና ክፉዎቹ በክፉ ሰዎች እጅ ይጥፉ ብሎ፣ አሁን ግን ነገደ ብንያምን በአሥራ አንዱ ነገድ እጅ የሚጥላቸው ነውና።

፳፱፣ ወአንበሩ ደቂቀ ፳ኤል እለ የዓግትዋ ለገባዎን።

አሥራ አንዱ ነገድ የገባዎንን ዙሪያ የሚከቡ ድብቅ ጦር አኖሩ።

፴፣ ወተአጋዝዎሙ ደቂቀ ፳ኤል ለብንያሚ አመ ሣልስት ዕለት ወተቃተልዎሙ በኅብ ገባዎን ከመ ቀዳሙ።

በሦስተኛውም ቀን አሥራ አንዱ ነገድ እስራኤል የብንያ

ምን ልጆች በገባዎን ገጠሟቸው፣ እንደመጀመሪያውም ይዋጋቸው ጀመር።

፴፩፣ ወወዕሉ ደቂቀ ብንያሚ ወተቀበልዎሙ ለሕዝብ ወጌዩ እምኅብ ሀገር ወአኅዙ ይትቃተሉ እምሕዝብ ከመ ቀዳሙ በውስተ ፍኖት አሐቲ እንተ ታዐርግ ለቤቴል ወአሐቲ እንተ ታዓርግ ለገባዎን በውስተ ገዳም ወየአክሉ ፴ ሆ ብእሴ እም፳ኤል።

የብንያምም ልጆች ወጥተው አሥራ አንዱን ነገድ ገጠሟቸው፣ የአሥራኤልም ልጆች ከከተማው ሸሸተው አንዲቱ ወደቤቴል አንዲቱ ወደገባዎን በምታወጣ ጌዳና እንደ ቀድሞው ይዋጉ ጀመር። ያን ጊዜም ከአሥራ አንዱ ነገድ የነበሩ ሰዎች ሦስት መቶ ሺህ ያህላሉ። /ሐተታ/ የወጡት አራት መቶ ሺህ ነበሩ አርባው ሺህ በሁለት ጊዜ ጦርነት ሰላው ሺህ በገደል ወድቀው በባሕር ጠልቀው አልቀዋልና።

፴፪፣ ወይቤሉ ደቂቀ ብንያሚ ይመውቱ ቅድሚኑ ከመ ቀዳሙ ወይቤሉ ደቂቀ ፳ኤል ንጉዩይ ወናርኅቆሙ እምሀገር ውስተ ፍናዊ።

የብንያምም ልጆች እንደ ቀድሞው ከፊታችን ይሸሻሉ፣ ብለው አጽንተው ይዋጋቸው

ነበርና አሥራ አንዱ ነገደ እስራኤል የሸሸን መስለን ከሀገር ወደጉዳና እናርቃቸው አሉ ፤ ለመክበብ እንዲመቻቸው ፤

፴፫፣ ወተንሥኡ ኩሎሙ ዕደወ ጅኤል እምነ መካኖሙ ወተቃተሉ በበአልታምር ወማዕገቶሙ ኒ ለጅኤል ተበክሱ በመካኖሙ እም ሀረቢ ለገባን ፤

የእስራኤል ወገኖች ሁሉ ሸሸተው በበአልታምር ከደረሱ በኋላ አግባ መልስ ብለው ይዋጉ ጀመር ፤ ከባቢ /ድብቅ ጦር/ አድርገው ያኖሯቸውም ሰዎች ከገባዎን ምዕራብ ከተሠ ወሩበት ቦታ ሁነው ያወኩ ይደነፉ ጀመር ፤

፴፬፣ ወገብኡ እንተ ቅድሚሃ ለገባዎን የየ ብእሲ ጎሩያን እም ጅኤል ወጸንዐ ቀትል ወእሙንተሱ አያ አመሩ ከመ በጽሐቶሙ እከዮሙ ፤

ከጅኤል የተመረጡ ዕልፍ ሰዎች ወደገባዎን ፊት ለፊት ገቡ ፤ ስልፉም እየጸና ሂደ፣ የብንደም ወገኖች ግን ፍዳ ኃጢአታቸው እንደደረሰባቸው አላወቁም ነበርና ፤

፴፭፣ ወአውደቆሙ እግዚአብሔር ለብንደሚ ቅድመ ጅኤል ወቀተል ምሙ ደቂቀ ጅኤል ለብንደሚ ጀተ የፆ ወሃ ወጀደጀተ ወኩሎሙ እለ ይወውሩ ከሩናተ ፤

እግዚአብሔርም የብንደምን ወገኖች በጅኤል ፊት ጣላቸው፣ የጅኤል ልጆች ነገደ ብንደምን አጠፏቸው ፤ ያን ጊዜ የሞቱት ሃያ አምስት ሺህ አንድ መቶ ናቸው ፤ የሞቱትም ሁሉ በቀኝ እጃቸው የሚወረውሩ በግራ እጃቸው የሚመክቱ አርበኞች ናቸው፣ /ከተታ/ ሲወጡ ሁለት እልፍ አምስት ሺህ ሰባት መቶ ነበሩ፣ ስድስቱ መቶ በኩኩሐሬሞን ገብተው ድነዋል ፤

፴፮፣ ወርእዮ ብንደሚ ከመ ተቀትለ ወወሀብዎሙ ጅኤል መካነ እስመ ተአመኑ በማዕገቶሙ ዘሜሙ ላዕለ ገባዎን ፤

የብንደም ወገኖችም ድል እንደ ሆኑ አይተው ጅኤል በገባዎን ባኖሯቸው ከባቢ ጦራቸው ታም ነዋልና የሚሸሸቡት የወንድ በር ሰጧቸው ፤

፴፯፣ ወሐሩ እልክቱ እለ ዐገቱ ወቀተልዋ ለሀገር በአፈ ሐፂን ፤

ገባዎንን ከበው የተቀመጡትም አርበኞች ከተማ ገብተው አገሩን በእሳት ሰውን በስለት አጠፉ ፤

፴፰፣ ወአዘዝዎሙ ጅኤል ለእለ የዓግቱ ከመ በሐፂን ይቅትልዎሙ ወያዕርግዎሙ ለጢሰ ሀገር ከመ ማጎፈድ ፤

ጅኤልም ገባዎንን የከበቡ ሰዎችን ከሰልፍ ያመለጡትን በጦር ወግተው ይገድሏቸው ዘንድ ፤ የአገሪቱንም ጢስ እንደ ግንብ ተጠቅሎ እንዲ ወጣ ያደርጉ ዘንድ አዘዋቸው ነበርና ፤

፴፱፣ ወተመይሉ ዕደወ ጅኤል በውስተ ቀትል ወለብንደሚሰ አጋዝዎ ይቅትልዎ ዕደወ ጅኤል ፤

«ወወሀብዎሙ ጅኤል መካነ» ብሎ ነበርና የጅኤል አርበኞች መንገድ ከሰጧቸው በኋላ የተረፉትን ወደ መውጋት ተመለሱ ፤ «ወለብንደሚኒ» ሲል ነው ፤ ተመልሰውም የብንደምን ወገን ይወጉት ጀመር ፤ ቢርቀው ደገመው ፤ አንድም የሞቱትን ተናግሮ ነበርና የተረፉትንም እንዳጠፏቸው ለመናገር ፤

ወየእክሉ ጌተ ጀተ ብእሲ እስመ ይቤ እንበለ ይቅትሉኒ ቀተልክዎሙ በቅድሚያ ከመ ቀትል ዘቀዲሙ ፤

እንደ መጀመሪያው ጦርነት እነእርሱ ሳያጠፉኝ አጠፋቸዋለሁ ብሎ ነበርና እነዚህም ስድስት መቶ ያህሉ ነበር ፤

፵፣ ወዝክቱ ጢስ ማጎፈድ የዐርግ እምሀገር ከመ ዓምድ ወነጸረ ብንደሚ ድጎሬሁ ወናሁ ዐርገ ጥፍጥ ሀገር ውስተ ሰማይ ፤

ያም የግንቡ ጢስ ከከተማው እንደምሰሶ ቀጥ ብሎ ወጣ ፤ የብንደምም ወገን ወደኋላው ተመልሶ ባየ ጊዜ አገሩ በእሳት ተቃጥሎ ጢስ ወደ ሰማይ ሲወጣ አየ ፤ አንድም የአገሩ ጥፋት በዝቶ እንደ ተደረገ አወቀ ፤

፵፩፣ ወተመይሉ ዕደወ ጅኤል ወተ ወላወሉ ደቂቀ ብንደሚ ወርእዮ ከመ በጽሐቶሙ እከዮሙ ፤

የጅኤል አርበኞችም ወደ ከተማው በተመለሱ ጊዜ የብንደም ወገኖች ተሸበሩ ፤ የክፋታቸውም ፍዳ እንደደረሰባቸው አወቁ ፤

፵፪፣ ወነትዑ ቅድሚህሙ ለጅኤል ውስተ ፍኖተ ገዳም ወበጽሐሙ ቀትል ወእለሂ እምሀገር ቀተል ምሙ በማዕከሉሙ ፤

በጅኤል ፊት ወደምድረ በዳ ሸሸ ፤ ስልፉም ደረሰባቸው ፤ ከገሀር የወጡትን በድንገት ጦር ተሥቶ በመካከል ሳሉ አጠፋቸው ፤

፵፫፣ ወቀተልዎሙ ለብንደሚ ወአጥፍዕዎሙ ወደምሰሶ ደምስ ምሙ በቅድመ ገባዎን ጽባሒሃ ፤

በከተማ የቀሩ የብንደምንም ወገኖች ወግተው በገባዎን በምሥራቁ አንገር ፈጽመው አጠፏቸው ፤

፵፬፣ ወድቁ እምብንያሚ የፆ ወጃ፻ ብእሲ ወኮሎሙ እሉ ጽኑዓን ዕደው ፤

ያን ጊዜም ከብንያም ወገኖች አሥራ ስምንት ሺህ ሰዎች በጦር ተወግተው ወደቁ /ሞቱ/ እነዚህም ሁሉ ሰዎች አርበኞች ነበሩ ፤

፵፭፣ ወጉዩ ኅበ ኩኩሐ ሬሞን ወአረይዎሙ በፍኖት ፵፻ተ ብእሲ ወዴገንዎሙ ወቀተልዎሙ እስከ ጌዴዓም ወቀተሉ እምኔሆሙ ጃ፻ተ ብእሲ ፤

የተረፉትም በሬሞን ወዳለ ዋሻ ሸሹ ፤ ተከትለውም ጌዴዓም እስኪደርሱ ድረስ አጠፏቸው ፤ አምስቱን ሺህ ሰዎች መንገድ ለመንገድ በጦር ለቀሟቸው ፤ ከዚያም ያመለጡትን /የቀሩትን/ ሁለት ሺህ ሰዎች ተከትለው አጠፉ ፤

፵፮፣ ወኩ ኩሎሙ እለ ወድቁ እምብንያም ጃ፻ ወ፵ወ፳፻ ብእሲ እለ ይፀውሩ ኩናተ በይእቲ ዕለት ወኮሎሙ እሉ ዕደው ዕኑዓን ፤

በዚያችም ቀን ከብንያም ወገን የሞቱ ለጦር የደረሱ ሃያ አምስት ሺህ አንድ መቶ ሆኑ፤ እነዚህም የሞቱት ሰዎች ሁሉ አርበኞች ነበሩ ፤

፵፯፣ ወነትዑ ወጉዩ ውስተ ኩኩሐ ሬሞን ፳፻ብእሲ ወነበሩ ውስተ ኩኩሐ ሬሞን ፬ተ አውራጃ ፤

ያን ጊዜም ከሞት የተረፉ ስድስት መቶ ሰዎች ወደ ሬሞን ዋሻ ውስጥ ሸሸተው ሄደው በሬሞን ዋሻ አራት ወር ተቀመጡ ፤

፵፰፣ ወአፀውዎሙ ሰብአ ጅኤል ለደቂቀ ብንያሚ ወቀተልዎሙ በአፈ ሐፃን፤

አሥራ አንዱ ነገደ ጅኤልም ወደከተማ ተመልሰው የብንያ ምን ልጆች እንዳይወጡ በሩን ዘገባቸው ፤ በጦርም አጠፏቸው ፤

ወሀገሮሙኒ አውዐዩ ወእንሰሳሆሙ ወኮሎ ዘተረክበ ውስተ አህጉር ወአህጉሪሆሙኒ እለ ረከቡ አውዐዩ በእሳት ፤

አገራቸውንና ከብቶቻቸውን በአገር የተገኘውንም ገንዘባቸውን ሁሉ ያገኙትንም ከተማ ሁሉ በእሳት አቃጠሉ ።

ምዕራፍ ፳፩

፩፣ ወተማሐሉ ሰብአ እስራኤል በመሴፋ እንዘ ይብሉ ከመ ኢየሀብ ብእሲ እምኔነ ወለቶ ለብንያሚ ያስተዋስብ ፤

አሥራ አንዱ ነገደ እስራኤል ነገደ ብንያምን ድል ከነሱ በኋላ በመሴፋ ተሰብስበው ከኛ አንድ ሰው ልጁን ለነገደ ብንያም እንዳይሰጥ ሲሉ ተማማሉ ፤

፪፣ ወሐሩ ኩሉ ሕዝብ ውስተ ቤቴል ወነበሩ እስከ ሠርክ ቅድመ እግዚአብሔር ወጸርሑ ወበከዩ ዐቢዮ ብካዩ ፤

ሕዝቡም ሁሉ በቤቴል ተሰብስበው በእግዚአብሔር ማደሪያ በታቦቱ ፊት እስከ ሠርክ /ማታ/ ድረስ ተቀምጠው እየጮሁ ጽኑ ልቅሶ አለቀሱ ፤

፫፣ ወይቤሉ ለምንት እግዚአ ኮነት ዛቲ እኪት በውስተ ጅኤል ከመ ትዓዕ ዮም አሐቲ ሕዝብ እም ጅኤል ፤

አቤቱ ከአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ዛሬ አንዲቱ ነገድ ትለይ ዘንድ ይህች ኃጢአት ክፋ ሥራ በጅኤል ውስጥ ለምን ተደረገች ? እያሉ አለቀሱ ፤

፬፣ ወእምዝ በሣኒታ ጌሁ ሕዝብ ወነደቁ በህዩ ምሥዋዕ ወአዕረጉ መሥዋዕተ መድኃኒት ፤

ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በማግሥቱ ገሥግሠው ሄደው በዚያ መሠ ዊያ ሠሩ ፤ በመሠዊያውም ላይ ድኅነት የሚያሰጥ መሥ ዋዕትን አቀረቡ ፤

፭፣ ወይቤሉ ደቂቀ ጅኤል መኑ ዘኢዐርገ እማኅበር እምኮሎ ሕዝብ ጅኤል ኅበ እግዚአብሔር ፤

የእስራኤል ልጆችም ከጅኤል ወገኖች ሁሉ ወደእግዚአብሔር ማደሪያ ወደቤቴል ያልወጣ ማነው ? አሉ ፤

እስመ ዐቢይ መሐላሆሙ ከመ ዘኢዐርገ ኅበ እግዚአብሔር ውስተ መሴፋ ሞተ ለይሙት ይቤሉ ፤

ወደእግዚአብሔር ማደሪያ ወደ መሴፋ ያልወጣ የሞት ሞት ይሙት ሲሉ ፤ የተማማ ሉት መሐላቸው ጽኑ ነውና ፤

፮፣ ወተዐረቅዎ ደቂቀ ጅኤል ለብንያሚ እኑሆሙ ወይቤሉ ትወዕእኑ ዮም አሐቲ ሕዝብ እም ጅኤል ፤

አሥራ አንዱ ነገደ ጅኤልም ወንድማቸው ነገደ ብንያምን ከጅኤል አንዲቱ ነገድ ትለያ ለችን ብለው ታረቁት ፤

፯፣ ምንተ እንከ ንሬስዮሙ ለእለ ተርፋ በእንተ አንስት ናሁ መሐልን ንሕነ ለእግዚአብሔር ከመ ኢነ ሀቦሙ እምአዋልዲነ ያውስቡ ፤

ከልጆቻችን ያገቡ ዘንድ እንዳ ንሰጣቸው እነሆ እኛ በእግዚአብሔር ምለናል ፤ እንግዲህ ከሞት የቀሩ ሚስቶችን እንግዲ ያገኙ ምን እናድርግ ? አሉ ፤

፰፣ ወይቤሉ መኑ እምአኃዊነ ሕዝብ ጅኤል ዘኢዐርገ ኅበ እግዚአብሔር ውስተ መሴፋ ወናሁ ፩ዱ ብእሲ ኢመጽአ እምነ ኢያቢስ ዘገለዐድ ውስተ ማኅበሮሙ ፤

የጅኤል ልጆችም ከወንድሞ ቻችን ከጅኤል ወገን የእግዚአብሔር ማደሪያ ወደሚሆን

ወደመሴፋ ያልመጣ ማነው ? አሉ ፣ እነሆ የገለጻድ ወገን ከሚሆን ከኢያቢስ አንድ ሰው አልመጣም ነበር ፤

፱፣ ወተፋቀዱ ሕዝብ ወናሁ አሐዱ ብእሲ ዘእምኢያቢስ ዘገለጻድ ኢህለው ፤

ሕዝቡም በየወገናቸው ቢቁ ጠሩ የገለጻድ ዕጣ ከሚሆን ከኢያቢስ አንድ ሰው ስንኳ ሳይመጣ ተገኘ ፤

፲፣ ወለአኩ ህዩ ማኅበሮሙ ፻፩ ወ፳ ጀተ ብእሲ እምደቂቀ ኃይል ወአዘዘዎሙ እንዘ ይብሉ ሐሩ ወቅትሉ ኩሎ እለ ይነብሩ ውስተ ኢያቢስ ዘገለጻድ በአፈ ሐፃን አንስተኒ ወሕዝብኒ ፤

የጳጳሌም ወገኖች ኃይል ካላቸው ልጆች አሥራ ሁለት ሺህ ሰዎች ወደኢያቢስ ልከው የገለጻድ ዕጣ በምትሆን በኢያቢስ የሚኖሩትን ሁሉ ሴቶችንም ወንዶችንም በጦር እየወጋችሁ አጥፋ ብለው አዘዟቸው ፤

፲፩፣ ወከመዝ ግበሩ ኩሎ ተባዕተ ወኩሎ አንስተ እለ የአምራ ብእሲ ቅትሉ ፤

እንዲህም አድርጋችሁ ባል ያገቡትን ሴቶችንና ሚስት ያገቡ ወንዶችንም አጥፋ አሏቸው ፤

፲፪፣ ወረከቡ እምእለ ይነብሩ ውስተ ገለጻድ ፱ተ ጀተ አዋልደ ደናግለ እለ ኢያእመራ ብእሲ ወአምጽእምን ውስተ ትዕይንት ውስተ ሴሎ ውስተ ምድረ ከነዓን ፤

በገለጻድ ከሚኖሩ ሰዎችም ወንድ የማያውቁ ፱ መቶ ደናግል ሴቶች አገኙ ፤ እኒህ ንም በከነዓን ምድር ውስጥ ወደ አለች ወደሴሎ ከተማ አመጧቸው ፤

፲፫፣ ወለአኩ ኩሎ ማኅበሮሙ ኅበ ብንያም እለ ውስተ ኩኩሐ ሬሞን ወጸውእዎሙ በሰላም፤

አሥራ አንዱ ነገደ እስራኤልም ሁሉ በሬሞን ዋሻ ውስጥ ወዳሉ ወደ ብንያም ወገኖች ሰው ልከው በፍቅር ጠሯቸው ፤ አሁን ወሀብዎሙ አንስተ የሚል ነውና እንደ አርእስት አነሣቸው ፤

፲፬፣ ወገብኡ ብንያሚ ኅበ ደቂቀ እስራኤል በእማንቱ መዋዕል ወወሀብዎሙ አንስተ ዘአሕየዉ እምአንስተ ኢያቢስ ዘገለጻድ ወሠምሩ በዝንቱ፤

በዚያም ወራት ከሞት የተረፉት የብንያም ልጆች ወደ ጳጳሌ ልጆች መጡ ፤ የጳጳሌ ልጆችም የገለጻድ ዕጣ ከሚሆን ከኢያቢስ ከሞት ያዳኗቸውን ሴቶች ሚስቶች ይሁኗችሁ ብለው ሰጧቸው ፤ የብንያም ልጆችም በኢያቢስ ሴቶች ግቢ ደስ አላቸው ፤

፲፭፣ ወሕዝብኒ ተኳነንዎሙ ለብን ያሚ እስመ ገብረ እግዚአብሔር ቀትለ በውስተ ጳጳሌ፤

እግዚአብሔር በአሥራ አንዱ ነገደ ጳጳሌ መካከል ሰልፍን /ጥፋትን/ አዝዞ ነበርና ሕዝቡም የብንያምን ልጆች ተዋቀሷቸው ፤

፲፮፣ ወይቤሉ ሊቃናተ ማኅበር ምንተ ንግበር በእንተ እለ ተርፋ ሕዝብ በበይነ አንስት እስመ ጠፍኦ አንስት እምብንያሚ ፤

የማኅበሩም ሽማግሌዎች ከብንያም ነገድ ሴቶች ጠፍተዋልና ከሞት ስለተረፉት ስለስድስቱ መቶ ሰዎች የሚስቶቻቸውን ነገር ምን እናድርግ አሉ ፤

፲፯፣ ወይቤሉ ርስት ተርፈ ለብንያሚ ወኢትደምሰስ ሕዝብ እምጳጳሌ ፤

ለብንያም ልጆች ርስት ቀረባቸው ፤ አንዲቱ ወገን ከእስራኤል ተለይታ አትጥፋ አሉ ፤

፲፰፣ ወንሕነኒ ኢንክል ውሂቦቶሙ አንስተ እምአዋልዲነ እስመ መሐሉ ደቂቀ ጳጳሌ እንዘ ይብሉ ርጉም ወእቱ ዘይሁብ ብእሲተ ለብንያሚ፤

እኛም ከልጆቻችን ሚስት እንዳናጋባቸው ለብንያም ልጆች ሚስት የሚሰጥ ሰው ርጉም ይሁን ብለው የጳጳሌ ልጆች ምለዋልና ፤

፲፱፣ ወይቤሉ በዓለ እግዚአብሔር በሴሎ እመዋዕል በበመዋዕሉሁ ውእቱ እመንገለ መስኦ ለቤቴል ወበጽባሒሃ ለፍኖት እንተ ተዐርግ እምቤቴል ለሰቂማ ወእመንገለ ግዜባ ለሌብና ፤

እንግዲህ ወዲህ ከአንዱ ዘመን በየወራቱ የሚደረግ የእግዚአብሔር በዓል ከቤቴል ወደ ሰቂማ በምታወጣው ጉዳና ምሥራቅና በቤቴል አንፃር በሌብና በስተግራ ባለች በሴሎ ይሁን አሉ ፤

፳፣ ወአዘዘዎሙ ለደቂቀ ብንያሚ ወይቤልዎሙ ሐሩ ወተኅብዑ ውስተ ግዕደ ወይን ወተዐቀቡ አዋል ዲሆሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ሴሎም እንዘ ይትዋነያ በመስንቆ ፤

የብንያምንም ልጆች ሔዳችሁ በወይን ቦታ ተሠወሩ በሴሎም የሚኖሩ ሰዎች ልጆችን መስንቆ እየመቱ ሲጫወቱ ተጠባበቁ ፤

፳፩፣ ወትወዕኡ እምግዕደ ወይን ወምሥጡ ለክሙ አንስተ እምአዋልደ ሴሎም ወእትዉ ውስተ ብንያሚ ፤

ያን ጊዜ ከተሠወራችሁበት ከወይኑ ቦታ እየወጣችሁ በሴሎም ካሉ ልጆች ለእናንተ አንዳንድ ሚስት እየነጠቃችሁ ወደ ብንያም ዕጣ ተመለሱ ብለው አዘዟቸው ፤

፳፪፣ ወለእመ መጽኤ አበዊሆን ወአጋዊሆን ይሳነኩክሙ ንብሎሙ መሐርዎሙ እስመ ኢየሁዕል አንስቲያሆሙ እምቀትል እስመ አኮ አንትሙ ዘወሀብክምዎሙ በእማንቱ መዋዕል ኢትነስሐ፣

አባቶቻቸውና ወንድሞቻቸውም ይጣሏቸው ዘንድ ቢመጡ ሚስቶቻቸውን ወደ ጦርነት አላወጡምና ማሯቸው ፣ በዚያ ወራት ልጆቻቸውን እናንተ የሰጣችኋቸው አይደለምና አትጸጸቱ እንላቸዋለን አሏቸው ፤

፳፫፣ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ ብንያሚ ወነሥኤ አንስተ በኋላቋሆሙ እምእል ይትዋነያ ወተማሠጥምን ወአተወ ወገብሉ ውስተ ርስቶሙ፣ የብንያም ልጆችም እስራኤል እንደ ነገሯቸው አደረጉ ፣ ከሚጫወቱት ልጆች በቀጥራቸው መጠን ሴቶችን ነጥቀው ይዘው ወደርስታቸው ተመለሱ ፤

ወነደቁ ሎሙ አህጉረ ወነበሩ ውስቴቶን ፣

እኒህንም ሴቶች ይዘው ተመልሰው የጠፋውን አገር አቅንተው ኖሩ ፣ «ወለአህጉሪ ሆሙኒ አውዓይዎን በእሳት» ብሎ ነበርና እንዲህ አለ ፤

፳፬፣ ወአተወ እምህየ ደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ ውስተ ሕዝቡ ወውስተ ነገዱ ወአተወ እምህየ ብእሲ ብእሲ ውስተ ርስቱ ፣

የ፳ኤል ልጆችም አንዱም አንዱ ከሴሎ ተነሥተው ወደየወገናቸው ገቡ ፣ ነገደ ብንያምም አንዱም አንዱ ከሴሎ ተነሥተው ወደርስታቸው ገቡ ፤

፳፭፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልሎሙ ንጉሥ ለ፳ኤል ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር፣

በዚያም ወራት ለ፳ኤል ንጉሥ አልነበራቸውምና አንዱም አንዱም ሰው በፊቱ የወደደውን ያደርግ ነበር ፤ ሐተታ የማይገባ ሥራ መሥራታቸው የሚሠራ የሚቀጣ ንጉሥ ባይኖራቸው ነው ለማለት፣ ንጉሥ የሚነግሥበት ጊዜም ደርሷልና አልፎ አልፎ አነሣው ፤

ተፈጸመ አሪት ዘመሳፍንት የመሳፍንትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ ።

ለእግዚአብሔ ክብር ምስጋና ይግባው፤

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

አሪት ዘሩት

ዜና ዘሩት ሲል ነው ፣ የሩትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው ፣ ይህ አርእስት ነው፣ ፫ቱ ፻ት ለመጻሕፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፣ እሷ ግን ነገሯን «ወኮነ በመዋዕል ይኪንኑ መሳፍንት» ብላ ትጀምራለች ።

ምዕራፍ ፩

፩፣ ወኮነ በመዋዕል ይኪንኑ መሳፍንት መጽአ ረኅብ ውስተ ብሔር፣

መሳፍንት በሚገዙበት ወራት እንዲህ ተደረገ ፣ በሀገሩ ረኅብ ሆነ ፣ ኮነ ያለውን መጽአ ረኅብ ብሎ ገለጠው ፤

ወሐረ ፩ ብእሲ እምቤተልሔም ዘይሁዳ ከመ ይንበር ውስተ ሐቅለ ሞዓብ ውሉቱ ውበእሲቱ ወ፪ቱ ደቂቁ ፣

አንድ ሰው ከሚስቱና ከሁለቱ ልጆቹ ጋራ በሞዓብ አውራጃ ይኖር ዘንድ የይሁዳ ክፍል ከምትሆን ከቤተልሔም ተነሥቶ ወደ ሞዓብ ሔደ ፤

፪፣ ወስሙ ለውሉቱ ብእሲ አቤሚ ሌክ ወስሙ ብእሲቱ ኑሐሚን ፣

የዚያ ሰው ስሙ አሚቤሌክ ነው፣ የሚስቱም ስም ኑሐሚን

ይባላል ፣ ኑሐሚን ማለት ጥዕምት ፍሥሕት ብዝሃት ማለት ነው ፤

ወአስማተ ደቂቁ ፪ቱ መሐሎን ወኪሊዎን ኤፍራታውያን እም ቤተልሔም ዘይሁዳ ወሐሩ ውስተ ሐቅለ ሞዓብ ወነበሩ ህዩ ፣

የሁለቱ ልጆቹም ስማቸው የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተልሔም ወገን የሚሆኑ የኤፍራታ ሰዎች መሐሎንና ኬሌዎን ይባላል ፣ እነሱም ወደ ሞዓብ አውራጃ ሔደው በዚያ ተቀመጡ ፤

፫፣ ወሞተ አቤሚሌክ ምታ ለኑሐሚን ወተርፈት ይእቲ ወደቂቃ ፪ኤሆሙ ፣

የኑሐሚን ባሏ አቤሚሌክ በሞዓብ ሞተ ፣ እርሷ ከሁለቱ ልጆቿ ጋራ ብቻዋን ቀረች ፤

፬፣ ወነሥኤ ሎሙ አንስተ ሞዓባ ወያተ ስማ ለአሐቲ አርፍ ወስማ ለካልዕታ ሩት ወነበሩ ህዩ ወአከለ ፲ተ ዓመተ ፣

እነሱም ዘመድ እናብጅ ብለው ከሞዓባውያን ሴቶች ሚስት አገቡ ፣ /ሞዓባውያት ሴቶችን አገቡ/ ፣ የአንዲቱ ስሚ ዑርፍ የሁለተኛዬቱ ስሚ ሩት ይባላል ፣ በዚያም አሥር ዓመት ያህል ኖሩ ፤